

هرمعماری

۷۵

نقد، نظریه پردازی و پژوهش در معماری، مرمت، احیا، طراحی و معماری داخلی با رویکرد انسان دوستانه

زمستان ۱۴۰۳، قیمت: ۱,۵۰۰,۰۰۰ تومان

ISSN: 2008-7497

چهارمین شب معماران بهمن ۱۴۰۳

سهراب رفعت / معمار سال ایران، ۱۴۰۳

دکتر حامد مظاہریان / چهارمین نشان دکتر علی اکبر صارمی (۱۴۰۳)

دکتر سیروس باور / بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین

دکتر سیاوش تیموری / بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین

هشتمین دوره ی ساختمان سال ایران، ۱۴۰۳

دوازدهمین جایزه ی ملی طراحی داخلی، ۱۴۰۳

محمد مهدی سعیدی / طراح و معمار داخلی سال، ۱۴۰۳

پنجمین جایزه ی ملی آجر، ۱۴۰۳

ششمین دوسالانه ی معماری و طراحی داخلی، ۱۴۰۳

چهارمین جایزه ی ملی مرمت و احیا، ۱۴۰۳

مهندس فرامرز پارسی / چهارمین نشان باقر آیت الله زاده شیرازی (حافظان میراث تاریخی)

دوازدهمین جایزه ی ملی طراحی، ۱۴۰۳

SOHRAB RAFAT
IRANIAN ARCHITECT OF THE YEAR

2024

سرمقاله

۲ معماری دوران تحول / فروغی و طرح هتل هیلتون / نویسنده: ویکتور داتیل

۱۰ چهارمین نشان دکتر علی‌اکبر صرامی (۱۳۰۳)، مسئولیت‌های اجتماعی و فعالیت‌های انسان‌دوستانه

دکتر حامد مظاہریان

۱۲ بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین / دکتر سیروس باور

۱۴ بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین / دکتر سیاوش تیموری

هشتمین دوره‌ی ساختمان سال ایران، ۱۴۰۳

۱۸ سهراب رفعت / معیار سال ایران، ۱۴۰۳

بخش عمومی

۳۲ پوینک هتل سنگ سیاه، شیراز / علی سوداگران، نازنین کاررویان، محمدامین نجابت / رتبه‌ی نخست

۳۶ کارخانه‌ی ایران تابلو / امیرحسین تیریزی

بخش آپارتمانی

۴۰ ساختمان مسکونی نواتاشی الهیه / کاوه علی‌زهن، جمال هاشمی، صبا مسعودی‌نژاد

بخش ویلایی

۴۴ ویلای لوسان شماره ۷ / امیرحسین تیریزی

۴۸ خانه کوآن / امیررضا اسفندی، چکانه نقی‌زاده

دوازدهمین جایزه‌ی ملی طراحی داخلی، ۱۴۰۳

۵۴ محمدمهدی سعیدی / طراح و معمار داخلی سال، ۱۴۰۳

بخش عمومی

۶۰ پارادایس هاپ شعبه ستنجج / مصطفی مومنی زاده، مهدی قرل ایلی

محمدرضا رحیمی‌زاده، سید امیر حسینی / رتبه‌ی نخست

۶۴ دفترکار رویان قرمز / آذین سلطانی، فریاد بخشی، فرشاد کازرونی / رتبه‌ی دوم

۶۶ فضای تهرین / بهادر کاشانی مدنی / رتبه‌ی سوم (مشترک)

۶۸ فروشگاه لباس فیفس / ندا میرانی

۷۰ دفتر خطوطار / بهرام بادین‌راد / تقدیر ویژه

۷۲ پروژه چند منظوره نصیم / رضا حبیبی، ملیحه شیرزاد / تقدیر ویژه

بخش آپارتمانی

۷۶ لگوی دهم شصت / جنتینا هوشنگیان شیرازی / رتبه‌ی نخست

۷۸ مسکونی شماره ۱۸ / شهرام فرجادیان، سهند مصاللی / رتبه‌ی دوم

۸۰ نگاه خانه / مهیار جمشیدی / رتبه‌ی سوم

بخش ویلایی

۸۲ ویلای لوسان شماره ۷ / امیرحسین تیریزی / رتبه‌ی نخست

۸۶ ویلا تهی‌وار / سوسان تاتاری، احسان توسلی / رتبه‌ی دوم

۸۸ خانه‌ی چهار / امیر شهبازی / تقدیر ویژه

پنجمین جایزه‌ی ملی آجر، ۱۴۰۳

بخش عمومی

۹۲ پوینک هتل سنگ سیاه / علی سوداگران، نازنین کاررویان، محمدامین نجابت / رتبه‌ی نخست

۹۶ مدرسه‌ی فروغ مهر / بهرام شکوچیان، امیر قاضلی / رتبه‌ی دوم

۹۸ ساختمان اداری نشان / بهنام میرانیان / رتبه‌ی سوم

۱۰۰ تتاتر شهر قزوین / مهدی کریمی، سمیرا فداکاری / تقدیر ویژه

بخش آپارتمانی

۱۰۲ آپارتمان میگون / هومن تهمت‌زاده، مرجان بنایی، حسین سلواتی خوشقلب / رتبه‌ی نخست

۱۰۶ آپارتمان شماره ۲۰ / بهرام شکوچیان، امیر قاضلی / رتبه‌ی دوم

بخش ویلایی

۱۰۸ خانه‌ی دانیالی / سید رضی علوی‌نژاد، بهاره رحایی / رتبه‌ی نخست

۱۱۲ میان سرای ماهوش / محمدصادق مانوسی / رتبه‌ی دوم

۱۱۴ ویلا تهی‌وار / سوسان تاتاری، احسان توسلی / رتبه‌ی سوم

۱۱۶ خانه‌ی آکنج / محمد وایسته، رزّا آباداد / تقدیر ویژه

بخش بازسازی

۱۱۸ آپارتمان پاکت میانی / مهرداد مکاری / رتبه‌ی نخست

۱۲۲ خانه‌ای رو به مدرس / محمدمهدی سعیدی، دنیا فرقانی / رتبه‌ی دوم (مشترک)

۱۳۴ خانه‌ی خاقانی / بابک کریمپور / رتبه‌ی دوم (مشترک)

۱۳۶ ساختمان تجاری اداری مولوی / رضا کیدایی‌ری، بهاره سلیمی / رتبه‌سوم

۱۳۸ سیلو (مرکز نوآوری صنعت غذا) / مصطفی مومنی‌راد / مهدی قرل‌ایلیج / محمدرضا رحیم‌زاده / محمدمهدی صدوقی / تقدیر ویژه

۱۳۰ کافه رستوران سالیتر / نریمان کریم‌زاده / تقدیر ویژه

ششمین دوسالانه‌ی معماری و طراحی داخلی، ۱۴۰۳

بخش عمومی

۱۳۴ کارخانه‌ی ایران تابلو / امیرحسین تیریزی / رتبه‌ی نخست

۱۳۸ رستوران و تالار پذیرایی ۱۵ / هومن تهمت‌زاده / مرجان بنائی / حسین سلواتی خوشقلب / رتبه‌ی دوم

بخش آپارتمانی

۱۴۰ ساختمان مسکونی ده / فرهاد باقرزاده چهارچونی / فرزاد باقرزاده چهارچونی / رتبه‌ی نخست

۱۴۴ پیوند / محمدمهدی سعیدی / رتبه‌ی دوم

۱۴۶ ساختمان مسکونی نواژان / محمد کریم‌نایی، سمیرا شلیبی / رتبه‌ی سوم

خانه‌ی رو به پارک / محمود گلستان‌نژاد / تقدیر ویژه

بخش ویلایی

۱۵۰ خانه‌ی دانیالی / سید رضی علوی‌نژاد، بهاره رحایی / رتبه‌ی نخست

۱۵۴ ویلای لوسان شماره ۷ / امیرحسین تیریزی / رتبه‌ی دوم (مشترک)

۱۵۶ ساختمان مسکونی محمد فتوالتی / هومن تهمت‌زاده / مرجان بنائی / حسین سلواتی خوشقلب / رتبه‌ی دوم (مشترک)

۱۵۸ ویلا و نیم / امیررضا اسفندی، چکانه نقی‌زاده، محمدحسین ذوقی / رتبه‌ی سوم

بخش کانسپت

۱۶۰ هباب / امیرمسعود آقاجانی‌زاده / رتبه‌ی نخست

۱۶۴ کارخانه داروسازی اپال بابوقارما / پردیا معطر، آناژ کاطلی / رتبه‌ی دوم

۱۶۶ ویلای شماره یک / سروش روحنیان، الهه موسوی / رتبه‌ی سوم

چهارمین جایزه‌ی ملی مرمت و احیا، ۱۴۰۳

۱۷۰ چهارمین نشان باقر آیت‌الله‌زاده شیرازی (حافظان میراث تاریخی) / مهندس فرامرز پارس

بناهای ارزشمند معاصر

۱۷۲ خانه‌ی نام / شهاب‌الدین فکاری / رتبه‌ی نخست

۱۷۶ فضای تهرین / بهادر کاشانی مدنی / رتبه‌ی دوم

۱۷۸ موزه هایدو چنگیزیان / بهادر کاشانی مدنی / تقدیر ویژه

مرمت جامع

۱۸۰ اقامتگاه بومگردی آینه‌ی سیستان / علیرضا بارانی / رتبه‌ی نخست

خانه‌ی گلچقانه / ساسان پوریزان / رتبه‌ی دوم

۱۸۶ حولی نقی خوری‌ها / پارسا پهلوان، محمد سعید پنهانی / رتبه‌ی سوم

۱۸۸ عمارت لریشه / علی مودن / تقدیر ویژه

دوازدهمین جایزه‌ی ملی طراحی، ۱۴۰۳

بخش میلمان

۱۹۲ صندلی ای‌ای / مینا میرزا‌حسین / رتبه‌ی نخست

۱۹۴ میز مدیریت فیلت / محمدمهدی سعیدی / رتبه‌ی دوم

۱۹۶ کنسول هوکا / بهاره امانلو / تقدیر ویژه

بخش طراحی صنعتی

۱۹۸ طراحی چراغ بر اساس کانسپت شیر ایران / مسعود رسولی‌نژاد / رتبه‌ی نخست

۲۰۰ اینشت / مریم حسینی / رتبه‌ی دوم

۲۰۲ آبیازور سر به زیر / سیما رسولی‌نژاد / تقدیر ویژه

بخش کانسپت

۲۰۴ صندلی یوگا / علی حسین‌زاده / رتبه‌ی نخست

۲۰۶ مقرنس / مهدی احسانی / رتبه‌ی دوم

۲۰۸ فیگور / مهدی احسانی / رتبه‌ی سوم

۲۱۰ ست لوتوس / مهدی احسانی / تقدیر ویژه

بخش نورپردازی

۲۱۲ چراغ سقفی کیکر / رضا ربیسی‌فر / رتبه‌ی نخست

۲۱۴ دوگانه / احسان موهبت / رتبه‌ی دوم

۲۱۶ پلک خوابید / شهریانو پارساکیان، دانیال شاملو / تقدیر هیئت داوران به جهت توجه به مسئولیت اجتماعی معماران

صاحب امتیاز: موسسه‌ی فرهنگی ـ هنری هنر معماری قرن

مدیرعامل: شهریار خانی‌زاد

مدیر مسئول: دکتر کامران توسلی

سردبیر: شهریار خانی‌زاد

مدیر بازرگانی و دبیر هنری: سارا رحیمی

طراح گرافیک و صفحه‌آرا: یاسین اردستانی، سیران کریمی

ترجمه و ویراستار: رکسانا خانی‌زاد

مدیر بخش فنی و رایانه: فرید عابدین شیرازی

مدیریت واحد IT، سایت‌ها و فضای مجازی هنر معماری: آرین خانی‌زاد

همکاران بخش سایت دانشنامه‌ی هنر معماری: یاسین اردستانی، سیران کریمی

مشاوران عالی (به ترتیب حروف الفبا):

سیروس باور، سیاوش تیموری، وحید قبادیان

هیات تحریریه (به ترتیب حروف الفبا):

آرتور امید آذری، علی اکبری، محسن اکبرزاده، ساناز افتخارزاده، آیدین توکلیان، فرامرز پارس، سید

مهدی حسینی، علی خادم‌زاده، شهریار خانی‌زاد، رکسانا خانی‌زاد، علیرضا قرل‌ایلیج سهراب رفعت،

نگار سریع‌الاطلاق‌فرد، وحید قبادیان، محسن نوروزوند

مدیریت واحد تحقیق، پژوهش و پیشبرد هنر معماری:

رکسانا خانی‌زاد، آرین خانی‌زاد، آیدین توکلیان

عکاس: حسین برازنده

چاپ و صحافی: چاپ کین

تیراژ: ۵۰۰ جلد

• تصویر روی جلد: نهمین معمار سال ایران، ۱۴۰۳، سهراب رفعت

• نقل و انتشار مطالب هر شماره از فصلنامه‌ی هنر معماری به هر شکل با مجوز کتبی دفتر هنر معماری امکان‌پذیر می‌باشد. • آرای نویسندگان لزوماً نظر نشریه‌ی هنر معماری نمی‌باشند. • مقالات و نوشته‌ها در صورت لزوم ویرایش و خلاصه خواهند شد.

نشانی: تهران، خیابان شهید مقتح (شمالی)، پایین‌تر از خیابان شهید مطهری، خیابان زهره، خیابان قابوس‌نامه، پلاک ۱، طبقه‌ی همکف، واحد ۶ کد پستی: ۳۳۱۱۷ - ۱۵۸۸۸ تلفکس: ۸۳۴۴۲۹۶۱ - ۸۳۴۴۲۹۶۰

E-mail: aoaholding@gmail.com Instagram: [Honare_memari](https://www.instagram.com/Honare_memari) (وب‌سایت رسمی هنر معماری) www.aopedia.ir www.aoa.ir

برای دانلود QR Code را اسکن کنید.

- بیش از ۴۰۰۰ فایل مدل سه بعدی چراغ
- قابلیت استفاده در نرم افزارهای مختلف
- شامل اطلاعات روشنایی و داده‌های فتومتریک
- تطابق کامل با محصولات تولید شده

GLOXY

Lighting System

اطلاعات کامل درباره سیستم گلوری
Full Information of Glory System

- دارای ۸ نوع منبع روشنایی متفاوت
- ساخته شده با متریال برنج
- اتصال چراغ‌ها به روش آهترایی
- قابلیت جابجایی آسان و توسعه
- در رنگ‌های طلایی، مشکی و مسی

+98 21 79924
nooraneh.com

زعفرانیه - خیابان پدیدار غربی - پلاک 7

Harmony

Quick Info

اطلاعات سریع

Harmony

متفاوت اما هارمونی

Instagram: @soroushstone.co E-mail: info@soroushstone.com Website: www.soroushstone.com
Whatsapp: 09102548500 Call: 8-02156233244 - 09124875798

آدرس کارخانه: تهران، شهرک صنعتی شمس آباد، بلوار نخلستان، کوچه گلشید، کارخانه سنگ سروش

« در صنعت گرانیت سنگ تمام می‌گذاریم »
سروش؛ مرجع تخصصی سنگ گرانیت مشکی

لوپ لایت

LOOP LIGHT

لوپ لایت اولین و بزرگترین تولید کننده ریس، نئون فلکس و مقاطع نوری و سیلیکونی LED در خاورمیانه

3 YEARS
GUARANTEE

۳ سال گارانتی
بدون قيد و شرط

Made in Iran

تولید ملی

ISO by TÜV 9001 14001 45001 HSE-MS CE

Looplight.ir

New Collection

NOVOCORE[®]

The **NEXT** Revolution Waterproof Floors

Novocor Waterproof Hybrid Ridged Core Flooring is a Rigid high density Hybrid Core Which is Ultra Stable 100% Water Proof and has Incredible Wood and Concrete Looks.

New Collection

VILLA ROMANA

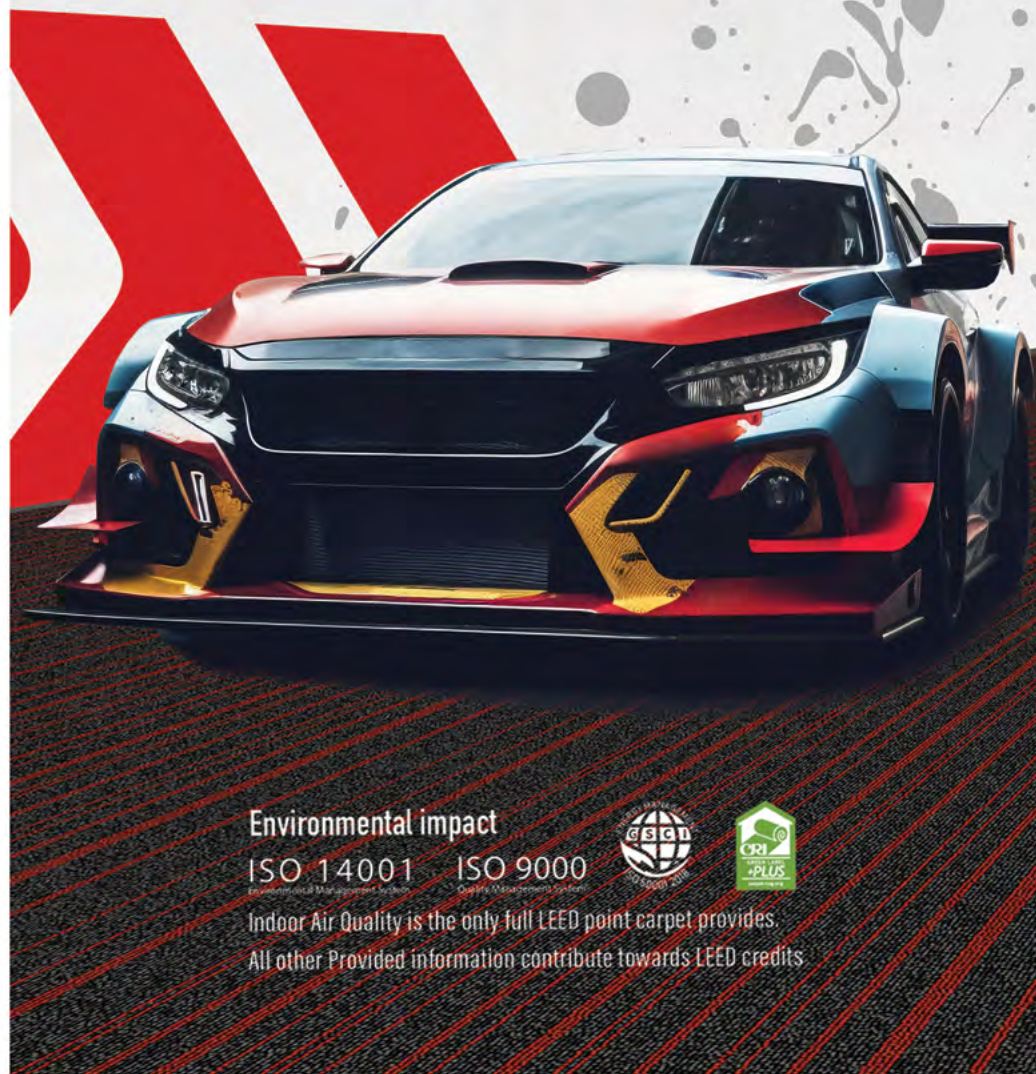
Wallcovering

Quality wallcovering designed developed and product in Germany

Merge Collection

New Collection

Environmental impact

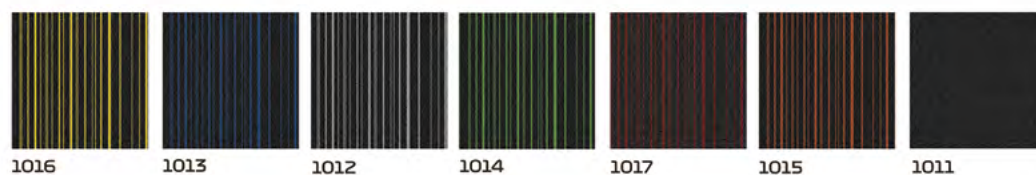
ISO 14001 ISO 9000

Indoor Air Quality is the only full LEED point carpet provides.

All other Provided information contribute towards LEED credits

Carpet tiles 50x50 cm in 7 colors

ROYA
SURFACE CENTER

www.royaco.com
royaco

تهران- خیابان شریعتی، نیش خیابان کلاهدوز، برج نگین قلعه طایفه اول، واحد ۱۱ ۲۴۶۱۰۰۰۱ - ۲۵۹۹۱۰۰۰ (۰۲۱)
مشهد- بلوار هفت تیر، برج اداری تجاری آرمیتاز، طبقه ۲۱ واحد ۳۱۱ ۳۸۳۳۴۰۴۰ - ۳۸۳۳۷۰۷۰ (۰۵۱)
قم، بلوار پیامبر اعظم، برج عمرانیه، طبقه اول اداری، واحد ۱۱۳ ۳۷۸۴۰۶۲۱ (۰۲۵)
شیراز، بلوار چمران، خیابان نیایش، بین کوچه ۱۰ و ۱۲، ساختمان لادفنس، طبقه ۲، واحد ۴ ۳۶۵۴۱۰۱۰ (۰۷۱)

A La Mode Collection

New Collection

Environmental impact

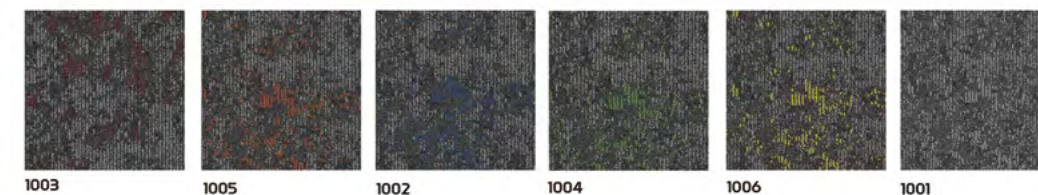
ISO 14001 ISO 9000

Indoor Air Quality is the only full LEED point carpet provides.

All other Provided information contribute towards LEED credits

Carpet tiles 50x50 cm in 6 colors

ROYA
Surface Center

Arvinaj | Interior Design,
Office Furniture

آزمایشگاه صنعتی-شیراز
مساحت ۴۵۰ متر مربع
پاییز سال یک

FLP-34

LINEAR PROFILE
PENDANT MULTI TRACK SYSTEM
WITH UP LIGHT

Pendant
Pipe Light

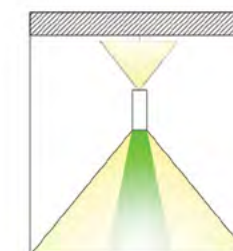
Linear Light 3331

Track Light (7W & 12W)

Laser Blade (15W & 30W)

021 22 63 91 63

0936 154 43 67

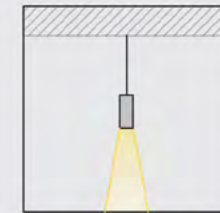
fadlighting

info@fadco.ir

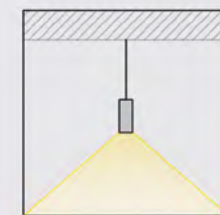
www.fadco.ir

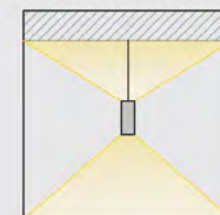
ACOUSTIC PANEL CUSTOMIZED LIGHT

Spot Light

Linear Down Light

Linear Up/Down Light

FAD
Lighting Design Co.

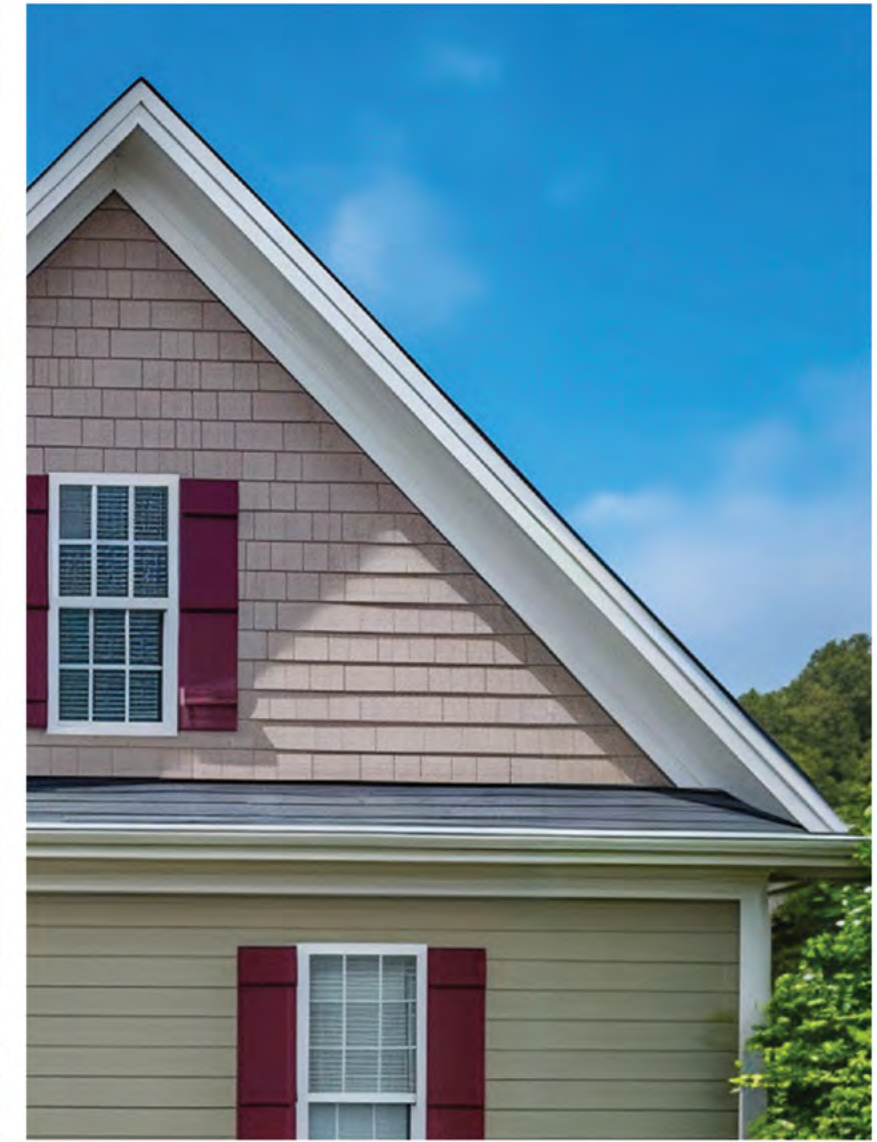
021 22 63 91 63

0936 154 43 67

fadlighting

info@fadco.ir

www.fadco.ir

درزگیر آکرلیک سیلیکونی کاسپین

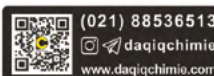
کاربردها

- اتصال بین مصالح ساختمانی مختلف (چوب، بتن، گچ، آجر و...)
- اتصالات بین پنجره، دیوار و درب
- پر کردن شکاف بین دیوارها و سقف
- چسباندن ورقه های سنگ مصنوعی به سطوح گچی

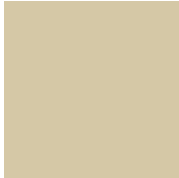
بسته بندی

- کارتریج ۵۲۰ گرم
- رنگ سفید

شرکت دقیق شیمی
وابسته به گروه صنعتی فومن شیمی

تهران، میدان آرژانتین، خیابان احمد قصیر (بخارست)، خیابان هشتم، پلاک ۲۴
کدپستی: ۱۵۱۴۷۱۴۹۱۱ | تلفن: ۸۸۷۳۷۷۵۵ (۰۲۱) | تلفن سفارشات: ۶۱۷۰۰ (۰۲۱)

معماری

Architect

معماری دوران تحول

فروغی و طرح هتل هیلتون (استقلال)

نویسنده: ویکتور دانیل

محسن فروغی (۱۳۴۲-۱۲۸۶ش)، فرزند محمدعلی فروغی (ذکاءالملک)، معمار، سیاستمدار و استاد دانشگاه. دومین رئیس دانشکده هنرهای زیبا، طراح دانشکده ادبیات و حقوق، بانک ملی بازار و شعب بانک‌های ملی در نقاط مختلف کشور و آرامگاه‌های سعدی و رضاشاه است. او در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ شمسی نمایندگی مجلس سنا را عهده‌دار بود. (عکس از: آرشیو معماری دوران تحول)

در شماره ۷۲ نشریه‌ی هنرمعماری، بهار ۱۴۰۳، مقاله‌ای با عنوان «معماری دوران تحول» به مناسبت چهل و دومین سال فعالیت گروه «معماری دوران تحول» به قلم گلنار تاجدار در صفحه‌ی اختصاصی «معماری دوران تحول» که به اهتمام و لطف آقای شهریار خانی‌زاد در اختیار گروه قرار گرفته بود، به چاپ رسید. در انتهای این مقاله عنوان شده بود که همگام با تهیه‌ی محتوای کتاب «معماری محسن فروغی» که هم‌اکنون در دست اقدام است، مطالبی که ممکن است شرایط لازم برای درج در کتاب را نداشته باشند ولی می‌توانند نقشی روشن‌کننده در فعالیت‌های این معمار و رفع ابهام درباره‌ی چگونگی طراحی و ساخت برخی از آثار او داشته باشند، در صفحه‌ی اختصاصی «معماری دوران تحول» ارائه شوند.

اولین مقاله از این دست به قلم خانم پرنیان رحیمی کازرونی و با عنوان «فروغی و تخریب تکیه دولت» در شماره‌ی ۷۳ نشریه‌ی هنرمعماری، تابستان ۱۴۰۳ منتشر شد. این مقاله دومین مقاله در این رابطه است که به موضوع هتل هیلتون و نقش و چگونگی حضور محسن فروغی در مکان‌یابی و طرح این هتل می‌پردازد. هتل هیلتون تهران، افتتاح شده در سال ۱۳۴۱، از اولین سازه‌های بلندمرتبه تهران بود که به یکی از نمادهای تحول اجتماعی در ایران و تهران رو به توسعه‌ی دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ تبدیل شد. این هتل، که بعدها با نام استقلال شناخته شد، نقشی کلیدی در تغییر چهره‌ی شهری تهران و ترویج گردشگری در ایران ایفا کرد. با وجود اهمیت این بنا در تاریخ معماری معاصر ایران، روایت ساخت آن در متون موجود دقیق و شفاف نیست.

آقای عبدالحمید اشراق در کتاب «زیرسایه‌ی فرهنگ»، طراح هتل هیلتون را محسن فروغی با همکاری حیدر غیائی و علی صادق معرفی کرده است، از سوی دیگر، سیروس سمیعی در مقاله‌ی «سیرتحول معماری بناهای عمومی تهران» طراحان را ظفر، صادق، غیائی، راجیان و اسکوایر و شرکاء معرفی می‌کند، همچنین، مجله‌ی معماری و فرهنگ در جدولی که اطلاعات آن توسط نسیم قیاسی و ماندانا یزدان‌شناس جمع‌آوری شده است، طراحان را راگلان اسکوایر با همکاری حیدر غیائی، محسن فروغی و علی صادق به نقل از عبدالحمید اشراق معرفی کرده‌اند. (معماری و فرهنگ، ۱۳۹۲: ۹۶-۹۲) (اشراق، ۲۰۱۰: ۵۶) (آبادی، ۱۳۷۴: ۸۳)

در میان اسناد و اطلاعات جمع آوری شده راجع به هتل هیلتون که متعلق به مراجع و مراکز متعددی است، مجموعه‌ای از عناوین و اسامی به چشم می‌خورند، از قبیل: محسن فروغی، حیدر غیائی، علی صادق، بنیاد پهلوی، نمایشگاه دائمی ایران، هیلتون، راگلان اسکوایر و... که در نگاه نخست رابطه‌ی مشخصی با یکدیگر ندارند و سولاتی را به ذهن متبادر می‌کنند ازجمله: آیا محسن فروغی برای هتل هیلتون طرحی را تهیه کرده است؟ آیا طرح اجرا شده همان طرح محسن فروغی است؟ تأثیر هتل‌های زنجیره‌ای هیلتون که در آن مقطع زمانی از ضوابط و شرایط طراحی اختصاصی خود در طرح‌ها استفاده می‌کردند، در این رابطه چه بوده و معماری به نام راگلان اسکوایر در این میان چه نقشی را داشته است؟ یافتن پاسخی روشن‌تر درباره‌ی این سولات از آن جا اهمیت می‌یابد که ادبیات معماری تولید شده به زبان فارسی تاکنون جواب واضحی برای این پرسش‌ها ارائه نکرده است.

برنامه‌ریزی برای ساخت هتلی بزرگ در تهران

سابقه‌ی برنامه‌ریزی برای ساخت هتلی بزرگ در تهران به اواخر دهه‌ی ۱۳۲۰ باز می‌گردد. در پایتخت روبه رشد دهه‌های ۱۳۲۰ و ۱۳۳۰ با افزایش شمارگردشگران و مسافران خارجی و توسعه‌ی گردشگری داخلی، نیاز به هتلی بزرگ بیش از پیش آشکار شد و اقدامات اولیه‌ای برای پاسخ به این نیاز آغاز گردید. روزنامه‌ی اطلاعات اول مرداد ۱۳۲۹ نوشت:

«در تهران یک هتل ۳۰۰ تختخوابی ساخته خواهد شد... چون در پایتخت ایران برای اقامت موقت سیاحان و بازرگانان و هیئت‌های نمایندگی خارجی، مهمانخانه بزرگ و مهمی وجود نداشت و هتل و مهمانخانه کنونی رفع نیازمندی را نمی‌کرد، لذا در نظر گرفته شده است در شمال شهر تهران یک هتل ۳۰۰ تختخوابی بنا شود تا مورد استفاده مهمانان خارجی قرار گیرد.» (روزنامه اطلاعات ۱ مرداد، ۱۳۲۹: ۹) ابتدا قرار بود که هتل بزرگ تهران در محل کافه شهرداری در تقاطع خیابان‌های شاهرضا و پهلوی، محل بعدی پارک دانشجو ساخته شود. (روزنامه‌ی اطلاعات، ۲ دی ۱۳۳۴: ۱) و شرکت دیزاین آمریکایی برنده‌ی[مناقصه؟] ساخت این هتل شد. (روزنامه‌ی اطلاعات، ۲۸ بهمن ۱۳۳۴: ۱۴)

در ۲۰ بهمن ۱۳۳۵ شروع ساختمان هتل بزرگ تهران از اول اردیبهشت ۱۳۳۶ نوید

IRAN

سه بعدی زیبا از هتل «رویال هیلتون تهران»

با پس‌زمینه‌ای به رنگ آبی با تصاویر مردم شناسی، بناهای باستانی و تاریخی و پرچم کوچکی از ایران که در گزارش سال ۱۹۶۲ هتل‌های زنجیره‌ای هیلتون درج شده است. در کنار این تصویر نوشته شده است: «بهترین‌های آسیا و غرب در هتل «رویال هیلتون تهران» درهم آمیخته‌اند. نتیجه گفتگویی دل‌پذیر بین دو جریان فرهنگی. در این هتل، صاحبان مشاغل، دولتمردان و مهمانان در حالی که سلسله چپال سحرآمیز پوشیده از برف [البرز] را به نظاره نشست‌اند، اقامتی فرحبخش را تجربه خواهند کرد. (عکس از: Hilton Annual Report، ۱۹۶۲: ۱۰)

THE ROYAL TEHRAN HILTON

The best of Asia and the West come face-to-face in The Royal Tehran Hilton and the result is a delightful interweaving of two cultural streams—to the advantage of both. In this fine hotel, businessmen will meet, statesmen confer and families relax while gazing at a majestic array of snow-capped peaks.

کتراد هیلتون (۱۸۸۷-۱۹۷۹م)(Conrad Nicholson Hilton) ، بنیان‌گذار هتل‌های هیلتون. (عکس از: Hilton Annual Report، ۱۹۶۲: ۴)

هتل هیلتون (آرشیو معماری دوران تحول، عکس از: پاکزاد)

داده شد. و روزنامه‌ی اطلاعات در این رابطه نوشت:

...هیئت مدیره هتل بزرگ تهران با عضویت آقایان مهندس قباد ظفر، منتصر، شهردار سابق تهران و فتح‌الله امیراعلایی تشکیل یافت.... هتل بزرگ و مدرن تهران در محل کافه شهرداری تهران واقع در چهارراه پهلوی بنا خواهد شد. (روزنامه اطلاعات ۲۰ بهمن، ۱۳۳۵: ۱)
در ادامه نیز نوشته شد که... برای احداث این مهمانخانه بین اداره املاک پهلوی و شهرداری تهران مذاکراتی صورت گرفته است... در این مذاکرات قرار شد که شهرداری تهران، زمین لازم را در اختیار اداره املاک پهلوی بگذارد، اداره املاک نیز ساختمان مهمانخانه را شروع نماید و شهرداری تهران و اداره املاک پهلوی به نسبت قیمت زمین و هزینه ساختمان در آن شریک باشند... (روزنامه اطلاعات ۲۰ بهمن، ۱۳۳۵: ۱۵)

نقش بنیاد پهلوی و کتراد هیلتون

نشریات در سال ۱۳۳۷، بنیاد پهلوی را موسس هتل بزرگ تهران معرفی کردند و خبردادند که: موسسه بنیاد پهلوی در شمال زمین نمایشگاه یک مهمانخانه سیصد اتاقه بنا خواهد کرد، مهندسین مشاور نمایشگاه، آقایان محسن فروغی و صادق و غیائی محل ساختمان مهمانخانه را دقیقاً تعیین کرده و اکنون مشغول تهیه نقشه و سایر مقدمات هستند.» (روزنامه اطلاعات ۹ آذر، ۱۳۳۷: ۱۰)

در سال ۱۳۳۸ عملیات ساختمانی هتل آغاز نشد. کتراد هیلتون، رئیس جهانی هتل‌های هیلتون در همین سال قراردادی برای اداره‌ی این هتل با بنیاد پهلوی منعقد کرد و درجراید، اخباری از هتل با نام جدید «رویال هتل هیلتون» منتشر شد و طراحان آن مهندس فروغی، ظفر و غیائی معرفی شدند. (روزنامه‌ی اطلاعات، ۱۱ دی ۱۳۳۸: ۱۸و روزنامه‌ی اطلاعات، ۲۸ بهمن ۱۳۳۸: ۱۹)

سرانجام طرح و روایت راگلان اسکوایر

آقای بهبهانیان مدیرعامل بنیاد پهلوی، در بهمن ۱۳۳۸ طی مصاحبه‌ای با خبرنگار روزنامه‌ی کیهان اظهار کرد که در سفر ایشان به انگلستان، طرح جدید هتل بزرگ رویال هیلتون که مقدمات ساختمان آن از هر لحاظ فراهم شده بود و نقشه‌ای که توسط مهندسین ایرانی تهیه شده بود، بررسی شد. و با توجه به نظرات موسسه‌ی انگلیسی که قرار بود سازنده‌ی هتل باشد، [سِمنْتیشن] ونیز موسسه‌ی هیلتون که اداره کننده‌ی این هتل خواهد بود، ترتیبی داده شد که کار آن‌ها با یکدیگر هماهنگی‌های لازم را داشته باشد. (روزنامه‌ی اطلاعات، ۲ بهمن ۱۳۳۸: ۱)
راگلان اسکوایر معمار انگلیسی در کتاب « چهره‌ی یک معمار Portrait of an Architect» که به زندگی و معماری اسکوایر می‌پردازد،

در رابطه با ساخت هتل هیلتون می‌نویسد:

در بهار سال ۱۹۵۹م (۱۳۳۸ ش)، او توسط شخصی به نام سسیل گراندی، مدیرعامل شرکت ساختمانی سِمنْتیشن، بر طبق درخواست بنیاد پهلوی، برای طراحی هتل هیلتون در تهران انتخاب شد. در ابتدای کار مهندسین ایرانی طرح‌هایی برای هتل ارائه داده بودند که کارآیی لازم را نداشت. و به همین دلیل او مجدداً طراحی این ساختمان را با همکاری معمار هتل‌های هیلتون دیم گِرِن به عهده گرفت. و طرح هتل بر اساس معیارهای جهانی هتل‌های هیلتون تهیه شد. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۰۸-۲۰۳)

راگلان اسکوایر در سال ۱۹۱۲م در شهر لندن متولد شد و پس از اتمام تحصیل و کسب تجاربی حرفه‌ای، در سال ۱۹۳۷م دفتر شخصی خود را تاسیس کرد. فعالیت او در جغرافیای وسیعی گسترده بود. از جنگل‌های مالزی گرفته تا صحرای خاورمیانه و جزیره‌های مدیترانه‌ای، او تعداد زیادی مسکن، ساختمان اداری، کارخانه، کلیسا و هتل طراحی کرد. از جمله پروژه‌های برجسته‌ی او، طراحی پنج هتل برای هتل‌های زنجیره‌ای هیلتون بین سال‌های ۱۹۵۸ تا ۱۹۶۴ شامل: هتل هیلتون تهران، تونس، قبرس، بحرین و جاکارتا بود. (Squire، ۱۹۸۴: روی جلد و ۲۲۳-۲۰۳)

در طرح هتل هیلتون تونس، مشابه با هتل هیلتون تهران، طراح ضمن تبعیت از سبک بین‌الملل و با توجه به شرایط اقلیمی محل، برای کنترل شدت نورِ جنوب از طرح ایوان‌های جنوبی و ایجاد سایه استفاده کرده است.

ساخت و افتتاح هتل

روزنامه‌ی اطلاعات ۲۸ بهمن ۱۳۳۸ درتوصیف ساختمان هتل هیلتون تهران نوشت: ...شرکت بین‌المللی هتل‌های هیلتون این هتل را اداره خواهد نمود و تزئینات آن را به عهده خواهد گرفت.... هتل پانزده طبقه هیلتون دارای سیصد اتاق خواهد بود و در طبقه زیرین آن یک سالن بزرگ و یک کافه به ظرفیت ۱۸۰ نفر و یک رستوران صد نفره قرار خواهد داشت. در قسمت دیگر هتل دو رستوران خصوصی هرکدام به ظرفیت ۲۰۰ نفر و یک دانسینگ به ظرفیت ۵۰۰ نفر واقع می‌شود. در این هتل ضمناً یک استخر شنای مجلل و چندین مغازه ساخته می‌شود.» (روزنامه اطلاعات ۲۸ بهمن ۱۳۳۸: ۱۹)

عملیات ساختمانی هتل هیلتون در ۱۴ فروردین ۱۳۳۹ آغاز شد. (عاقلی، ۱۳۷۰: ۱۰۷) و در اول بهمن ۱۳۴۱، محمدرضا شاه رسماً هتل هیلتون را افتتاح کرد. درمراسم افتتاح، نخست وزیر و اعضای هیئت دولت، شخصیت‌های خارجی و

هتل هیلتون (عکس از: آرشیو معماری دوران تحول)

هتل هیلتون (عکس از: میرمیران، ۱۳۸۸: ۲۸۲)

راگلان اسکوایر (۱۹۱۲-۲۰۰۴م). معمار انگلیسی.

(عکس از: Squire، ۱۹۸۴: روی جلد)

هتل هیلتون بحرین. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۰)

هتل هیلتون مصر. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۱۰-۲۱۱)

هتل هیلتون تونس. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۰۹)

داخلی و هنرپیشگان معروفی که برای شرکت در مراسم به تهران دعوت شده بودند، حضور یافتند. (روزنامه‌ی اطلاعات، ۱ بهمن ۱۳۴۱: ۱) روزنامه‌ی اطلاعات در سال ۱۳۴۱ هزینه‌های تمام شده‌ی ساخت و مشخصات بنای ساخته شده را به شرح زیر به اطلاع عموم رسانید: «برای ساختمان هتل هیلتون ۳۱ میلیون ونیم لیره انگلیسی معادل با ۶۵۰ میلیون تومان مصرف شده است. این هتل دارای ۱۵ طبقه و ۲۶۱ اتاق و ۲۷ شاه‌نشین و لژهای مخصوص سلاطین و روسای جمهور می‌باشد. علاوه بر اتاق‌های مزبور این ساختمان عظیم دارای ۹ مغازه و ۳ رستوران و دو تالار غذاخوری خصوصی، یک بار و یک سالن بزرگ رقص، آرایشگاه، سرویس بهداشتی، رختشویخانه، آشپزخانه و بار می‌باشد و به طورکلی هر قسمت جداگانه دارای تمام وسایل زندگی است. ارتفاع هتل هیلتون در حدود ۸۰ متر است.» (روزنامه اطلاعات اول بهمن ۱۳۴۱: ۱۳) مجله‌ی شهرداری‌ها، همزمان با افتتاح هتل، ساختمان آن را در صدر فهرست آسمان‌خراش‌های تهران، در کنار ساختمان‌های بانک کار، شرکت ملی نفت و پلاسکو قرار داد. (مجله‌ی شهرداری‌ها، ۱۳۴۱: ۹-۸)

هفت سال پس از اتمام بنای هتل، در سال ۱۳۴۸ طرح توسعه‌ی هتل در دستور کار قرار گرفت. (آرشیو ملی ایران، مهمانسرای هیلتون، شناسه سند: ۲۲۰/۱۰۷۳۰) و برج شرقی به گونه‌ای هماهنگ با ساختار برج غربی، با طراحی بیژن صفاری احداث شد. (آرشیو ملی ایران، توسعه‌ی هتل هیلتون، شناسه‌ی سند: ۲۹۷/۵۳۸۲۳) به علاوه در دهه‌ی ۱۳۵۰ برج جنوبی نیز به مجموعه‌ی هتل اضافه شد. ولی ساختمان آن با وقوع انقلاب اسلامی نیمه تمام باقی ماند.

به این ترتیب می‌توان گفت که محسن فروغی در انتخاب و مکان‌یابی موقعیت هتل هیلتون در شمال اراضی نمایشگاه دائمی تهران نقش قابل توجهی ایفا کرده و همراه با همکارانش طرح اولیه‌ای را برای این هتل تهیه کرده‌اند. با این‌حال، این طرح در مراحل بررسی مورد بازبینی قرار گرفته و به منظور رعایت استانداردهای خاص هتل‌های زنجیره‌ای هیلتون، راگلان اسکوایر به همراه همکارانش طرح جدیدی را ارائه کرده‌اند. هتل «رویال هیلتون تهران» براساس این طرح بین سال‌های ۱۳۳۹ تا ۱۳۴۱ در اراضی شمال نمایشگاه دائمی تهران ساخته شد.

مراجع:

کتاب‌ها:

- اشراق، عبدالحمید (۲۰۱۰)، «زیرسایه فرهنگ».
- پاکزاد، محمود (۱۳۸۲)، «طهران قدیم، عکس‌هایی از محمود پاکزاد»، انتشارات دید، تهران.
- میرمیران، هادی (۱۳۸۸)، «معماری معاصر ایران»، شرکت طرح و نشر پیام سیما، تهران

نشریات:

- نشریه‌ی آبادی، زمستان ۱۳۷۴، شماره‌ی ۱۹.
- نشریه‌ی معماری و فرهنگ، تابستان ۱۳۹۲، شماره‌ی ۵۲.
- مجله‌ی شهرداری‌ها، اردیبهشت ۱۳۴۱، شماره‌ی ۷.
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۱ مرداد ۱۳۲۹، شماره‌ی ۷۲۸۱
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۲ دی ۱۳۳۴، شماره‌ی ۸۸۷۴
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۲۸ بهمن ۱۳۳۴، شماره‌ی ۸۹۳۰
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۲۰ بهمن ۱۳۳۵، شماره‌ی ۹۱۴۳
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۹ آذر ۱۳۳۷، شماره‌ی ۹۷۷۶
- روزنامه‌ی، اطلاعات، ۱۱ دی ۱۳۳۸، شماره‌ی ۱۰۱۰۳
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۲ بهمن ۱۳۳۸، شماره‌ی ۱۰۱۲۱
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۲۸ بهمن ۱۳۳۸، شماره‌ی ۱۰۱۴۲
- روزنامه‌ی اطلاعات، ۱ بهمن ۱۳۴۱، شماره‌ی ۱۱۰۰۴

آرشیو مرکز اسناد ملی ایران

- مهمانسرای هیلتون، شناسه سند: ۲۲۰/۱۰۷۳۰
- طرح توسعه‌ی هتل هیلتون، شناسه‌ی سند: ۲۹۷/۵۳۸۲۳

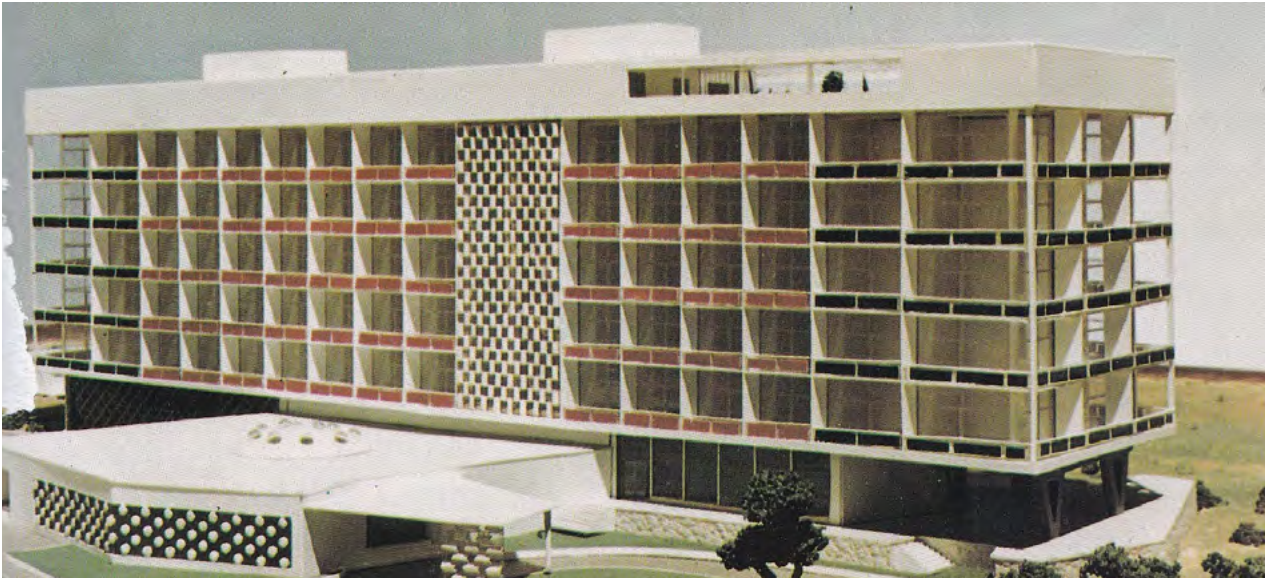
کتاب‌های انگلیسی:

هتل هیلتون تهران. (آرشیو معماری دوران تحول، عکس از: پاکزاد)

هتل هیلتون تهران. (آرشیو معماری دوران تحول، عکس از: پاکزاد)

هتل هیلتون کویت. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۱۰-۲۱۱)

هتل هیلتون جاکارتا اندونزی. (Squire، ۱۹۸۴: ۲۱۰-۲۱۱)

- Squire, Raglan (1984), “Portrait of an Architect” C. Smythe.
- Hilton’s Hotel Corporation, Annual Report 1962.

چهارمین شب معماران، ۱۴۰۳

چهارمین نشان دکتر علی اکبر صارمی (۱۴۰۳) مسئولیت‌های اجتماعی و فعالیت‌های انسان‌دوستانه دکتر حامد مظاهریان (اول بهمن ۱۴۰۳)

چهارمین شب معماران، کتابخانه‌ی ملی ایران

جناب آقای دکتر حامد مظاهریان

ریاست محترم قطب علمی فناوری معماری دانشگاه تهران و ریاست دانشکدگان هنرهای زیبای دانشگاه تهران

با درود و احترام،

چهارمین نشان دکتر علی‌اکبر صارمی، به عنوان نشان مسئولیت‌های اجتماعی و انسان‌دوستانه با افتخار به شما، استاد و معمار گرانقدر تقدیم می‌شود؛ شما که با نگاهی عمیق و مسئولانه، تأثیری شگرف در ارتقای معماری، آموزش، پژوهش و تربیت دانشجویان این مرز و بوم داشته‌اید و با تلاش‌های خستگی‌ناپذیر خود، گامی بلند در جهت تعالی علمی و فکری جامعه‌ی معماری کشور برداشته‌اید.

جنابعالی با اهتمام به بهبود کیفیت آموزشی و پژوهشی، دروازه‌های دانشکده‌ی هنرهای زیبا دانشگاه تهران، یکی از قدیمی‌ترین و معتبرترین مراکز علمی کشور را به روی صنعت، مؤسسات علمی، پژوهشی و تحقیقاتی گشوده‌اید. مشارکت فعال شما با هنرمندان و صنعتگران، به همراه همکاری گسترده با شرکت‌های صنعتی، زمینه‌ای فراهم کرده است که فناوری‌های نوین روز جهان در دسترس دانشجویان و علاقمندان این حوزه قرار گیرد. اندیشه‌ها و دغدغه‌ی شما همواره این بوده است که دانشکده‌ی هنرهای زیبا، نه فقط به عنوان فضایی برای دانشجویان خود، بلکه به‌عنوان مرکزی ملی (پلتفرمی) برای برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌هایی در نظر گرفته شود که تمامی دانشجویان و هنرمندان کشور بتوانند از آن بهره‌مند شوند که به همین جهت این دانشگاه و مرکز علمی پیشگام را فراتر از مرزهای آکادمیک صرف قرار داده است.

آنچه فعالیت‌های شما را متمایز می‌سازد، تأکید بر اخلاق حرفه‌ای، فعالیت‌های انسان‌دوستانه و مسئولیت اجتماعی است. شما در تعریف و اجرای تمامی پروژه‌های پژوهشی و آموزشی، ضمن پایبندی به اصول معماری ایرانی و تکنولوژی‌های نوین، توجه ویژه‌ای به دانشجویان، نیازهای انسانی و اجتماعی آنان داشته‌اید. این تلاش‌ها بستری مناسب برای خلق فضاهایی اثرگذار فراهم آورده است که آینده‌سازان این کشور از آن بهره‌مند خواهند شد. این نشان، به پاس فعالیت‌های بی‌وقفه و تاثیرگذار شما در ارتقای آموزش، پژوهش و پرورش نسل‌های آینده، با افتخار به شما تقدیم می‌شود و از زحمات بی‌دریغ شما در مسیر تعالی جامعه‌ی معماری و آیندگان این سرزمین سپاسگزاریم.

باشد که نام شما همواره در تاریخ معماری ایران، همچون نگینی درخشان، بدرخشد.

با آرزوی بهترین‌ها برای شما، استاد گرانقدر

تصویر صفحه‌ی روبرو: اهدای چهارمین نشان دکتر علی‌اکبر صارمی توسط هایده حائری (همسر زنده یاد دکتر علی‌اکبر صارمی) و فرامرز پارسی

نویسنده

موسسه

بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین (اول بهمن ۱۴۰۳) دکتر سیروس باور

چهارمین شب معماران، کتابخانه‌ی ملی ایران

با درود و احترام به تمامی عزیزان حاضر در این شب فرخنده، امشب در کنار یکدیگر گرد آمده‌ایم تا یادآور شویم که معماری، هنری است که نه تنها به ساختار فیزیکی زندگی ما معنا می‌بخشد، بلکه روح و فرهنگ یک ملت را در دل خشت‌ها و خطوط جاودانه می‌سازد. در این مسیر، ما همواره به پیشگامانی نیاز داشته‌ایم که با تفکر، تلاش و خلاقیت بی‌پایان، افق‌های نوینی را برای هنر و معماری این مرز و بوم ترسیم کنند. امشب مفتخر هستیم تا زحمات شما، پیشگام معماری معاصر ایران را گرامی بداریم؛ جناب دکتر سیروس باور دانش آموخته‌ی دانشکده‌ی هنرهای زیبا دانشگاه تهران، شما در طول دهه‌ها تلاش بی‌وقفه، نه تنها دانشجویان بسیاری را در دانشکده‌ی‌های معماری کشور به سوی آینده‌ای درخشان هدایت کردید، بلکه با فعالیت‌های ارزنده‌تان در حین تحصیل و فعالیت حرفه‌ای در عرصه‌های بین‌المللی، چهره‌ای از ایران خلاق و متمدن را به جهانیان نشان دادید. تجربیات گران‌بهای شما در انجام پروژه‌ها و مطالعات معماری و شهرسازی در کشورهایی چون برزیل، گواهی بر تعهد شما به تعالی حرفه و اشتیاق شما برای یادگیری، آموزش و نوآوری است. اما آنچه این دستاوردها را درخشان‌تر می‌کند، تصمیم ارزشمند، قابل‌ستایش و عزم و انگیزه‌ی راسخ شما برای بازگشت به کشور است که علیرغم موفقیت‌های بی‌شمار در دفاتر معتبر معماری جهان، عشق به میهن، احساس مسئولیت و تعهد به آموزش نسل جوان را برگزیدید و برای خدمت به کشور و ارتقای معماری ایران، به وطن بازگشتید. این انتخاب شجاعانه شما، نشانی از اصالت، عشق و ایمان به سرزمین مادری‌تان است که شایسته‌ی بالاترین مراتب قدردانی و تحسین است.

زحمات بی‌شائبه و خدمات شما به معماری ایران، نه تنها به خلق آثار هنری و ماندگار منجر شد، بلکه نسل‌هایی از معماران جوان را برای ساختن آینده‌ای بهتر آموزش داد و الهام‌بخش آنان گشت. ما امروز در برابر این خدمت، تعهد و عشق به ایران و هنر، سر تعظیم فرود می‌آوریم و به حضور شما افتخار می‌کنیم. از طرف تمامی حاضرین در این جمع، مراتب سپاس، احترام و تقدیر خود را به شما اعلام می‌کنیم و امیدواریم که همیشه در سلامت و سربلندی همچنان به آموزش و هدایت معماران جوان این سرزمین ادامه دهید. باشد که نام شما همواره در تاریخ معماری ایران، همچون نگینی درخشان، بدرخشد. با آرزوی بهترین‌ها برای شما، استاد گرانقدر

تصویر صفحه‌ی روبرو: اهدای تقدیرنامه‌ی بزرگداشت دکتر سیروس باور توسط دکتر حامد مظاهریان ریاست محترم دانشکدگان هنرهای زیبای دانشگاه تهران

بزرگداشت پیشگامان معماری ایران نوین (اول بهمن ۱۴۰۳) دکتر سیاوش تیموری

چهارمین شب معماران، کتابخانه‌ی ملی ایران

با درود و احترام به تمامی عزیزان حاضر در این شب فرخنده،
امشب در کنار یکدیگر گرد آمده‌ایم تا یادآور شویم که معماری، هنری است که نه تنها به ساختار فیزیکی زندگی ما معنا می‌بخشد، بلکه روح و فرهنگ یک ملت را در دل خشت‌ها و خطوط جاودانه می‌سازد.

در این مسیر، ما همواره به پیشگامانی نیاز داشته‌ایم که با تفکر، تلاش و خلاقیت بی‌پایان، افق‌های نوینی را برای هنر و معماری این مرز و بوم ترسیم کنند. امشب مفتخر هستیم تا زحمات شما، پیشگام معماری معاصر ایران را گرامی بداریم؛ جناب دکتر سیاوش تیموری دانش آموخته‌ی دانشکده‌ی هنرهای زیبا دانشگاه تهران، شما در طول دهه‌ها تلاش بی‌وقفه، نه تنها دانشجویان بسیاری را در دانشکده‌ی‌های معماری کشور به سوی آینده‌ای درخشان هدایت کردید، بلکه با فعالیت‌های ارزنده‌تان در حین تحصیل و فعالیت حرفه‌ای در عرصه‌های بین‌المللی، چهره‌ای از ایرانِ خلاق و متمدن را به جهانیان نشان دادید. تجربیات گران‌بهای شما در دفاتر بزرگ معماری جهان، انجام پروژه‌ها و مطالعات معماری و شهرسازی در کشورهایی چون فرانسه، گواهی بر تعهد شما به تعالی حرفه و اشتیاق شما برای یادگیری، آموزش و نوآوری است.

اما آنچه این دستاوردها را درخشان‌تر می‌کند، تصمیم ارزشمند، قابل‌ستایش و عزم و انگیزه‌ی راسخ شما برای بازگشت به کشور است که علیرغم موفقیت‌های بی‌شمار در دفاتر معتبر معماری جهان، عشق به میهن، احساس مسئولیت و تعهد به آموزش نسل جوان را برگزیدید و برای خدمت به کشور و ارتقای معماری ایران، به وطن بازگشتید. این انتخاب شجاعانه شما، نشانی از اصالت، عشق و ایمان به سرزمین مادری‌تان است که شایسته‌ی بالاترین مراتب قدردانی و تحسین است.

زحمات بی‌شائبه و خدمات شما به معماری ایران، نه تنها به خلق آثار هنری و ماندگار منجر شد، بلکه نسل‌هایی از معماران جوان را برای ساختن آینده‌ای بهتر آموزش داد و الهام‌بخش آنان گشت. ما امروز در برابر این خدمت، تعهد و عشق به ایران و هنر، سر تعظیم فرود می‌آوریم و به حضور شما افتخار می‌کنیم. از طرف تمامی حاضرین در این جمع، مراتب سپاس، احترام و تقدیر خود را به شما اعلام می‌کنیم و امیدواریم که همیشه در سلامت و سربلندی همچنان به آموزش و هدایت معماران جوان این سرزمین ادامه دهید.

باشد که نام شما همواره در تاریخ معماری ایران، همچون نگینی درخشان، بدرخشد.

با آرزوی بهترین‌ها برای شما، استاد گرانقدر

تصویر صفحه‌ی روبرو: اهدای تقدیرنامه‌ی بزرگداشت دکتر سیاوش تیموری توسط دکتر حامد مظاهریان ریاست محترم دانشکدگان هنرهای زیبای دانشگاه تهران

IRANIAN AR CHITECT OF THE YEAR 2024

جناب آقای مهندس سهراب رفعت
با درود و احترام،

نشان افتخار نهمین معمار سال ایران، ۱۴۰۳، به عنوان تقدیر ملی در حوزه معماری کشور به شما تعلق می‌گیرد. این افتخار بزرگ، پاسداشت اخلاق حرفه‌ای، تلاش‌های بی‌وقفه، دانش عمیق و نگاه نوآورانه و خلاقانه‌ی شماست که نقشی بسزا در تعالی و ارتقای معماری، طراحی داخلی و خلق آثار تاثیرگذار در کشور ایفا کرده است.

تعهد و تلاش مثال‌زدنی شما در طراحی و معماری آثار، همراه با احترام به کاربر، معماری انسان‌مدار و حس فضایی، دقت بی‌نظیر در جزئیات و اجرا، تعامل با کارفرما و تلاش جهت پیشبرد و اجرای یک معماری شاخص و حرفه‌ای، علاوه بر اینکه شما را به الگویی ممتاز در جامعه‌ی معماری و طراحی داخلی ایران تبدیل کرده است، منجر به خلق آثاری شده است که از هماهنگی و زیبایی کم‌نظیری برخوردارند و هر یک به نوعی الهام‌بخش بوده‌اند. این آثار مخاطبان را به تامل در ارزش‌های والای معماری دعوت کرده و بهره‌گیری از اصول پیشرفته‌ی طراحی، توجه به جزئیات و خلق فضاهایی که کیفیت و حس زندگی را برای کاربران ارتقا می‌دهند، از ویژگی‌های برجسته‌ی کار شماست.

افزون بر این، روحیه‌ی انسان‌دوستانه‌ی شما همواره در راه خدمت به مردم این سرزمین بوده است. پیشگامی شما در معماری بشردوستانه، از جمله تحقق پروژه‌های عام‌المنفعه نظیر مدرسه‌سازی در دورافتاده‌ترین مناطق محروم کشور، نشان‌دهنده‌ی تعهد عمیق شما به مسئولیت‌های اجتماعی است. مشارکت مستقیم در طراحی و معماری این آثار، حمایت‌های مالی و پشتیبانی از این پروژه‌ها، همراه با جلب مشارکت دوستان و همکاران، تجلی بارزی از خدمت صادقانه شما به جامعه و آیندگان این مرز و بوم است.

به عنوان معمار برجسته‌ای که با درک عمیق از معماری انسان‌دوستانه، مسئولیت اجتماعی و تاثیر معماری بر جامعه فعالیت می‌کند، شما همواره در تلاش بوده‌اید که کیفیت زندگی، ماندگاری آثار و بهره‌مندی مردم از فضاهای معماری را در اولویت قرار دهید. قابل ذکر است، داورهای حرفه‌ای شما نیز در جوایز و مسابقات معماری نیز همواره با انصاف، دقت نظر و تلاش شما در آموزش و انتقال دانش و تجربیات، موجب رشد و ارتقای معماری در کشور شده است.

این تلاش‌ها و دستاوردهای برجسته‌ی شما، تاثیرات سازنده و ماندگاری در پیشبرد معماری ایران به همراه داشته است. بدین‌وسیله، ضمن آرزوی موفقیت‌های روزافزون برای شما، با احترام و قدردانی، نشان افتخار نهمین معمار سال ایران، ۱۴۰۳ به شما تقدیم می‌شود.

باشد که نام شما همواره در تاریخ معماری ایران، همچون نگینی درخشان، بدرخشد.

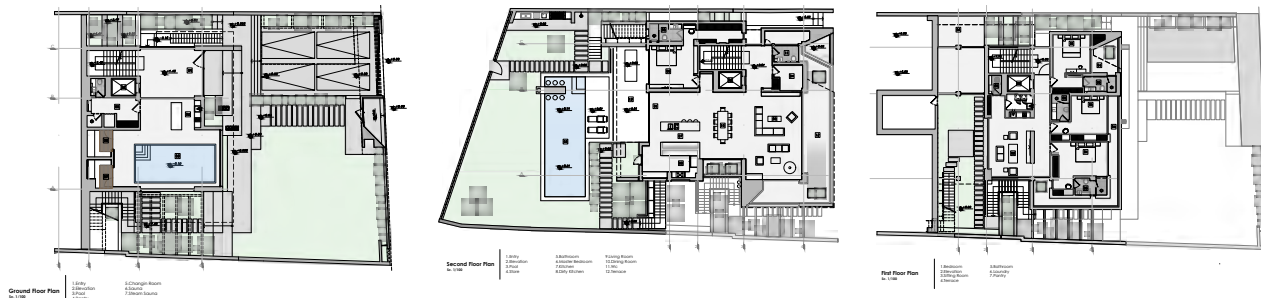
سهراب رفعت
معمار سال
ایران، ۱۴۰۳

www.sohrabrafat.com
www.aoapedia.ir

تصویر صفحه‌ی روبرو: اهدای نشان نهمین معمار سال ایران، ۱۴۰۳ توسط دکتر محمدرضا قانعی به سهراب رفعت

ویلا حیاط مابین، اثر سهراب رفعت

ویلا «حیات مابین» نمونه‌ای از معماری مدرن است که به طور هوشمندانه‌ای با چالش‌های توپوگرافی سایت تعامل برقرار کرده است. در این پروژه، اختلاف سطح شدید زمین نه به‌عنوان مانعی محدودکننده، بلکه به‌عنوان فرصتی برای خلق فضایی پویا و چندبعدی در نظر گرفته شده است. طراحی ویلا به نحوی انجام شده که حیات مرکزی و سطوح مختلف به‌صورت لایه‌لایه با یکدیگر ترکیب شوند و تجربه‌ای یکپارچه را برای ساکنین رقم بزنند. در نمای ویلا، ترکیب احجام مکعبی با خطوط افقی و عمودی برجسته، حس پویایی و انسجام را به نمایش می‌گذارد. استفاده از رنگ سفید به همراه جزئیات مشکی، بر تضاد بصری و خوانایی فرم‌ها تأکید کرده است. بازوهای بزرگ و استفاده گسترده از شیشه نه‌تنها نور طبیعی را به عمق فضا هدایت می‌کند، بلکه باعث ایجاد پیوندی قوی بین فضاهای داخلی و طبیعت اطراف شده است. یکی از نکات کلیدی در این طراحی، نحوه برخورد با اختلاف سطح سایت است. به جای آنکه بنا بر زمین غالب شود، طراحی به‌گونه‌ای صورت

نام پروژه: ویلا حیاط مابین / آدرس: کردان، شهرک حافظیه / دفتر معماری: سهراب رفعت / معمار: سهراب رفعت / تیم طراحی: محمد حیدری، دانیال سارنج، مریم زندی / فاز ۲: منا امیری، مریم زندی / تاریخ: ۱۴۰۱-۱۳۹۹ / مساحت زمین: ۱۱۶۵ مترمربع / مساحت زیربنا: ۹۹۸ مترمربع / نوع کاربری: ویلا / طراحی داخلی: مریم زندی / طراح سازه: علی شمشیرگر / تاسیسات مکانیکی: آقای گل محمدی / تاسیسات الکتریکی: آقای محمد نژاد / اجرا: حسن گودرزی نظارت: سهراب رفعت، محمد حیدری، مریم زندی / سه بعدی: دانیال سارنج، محمد حیدری، مریم زندی / گرافیک: پارسا باقرزاده مصالح: فلز، شیشه، سیمان نوع سازه: فولادی، متال دک / کارفرما: آقای جوشقانی / عکاس: محمد حسن اتفاق

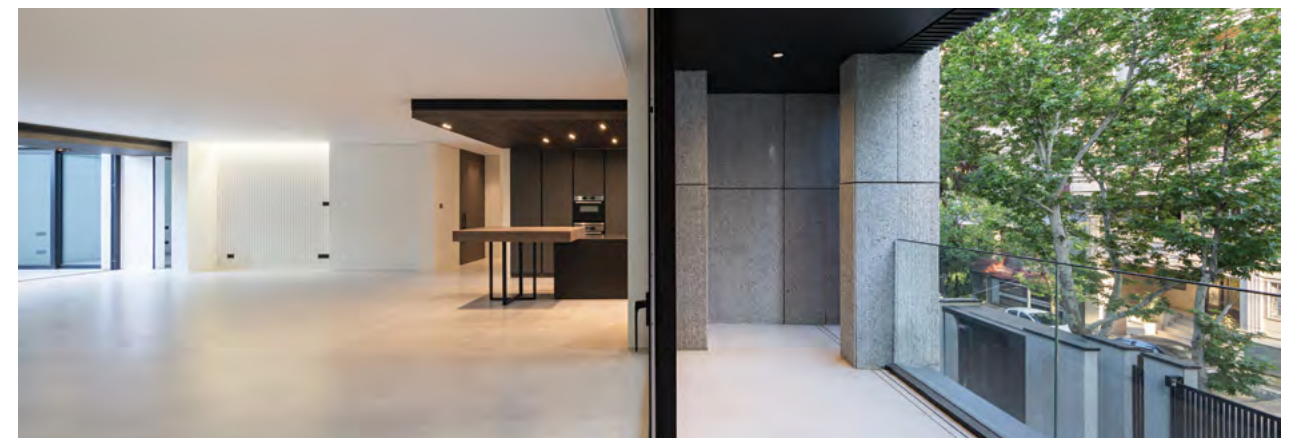
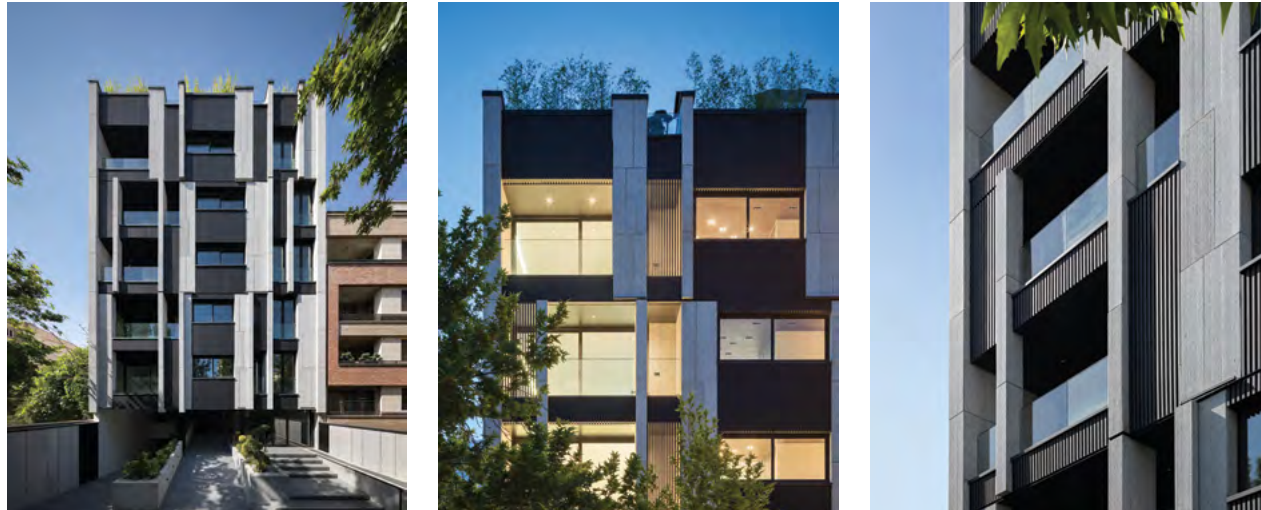
وبسایت: WWW.Sohrabrafat.ir

آدرس ایمیل: info@Sohrabrafat.com

آدرس اینستاگرام: [Sohrab_Rafat_Architects](https://www.instagram.com/Sohrab_Rafat_Architects)

آپارتمان مسکونی ظفر، اثر سهراب رفعت

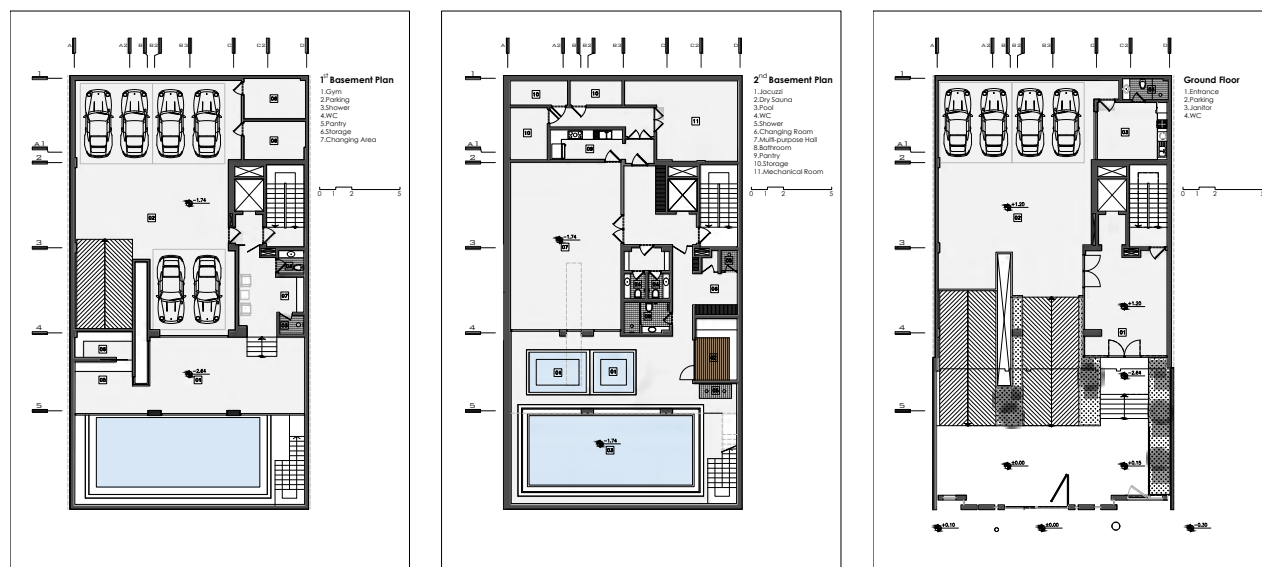
چالش اصلی در خلق این اثر، محدودیت در طراحی بود؛ زیرا پروژه مسکونی ظفر به شکلی به دست ما سپرده شد که ساختار سازه ای آن شکل گرفته بود و امکان تغییر و پیشروی به علت ضوابط در آن نداشتیم. با توجه به محدودیت ها تلاش بر این بود که با ایجاد ریتم و شکست یکنواختی در نما، یک چهره زیبا به بافت شهری ارائه بدهیم. پروژه آپارتمان ظفر شامل ۴ واحد مسکونی است. طبقه همکف شامل لابی، پارکینگ، سرایداری. در طبقات زیر زمین شامل پارکینگ، سالن ورزش، استخر، سونا، سالن اجتماعات و غیره می باشد.

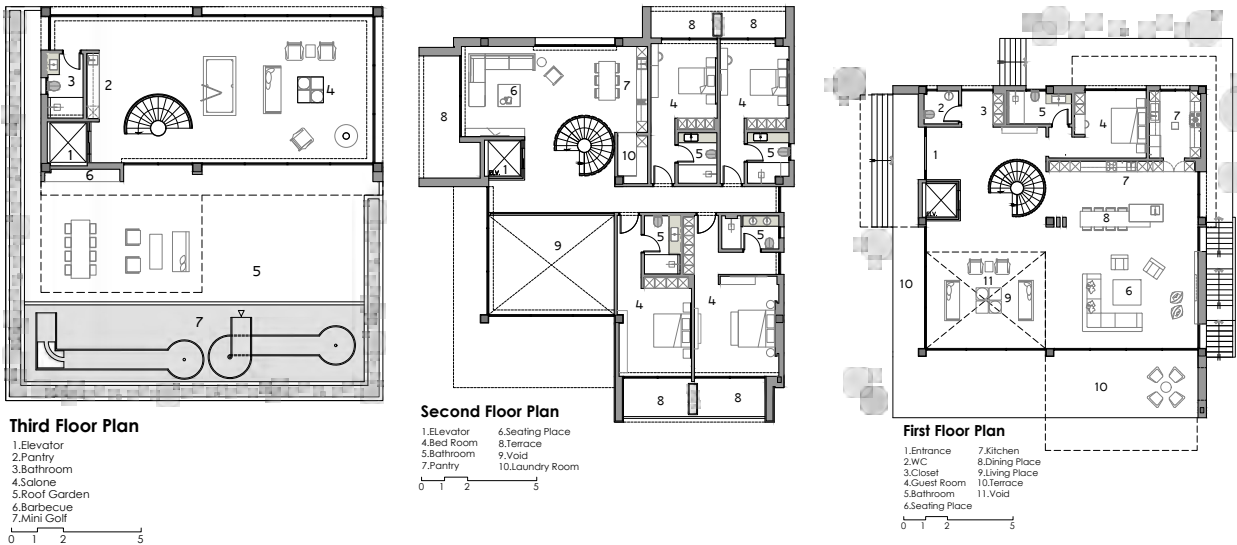
نام پروژه: آپارتمان مسکونی ظفر / آدرس: تهران - منطقه ۳ / دفتر معماری: گروه معماران سهراب رفعت / معمار: سهراب رفعت / تیم طراحی: دانیال سارنج، محمد حیدری / فاز ۲: منا امیری / تاریخ: ۱۴۰۱ / مساحت زمین: ۴۵/۴۰۵ مترمربع / مساحت ساخته شده: ۴۰/۲۳۴۲ مترمربع / نوع کاربری: آپارتمان مسکونی / طراحی داخلی: سالومه گل بابایی / طراح سازه: دکتر نوری / تأسیسات مکانیکی: آقای مهندس شمایی / نظارت: سهراب رفعت، محمد حیدری / سه بعدی: مرجان نظری / گرافیک: پارسا باقرزاده / مصالح: سیمان، سنگ، فلز، بتن / نوع سازه: بتنی / کارفرما: آقای تویسرکانی / عکاس: محمد حسن اتفاق

وبسایت: WWW.Sohrabrafat.ir

آدرس ایمیل: info@Sohrabrafat.com

آدرس اینستاگرام: [Sohrab_Rafat_Architects](https://www.instagram.com/Sohrab_Rafat_Architects)

ویلا را می توان محلی برای دستیابی به فرم ایده آل سکونت برای هر شخص دانست، چیزی که زندگی شهری امروز، امکان تجربه آن را غالباً از ما گرفته است. بخشی از این نوع ایده آل سکونت برای انسان همواره بواسطه تعامل با طبیعت تامین می گردد بطوریکه نمی توان ویلا را بدون داشتن ارتباط با طبیعت تصور کرد. ویلای شماره ۴۴ نیز همانند بسیاری از پروژه های ویلایی بر همین مینا استوار گردیده و در قالب یک فضای مسکونی غیر دائم شکل گرفته است. در این پروژه کارفرما و سبک زندگی ایده آل وی، به فضایی با امکانات رفاهی کامل نیاز داشت که فضاهای جمعی بزرگ و متنوعی را برای پذیرایی از میهمانانش فراهم آورد بطوریکه هریک از این فضاها ارتباط متفاوتی را با محوطه ویلا نیز داشته باشند. در کنار انتظارات کاربران از فضا، عواملی چون چشم انداز، توپوگرافی و هندسه زمین، بیشترین نقش را در هدایت طراحی معماری ویلای شماره ۴۴ داشتند. این پروژه در زمینی با بر حدائقی و بصورت غیرمسطح و پلکانی تعریف شده بود که تراز بالایی آن، سطح بیشتر و چشم انداز مطلوب تری را دراختیارمان قرار می داد. همچنین با عقب راندن هرچه بیشتر توده ساختمانی نسبت به ورودی قطعه، هم محوطه وسیع تری در اختیار کاربران ویلا قرار می گرفت و هم از تسلط همسایه ی شمالی و غربی نسبت به ساختمان و حیاط های آن کاسته می شد. بدین ترتیب لکه گذاری اولیه ی ساختمان

نام پروژه: ویلای شماره ۴۴ / عملکرد: ویلایی / طراحی و اجرا: گروه معماری سهراب رفعت / معمار: سهراب رفعت – علی سوداگران / همکار طراحی: نازیلا نورمحمدی - مرجان نظری- دانیال سارنج / فاز ۲ و طراحی داخلی: نازیلا نورمحمدی / مساحت زمین: ۱۷۰۰ مترمربع / مساحت ساخته شده: ۱۲۰۰مترمربع / اجرا: حسین گودرزی - حسن گودرزی / تاسیسات الکتریکی: قریب محمدنژاد / تاسیسات مکانیکی: وحید گل محمدی / نظارت: نازیلا نورمحمدی - سهراب رفعت / طراح سازه: علی شمشیرگر / سازه: اسکلت فلزی پیچ و مهره ای / سیستم تاسیساتی: موتورخانه مرکزی / مصالح: سیمان، سنگ، فلز / آدرس: کردان –شهرک حافظیه / کارفرما: دکتر تورج علائی / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۸-۱۴۰۱ / عکاس: محمد حسن اتفاق

وبسایت: WWW.Sohrabrafat.ir

آدرس ایمیل: info@Sohrabrafat.com

آدرس اینستاگرام: [Sohrab_Rafat_Architects](https://www.instagram.com/Sohrab_Rafat_Architects)

ویلاي خانوادگی کردن، اثر سهراب رفعت

پروژه ویلاي خانوادگی کردن، در زمینی به مساحت ۱۶۰۰ مترمربع قرار گرفته که از جنوب به رودخانه و سپس کوهپایه اشرف دارد. در جابجایی توده‌ی ساختمانی در سایت، دغدغه‌هایی نظیر حفظ درختان قدیمی، استفاده از توپوگرافی و شیپ تند زمین، استفاده‌ی درست از نور جنوب و همچنین سیرکولاسیون طبیعی هوا وجود داشت. در کنار محدودیت‌های سایت، خواسته‌های اصلی کارفرما از آغاز پروژه در شکل‌گیری معماری آن تأثیرگذار بود؛ ساخت ویلاي خانوادگی با امکانات کامل رفاهی و تفریحی درخواست اصلی کارفرمای پروژه بود. همچنین تمایل ایشان به ارتباط مستقیم و جداگانه‌ی سوئیت‌های ویلا با محوطه (با ورودی مستقل) از موارد دیگر لازم به رعایت توسط گروه معماری بود. در نتیجه، محصول نهایی حاصل ترکیب فضاهای مورد نیاز کارفرما و جهت‌دهی به آن مطابق استانداردهای کمی و رویکردهای کیفی بوده است.

با توجه به زمینه و بستر طرح و نیازهای کارفرما، روند طراحی به شرح زیر شکل گرفت:

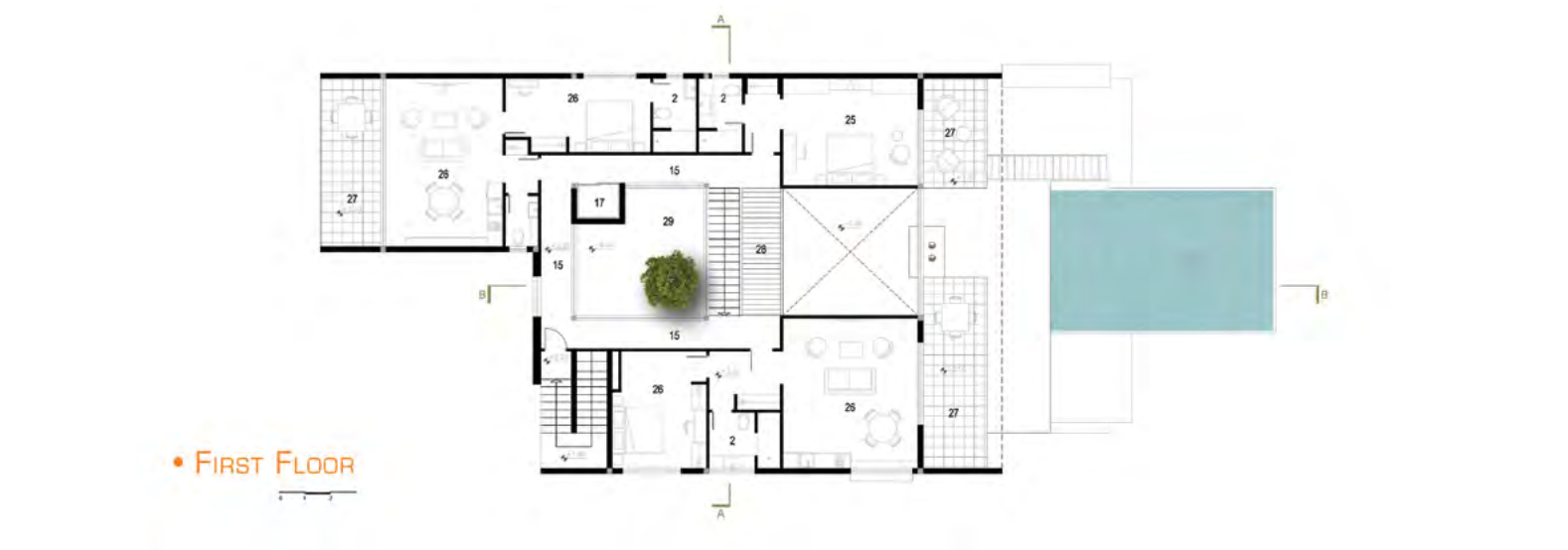
در پروژه با هدف ایجاد کلیتی مدرن و خوانا، همراه با عناصر و مصالح سنتی و بومی و استفاده‌ی حداکثری از چشم‌اندازهای طبیعی، پروسه‌ی طراحی به پیش رفت؛ بنابراین، پروژه را نیازمند نوعی درون‌گرایی و تفکیک فضایی در درون (پاسخ به تجربه‌ی فردی فضا) و در عین حال، پیوستگی و ارتباط فضایی میان خود و محیط بیرون در جهت تحقق نوعی خلوص، یکپارچگی و سیالیت (پاسخ به تجربه‌ی جمعی فضا) یافتیم. برای حفظ منظر سام، محور اصلی بنا

نام پروژه: ویلاي خانوادگی کردن / کاربری: مسکونی تک واحدی / کارفرما: فریریز گشایشی / طراح و مدیر پروژه: سهراب رفعت / همکاران طراحی: سالومه گلبابایی، محمدرضا موحدی، نگین عسگری، محمدحسین شوقی / فاز ۲: نرگس جزایری / سازه: سلمان رستمی / مجری: حسین گودرزی / تأسیسات: شرکت سوپرپایپ / مشاور تأسیسات: نادر پورصیامی / ناظر تأسیسات: علی فرجی / عکس: علی دقیق، رضا صوفی / تاریخ شروع: ۱۳۹۱-۰۷ / تاریخ پایان: ۱۳۹۳-۱۱ / آدرس پروژه: کردن، ابتدای جاده‌ی برقان

وبسایت: www.sohrabrafat.ir

ایمیل: info@sohrabrafat.com

اینستاگرام: [sohrab_rafat_architecture](https://www.instagram.com/sohrab_rafat_architecture)

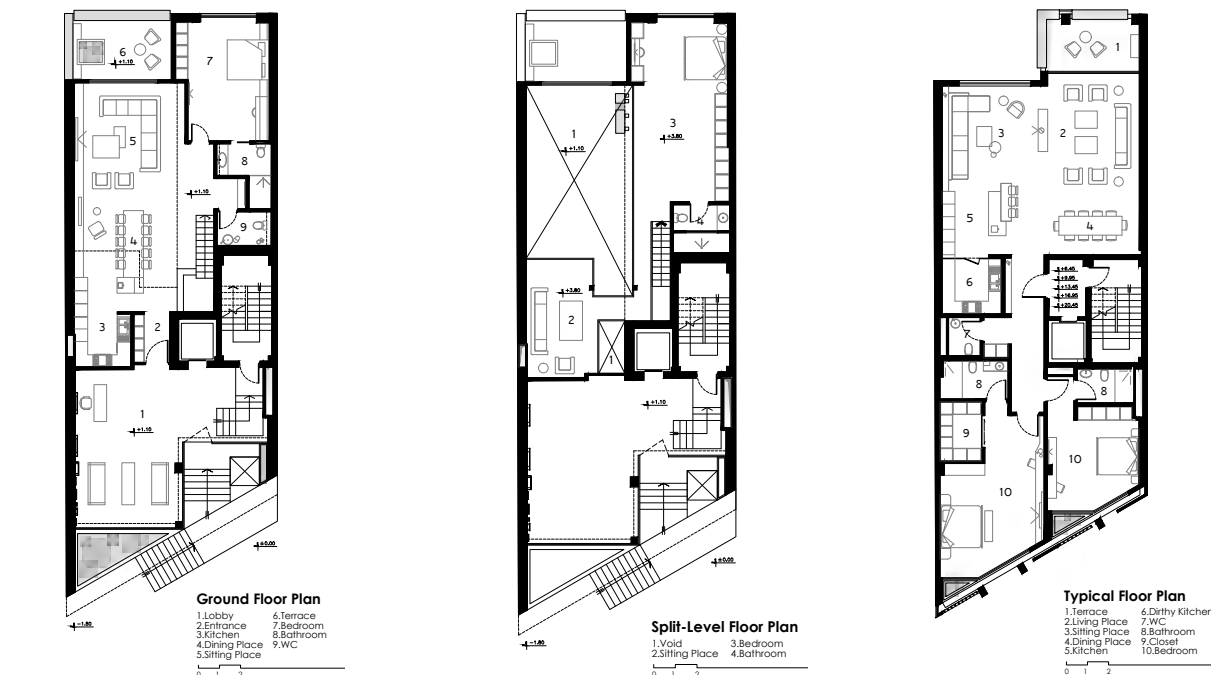

آپارتمان مسکونی گلنار، اثر سهراب رفعت

آپارتمان مسکونی گلنار در نگاه اول، ساختمانی خوش‌ساخت، مدرن و با ترکیب متریالی جذاب به نظر می‌رسد که در کالبد خود، ۶ واحد مسکونی بزرگ (۵ واحد به صورت تمام طبقه و یک واحد به صورت لافت)، فضاهای مشاع با کیفیت همچون لابی، سالن ورزش، مجموعه استخر و سایر فضاهای خدماتی ساختمان را جای داده است. اما ویژگی‌های قابل تامل این پروژه، یکی فضاهای حائل موجود در نمای ساختمان و دیگری سطح‌بندی و الگوی متفاوت در برنامه فیزیکی واحدهای مسکونی می‌باشد. با توجه به موقعیت قرارگیری ساختمان گلنار در یکی از خیابان‌های شاخص محله الهیه، که علی‌رغم عرض کم آن هم تردد نسبتاً بالایی در آن وجود داشت و هم تعدادی ساختمان با موقعیت اداری در ضلع مقابل خیابان و مشرف به پروژه قرار داشتند، باعث شد تا ساختمان در نمای اصلی خود به یک فضای حائل نیاز داشته باشد. این فضای میانی که در ضلع جنوبی طبقات مسکونی قرار داشت، می‌بایست به نحوی عمل می‌کرد که همزمان مانع نورگیری فضاهای داخلی نشود و اشراف به پنجره‌ی اتاق‌ها را نیز کنترل می‌نمود. بدین ترتیب خردفضاهای خالی در پشت پوسته‌ی نیمه‌شفاف نما شکل گرفت که این دوگانه‌ی شلوغی-آرامش را تعدیل می‌کرد.

نام پروژه: آپارتمان مسکونی گلنار / عملکرد: مسکونی / دفتر طراحی: دفتر معماری سهراب رفعت / معمار: سهراب رفعت / همکاران طراحی: محسن شریفی، سالومه گل بابایی، محمد شوقی، نرگس جزایری / طراحی و معماری داخلی: سالومه گل بابایی / مجری: حسین گودرزی / مهندس تاسیسات الکتریکی: آرمان محمدی / نورپردازی: شرکت فاد / مهندس تاسیسات مکانیکی: ابوذر میوه‌چی / نوع تاسیسات: چیلر و فن‌کوئل / مهندس سازه: علی شمشیرگر / نوع سازه: اسکلت فلزی / آدرس پروژه: تهران، الهیه / کارفرما: بزرگمهر معینی / مساحت زمین: ۳۷۹ مترمربع / زیربنا: ۲۴۲۸ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۹ عکاس پروژه: پرهام تقی‌اف
وبسایت: www.sohrabrafat.ir
ایمیل: info@sohrabrafat.com
اینستاگرام: [sohrab_rafat_architecture](https://www.instagram.com/sohrab_rafat_architecture)

خانه‌باغ نیاوران، اثر سهراب رفعت

تمایز شخصیت ساختمان‌های مسکونی، از توجه دقیق به خردترین عوامل موثر در هر پروژه میسر می‌شود. در روند مطالعه و طراحی هر پروژه، بنابر شرایط، نقاط موثری یافت می‌شوند که به تعریف خاص آن پروژه کمک می‌کنند. در اینجا سبک زندگی و ترجیحات کاربران در کنار بستر و زمینه‌ی قرارگیری بنا، سمت و سوی شکل‌گیری این پروژه را مشخص نمود. زمینه‌ی این پروژه خود شامل دو نقطه‌ی مهم است، یک، پوشش گیاهی و طبیعی پیرامون بنا و دیگری بافت و هویت محله. قرارگیری سایت پروژه در هسته‌ی مرکزی محله‌ی نیاوران و در مجاورت ابنیه‌ی با قدمت و ارزش معماری بالا، باعث شکل‌گیری کالبد بیرونی و نمای پروژه گردید و بدین ترتیب ضمن حفظ هویت محله، خوانشی جدید از کاربرد مصالح مورد استفاده در بناهای ارزشمند همجوارش در کالبد این پروژه ارائه گردید. از طرف دیگر در بافت مسکونی محله‌ی نیاوران، درختان و چشم‌انداز سبز ناشی از آنها، همچنان نقش پررنگی در شکل‌دهی فضاهای مسکونی محله دارند. از همین‌رو در خانه‌باغ نیاوران، درختان موجود در داخل قطعه زمین پروژه در کنار درختان قطعات مجاور که همگی چنارهایی کهنسال و با ارزش بودند، موقعیت استقرار و جهت‌گیری

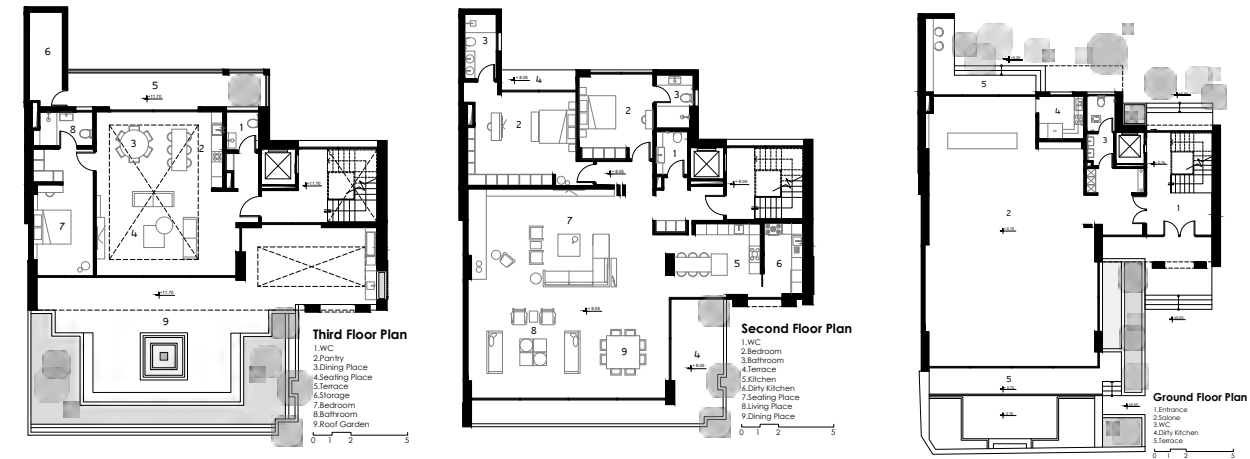
نام پروژه: خانه‌باغ نیاوران / عملکرد: مسکونی / دفتر طراحی: دفتر معماری سهراب رفعت / معمار: سهراب رفعت / همکاران طراحی: نگین عسگری، نازیلا نورمحمدی، محمد شوقی، مرجان سمنانی، نرگس جزایری، دانیال سارنج / طراحی و معماری داخلی: نگین عسگری و نازیلا نورمحمدی / مجری: محمد جمالان و سعید اسدی / مهندس تأسیسات الکتریکی: آرمان محمدی / نورپردازی: شرکت فاد / مهندس تأسیسات مکانیکی: ابوذر میوه چی / نوع تأسیسات: چیلر و فن‌کوئل / مهندس سازه: مهندسین مشاور ابنیه کسری / نوع سازه: اسکلت بتنی و سقف وافل / آدرس پروژه: تهران، نیاوران / کارفرما: حمیدرضا جمالان / مساحت زمین: ۱۰۰۰ مترمربع / زیربنا: ۱۳۵۰ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۹-۱۳۹۷

عکاس پروژه: پرهام تقی‌اف

وبسایت: www.sohrabrafat.ir

ایمیل: info@sohrabrafat.com

اینستاگرام: [sohrab_rafat_architecture](https://www.instagram.com/sohrab_rafat_architecture)

بوتیک هتل سنگ‌سیاه، شیراز

علی سوداگران

نازنین کازرونیان

محمدامین نجابت

پروژه با موضوع احداث اقامتگاه سنتی در بافت تاریخی شیراز محله سنگ سیاه، مابین و در همسایگی پنج بنای ثبت ملی از دوره‌های تاریخی ایلخانی، زندیه، قاجاریه و پهلوی تعریف گردید. در سال‌های گذشته پروژه‌هایی برای احیای بافت براساس استراتژی تخریب و تجمیع شکل گرفته که با حذف بناهای ریزدانه، حذف گذرها، تعریف پروژه‌های درشت مقیاس و خیابان‌کشی‌ها به تدریج باعث از بین رفتن تناسب پرها و خالی‌ها، نظام هندسی و ارتباطی گذرها و ساختار بخش قابل توجهی از بافت تاریخی گردیده است.

این پروژه تلاشی در جهت تجربه‌ی نوسازی و ارائه راهکاری برای تسری آن در بافت است به گونه‌ای که موجب تغییر ساختار اجتماعی و فرهنگی گردد و مولد زندگی دوباره باشد. اما مشکل اصلی در نوسازی بافت، مقابله با الگوهای شبه‌تاریخی مورد نظر ارگان‌های تصمیم گیرنده است که با کدهایی و تزئیناتی چشم آشنا به دنبال ساخت بدلی از روی اصل هستند. ما تلاش کردیم پروژه درگیر کدها و موتیف‌های رایج نگردد و در مسیر باززنده‌سازی بافت، راهبرد تسری پلاک به پلاک (ریزوموار) زندگی در پیکر بافت را پیشنهاد دهد.

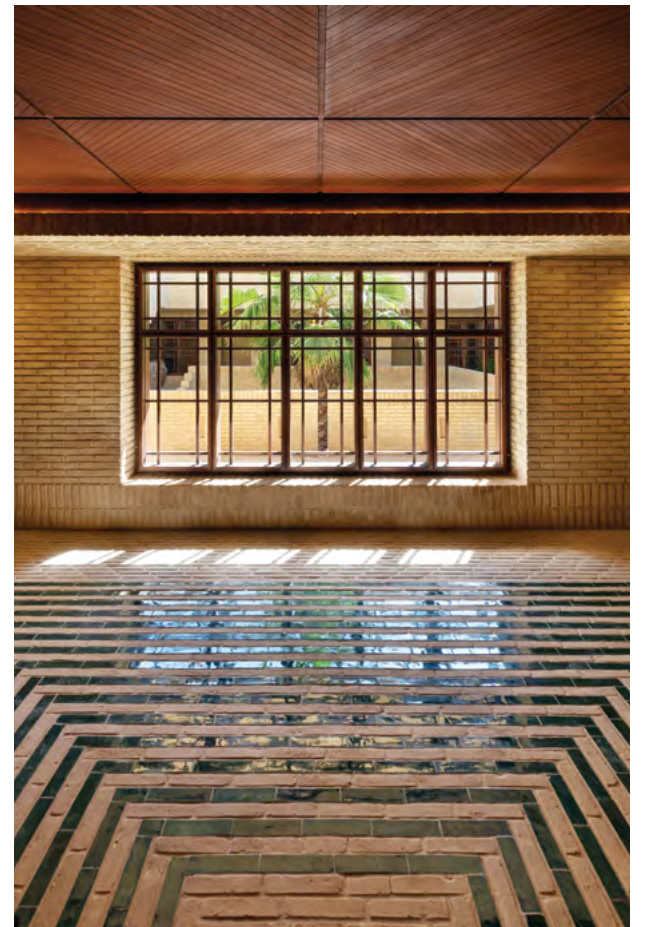
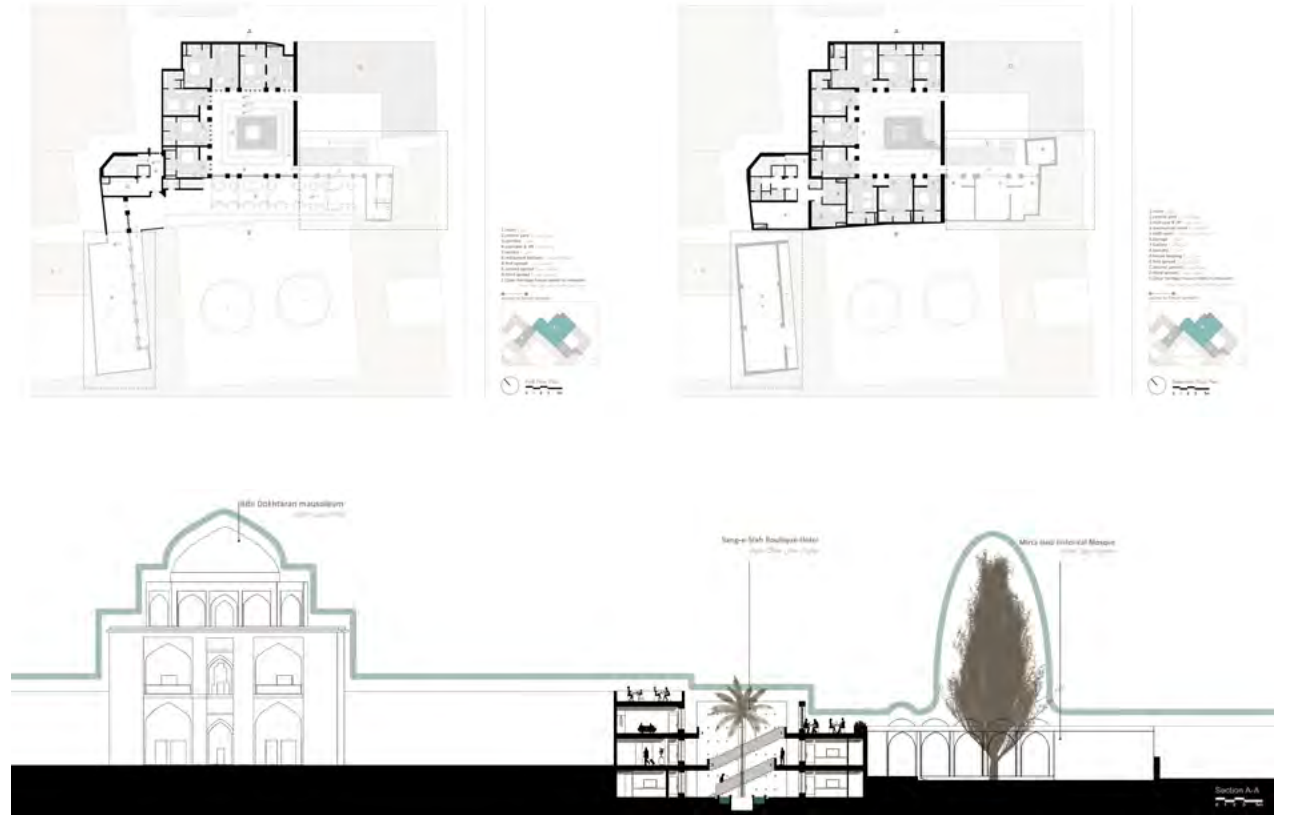
به جای تجمیع پلاک‌ها و تعریف یک مجموعه بزرگ مقیاس به پیش‌بینی الحاق بناها فکر کردیم و با وجود منابع مالی محدود، و عدم امکان تملک

یکباره، طراحی را با یک هسته اولیه آغاز و پیش‌بینی گسترش به پلاک‌های مجاور و در نهایت سرایت آن به بافت را برنامه‌ریزی نمودیم. در طول ساخت هسته‌ی اولیه، دو پلاک مجاور براساس پیش‌بینی‌های ابتدایی تملک شد که هم اکنون در حال ساخت است و چند پلاک دیگر در مرحله تملک و طراحی است. اتخاذ تصمیم الحاق به جای تجمیع اجازه زنده بودن پروژه را تا همیشه مهیا می‌سازد، ریزدانه‌ها با همان موقعیت و تناسب به مجموعه‌هایی بزرگتر برای عملکردهایی متفاوت متصل می‌شوند و گذرهایی در ترازهایی متفاوت شبکه ارتباطی بیرونی را در درون بازتولید می‌نمایند.

تسری زندگی به صورت پلاک به پلاک، پیشنهادی است برای باززنده‌سازی بافت تاریخی، اما همیشه به صورت ناقص باقی خواهد ماند. ناقص با تمایل نهان و مدام برای گسترش. این پروژه در مسیر انتشار ریزوموار خود، هرجا بنایی ارزشمند می‌یابد، مرمت و احیا می‌کند و هرجا بنایی فاقد ارزش‌های نگهداری و یا قطعه زمینی می‌یابد، بنایی در تعامل با بافت، با درک تناسبات، هندسه و پر و خالی توده‌ها، طراحی و احداث خواهد کرد و تلاش می‌کند همچون بناهای تاریخی پیرامون که نماینده فن‌آوری و نیازهای دوران خود بوده‌اند در پیوند با بستر، معرف عصر خود باشد.

نام پروژه: بوتیک هتل سنگ سیاه، شیراز / معماران: علی سوداگران- نازنین کازرونیان- محمدامین نجابت / محل اجرا: بافت تاریخی شیراز، محله سنگ سیاه / کارفرما: نازنین کازرونیان ، محمدامین نجابت / همکاران: محمدامین شاهوار، حنیف حق‌طلب، سلمان شورانگیز، شقایق نجاتی، نوشین حیدرجان، محبوبه کوهپایه، صدف اردوبادی، طناز فرهنگدفر، سوگل سلیمانی، پگاه اسماعیل‌نژاد / سازه: سلمان رستمی، حسن ظریفکار / تأسیسات: سید مهدی علویان / سرپرست کارگاه: ابراهیم مظفریان / نظارت کارگاه: پویا معدنی، محمد جواد رضایی / گرافیک: سمانه متقی‌پیشه / عکاس: نوید عطروش / زیربنای هسته اولیه: ۱۲۸۰ مترمربع / مساحت عرصه اولیه: ۵۶۰ مترمربع

اینستاگرام: alisodagaran / nazanin_kazeroonian

کارخانه‌ی ایران تابلو

امیرحسین تبریزی

پروژه‌ی کارخانه‌ی ایران تابلو عبارت است از طرح توسعه و طراحی خطوط مونتاژ، انبارها، فضاهای اداری و خدماتی یکی از قدیمی‌ترین کارخانه‌های تولید تابلوهای برق صنعتی کشور با قدمتی ۵۰ ساله. راهبرد طراحی ما در ابتدا تدوین برنامه‌ای جدی با در نظر گرفتن تطبیق مفهوم مهندسی ارزش با مفهوم معماری کارآمد توام با حس فضایی و وحدت بصری مطلوب است.

درخواست کارفرما طراحی ساختمان اداری، تولید و سردرب ورودی این مجموعه در کنار بازسازی ساختمان موجود اداری درزمینی به مساحت ۱۷۰۰۰ مترمربع واقع در نظر آباد کرج بود. بر اساس مطالعات انجام شده در راستای توزیع و قرارگیری عملکردها در سایت پروژه به یکی کردن ساختمان اداری و انبارها در کنار سالن تولید رسیدیم که با این تصمیم مقدار زیادی از زمین موجود برای فضای سبز بازی کارکنان حفظ شد.

بنابراین، توضیح عملکردها و ساختمان سوله‌ی تولید در قسمت جنوبی زمین و ساختمان انبارها در قالب یک مستطیل کشیده در شمال آن قرار گرفت و طبقه‌ی اول ساختمان به کشاورزی و فضای سرهم کردن کشوهای برق و طبقه‌ی دوم به فضای اداری اختصاص داده شد.

نمای ساختمان‌ها متناسب با کارکرد و فضای صنعتی حاکم بر کارخانه طراحی گردیده است برای سوله‌ی تولید از نمایی متداول و ساده‌ی سوله از جنس ساندویچ پنل در نظر گرفتیم و در ساختمان اداری برای قسمت انبار ساندویچ پنل را ادامه دادیم و در طبقه‌ی اداری لوورهایی را برای کنترل نور اضافه کردیم، که این لوورها الهام گرفته

شده از تولیدات کارخانه است و قرار است در خود کارخانه تولید شود. در واقع خود کارخانه در حال تولید خودش است.

دیگر استراتژی جدی ما به حداقل رساندن مصرف انرژی در یکی از پر مصرف‌ترین بخش‌های استفاده کننده یعنی کارخانه است که این هدف با تعبیه سیستم‌هایی مثل لوورهای اشاره شده، تهویه هوای طبیعی، دیوارهای ترومپ، سیستم نور طبیعی مهندسی شده، پنل‌های خورشیدی تامین برق فراهم شده است.

در طراحی داخلی، تعبیه‌ی عناصر طبیعی مانند نور و گیاهان خود استعاره‌ای از حضور طبیعت در فضای صنعتی خشن و بی روح کارخانه است که سبب تلطیف کیفیت فضایی و بصری پروژه شده است.

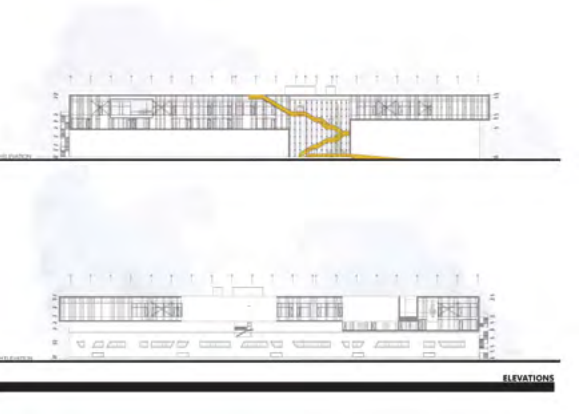
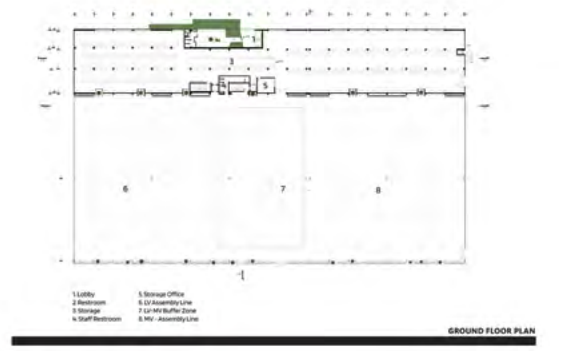
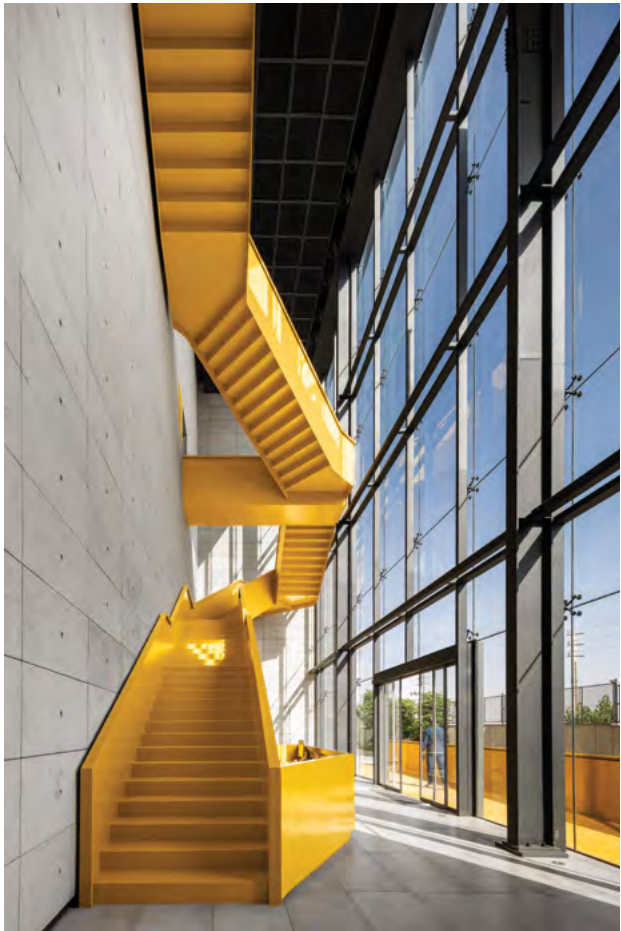
علاوه بر این در طراحی داخلی بخش اداری بر یکپارچگی، پویایی و حرکت با طراحی فرمی سیال شروع شده از لابی اصلی کارخانه تا فضاهای اداری و در نهایت بازگشت بر نما اصلی در قالب پله دسترسی بام تاکید ویژه‌ای شده است. طراحی سازماندهی مناسب فضاها و استقرار حساب شده‌ی هر یک از بخش‌های خدماتی، فنی و مدیریتی در بالابردن راندمان بخش اداری کارخانه تاثیر بسزایی می گذارد همچنین فضاهایی برای استراحت و گفت‌وگو جمع‌ی برای کارکنان در نظر گرفته شده است در مجموع هدف ما در پروژه‌ی مذکور پیوند مطلوب بین کلیه اجزای کارخانه با رویکرد حداکثری انسان محوری و طبیعت محوری است که منجر به افزایش، کیفیت فضایی، کیفیت بصری، کاهش هزینه‌های ساخت و نگهداری و در نهایت آسایش نیروهای کاری می‌شود.

نام پروژه: کارخانه ایران تابلو / طراح: امیرحسین تبریزی / دفتر معماری پس / کارفرما: جناب آقای دکتر رامین پولادیان / تیم طراحی: امیرحسین تبریزی، پریسا الله قلی، مانیا اسدی، کیانا کریمی، حسین شهبابی، مرارید رضاییگی، کامران طلوع بهبود، حنا مبارکی، مهیا فانی، علی محمدی، دانیال فزونی، درسا دلیری، آیدا طباطبایی، نسترن دوستی / تاسیسات برق: مهندس مفلح / متراژ زمین: ۱۷۰۰۰مترمربع / زیر بنا: ۱۶۰۰۰ مترمربع / کاربری: کارخانه / سال شروع و خاتمه: ۱۳۹۸ – ۱۴۰۳ / محل پروژه: نظرآباد، شهرک صنعتی نظرآباد / تاسیسات مکانیک: مهندس مفلح / مدیر پروژه: مهندس احسان کهالی نژاد / مجریان پروژه: مهندس محمد حائری / عکاس: نوید عطروش (اینستاگرام عکاس: navidatravash)

اینستاگرام: amirhosseintabrizi / patharchitects

وبسایت: www.patharchitects.com

ایمیل: patharchitectsoffice@gmail.com

ساختمان مسکونی نوتاش الهیه

کاوه علی‌ن

جمال هاشمی

صبا مسعودی‌نژاد

پروژه‌ی نوتاش در زمینی به مساحت ۵۴۰ مترمربع، به طول و عرض حدودی پنجاه و ده متر و در هشت طبقه احداث شده است. طبقات همکف، منفی یک و منفی دو در بردارنده فضاهای مشاعی و طبقات اول تا پنجم دربردارنده سیزده واحد مسکونی این پروژه هستند.

پروژه در جبهه‌ی غربی خود همنشینی تنگاتنگی را با همسایگان تجربه می‌کند. فاصله‌ی اندک بنا و همسایگانش از یکدیگر، دید، منظر، حریمیت و به طور کلی کیفیات فضاهای مجاور این جبهه‌ی طولانی از پروژه را تحت‌الشعاع قرار داده و کاربران بنا و همسایگانش را در یک رویارویی به فاصله تنها شش‌متر قرار می‌دهد. این در حالی است که پروژه در جبهه‌ی شمالی خود در محاصره دل‌نشین دودرخت چنار کهنسال، به ارتفاعی بلندتر از خود بنا بوده و در جبهه جنوبی نیز به جهت وجود نور آفتاب و منظر مناسب، از شرایط کیفی مطلوبی برخوردار است.

ساماندهی سیزده واحد مسکونی با ۵۴ ریزفضا برای تامین نور و منظر، درعین رعایت حریم بصری مناسب، نگاهی موشکافانه به هر یک از جهت‌های سه‌گانه پروژه و تعاملات آن‌ها با بیرون را ضروری می‌نمود. همان طور که شرح داده‌شد، پروژه در دو جبهه شمال و جنوب واجد کیفیاتی ذاتی و در جبهه‌ی غرب دارای مشخصاتی متضاد بود. این شرایط متضاد منجر به بهره‌برداری از رویکردهایی دوگانه در شکل‌دهی هر

یک از این جبهه‌های بنا شد:

شفافیت و باز بودنِ حداکثری در جبهه شمال و جنوب-نیم بسته بودنِ کنترل‌پذیر در جبهه غرب.

در جبهه‌ی غرب با ایجاد لایه‌ای از پوشش، المان‌هایی که می‌توانیم از آن‌ها تحت عنوان "سایبان‌های عمودی" یاد کنیم، در نما پدیدار گشت. این المان‌ها نه تنها از بیرون نمودی برجسته داشته و حالاتی غیرتکراری در نما رقم می‌زنند، بلکه از درون به فضاهای مجاورشان هویت می‌بخشند، تا حدی که پنجره‌های غربی پروژه را نمی‌توان بدون سایبان‌هایش و آن حس رضایت‌بخش بازوبسته کردنشان، که انگار کنترل همه چیز را به دست کاربر سپرده‌است تجسم نمود.

بنا با افزایش ارتفاع، در طبقه‌ی آخر در ترازِی بالاتر از همسایگان قرار گرفته و از این رو طبقه‌ی پنجم در هر سه جبهه‌ی خود می‌تواند از منظرِی مناسب بهره ببرد. قرارگیری در تراز بالاتر از همسایگان در این طبقه، باعث دربرگرفته شدن بنا توسط نور ناملایم در غرب خواهدشد. اکنون لایه نیمه بسته کنترل‌پذیر نما به تعدیل نور شدید غرب پرداخته و آن را به پرتوهایی نرم و دل‌نشین بدل می‌نماید تا حدی که به نظر می‌رسد هیچ یک از ساکنین بنا تمایلی برای نصب پرده‌های سنتی در پنجره‌های غربی خانه‌هایشان نشان نداده‌اند.

اگر فرض کنیم درختان چنار، خود پدیدآورنده لایه‌ای ذاتی از پوشش برای جبهه‌ی شمالی بنا هستند، آیا می‌توان آن لایه پوشش در نمای غربی را با الهام و تداعی از این درختان و حریم و منظرِی که پدید آورده‌اند، خلق نمود؟ پترن شکل‌دهنده‌ی لایه نیمه‌بسته کنترل‌پذیر نمای غربی با انتزاعی کردن ساختار تنه و ساقه یک درخت طراحی شد. این پترن همچنین در بخش‌های دیگری از پروژه نظیر پوشش فلزی بدنه‌ی پارکینگ در طبقه‌ی همکف و نماهای شمالی و جنوبی تکثیر داده‌شد.

نام پروژه: نوتاش الهیه (تنگاتنگ) / عملکرد: مسکونی / شرکت: دفتر معماری هره / معماران اصلی: کاوه علی‌ن، جمال هاشمی، صبا مسعودی‌نژاد / همکاران طراحی: انسیه افضلان، امین صادقیان، زهرا صادقی / طراحی داخلی: دفتر معماری هره / کارفرما و مجری: گروه ساختمانی نوتاش: غفوریان، احمدی، پیش‌بین / همکاران اجرا: هادی عبدالغوریان، احسان دهقان / مهندس تاسیسات: سید محمود میرعظیمی / نوع تاسیسات: چیلر و فن‌کوئل / طراح سازه: هادی عبدالغوریان / طراح تاسیسات الکتریکی: احمدرضا شیرزاد / سیستم هوشمند: گروه آژمان / نوع سازه: اسکلت بتنی / فاز سه شاترهای چوبی: وحید میرزایی / مبلمان: گونا گالری، گونا الیت / طراحی پوشش گیاهی، اجرای گرین وال: ایمان اسلامی / تامین گلدان‌های دکوراتیو و گیاهان: گیالری / آدرس پروژه: تهران، الهیه، خیابان توتونچی / مساحت زمین: ۵۷۰ / زیربنا: ۳۰۰۰ مترمربع / تاریخ شروع، تاریخ پایان ساخت: زمستان ۱۳۹۸ الی زمستان ۱۴۰۲ / عکاس پروژه: محمدحسن اتفاق (اینستاگرام: mhettefgh) / ویدیوگرافر: طاه‌ا عبدوس (اینستاگرام: taha_abdoos) / لینک ویدئو پروژه: youtube.com/@herreharchitects.

وبسایت: Herreh-architects.com

ایمیل: Herreh.architects@gmail.com

اینستاگرام: herreh_architetcs / kaveh_alion

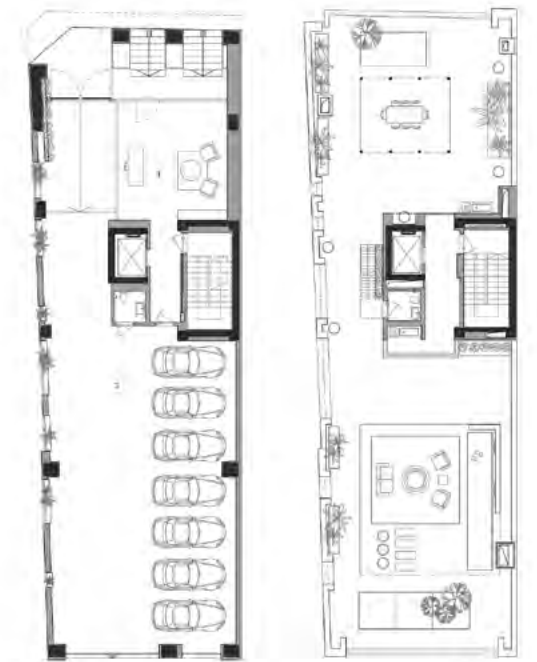

FLOORS 4 AND 5

- 1- LOBBY
- 2- FOYER
- 3- HALL
- 4- KITCHEN
- 5- BATHROOM
- 6- MASTER BEDROOM
- 7- BEDROOM
- 8- BALCONY

FLOORS 1 TO 3

- 1- LOBBY
- 2- FOYER
- 3- HALL
- 4- KITCHEN
- 5- BATHROOM
- 6- MASTER BEDROOM
- 7- BEDROOM
- 8- BALCONY

GROUND FLOOR

- 1- LOBBY
- 2- PARKING

ROOF

ویلای لواسان شماره ۷

امیرحسین تبریزی

خواست کارفرما خلق خانه‌ای است که منطق با سبک زندگی خودشان توسعه یافته باشد، بدین معنی که توجه ویژه به جزئیات و اجزا و عناصری که به فضای زیستی ساکنین کیفیت بخشد و در عین حال فراتر از تجربیات گذشته و حال کارفرما چه در معماری و چه در مبلمان و... باشد. دراین میان نقش پررنگ دو کودک خردسال این زوج جوان را نباید فراموش کرد که همچون پدر و مادرشان بسیار حیوان دوست هم هستند.

زمینه و بستر پروژه از پتانسیل‌های طبیعی بسیار ارزشمندی همچون اشراف به دریاچه لیتیان، کوه‌های لواسان، رودخانه منتج به دریاچه سد و اسطبل بسیار جذاب همسایه‌ی مجاور، برخوردار است و در این میان تاثیر بسیار جدی بر موقعیت اجزا و عناصر معماری داخل و بیرون بنا و همچنین موقعیت بازشوها و پنجره‌های پروژه گذاشته است.

بنایی که پوسته بیرونی آن به صورت هدفمند از جنس بتن نمایان ساخته شده که در عین حال که نمودی اقتدار گونه دارد نقشی کم حرف و به شدت خنثی ایفا می‌کند در حالی که در ذات درونگرای خود سرشار از اجزا و عناصر عملکردی و دکوراتیو است. سطوح پیوسته‌ی بتنی از بیرون به درون جاری شده‌اند و در تقابل با سطوح گرم و منعطف ساخته شده از چوب، زیستی متعارف دارند.

در ادامه درخواست کارفرما بر مبنای چنین منفک فضاهای خدماتی، اتاق‌ها و... بر حسب رعایت اصل حریمیت و استقلال عملکرد، بهره‌برداری از منظر محیط طبیعی پیرامونی و کیفیت ارتباط فضاهای زیستی با یکدیگر بوده است. در این راستا در طبقه‌ی همکف اتاق‌های کودکان تعبیه شد که به نشیمن عمومی طبقه‌ی همکف ارتباط دارد و با حیاط مشرف به خیابان نیز ارتباط مستقیم دارد.

درطبقه‌ی منفی یک به سبب استقرار بنا بر روی شیب فضایی جذاب با نور طبیعی و متصل به حیاط مجاور رودخانه خلق شد که مختص پرگذاری میهمانی‌ها است و در

حقیقت میهمان‌خانه‌ی بناست. در طبقه‌ی مثبت یک حریم خصوصی تر قرار دارد که مکانیست که خانواده بیشترین زمان را با یکدیگر سپری می‌کنند و شامل اتاق والدین و اتاق میهمان و آشپزخانه و مطبخ است. و در بالاترین طبقه بنا علاوه بر دسترسی به بام که حیاط دوم بنا نیز محسوب می‌شود، اتاق چند منظوره‌ای تعبیه شده که کارکرد دوگانه اتاق میهمان-اتاق کار را در خود گنجانده است. مخاطب بی آنکه وارد حریم خانه شود از آسانسور مستقیما به این فضا دسترسی دارد.

حضور عناصر طبیعی همچون نور در غالب سقف‌های شیشه‌ای در بالای راهروهای طبقات و همچنین برکه‌های ماهی در جوار درب ورودی خانه و چه در انتهای‌ترین فضای خانه نمادی است از جاری کردن روح طبیعت به لابه لای جهان مملو از مصالح و عناصر تکنولوژیکی که فضاهای زیستی ما را احاطه کرده‌اند. در واقع اعتقاد داریم مواجهه با این عناصر بخصوص با حضور پررنگ حیوانات نوعی پالایش روحی و روانی و در پی آن آرامش را برای مخاطبان به ارمغان می‌آورد.

در کنار این رویکرد، به کارگیری مجموعه‌ای متنوع از آثار هنری هنرمندان جوان کشورمان در جای جای این پروژه و حتی تعبیه و در نظر گرفتن مکان‌هایی مناسب آن‌ها در مراحل اولیه طراحی داخلی پروژه رویکردی دوگانه بود که نه تنها به قوام بصری و حسی پروژه کمک شایانی می‌کرد بلکه ناشی از نوعی اعتقاد به مشارکت دادن و حمایت از هنرمندان کشور بود.

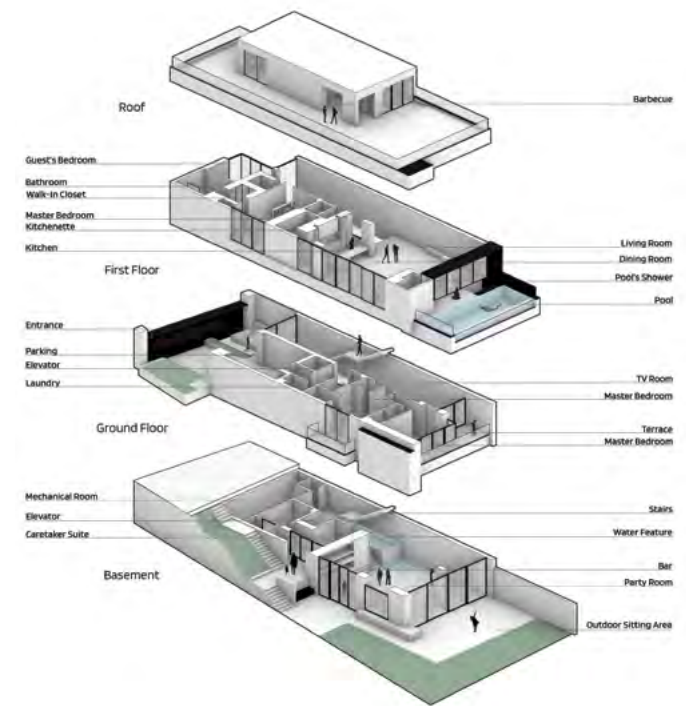
در مسیر انتخاب مبلمان و اجزای مرتبط با این بخش برخی از آن‌ها به صورت اختصاصی و برای این پروژه ساخته و خلق شد، همچون میز ناهارخوری-روشنایی‌های تزیینی-تابلو نقاشی میهمان‌خانه که بازگوی روح حاکم بر جریان زندگی اکنون این بناست.

نام پروژه: ویلای لواسان شماره ۷ / طراح: امیرحسین تبریزی / دفتر معماری پس / متراژ زمین: ۶۸۷ مترمربع / زیر بنا: ۹۶۷ مترمربع / کاربری: ویلا، مسکونی / سال شروع و خاتمه: ۱۴۰۱-۱۴۰۳ / محل پروژه: لواسان، بلوار امام خمینی، خیابان همند جنوبی / تیم طراحی: امیرحسین تبریزی، کیانا کریمی / تاسیسات برق: مهندس رسولیان / تاسیسات مکانیک: مهندس بیات / مدیر پروژه: مهندس ایمان حقیقی / مجریان پروژه: مهندس ایمان حقیقی، مهندس میلاد طیبی / عکاس: نوید عطروش(اینستاگرام: navidatrvas)

وبسایت: www.patharchitects.com

ایمیل: patharchitectsoffice@gmail.com

اینستاگرام: patharchitects / amirhosseintabrizi

خانه‌ی کوآن

چکامه تقی‌زاده

امیررضا اسفهبیدی

در سال ۱۳۹۹ طراحی خانه‌ای برای اقامت دائم خانواده‌ای چهار نفره در زمینی به مساحت ۱۰۰۰ مترمربع به ما سفارش داده شد. سایت مورد نظر در منطقه‌ای بیابانی طبقه در مجاورت شهر مشهد واقع شده بود و طبق ضوابط، این خانه می‌بایستی در سه طبقه ساخته می‌شد.

شرایط روتین زمینه و همخوانی نیازهای کارفرما با پاکت حجمی پیشنهادی شهرداری، پرسش‌های مهمی را برای ما به وجود آورد. آیا می‌توان خود طراحی را مساله طراحی قرار داد؟ آیا ضوابط درون-پروژه‌ای که معمار در فرآیند طراحی برای یک پروژه به خصوص قائل می‌شود را می‌توان به عنوان ایده‌ی کلان پروژه شناسایی کرد؟ آیا حضور بهره‌بردار خود می‌توان موضوع اصلی طراحی قلمداد شود؟

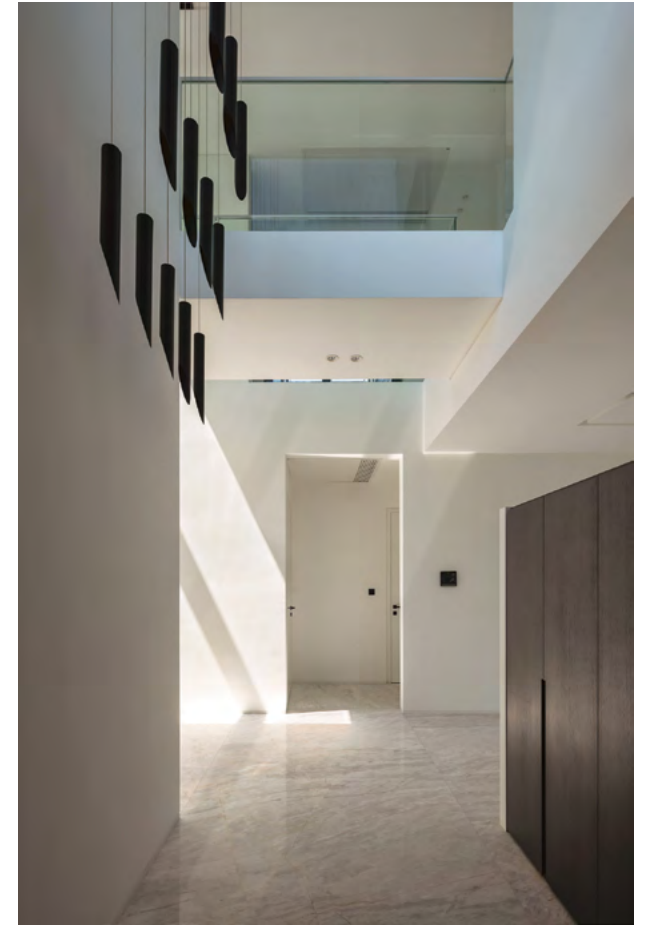
این پروژه تلاشی برای تجربه کردن این پرسش‌ها بود نه تلاشی برای پاسخ دادن به آنها. در برنامه‌ی (Program) پروژه با بررسی نیازهای کارفرما پیشنهاد احداث یک طبقه زیرزمین و دو طبقه بر روی آن داده شد. به دلیل تفاوت جنس کاربری‌های قرار گرفته شده در طبقه‌ی زیرزمین با سایر طبقات، ارتباط داخلی آن با طبقات فوقانی به حداقل رسید.

در روند شکل‌گیری فرم با بررسی حضور کاربران در مجاورت بنا برای دوستانه‌تر کردن تناسبات، محدوده‌هایی شناسایی شد و از حجم کسر گردید. این فضاها

به وجود آمده به تراس‌هایی برای اتاق‌ها طبقه‌ی اول تبدیل گردید. طی توافقاتی با شهرداری، برآمدگی‌هایی در بام پروژه به جبران این توده‌های کسر شده ساخته شد تا بدین ترتیب بازبینی فرمی و شکلی عنصری شنا همچون سقف رقم خورد. این پتانسیل باعث شد تا بتوانیم باغچه‌هایی عمیق را در بالای این احجام به وجود آوریم تا تجربه‌ای متفاوت در بهره‌برداری از بامی که حالا از سایه درختان ابریشم بهره‌مند است رقم زند. در مرکز خانه پنجره‌ای سقفی در وید مرکزی تعبیه شد تا حضور درختان بام را برای افراد داخل خانه قابل درک کند.

در طراحی اجزایی مانند راه پله‌ها هم رویکرد متفاوتی اتخاذ شده است. نتیجه‌ی این نگاه متفاوت، اجزایی محصول گونه هستند است که به جای اینکه جزئی از بنا باشند هر کدام روند طراحی و ساخت خود را روایت می‌کنند و مانند مبلمان و اشیاء در دل معماری با آن همنشینی می‌کنند. در ادامه بسیاری از جداره‌های ساختمان با آجری لعابدار با رنگ سورمه‌ای با پوشش نیمه مات، که با تکنیک سنتی تولید شده است پوشیده شد تا پیوندی بین جداره‌های داخلی و خارجی برقرار گردد. و برای پوشش گیاهی نیز عمدتاً گونه‌هایی که برای بقا به آب بسیار کمی نیاز دارند با در نظر گرفتن اثر بوی آنها در محوطه جامه‌ای شدند. برای مثال پیچ‌های جاسمین در نزدیک پنجره‌ی هر اتاق در باغچه‌ی بالای سقف آن اتاق در نظر گرفته شده.

نام پروژه: خانه‌ی کوآن / دفتر معماری: Why Architects / طراحان: چکامه تقی‌زاده، امیررضا اسفهبیدی / همکاران طراحی: محمدحسین ذوقی، ملیکا مقبلی، لعلیا رفیع‌نژاد / عکس: دید استودیو / طراح سازه: رضا اژدری / طراح برق: مصطفی پاکدل / طراح مکانیک: امیر شیخی / کارفرما: نوید نیری / کاربری بنا: مسکونی / مشخصات سازه: اسکلت فلزی صلب، سقف کامپوزیت / مشخصات تاسیسات: سیستم فن کوئل، چیلر و موتورخانه مرکزی / زیربنا: ۷۲۰ مترمربع / محل پروژه: مشهد، طبقه، امام رضا ۳۹ / سال شروع پروژه: تیر ۱۳۹۹ / سال اتمام پروژه: تیر ۱۴۰۳
اینستاگرام: why_architects

دوازدهمین جایزه‌ی ملی طراحی داخلی ایران، ۱۴۰۳

IRANIAN INTERIOR DESIGNER OF THE YEAR 2024

چهارمین شب معماران، کتابخانه‌ی ملی ایران

محمد مهدی سعیدی
طراح و معمار
داخلی سال
ایران، ۱۴۰۳

سومین نشان ملی طراح و معمار داخلی سال ایران، ۱۴۰۳، به عنوان تقدیر ملی در حوزه‌ی طراحی و معماری داخلی کشور، با نهایت افتخار و اعتزاز، به شما، معمار اندیشه‌ورز و هنرمند خلاق این سرزمین، اهدا می‌گردد. این نشان، نمادی است از تجلیل صادقانه از مسیری که با اراده، تعهد و

نگاهی ژرف به نیازهای انسانی و بسترهای زیست معاصر، پیموده‌اید. شما با منش حرفه‌ای، درک عمیق و چندوجهی از خواسته‌ها و ضرورت‌های کاربران، و رعایت اصول بنیادین معماری و طراحی داخلی، توأم با زیبایی‌شناسی منحصر به فرد و نگاهی هنرمندانه به عناصر فضا، توانسته‌اید آثاری را خلق نمایید که نه تنها پاسخگوی نیازهای عملکردی‌اند، بلکه در ژرفای معنا، تجلی‌گاه روح انسان و حس آرامش‌اند.

توجه ستودنی شما به جزئیات، استفاده‌ی خلاقانه از نور و سایه، بهره‌گیری شاعرانه از رنگ‌ها، و انتخاب هوشمندانه‌ی مصالح و متریال‌ها، همگی حاکی از نگاهی دقیق، انسانی و اصیل به معماری است. آثار شما، چون نغمه‌ای در دل سکوت، جلوه‌ای بدیع به محیط‌ها می‌بخشند؛ محیط‌هایی که نه فقط مکان، بلکه تجربه‌ی زیستن را متحول می‌سازند.

طراحی‌های شما، تلفیقی از عقلانیت و احساس، و نتیجه‌ی توازن میان فرم و کارکرد هستند. فضاهایی که شما می‌آفرینید، لبریز از معنا و سرشار از زیبایی‌اند؛ مأمنی برای آرامش انسان امروز، و آینه‌ای از احترام به تاریخ و فرهنگ این سرزمین و آینده.

شما با شناخت عمیق از خواست و نیاز مخاطب، و درک دقیق از مسئولیت اجتماعی معمار، به یکی از چهره‌های برجسته و اثرگذار در این عرصه بدل گشته‌اید. اخلاق حرفه‌ای، اعتماد کارفرمایان، تحسین منتقدان و جامعه‌ی حرفه‌ای، نشان از جایگاه رفیع شما در اندیشه و عمل طراحی و معماری کشور دارد.

علاوه بر دستاوردهای فردی، نقش شما در اعتلای جایگاه طراحی داخلی و معماری در ایران، نقشی انکارناپذیر و ارزشمند بوده است. گام‌هایی که شما در مسیر خلق آثار خلاقانه، ماندگار و الهام‌بخش برداشته‌اید، الگویی شایسته برای نسل‌های آینده‌ی طراحان و معماران این مرز و بوم خواهد بود. از این‌رو، و به پاس اخلاق حرفه‌ای، زحمات بی‌وقفه، روحیه‌ی متعهد، و تلاش‌های صادقانه‌ی شما در رشد و تعالی هنر طراحی و معماری داخلی ایران، این نشان افتخار با تمامی شایستگی‌هایش، به شما تقدیم می‌گردد؛ به امید آنکه در مسیر بالندگی و خلق آینده‌ای درخشان برای معماری ایران، همچنان بدرخشید و بمانید.

www.cedrus-architects.com
www.aopedia.ir

ویلای شماره ۲ / زیبادشت

محمد مهدی سعیدی

در یکی از کوچه‌های شهرک زیبادشت، به خانه‌ای روشن و شفاف بر خواهید خورد که توسط استودیو معماری سِدروس برای گذارن ایام تعطیل و تفریح زوجی جوان به همراه فرزندشان، طراحی و ساخته شده است. [ویلای شماره ۲ زیبادشت] فضایی مسکونی-ویلایی در زمینی با مساحت ۲۱۵۰ مترمربع، با زیربنای ۵۴۰ مترمربع، است. تراز همکف بنا شامل نشیمن خصوصی، سالن پذیرایی، ناهارخوری، اتاق میهمان، آشپزخانه و فضاهای خدماتی است؛ طبقه اول نیز فضاهایی چون هال خصوصی، آشپزخانه کوچک و چهار اتاق خواب مستر را در بر می‌گیرد.

اهداف و ایده‌های طراحی

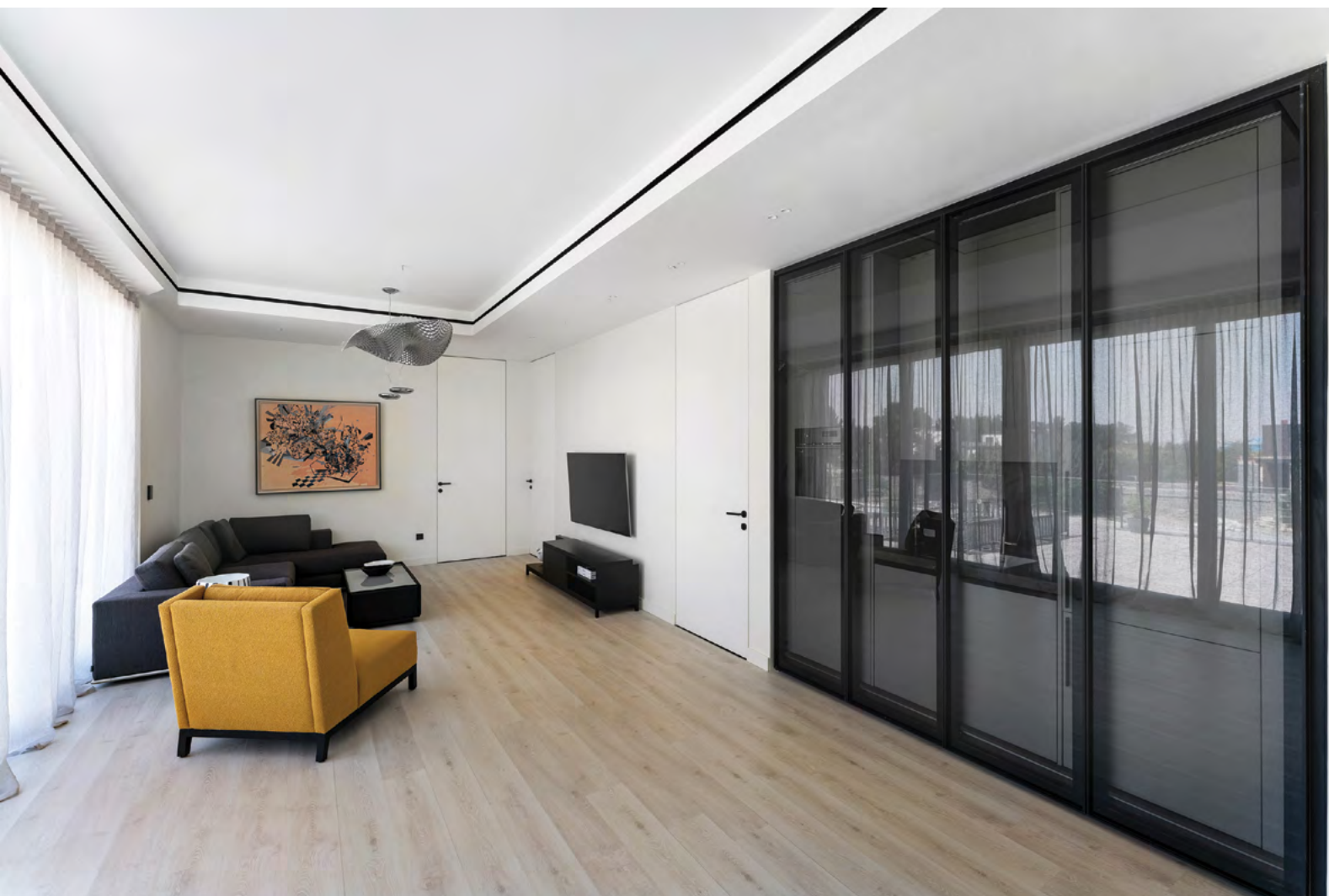
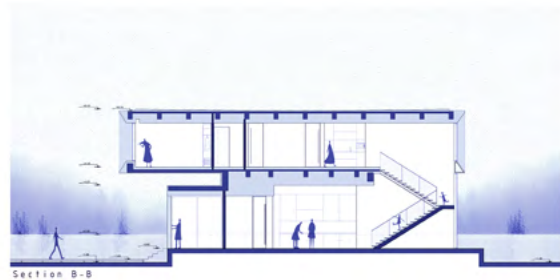
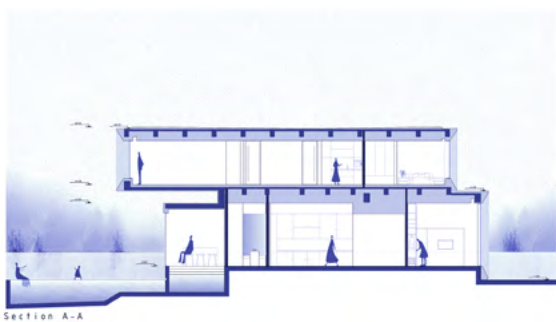
ایده‌ی [ویلای شماره ۲ زیبادشت] از بازی با دو مکعب مستطیل ساده آغاز شد، با این هدف که در عین تفکیک فضایی مشخص در تنوعی از فعالیت‌ها، حداکثر پیوند میان درون و بیرون برقرار گردد. با توجه به عوارض و عوامل موثر بستر طرح، ابتدا دو مکعب مستطیل صلب در یک‌سوم انتهایی زمین مکان‌یابی شد، سپس با حرکت و چرخش مکعب بالا تلاش شد، فضاهای باز میانی شکل گیرد که مناسب‌ترین پاسخ در ارتباط با عملکردهای تعریف‌شده باشد. پس از آن پوسته مکعب‌ها در تعامل با فضاهای باز و نیمه‌باز در سطوحی شفاف شدند تا مرز میان بیرون و درون تا حد ممکن کم‌رنگ گردد. ارتباط عمودی اصلی در وسط خانه قرار دارد که در روز مملو از نور طبیعی

نام پروژه: ویلای شماره ۲ / زیبادشت / موقعیت: کرج، محمدشهر، زیبادشت / وضعیت: ساخته‌شده / شروع طراحی: ۱۳۹۸ / پایان ساخت: ۱۴۰۱ / کاربری: ویلای تفریحی-اقامتی / مساحت زمین: ۲۱۵۰ مترمربع / زیربنا: ۵۴۰ مترمربع / شرکت، مهندسین مشاور / دفتر طراحی: استودیو معماری سِدروس معمار / مسئول: محمد مهدی سعیدی (saeidi_mm) / معماران اصلی: محمد مهدی سعیدی، دنیا فرقانی (donya_forghani) / همکاران طراحی: مهسا معصوم زاده، میلاد یزدآبادی / گرافیک: مریم دبیری، ساناز شعبانی / مجری: مهندس علی همت‌پور / طراح داخلی: روشنگ تهرانی / نوع سازه: بتنی / طراح سازه: دکتر حامد نوری / طراحی منظر: استودیو معماری سِدروس / نوع تاسیسات: چیلپر، فن‌کوئل و موتورخانه مرکزی / نورپردازی: استودیو معماری سِدروس / عکاس پروژه: شروین یشاری (vingz.studio)

وبسایت: www.cedrus-architects.com

ایمیل: info@cedrus-architects.com

اینستاگرام: [cedrus.architecture.studio](https://www.instagram.com/cedrus.architecture.studio)

سپینود

محمد مهدی سعیدی

زمین پروژه‌ی «سپینود» به چندین دلیل از موقعیت ویژه‌ای برخوردار است:

(۱) همجواری با کوه‌های شمال تهران و وسعت چشم‌انداز به آن‌ها؛

(۲) شیب زیاد زمین در طول آن که امکان حذف رمپ پارکینگ‌ها را فراهم

می‌آورد؛ همچنین از آنجاکه طبقات اول به بعد در سطح ارتفاعی بالاتری نسبت به ساختمان روبرو قرار می‌گیرند، از همین طبقه گستره‌ی وسیعی از چشم‌انداز را می‌توان دید؛

(۳) موقعیت قرارگیری زمین در نبش تقاطع، نورگیری از دو جبهه‌ی جنوب و شرق را ممکن ساخته است.

کوه‌های شمال تهران میراث طبیعی و مناظر هویت‌بخش شهر تهران‌اند. در شرایطی که متأسفانه ضوابط ساخت‌وساز حامی حفظ تمامیت این میراث نیست و انواع دست‌اندازی‌ها را بر پیکره و منظر آن روا می‌دارد، مسئولیت طراحان و سازندگان در به حداقل رساندن این فرایند آسیب‌زا سنگین‌تر خواهد بود. لذا طراح در اینجا کوشیده است طرح خود را در کمال سادگی، وقار و ظرافت‌های اجرایی بیان نماید تا تصویر خلق شده توسط او در رابطه با پس‌زمینه‌ی کوهستانی‌اش متواضع باشد و با توجه به محدودیت‌های موجود کم‌ترین آسیب را به آن وارد کند. رنگ و جنس بنا (چوب و سنگ) نیز به گونه‌ای انتخاب شده که در زمستان به نوعی در پس‌زمینه ادغام گردد.

با توجه به قرارگیری زمین ساختمان در نبش تقاطع، کل حجم بنا قابل ادراک است. در طراحی فرم بنا هر طبقه به فرم یک جعبه است که پوسته‌ای بتنی با ضخامت ۱۵ سانتی‌متر آن را در بر می‌گیرد. این پوسته در طبقات اول، سوم و پنجم به ارتفاع یک طبقه و در باقی طبقات با ارتفاع دو برابر، دو طبقه را در بر می‌گیرد. پوسته در طبقات یک و سه می‌چرخد. میزان چرخش با چرخش ضلع جنوبی زمین برابر است که علاوه بر تنوع و هماهنگی شکلی که در حجم پدید می‌آورد، تراس‌های بزرگ‌تر و دیدهای متفاوتی در دو طبقه از ساختمان به وجود می‌آورد. به منظور دیده‌شدن پوسته‌ی بتنی و در راستای سبک‌تر دیده‌شدن بنا، جان‌پناه شیشه‌ای انتخاب شده و عقب نشسته است.

در طراحی پلان‌ها به منظور بهره‌مندی حداکثری از نور روز کاربری‌هایی که نیازمند نور طبیعی نبوده‌اند در مرکز و قسمت غرب و شمال بنا قرار گرفته‌اند. ایده‌ی جعبه و صفحات سیال در فضای داخل نیز به کار رفته است. رویکرد طراحی در فضای داخلی نیز بر سادگی، ظرافت و مینیمال‌بودن استوار است. اتاق‌ها مملو از

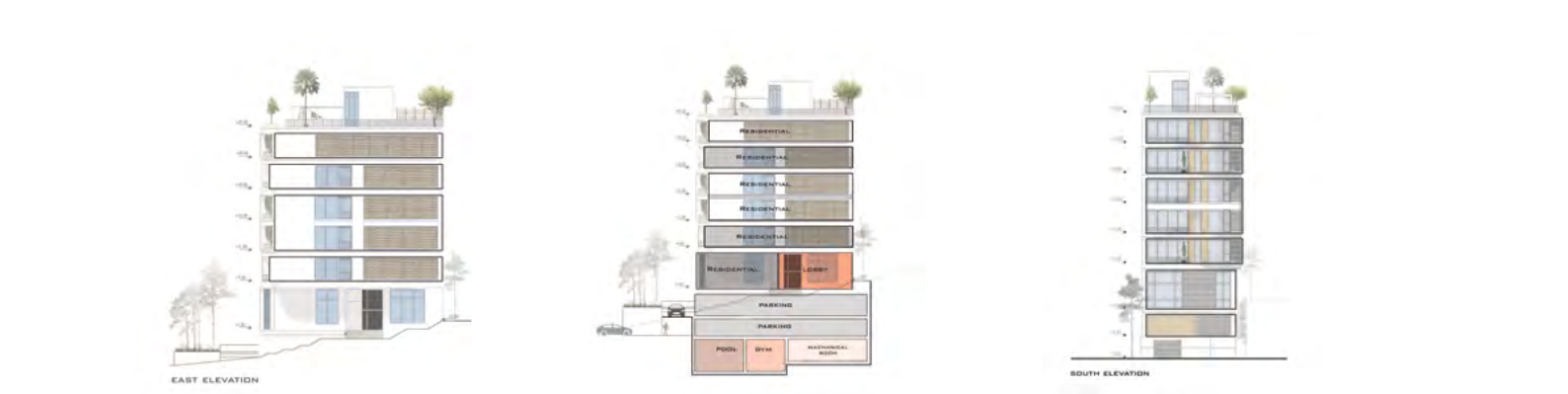
نور شرق‌اند و نشیمن، آشپزخانه و پذیرایی از نور جنوب و چشم‌انداز مطلوب بهره

می‌گیرند. نورپردازی مصنوعی نیز عموماً نورهایی خطی را شامل می‌شود که در هماهنگی با کارکرد بنا طراحی شده‌اند. در فضای داخلی تضاد رنگی تیره و روشن به‌کار رفته است. این تضاد به جدا کردن فضاها و القای حس حرکت از یک فضا به فضای دیگر کمک می‌کند. در فضاهایی همچون نشیمن و اتاق‌های خواب بدنه‌ها تا جای ممکن خنثی و خالی از تزیینات طراحی شده‌اند که اجازه‌ی استفاده از طیف وسیع مبلمان را به کاربر فضا می‌دهد.

در قسمت ورودی با توجه به فاصله‌ی کم میان در ورودی و آسانسور به منظور ایجاد احساس گشایش فضایی، دیواره‌ی مقابل ورودی کوتاه‌تر اجرا شده است. در اینجا تفاوت و تضاد مصالح و نحوه‌ی نورپردازی احساس فرو رفتن یک جعبه در جعبه‌ای دیگر را به‌خوبی نشان می‌دهد. در واقع می‌توان گفت در فضای داخل با صفحات سبکی مواجهیم که به‌آرامی و ظرافت از کنار هم می‌گذرند و آنجا که باید حس حرکت می‌آفرینند و در جاییکه نیازمند مکث و سکون هستیم مخاطب را با تداعی جعبه به مکث وا می‌دارند. در اینجا صفحه یک محدودیت یا مانع نیست بلکه یک فضای منعطف، یک مدیوم و یک ترکیب صیقل‌یافته است. در این حالت فضا در یک منظر صفحه‌ای رخ می‌دهد که دارای دسته‌بندی‌های مختلف است. لوورهای چوبی استفاده شده در نما دو عملکرد را ممکن می‌سازند: کنترل نور ورودی به اتاق‌خواب‌ها و حفظ حریمیت آن‌ها. لذا این امکان را به کاربر می‌دهند

با توجه به نیاز و احساس خود به تنظیم نور و دید بپردازند.

چنانچه حیاط خانه را به‌عنوان عنصری حیات‌بخش بدانیم که ضمن فراهم‌آوری سبزیگی و امکان معاشرت، تعامل و دمی آسایش یافتن در فضای باز را ممکن می‌سازد، آنچه امروز به عنوان حیاط مجتمع‌های مسکونی از گزند ساخت‌وساز بر جای می‌ماند عملاً قادر به برآورده کردن این نیاز نیست. از این رو در ساختمان «سپینود»، پشت‌بام با تامین فضای سبز و باز مطلوب نقش حیاط (حیات) را ایفا می‌نماید. در پشت‌بام نیز از ایده‌ی جعبه‌ی چرخیده و برش‌خورده استفاده شده است که اوج آن را می‌توان در صفحه‌ی تاخورده‌ی سایبان دید. سایه‌بان بام چون مجسمه‌ای ظریف، حسن ختام بنا است و خط آسمان آن را تکمیل می‌کند. در حقیقت در این ساختمان پشت‌بام به‌عنوان منظر پنجم طراحی شده است و کل حجم را یکپارچه می‌سازد. لذا از هر ارتفاعی که به مجموعه بنگریم، منظری طراحی‌شده خواهیم دید.

نام پروژه: سپینود / عملکرد: مسکونی / دفتر طراحی: استودیو سِدروس / معمار اصلی: محمد مهدی سعیدی / همکاران طراحی: دنیا فرقانی، مهسا معصوم‌زاده، میلاد یزدآبادی / طراحی و معماری: داخلی استودیو سِدروس / مجری: استودیو سِدروس / سرپرست کارگاه: محمدحسن سعیدی / کارفرما: بخش خصوصی / نوع سازه: بتنی / نوع تاسیسات: چیلیر، فن کویل و موتورخانه مرکزی / نورپردازی: استودیو سدروس / آدرس پروژه: تهران، نیاوران، سه‌راه یاسر، نبش فرخ و موسوی پلاک ۲ / مساحت زمین: ۴۵۳ مترمربع / زیربنا: ۲۵۱۵۰ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۹ / عکاس پروژه: دید استودیو (وبسایت عکاس: www.deedstudio.com / اینستاگرام عکاس: www.cedrus-architects.com / وبسایت دفتر: www.cedrus-architects.com)

وبسایت: www.cedrus-architects.com

ایمیل: info@cedrus-architects.com

اینستاگرام: cedrus.architecture.studio

پارادایس هاب شعبه سنندج

مصطفی مومنی‌راد

مهدی قزل ایاغ

محمدرضا رحیم‌زاده

سید امیر حسینی

مرکز نوآوری سنندج اولین فضای کار اشتراکی در استان کردستان با سرمایه‌گذاری موسسه دانش بنیان برکت در فضای سوله قدیمی میوه و تره‌بار شهر سنندج طراحی و ساخته شد. هدف از پروژه بازسازی یک سوله قدیمی با سقف و پلانی کشیده و شکسته و فاقد هرگونه نظم سازه‌ای یا معماری بود که بتواند برای مردم محلی فضایی جهت کار فردی و تیمی با استانداردهای بالا باشد. بدنه بنا به خاطر اقلیم و کاربری آن صلب و فاقد هر گونه نورگیر بود. با بررسی دید و منظر و همسایگی‌های بنا تصمیم بر آن شد تا با برش چند نقطه از فرم فضای سبز پارک کناری به داخل فضا بکشانیم و نور قسمت‌های مختلف بنا را تامین کنیم. با تقطیع هندسه موجود به هندسه‌های منظم‌تر و با تناسب: شش فضای سبز در کنارهای فرم بوجود آمد. ورودی بنا از وسط شکل گرفت و دسترسی به پارک برای آینده و ارتباطات یا رویدادهای اجتماعی آتی در نظر گرفته شد. فضاهای جنوبی برای کاربران روزانه و فضاهای شمالی برای عملکردهای مشاع، مهمانان و رویداد ها در نظر گرفته شد. تنوع فضا و عملکردهای مختلف مراکز نوآوری و پاسخ‌گویی به نیازهای متفاوت افراد یکی از مسایل طراحی این فضاها است. فضاهای کاری اختصاصی و عمومی، استراحت، جلسات چند نفره، فضاهای سکوت و خلوت، جلسات کوتاه، اتاق‌های بازی، غذا خوری و آمفی تاتر برای پاسخ دهی به این حجم از عملکرد و گنجاندن فضاهای بیشتر نیاز به اشغال فضا در ارتفاع

داشتیم. بدلیل محدودیت ارتفاع سقف مجبور شدیم تا در میانه بنا با راستای کلی سوله طراحی کنیم.

با ایجاد مکعب‌های کاری و اتصال آنها بوسیله‌ی یک مسیر و عبور از پل‌ها به قسمت‌های دیگر بنا میرسیم. عبور از فضاهای حرکتی و معلق به فضاهای مکث و سکون. با این کارپلان و مقطع را به فضاهای مختلف تقسیم کرده و ادراکات حسی متفاوت حاصل می‌شود. یعنی حفظ انسجام در عین وجود کیفیات متنوع

طراحی فضاهای اداری مبتنی بر نوآوری و خلاقیت نیازمند کیفیتی فراتر از فضاهای اداری مرسوم است. فضایی که خشکی و رسمیت اداره را نداشته و هر قسمت آن بتواند به مرور زمان با انعطاف پذیری عملکردی نقش متفاوتی را بر عهده بگیرد.

با تحقیقاتی که درباره معماری منطقه کردنشین کشورمان کردیم به سه عنصر مهم در طراحی رسیدیم:

متریال بومی (سنگ خشکه چین) بازی رنگ‌ها و موتیف‌های محلی برگرفته از هنر و آداب و سنن

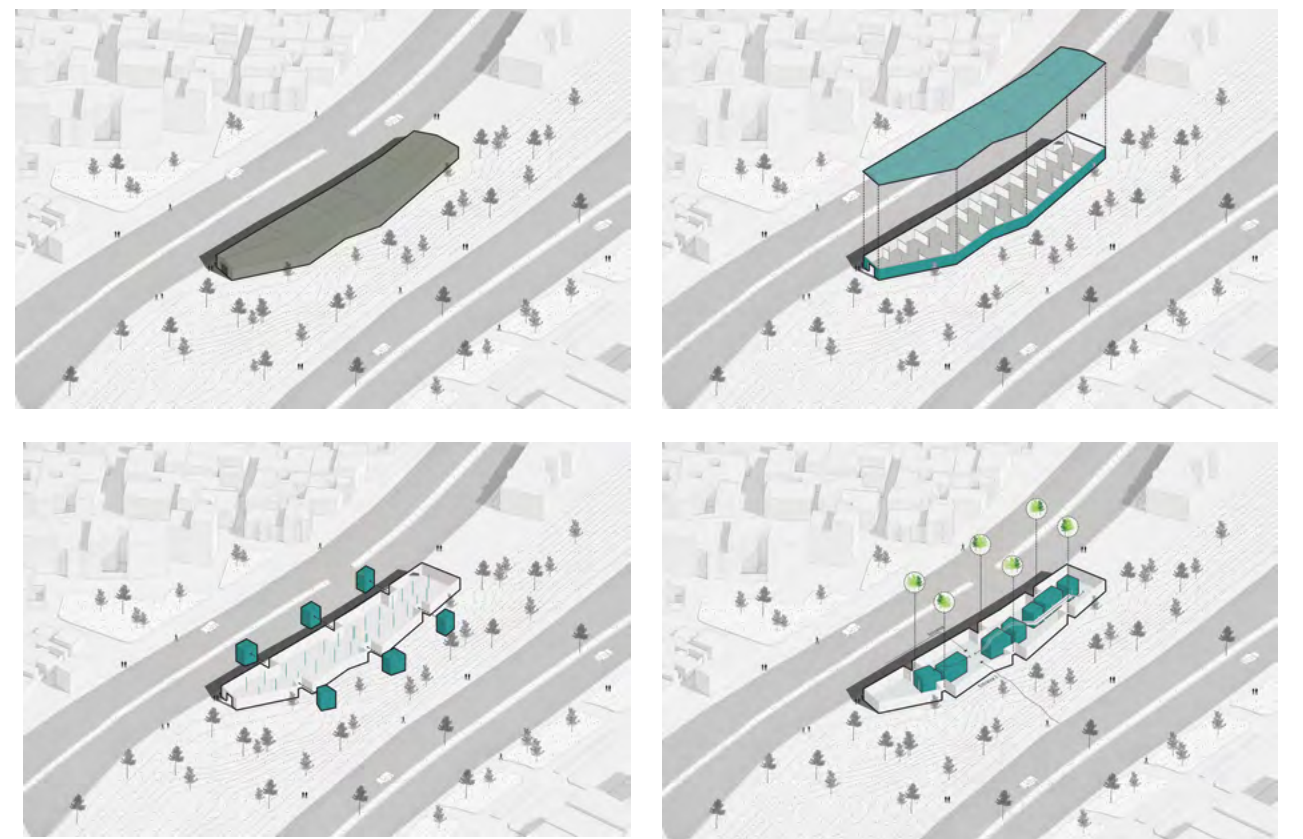
با استفاده از این سه عنصر سعی شد تا علاوه بر اعلام وفاداری به معماری محلی، حس پویایی حس صمیمت و آشنایی با فضا تقویت شود. و با استفاده از نگاره‌ها و موتیف‌ها همه اجزا پراکنده جزئی از کل واحد به نظر برسند.

نام پروژه: پارادایس هاب شعبه سنندج / عملکرد: مرکز نوآوری و فضای کار اشتراکی / شرکت، مهندسین مشاور: شرکت طرح و معماری شیوه / معماران: مصطفی مومنی راد، مهدی قزل ایاغ، محمدرضا رحیم‌زاده، سید امیر حسینی / همکاران طراحی: محمدرضا آیت‌اللهی، محمد مهدی صدوقی / کارفرما: موسسه دانش بنیان برکت / مجری: محمد رضا رحیم زاده / نورپردازی: محمد رضانی / مهندس تاسیسات: امیرعباس حسینی / نوع تاسیسات: موتورخانه مرکزی و چیلر / نوع سازه: فلزی / آدرس پروژه: سنندج خیابان نمکی / مساحت زمین: ۱۳۰۰ مترمربع زیربنا: ۱۴۴۰ مترمربع / تاریخ شروع- پایان ساخت: ۱۴۰۰ / عکاس پروژه: محمدحسن اتفاق

وبسایت: shiveh-design.ir

ایمیل: info@shiveh-design.ir

اینستاگرام: shiveh_design

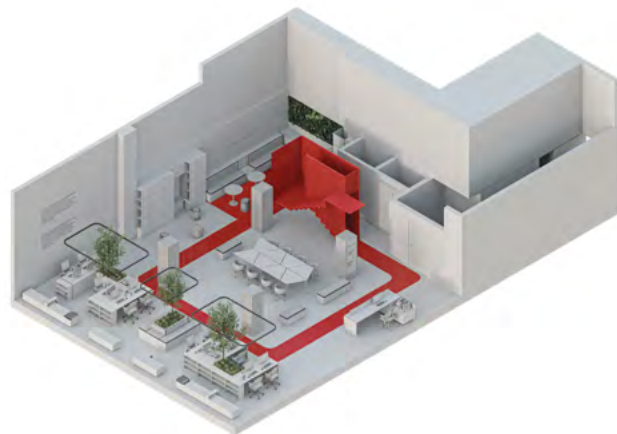

دفترکار روبان قرمز

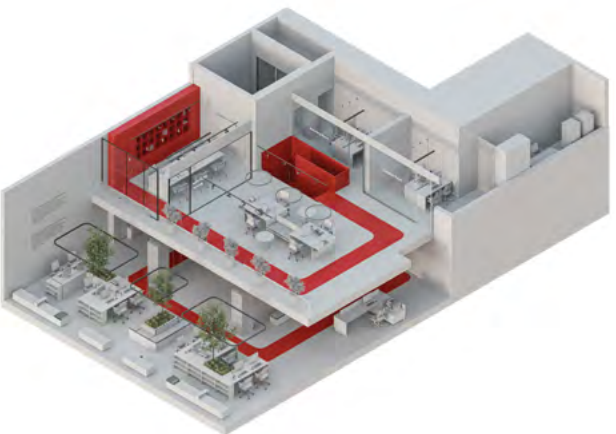
آذین سلطانی

فرناز بخشی

فرشاد کازرونی

Isometric - Ground Floor

Isometric - First Floor

دفترکار روبان قرمز مربوط به گروه کارآفرینی فراتر با مساحتی در حدود ۳۵۰

مترمربع، در برج فن آوری شریف در تهران واقع شده است. برنامه پروژه،

طراحی دفتر کاری منعطف، پویا و کاربردی با رویکرد تعامل بوده است. بدین

روی طراحی پروژه بر اساس الگوی ABW یا همان Activity Base Working

شکل گرفته است. در این نوع طراحی، فضاهای متفاوتی مانند فضاهای

کار اشتراکی و تیمی، اتاق‌های جلسات کوچک و بزرگ، فضاهایی آرام برای

تمرکز، فضایی برای جلسات طوفان فکری و همچنین فضایی برای گفت و گو،

استراحت و حتی بازی‌های گروهی در نظر گرفته شده است و به کارمندان این

امکان را می‌دهد تا با توجه به ماهیت کاری که انجام می‌دهند، از بین انواع

محیط‌های کار، فضای مناسب را انتخاب کنند. بدین منظور محل کار کارمندان

بر اساس نوع فعالیتی که انجام می‌دهند، متغیر خواهد بود.

نقطه‌ی عطف طراحی این پروژه، حضور روبان قرمزی است که با عبور از

سكانس‌های فضایی متنوع، مخاطب را با خود همراه کرده و سفر درونی پروژه

را به تجربه منحصر به فردی مبدل می‌سازد.

روبان قرمز در فضا جاری است. ماجراجویانه در سطح حرکت کرده و پس از

اتصال فضاهای مختلف، در قالب پله‌ای فلزی و متمایز مخاطب را در آغوش

کشیده و در نهایت در اوج خود، در کتابخانه که غماد خرد و دانش است به

سفر خود خاتمه می‌دهد. روبان قرمز قابلیت خاطره‌سازی داشته و در ذهن و

نام پروژه: دفترکار روبان قرمز / کاربری: اداری (استارت‌آپ)-بازسازی / کارفرما: گروه کارآفرینی فراتر / دفتر معماری: Studio BNS / طراحان ارشد: فرشاد کازرونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی / تیم طراحی: پیوند مهربانی، محمدجواد قاسمی، جوانه نیازی / نظارت و پشتیبان اجرا: Studio BNS، فواد توکلی / تاریخ: ۱۴۰۲ / زیربنا: ۳۵۰ مترمربع / سازه: ترکیب سازه بتنی و فلزی / تاسیسات: سیستم چیلر مرکزی و فن‌کوئل در ترکیب با داکت اسپلیت / مدیر پروژه: علی امیری / مدیر اجرایی پروژه: محمد رفیعیان / مجری: حمید رفیعیان / مشاور سازه: شرکت باستان پل / مشاور فنی اجرایی: جهانشاد قاسمی / مجری تاسیسات الکتریکی: سلیم نودهی / مجری تاسیسات مکانیکی: منوچهر کهریزی / مشاور نورپردازی: شرکت مهندسی روشنایی نورانه / مجری میکروسمنت: مهندسی رنگ و پوشش فیروزه فام / مجری دیوار سبز: شرکت چی‌ام آرشیفتک / مجری پله فلزی: شرکت ایمان استپ / مشاور و مجری مبلمان چوبی: شرکت فرآذین و جلال داوری / عکاس و فیلمبردار: علی زنجانی / محل پروژه: تهران، برج فن آوری شریف، بلوار صالحی.

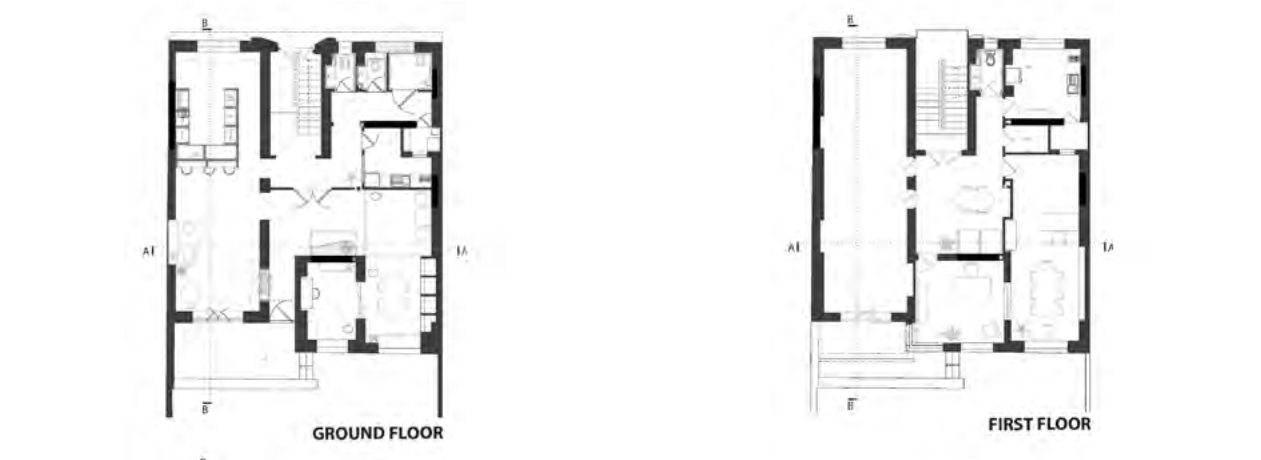
وبسایت: www.bns-studio.com

ایمیل: info@bns-studio.com

اینستاگرام: [bns.studio](https://www.instagram.com/bns.studio)

فضای تمرین

بهادر کاشانی مدنی

در طراحی پلان و تقسیم‌بندی فضاها، ابتدا ارزش‌ها و پتانسیل‌های فضایی ساختمان موجود با خواسته‌های کارفرما و تحلیل فضایی بر اساس کاربرد بخش‌های مختلف، مورد توجه قرار گرفت و نتیجه‌ی آن با مد نظر قراردادن دسترسی‌ها، دیدها و منظرها، فضاها، مکث و فضاها، تقسیم، تسهیل دسترسی معلولین، تهویه و نور طبیعی، پلان نهایی را تشکیل داد.

در طراحی احجام و امان‌های جدید، مانند باغچه‌ی مرکزی همکف، فورم و چیدمان کاشی‌های کافه و سرویس‌های بهداشتی، از اشکال و امان‌های موجود در ساختمان الهام گرفته شد. احجام تشکیل‌دهنده‌ی کانتراهای کافه، کانتراهای پذیرایی و کتابخانه، همه از جنس گچ به گونه‌ای ساخته شدند که گویی از دل دیوارها بیرون آمده‌اند.

در استفاده‌ی مختصر و با وسواس از متریال در بخش‌های مختلف و تلاش در احیا، تعمیر و بازسازی عناصر موجود در ساختمان، حتی در بخش‌هایی باقی ماندن نواقص به شکل دست‌نخورده، تلاش شد تا اصالت و هویت ساختمان حفظ شود. با نمایان کردن آجرهای طاق ضربی برخی سقف‌ها و آجرهای دوده گرفته در مسیر دودکش قدیمی ساختمان، قدمت و گذر زمان به نمایش درآمد.

نور طبیعی با ایجاد یک وید در مرکز ساختمان و تعبیه‌ی پنجره‌ی سقفی در بام، به داخل ساختمان راه پیدا کرد. در کنار پنجره‌ی کتابخانه که به مدد مجاورت با درخت تناور توت نر در حیاط، نور کنترل شده‌ای فراهم آمده بود، فضایی دنج جهت نشست و مطالعه کردن ایجاد شد.

کارفرمای پروژه "فضای تمرین" حتی پیش از انتخاب ساختمان پروژه، تعریف و تصور مشخصی از فضای مورد نظر خود داشت و این فضا را بدین شکل تعریف می‌کرد: "فضای تمرین" تحقق یک رویا است. رویای داشتن خانه‌ای مستقل برای فعالیت گروهی از هنرمندان موسیقی و تئاتر؛ خانه‌ای که در آن بتوانند رویاهایشان را به حقیقت تبدیل کنند، تمامی فعالیت‌ها و برنامه‌هایشان را سازماندهی کنند و در نهایت دستاوردهایشان را با دیگران به اشتراک بگذارند. در واقع "فضای تمرین" سعی دارد چیزی شبیه به قلمرو سوم را ایجاد کند، چیزی که هم هنر است و هم زندگی، پدیده‌ای تشکیل یافته از هر دو که این امکان را فراهم می‌کند تا دیدگاه رسمی هنر و سنت‌های هنرمندانه را به چالش بکشاند و به سوی مرزهای کشف نشده قدم بردارد.

با این پیش‌زمینه، با همکاری و همفکری میان کارفرما و معمار، مکان ایده‌آل انتخاب و توسط کارفرما خریداری شد. تعاریف و خواسته‌ها، طی جلسات پی در پی رشد پیدا کرد، به خواسته‌ها با جوابی معمارانه پاسخ داده شد و به خطوط و تصاویر اولیه تبدیل شد، بدین شکل معماری "فضای تمرین" متولد شد. معماری "فضای تمرین" هر آنچه را که اعتبار و اصالت داشته باشد می‌پروراند با علم بر این‌که هیچ چیز کامل نیست؛ معماری "فضای تمرین" در جستجوی خلق جزئیات ظریف و ناپیداست.

ساختمان انتخاب شده، خانه‌ای دو طبقه با قدمتی بیش از ۸۰ سال، در قلب منطقه‌ی فرهنگی تهران، واقع در خیابان نوفل لوشاتو، خیابان شهروود بود. ساختمانی بکر و با ظاهری کهنه اما با اصالت.

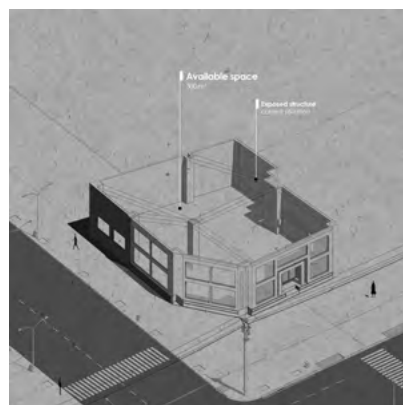
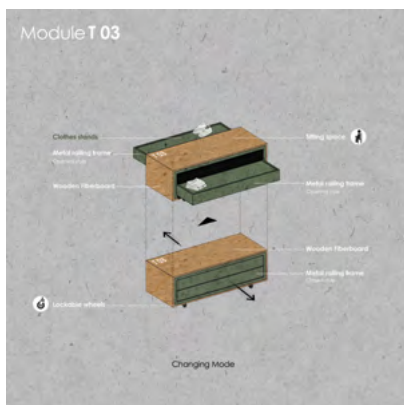
نام پروژه: انستیتو هنری موسیقی و تئاتر "فضای تمرین" / عملکرد: انستیتو هنری موسیقی و تئاتر / مهندسین مشاور: گروه معماران و مهندسین کدو / معمار: بهادر کاشانی مدنی / همکاران طراحی: مریم جوادیان، آریلا شیدایی، تینا تقی‌زاده / طراحی و معماری داخلی: بهادر کاشانی مدنی (گروه معماران و مهندسین کدو) / کارفرما: نوید گوهری، سارا اکبری / مجری: گروه معماران و مهندسین کدو / مدیر اجرا: بهادر کاشانی مدنی / تیم اجرا: علی شایگان‌فرد، داوود شفیعی / مهندس سازه: رضا مهماندوست / دست‌ساخته‌های سرامیکی: بهاره خُمیری (کارگاه سرامیک بهاره) / نوع سازه: سازه قدیم: دیوار حمال و سقف طاق ضربی - تقویت / سازه جدید: بهسازی پی، دیوار برشی، تیر و ستون فلزی / نوع تاسیسات: پکیج - داکت اسپلیت / آدرس پروژه: تهران، خیابان نوفل لوشاتو، خیابان هانری کوربن، خیابان شهروود، پلاک ۱۲ / مساحت زمین: ۳۶۵ مترمربع / زیربنا: ۵۲۵ مترمربع / تاریخ شروع: دی ماه ۱۳۹۹ / پایان ساخت: آذر ماه ۱۴۰۱ /

عکاس پروژه: محمد حسن اتفاق

وبسایت: www.cando-eng.comایمیل: info@cando-eng.comاینستاگرام: [candoarchineeringgroup](https://www.instagram.com/candoarchineeringgroup)

فروشگاه لباس فیمس

ندا میرانی

در طراحی این فروشگاه عواملی مثل «اجاره‌ای بودن ملک»، «نیاز به تنوع پذیری در چیدمان» و «امکان گسترش لاین های فروش در آینده»، سه فاکتور مهم و نیازمند توجه بودند. برآیند این عوامل یک خط فکری واضح و روشنی را بر مبنای «انعطاف پذیری» در پروژه مشخص می‌کرد. همچنین یکی دیگر از عواملی که در این بین توجه به آن اهمیت داشت، امکان استفاده‌ی مجدد از اجزای فروشگاه در آینده بود.

به همین منظور بر مبنای دسته‌بندی نوع پوشاک و اجناس قابل فروش، ۳ تیپ مدول انعطاف پذیر و متحرک با نام های T۰۱، T۰۲، T۰۳ به گونه‌ای طراحی شده‌اند که «امکان تغییر کاربری»، «تولید مجدد»، «تغییر مکان» و «ایجاد فضای بصری متنوع برای مشتریان» را با سرعت بالاتر در اختیار کاربر خود قرار دهند. مدول‌ها همچنین دارای فریم‌های کشویی نمایش محصول هستند که در صورت عدم استفاده می‌توانند به داخل بروند و برای نگهداری وسایل استفاده شوند.

نام پروژه: فروشگاه لباس فیمس / معمار: ندا میرانی / کارفرما: آقای یحیی‌پور / مجری: میلاد عابدینی / اجرای جزییات فلزی: محمد صادقی، علی مهرزاد / اجرای جزییات چوبی: شاهین بخشی / تاسیسات برقی: محمد صالحی، مهدی منصور کیا / نورپردازی: شرکت رسالایت، تابش مدرن / اجرای رنگ و میکروسمنت: مرتضی هادیپور، شرکت فیروزه فام / تاسیسات داکت اسپلیت: ماکان بشیری (تهویه مه‌ابنا) اینستاگرام: neda.mirani

تقدیر ویژه

بهترین استفاده از متریا

دفتر خطوتار

بهرام بادین‌راد

هم‌جواری ظریف و موشکافانه‌ی شیشه‌ها و آینه‌ها آنچنان در خدمت ایده‌های اولیه‌ی ما قرار گرفت که هردوی این متریاها را در پروژه محو می‌کرد و آن‌ها را در آستانه‌ی حل‌شدن در امتداد کف و سقف قرار داد. به این‌ترتیب ابهام عجیبی در پروژه نمایان شد، کجا امتداد را می‌بینیم؟! کجا انعکاس؟!

مهم‌ترین قسمت پروژه برای ما انتخاب متریا نهایی جداره‌ها بود؛ چرا که چند خواسته جدی و پراهمیت را در آن دنبال می‌کردیم: اول اینکه متریا جدیدی به پروژه اضافه نکنیم، درنتیجه آینه انتخاب نهایی ما برای جداره‌ها بود. دوم اینکه می‌خواستیم جداره‌ها همچون یک اثر هنری پویا و تابلویی وسیع همه فضا را به خود مزین کند.

پس از ساخت نمونه‌های متعدد متریا از جنس آینه به کمک دستگاه س‌ان‌سی خطوطی مورب و صاف که قطاعی از شش ضلعی را تشکیل می‌دادند، از دل آینه‌ها خالی کردیم. درنهایت با قراردادن این متریا بر روی جداره‌ها، تابلویی قدرتمند خلق کردیم که تصویری ابرگونه و مبهم از محیط و حضار را در خود نمایان می‌کرد.

به‌واسطه‌ی این فرآیند، ما سعی کردیم فضایی را خلق کنیم که فراتر از فضاهای متداول بود، طوریکه کاربران را دعوت می‌کرد تا با معماری همچون ابری لطیف و همیشه درحال تغییر درگیر شوند.

آیا می‌توان به معماری همچون یک ابر اندیشید؟ ابری سبک، مبهم و شاید بی‌انتها!

این‌ها برای ما استعاره نیستند بلکه منبع الهام ما در این پروژه بودند. پروژه‌ای که در آن تلاش کردیم به خلق فضایی بیاندیشیم سیال و روان، تُنک و کم‌وزن، موهوم و نیمه شفاف و در آستانه حل شدن به چیزی دیگر. فضایی که در آن ماده آنقدر سبک و نازک می‌شود که حضورش به سختی احساس می‌شود.

پس اولین مسئله در ایده‌پردازی این‌گونه نمایان شد؛ چگونه می‌توانیم به منابع الهام موردنظرمان که حسی و غیرمادی هستند برسیم درحالی‌که ابزار ما ماده و متریا است.

برای رسیدن به احساس سبکی جداره‌ها را به واسطه شیشه از کف و سقف جدا کردیم و سطوح عمودی و افقی را آزادانه در پروژه امتداد دادیم. حال اجزاء و فضاها، امتداد و ارتباط غیرقابل انکاری پیدا کرده بودند، به بیان دیگر پروژه ما پروژه امتدادها و رابطه‌ها گردید.

حال یکی از چالش‌هایی که با آن مواجه بودیم این بود که به‌واسطه حضور ستون‌ها و بادبندهای متعدد، امکان استفاده از شیشه به‌عنوان میانجی و جداکننده‌ی دیوار از سقف یا کف در بعضی جداره‌ها میسر نبود. برای فرار از قطع شدن امتداد سطوح افقی در محل این دیوارها، از آینه در امتداد و راستای شیشه‌ها استفاده کردیم.

نام پروژه: دفتر خطوتار / عملکرد: مسکونی / گروه: بازسازی / دفتر طراحی: استودیو معماری باراد / معمار اصلی: بهرام بادین راد / همکاران طراحی: ترمه خلدی، فرزانه حسنی، فراز همتی / کارفرما: پویان یوسفیان / مجری: آروین جنیدی، احمد نظری / نورپردازی: شرکت نورانه / نوع تاسیسات: گرمایش: گرمایش از کف / سرمایش: اسپیل / نوع سازه: اسکلت فلزی / آدرس پروژه: تهران، سعادت آباد، خیابان علامه شمالی، نبش هجدهم، ساختمان تجاری-اداری سهیل، طبقه ۳ / متراژ: ۱۲۰ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: شروع: تابستان ۱۴۰۱ / پایان: بهار ۱۴۰۳ / عکاس پروژه: محمد حسن اتفاق وبسایت: baradstudio.com

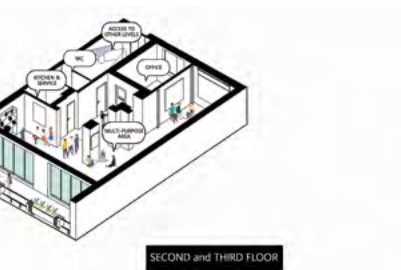
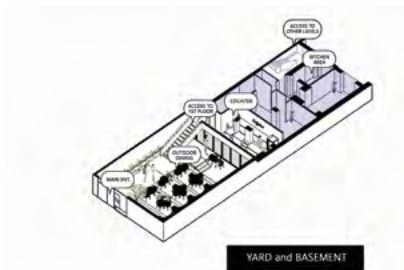
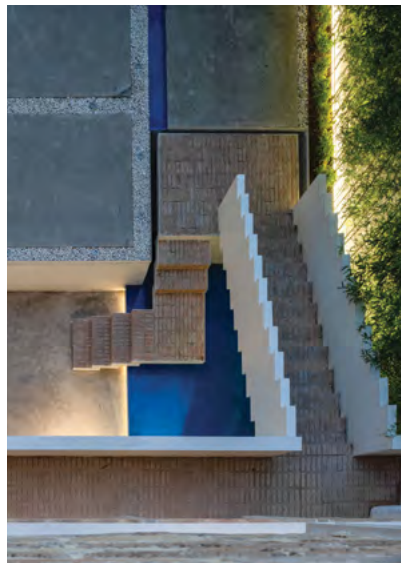
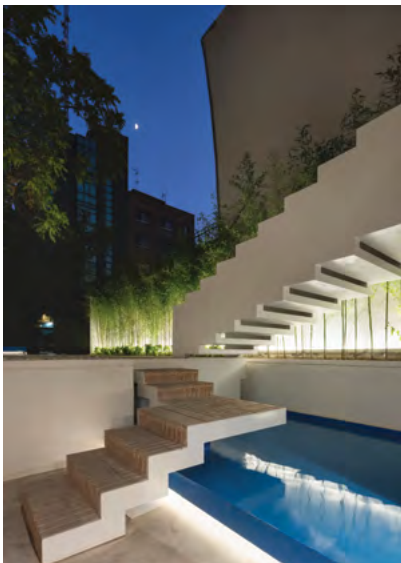
ایمیل: Bahram.b.rad@gmail.com

اینستاگرام: bahram.badinrad

پروژه چند منظوره نعیم

رضا حبیبی

ملیحه شیرزاد

ساختمانی که در ابتدای کار با آن رو به رو شدیم، مخروبه‌ای بیش نبود. جسمی بی جان و سیه‌فام که از سال‌های دور به اغما رفته بود. روزگاری خانه بود و امروز بی‌خانمان. تهدیدی در ایران‌شهر که می‌توانست سرنوشت بهتری داشته باشد. بنایی ارزشمند که محل آمد و شد معتادان و بی‌خانمان‌ها شده بود. تحمل وزن خود را نداشت و در مرز گسستن بود. روح داشت اما. روحی زنگار گرفته در قفس، یادگاری از روزهای گذشته با طاق‌های ضریبی که می‌خواست بار دیگر زندگی کند. بر آن شدیم تا گرد زمان را از آن بزداییم، روحش را بار دیگر احیا کنیم و در آن نفسی تازه بدمیم. در جست و جوی یافتن راهی برای زندگیش، قلب تپنده جواهر نشانش را یافتیم و خواستیم با حفظ هویت و اصلتش، برای زندگی امروز آماده اش کنیم. تعدادی از دیوارهای داخلی را حذف کردیم و با سازه‌های فلزی نمایان، استخوان‌بندیش را استحکام بخشیدیم؛ سقف‌ها را به صورت اکسپوز نمایانیم و آجرها را در جای جای پروژه، احیا کردیم تا در آمد و شد مجموعه، به زیست خود ادامه دهند. دیوارهای خارجی در نمای جنوبی، تاب ایستادگی نداشتند؛ آن‌ها را نیز بوسیله پاشش بتن، مسلح کردیم. کالبد بی جان پروژه متشکل از آجرهای زهوار در رفته‌ای بود که از آن‌ها چشم نپوشیدیم. تخریب نیز نتوانست آن‌ها را برای همیشه از میان بردارد. سرنوشتشان باید طور دیگری رقم می‌خورد. پس گرد مرگ را از روی آجرهایی که محکوم به نابودی بودند زدودیم و با آن‌ها برای بالکن، پناهی ساختیم. زیرزمین نیز باید به چرخه‌ی حیات بازمی‌گشت. بدین منظور، باز خاک زدودیم و گودال باغچه‌ای در مجاورت آن ایجاد کردیم تا هم نور بگیرد و هم بتواند چشم بگرداند و با حیاط دیالوگ

نام پروژه: پروژه چند منظوره نعیم / عملکرد: عمومی- چند منظوره (کافه، گالری و مرکز فرهنگی) / دفتر طراحی: استودیو طراحی ازنو / معماران: رضا حبیبی، ملیحه شیرزاد / همکاران طراحی: مانا مجد، زهره احمدی، سحررجب، الناز ملک‌زاده، سارا اسدگل، یوسف ستاری / طراحی و معماری داخلی: استودیو طراحی ازنو / کارفرما: آقای مهندس نعیم رهنما، سرکار خانم مریم طرفی‌نژاد / مجری: استودیو طراحی ازنو- علی همتی، مینا فرخی، محمدرضا نیکدل / سرپرست اجرا: علی همتی / نورپردازی: پیام گل‌مروی (ON LIGHTING) / مهندس تأسیسات: محسن زبردی / نوع تأسیسات: داکت اسپیلیت / مهندس سازه: محمد کلانکی / نوع سازه: اسکلت فلزی / آدرس پروژه: تهران، خیابان ایران‌شهر، خیابان آذرشهر / مساحت زمین: ۵۰۰ مترمربع / زیربنا: ۱۰۰۰ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: مرداد ۱۴۰۲- خرداد ۱۴۰۳ / عکاس پروژه: استودیو دید

وبسایت: www.aznodesign.com

ایمیل: Azno.arch@gmail.com

اینستاگرام: [Azno.design](https://www.instagram.com/Azno.design)

لِگوی دهه شصت

مجتبی هوشنگیان شیرازی

در بازسازی این واحد سه‌خوابه و تبدیل آن به یک واحد دو خوابه با توجه به روحیات و تجربیات زیسته‌ی کارفرما، فرآیند طراحی به هدف ارتقاء روحیه زندگی در فضاهای محدود امروزی و تجدید نظر در الگوهای فضایی مسکونی گذشته و در نظر گرفتن نیازهای امروزی شکل گرفت.

الگوی زندگی در خانه‌های گذشته، تجربیات جمعی دلنشینی در فضاهای محدود و مشخص با عملکرد خاص ایجاد می‌کرد. به عنوان مثال در یک فضا با ابعاد چهارمتر در هشت متر، همه افراد یک خانواده از کوچک تا بزرگ، سر یک سفره، جهت صرف یک وعده غذایی دور هم جمع می‌شدند.

تجربه زندگی در جمع، این سوال را به ذهن می‌آورد که چرا در این فضا در یک زمان سی نفر احساس راحتی می‌کردند اما در حال حاضر اگر هفت یا هشت نفر به طور همزمان در همان فضا باشند، فضا را کوچک حس می‌کنند؟ در تلاش بر ارجاع به خاطرات خود از تجربه‌ی خانه‌های گذشته، به این وجه تمایز با خانه‌های امروزی رسیدیم که عنصر جداکننده در بخش عمومی واحدهای مسکونی امروزه از بین رفته و ما هم اکنون شاهد یک فضای کاملاً یکدست و یکپارچه هستیم که در خود نشیمن، پذیرایی، ناهار خوری و بعضاً بخشی از آشپزخانه یا تمام آن را در برگرفته است. سوال دیگری که مطرح شد، این بود که آیا حذف این مرزها به روابط فضایی در الگوی مسکن و به خصوص گونه آپارتمانی کمک کرده یا ضربه زده است؟

در پاسخ به این دو پرسش، ایده اصلی ما، تقسیم فضای یکپارچه به دانه‌های ریزتری توسط تیغه جداکننده شفاف بود که به ما این امکان را می‌داد تا فضاها بتوانند درصورت نیاز حریم خود را حفظ کنند و یا در صورت لزوم با یک گشایش فضایی، به فضای مجاور خود متصل شوند. اتفاقی که در گذشته

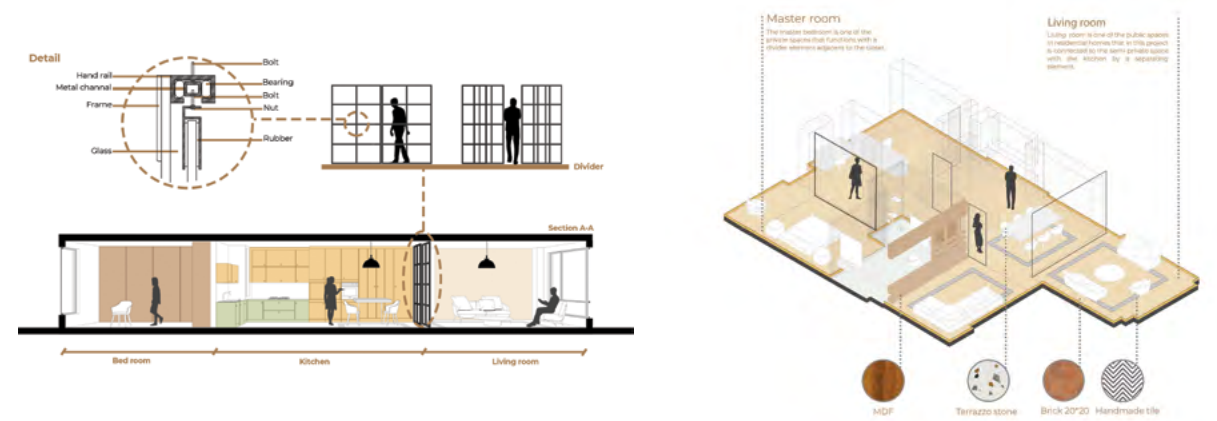
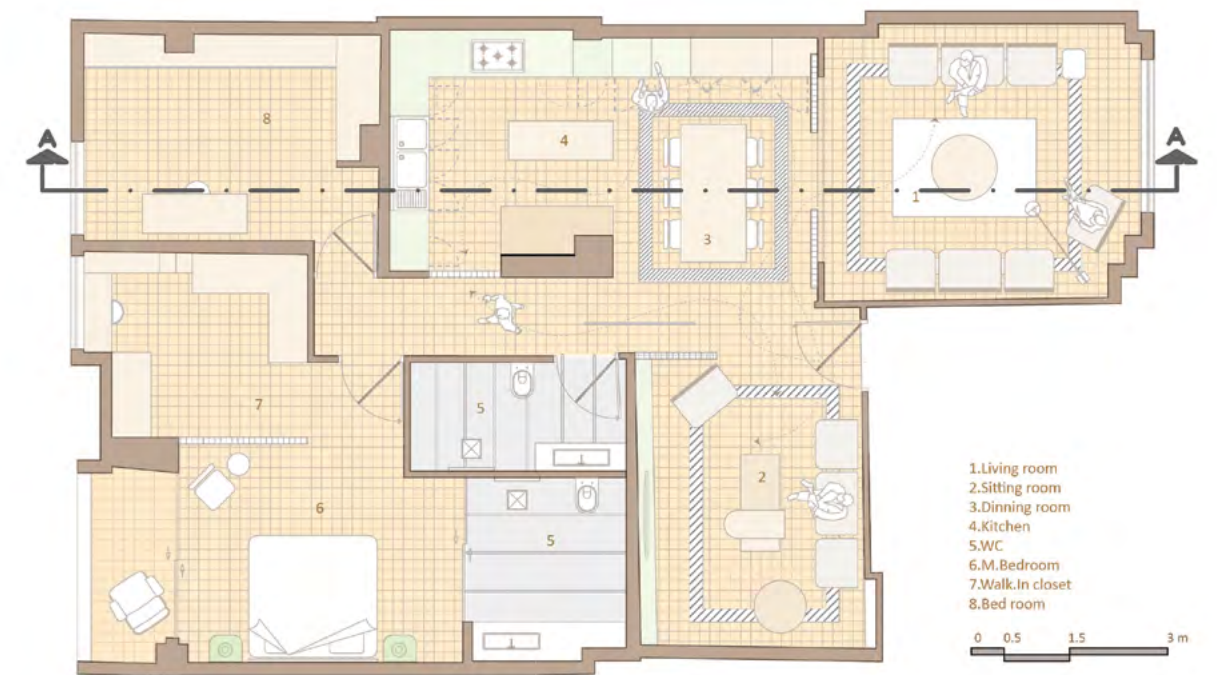
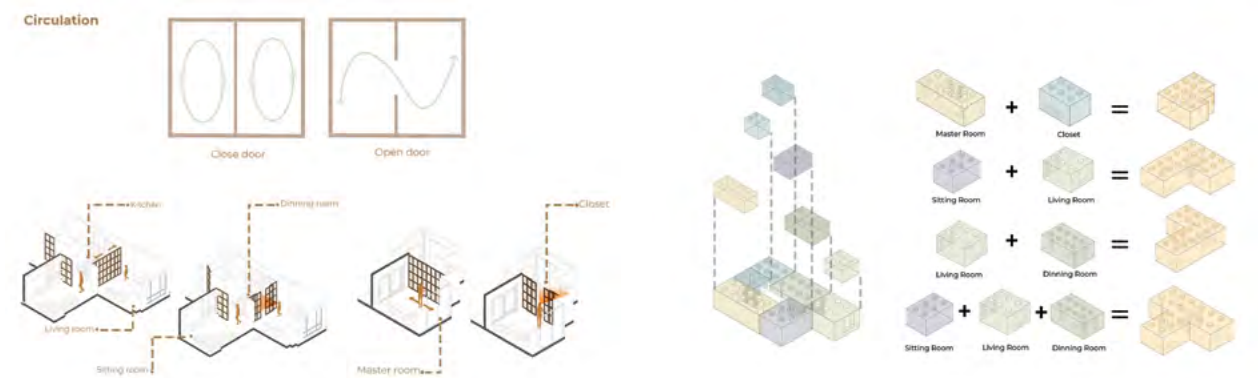
میان فضاهای اصلی مانند نشیمن و حیاط، نشیمن و اتاق‌های گوشواره، نشیمن و فضاهای تقسیم و... با باز شدن درب‌های چندلنگه در خانه‌های ما معمول و مرسوم بود. این ریز دانه‌ها مانند لِگوهای در چیدمان‌های مختلف کنار هم قرار گرفتند.

در محدوده‌ی نیمه خصوصی و عمومی خانه، نشیمن به عنوان خصوصی‌ترین دانه‌ی عملکردی در بین پذیرایی، آشپزخانه و نهارخوری، از محور مستقیم دیدی که بین این سه دانه برقرار است کناره‌گیری کرده و در مجاورت نهارخوری حریم خصوصی خود را فراهم می‌کند. به طوریکه مسیر حرکت از آشپزخانه به نشیمن یا از پذیرایی به نشیمن از طریق نهارخوری به مسیری ال شکل تبدیل شده است. در محل اتصال نشیمن به نهارخوری و پذیرایی به نهارخوری دو تیغه‌ی جداکننده شفاف قرار گرفت تا اتصال و انفصال را بر حسب نیاز کاربر فراهم کنند.

در بخش خصوصی، اتاق خواب اصلی در ترکیب با فضای مجزایی به عنوان کلوزت، با امکان جداسازی به همان سبک و سیاق، طراحی شد و در اتاق دوم، براساس نیاز کارفرما به جای تکرار کاربری اتاق مهمان، تصمیم بر در اختیار قراردادن فضا به محل میز آرایش و کمدهای بیشتر -در تکمیل کلوزت- شد.

در زمینه‌ی طراحی داخلی، جدای از ارجاع مفهومی و عملکردی، سعی بر این شد از لحاظ بصری و فرمی نیز در راستای ایده اصلی پروژه، ارجاعاتی داشته باشیم. مانند استفاده از متریال روی میزها که شبیه موزائیک‌های قدیمی است یا رنگ سبز پسته‌ای برای کابینت‌ها، استفاده از کمدهای چوبی، انتخاب آجر ختایی برای پوشش کف و همچنین قاب بندی مبلمان به وسیله کف سازی درست همانند یک حاشیه فرش عمل می‌کرد.

نام پروژه: لِگوی دهه شصت / معمار مسئول: مجتبی هوشنگیان شیرازی / کارفرما: آقای پویا شیرازی / همکاران تیم طراحی: مهسا پاکشیر، غزل دباغ‌منش / گروه گرافیک و پرزانت: نجمه حیدری، فاطمه شعبانی / اجرا: مسعود هوشنگیان شیرازی / همکاران اجرایی: پوران کاظمی، راحیل رحیمی / عکاس: نوید عطروش / سایت پروژه: شیراز، شهرک بهشتی / متراژ سایت: ۱۲۸ متر مربع / سال طراحی: ۱۴۰۲ / سال ساخت: ۱۴۰۲
اینستاگرام: moshirarchitects / mojtaba_hooshangian_shirazi

مسکونی شماره ۱۸

شهرام فرجادیان

سهند مصلائی

آنچه که در طراحی این پروژه به «نظر» کالبد می‌بخشد، پیوستگی است. پیوستاری که در برون اثر معرفی و به درون آن بسط می‌یابد. این ماهیت نه از امتداد یک فرم پیوسته، بلکه از تعدد و تکرار قطاع‌هایی از یک عنصر پایه در معماری یعنی «دیوار» شکل می‌گیرد. جرزهایی نسبتاً قطور و خالص از چینش عمودی شمش‌هایی از سنگ بازالت، از تراز کوچه و ورودی بنا تا خط آسمان و بام پروژه امتداد می‌یابند و صورت بندی غای ساختمان را شکل می‌دهند. این اجزا در مرزهایی مشخص از برهنه‌نشت نما، پلان معماری و ساختار سازه‌ای برش می‌خورند و در حالی که آنها را در خود هضم می‌کنند از گسست بینشان، نور و ارتباط مناسب با منظر بیرونی تامین می‌شود و در نهایت از امتدادشان در عمق پروژه، برنامه ریزی فضا و عرصه‌های درون خانه شکل و سامان می‌گیرد. رد پای این دیوارها در فضاهای عمومی پروژه از قبیل لابی ورودی، پارکینگ و محوطه دیده می‌شود و نهایتاً به وسیله باکس ارتباط

قائم به سمت بام سبز پروژه گسترش می‌یابد. در این پروژه، ایوان شمالی محور عطف کالبد بیرونی با فضای داخلی است. جایی که دیگر عرصه‌بندی و تفکیک فضای اتاق خواب‌های دو جبهه شرقی و غربی به وسیله دیوارهای صلب یک ایوان کلاسیک و منحصر به یک اتاق خواب نیست. در اینجا ایوان، جعبه‌ای شیشه‌ای و شفاف است که نور و دید با کیفیتی برای فضای خواب و نشیمن خصوصی خانه مهیا می‌کند. در امتداد ایوان شمالی و در محور میانی خانه، نشیمن خصوصی و آشپزخانه جای دارند که حریم عملکردی و تناسب فضایی آنها با امتداد یا قطاع‌هایی از دیوار بسط یافته از دیگر عرصه‌های خانه چون فضای ورودی و نشیمن اصلی تفکیک شده است. عدم تمایل به ترکیب این جداره‌ها با سطوح افقی بنا (کف‌ها و سقف‌ها) به وسیله تعلیق و فاصله گذاری در همه جای پروژه مشهود می‌باشد.

نام پروژه: مسکونی شماره ۱۸ / کاربری: مسکونی - آپارتمانی / دفتر طراحی: دفتر طراحی معماری فام / معماران مسئول: شهرام فرجادیان، سهند مصلائی / کارفرما: حمیدرضا حیدری / مجری: مجید مسرور / طراح سازه: محمد بنان / نوع سازه بنا: اسکلت فلزی / طراح تاسیسات: احمد رستم‌پور / سیستم سرمایش: مینی چیلر / سیستم گرمایش: پکیج - فن کویل / موقعیت: استان فارس، شیراز، خیابان زرگری / سال طراحی: ۱۳۹۸ / پایان ساخت: ۱۴۰۲
زیربنا: ۱۲۰۰ مترمربع / مساحت سایت: ۴۵۰ مترمربع / عکاس: آرش اختران
اینستاگرام: faamoffice

نگاه‌خانه

مهیار جمشیدی

رختشورخانه و کتابخانه واحد دور تا دور حیاط مرکزی آن-همان نورگیر ساختمان- جای گرفته‌اند.

چند پاکت فضایی در تلاش برای ایجاد ساختار یک خانه

در توزیع عرصه‌های فضایی با توجه به ساختار طولی پلان، تلاش شد تا هر عرصه این خانه به صورت مجزا و در عین حال گسترده در نظر گرفته شوند که هر یک فرای برپایی عملکرد خود، مدخلی برای پاکت فضایی بعدی، در تعالی خود باشند. جعبه‌های میانجی (Art Connection Box) اینجا در نقش برپا کننده سلسله مراتب فضایی در پروژه کار می‌کنند

ایجاد مَدخل های فضایی

به عنوان یک خانه، مدخل همواره دارای ارزشمندی فضایی بوده است. نحوه‌ی ورود به عرصه‌های مختلف فضایی و ایجاد مکث توأمان با تغییر رویه برای آمادگی مخاطب به جهت عبور از فضای حاضر و دستیابی به فضای بعدی در این پروژه به صورت تاکیدی رخ داده است تا ظرفیت‌های فضایی متنوعی را در خود ایجاد کند.

عملکردهای مضاعف و مکمل

همه‌ی ما دچار روزمرگی در الگوهای تکراری آپارتمان های معاصر هستیم.

برای تبارشکنی این کاربری، به دنبال برپایی ظرفیت‌هایی رفتیم که در حضور آنها الزامی نیست، اما موجب بالاتر بردن سطح رضایت فردی و اجتماعی در آپارتمان‌های امروزی می‌گردد. این امر همزمان نیازمند آزادسازی ظرفیت فضایی می‌باشد که در این پروژه با حذف اتاق خواب سوم این ظرفیت را در پروژه ایجاد و تلاشی برای خلق یک سینما -هالی چند عملکردی- کردیم .

یک لقمه حیات(ط)، عرصه‌ای نیمه باز در انتهای پاکت‌های فضایی خصوصی

انسان فی‌الذات در حیاط خوش است، انسان مدرن بیشتر.

هندسه این حیاط تلاش برآن دارد که با توسعه عملکردگرا و گشاده دستی فضایی، علاوه بر نظرهاگه همیشگی بازشوهای اتاق‌های خواب، فضایی برای حضور حداکثری افراد این خانه در دل خود باشد. عملکردهایی همانند آشپزخانه‌ی روباز، نشیمن، حوض و باغچه‌ای مدرن.

خانه‌ای برای بودن و بیشتر دیدن

در هر خانه فرای فضاها‌ی عملکردی، عناصری به عنوان واسط در فضا به وجود می‌آیند که عموما عاری از اتفاقی شگفت‌انگیز، موجبات جا به جایی مخاطب را فراهم می‌کنند.

در این پروژه تمرین کردیم تا این لکه‌ها را به نقطه عطف مسئله بدل کنیم.

عرصه‌هایی که خود به خود موجودیت دارند و تنها فضایی برای عبور و مرور از نقطه A به B نمی‌باشند.

خانه‌ای برای مکث کردن هنگام راه رفتن

بسیاری از آپارتمان‌های امروزی به واسطه دستیابی به ظرفیت بهتر نورگیری، هندسه‌ای متمرکز بر کشیدگی طولی دارند. هندسه پلانی در عموم این خانه‌ها دچار راهروهایی جهت برپایی سلسله مراتب و بهبود تفکیک عرصه‌های جمعی و شخصی خانه می‌شوند.

تبدیل این فضاها به گالری و عرصه ارائه هنری از تمرین‌های ما در این پروژه بود. تمرینی که در آن جابه‌جایی در خانه به عنوان صورت مسئله، و چگونگی آن ما را به کیفیت جدید و مضاعفی برای عبور و مکث در عرصه‌های خانه رساند.

دالانی که دعوت کنندگی ایوان گونه دارد به عنوان یک گالری کوچک پذیرای عبور و مکث مخاطب خود می‌باشد. انتهای این گالری کاربر را به عرصه اتاق‌ها می‌رساند. تبارشکنی آرکی‌تایپ حیاط مرکزی در آپارتمان‌های امروزی الگوی حیات مرکزی از ”آرکی‌تایپ“ های پرتکرار معماری ایران به شمار می‌آید که همواره پاسخی کارا به فرهنگ و بستر خود بوده است.

در این خانه‌ها عملکردهای اصلی دور تا دور حیاط شکل می‌گرفتند و ما تلاش کردیم از ظرفیت نورگیر (Void) ساختمان به عنوان حیاطی مرکزگرا به عنوان سوزن پرگار شکل گیری عملکرد ها استفاده کنیم. نورگیرهایی که عموما در آپارتمان‌های امروزی موجودند اما هیچ گاه به مثابه حیاطی مرکزی و محورهای عملکردی منشعب از آن مورد توسعه قرار نگرفته اند.

در این پروژه عملکردهای اصلی از جمله هال خصوصی(سینما)، آشپزخانه،

نام پروژه: نگاه خانه / عملکرد: آپارتمان مسکونی / استودیو معماری: درک فضا / مدیر پروژه: مهیار جمشیدی / تیم طراحی: بهاره پزشکی، رومینا قورچیان / گرافیک: ملیکا علیقلی زاده، الهام فرقانی، زهرا اردلانی فر / اجرا: مازیار جمشیدی / گرافیک محیطی: استودیو گراف / کارفرما: خصوصی / آدرس پروژه: تهران، الهیه / مساحت زمین: ۱۸۰ متر مربع / تاریخ شروع/تاریخ پایان ساخت: ۱۴۰۱-۱۴۰۲ / عکاس پروژه: محمدحسین حمزه لویی اینستاگرام: hamzehlouei-studio

ویلای لواسان شماره ۷

امیرحسین تبریزی

خواست کارفرما خلق خانه‌ای است که منطبق با سبک زندگی خودشان توسعه یافته باشد، بدین معنی که توجه ویژه به جزئیات و اجزا و عناصری که به فضای زیستی ساکنین کیفیت بخشد و در عین حال فراتر از تجربیات گذشته و حال کارفرما چه در معماری و چه در مبلمان و... باشد. دراین میان نقش پررنگ دو کودک خردسال این زوج جوان را نباید فراموش کرد که همچون پدر و مادرشان بسیار حیوان دوست هم هستند.

زمینه و بستر پروژه از پتانسیل‌های طبیعی بسیار ارزشمندی همچون اشراف به دریاچه لتیان، کوه‌های لواسان، رودخانه منتج به دریاچه سد و اسطبل بسیار جذاب همسایه‌ی مجاور، برخوردار است و در این میان تأثیر بسیار جدی بر موقعیت اجزا و عناصر معماری داخل و بیرون بنا و همچنین موقعیت بازشوها و پنجره‌های پروژه گذاشته است.

بنایی که پوسته بیرونی آن به صورت هدفمند از جنس بتن نمایان ساخته شده که در عین حال که نمودی اقتدار گونه دارد نقشی کم حرف و به شدت خنثی ایفا می‌کند در حالی که در ذات درونگرای خود سرشار از اجزا و عناصر عملکردی و دکوراتیو است. سطوح پیوسه بتنی ازبیرون به درون جاری شده‌اند و در تقابل با سطوح گرم و منعطف ساخته شده از چوب، زیستی متعارف دارند.

در ادامه درخواست کارفرما بر مبنای چینش منفک فضاهای خدماتی، اتاق‌ها و ... بر حسب رعایت اصل حریمیت و استقلال عملکرد، بهره‌برداری از منظر محیط طبیعی پیرامونی وکیفیت ارتباط فضاهای زیستی با یکدیگر بوده است . در این راستا در طبقه‌ی همکف اتاق‌های کودکان تعبیه شد که به نشیمن عمومی طبقه‌ی همکف ارتباط دارد و با حیاط مشرف به خیابان نیز ارتباط مستقیم دارد.

درطبقه‌ی منفی یک، به سبب استقرار بنا بر روی شیب فضایی جذاب با نور طبیعی و متصل به حیاط مجاور رودخانه خلق شد که مختص برگزاری میهمانی‌ها است و در

حقیقت میهمان خانه‌ی بناست. در طبقه‌ی مثبت یک حریم خصوصی تر قرارداد که مکانیست که خانواده بیشترین زمان را با یکدیگر سپری می‌کنند و شامل اتاق والدین و اتاق میهمان وآشپزخانه و مطبخ است. و در بالاترین طبقه بنا علاوه بر دسترسی به بام که حیاط دوم بنا نیز محسوب می‌شود، اتاق چند منظوره‌ای تعبیه شده که کارکرد دوگانه اتاق میهمان-اتاق کار را در خود گنجانده است. مخاطب بی آنکه وارد حریم خانه شود از آسانسور مستقیما به این فضا دسترسی دارد.

حضور عناصر طبیعی همچون نور در غالب سقف‌های شیشه‌ای در بالای راهروهای طبقات و همچنین برکه‌های ماهی در جوار درب ورودی خانه و چه در انتهای‌ترین فضای خانه نمادی است از جاری کردن روح طبیعت به لایه لای جهان مملو از مصالح و عناصر تکنولوژیکی که فضاهای زیستی ما را احاطه کرده‌اند. در واقع اعتقاد داریم مواجهه با این عناصر بخصوص با حضور پررنگ حیوانات نوعی پالایش روحی و روانی و در پی آن آرامش را برای مخاطبان به ارمغان می‌آورد.

در کنار این رویکرد، به کارگیری مجموعه‌ای متنوع از آثار هنری هنرمندان جوان کشورمان در جای جای این پروژه و حتی تعبیه و در نظر گرفتن مکان‌هایی مناسب آن‌ها درمراحل اولیه طراحی داخلی پروژه رویکردی دوگانه بود که نه تنها به قوام بصری و حسی پروژه کمک شایانی می‌کرد بلکه ناشی از نوعی اعتقاد به مشارکت دادن و حمایت از هنرمندان کشور بود.

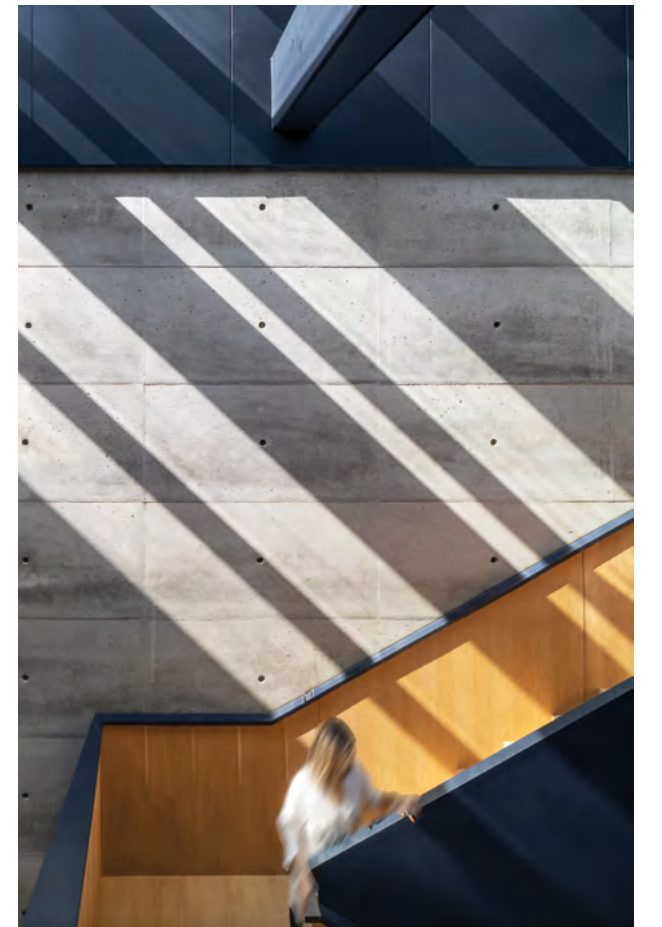
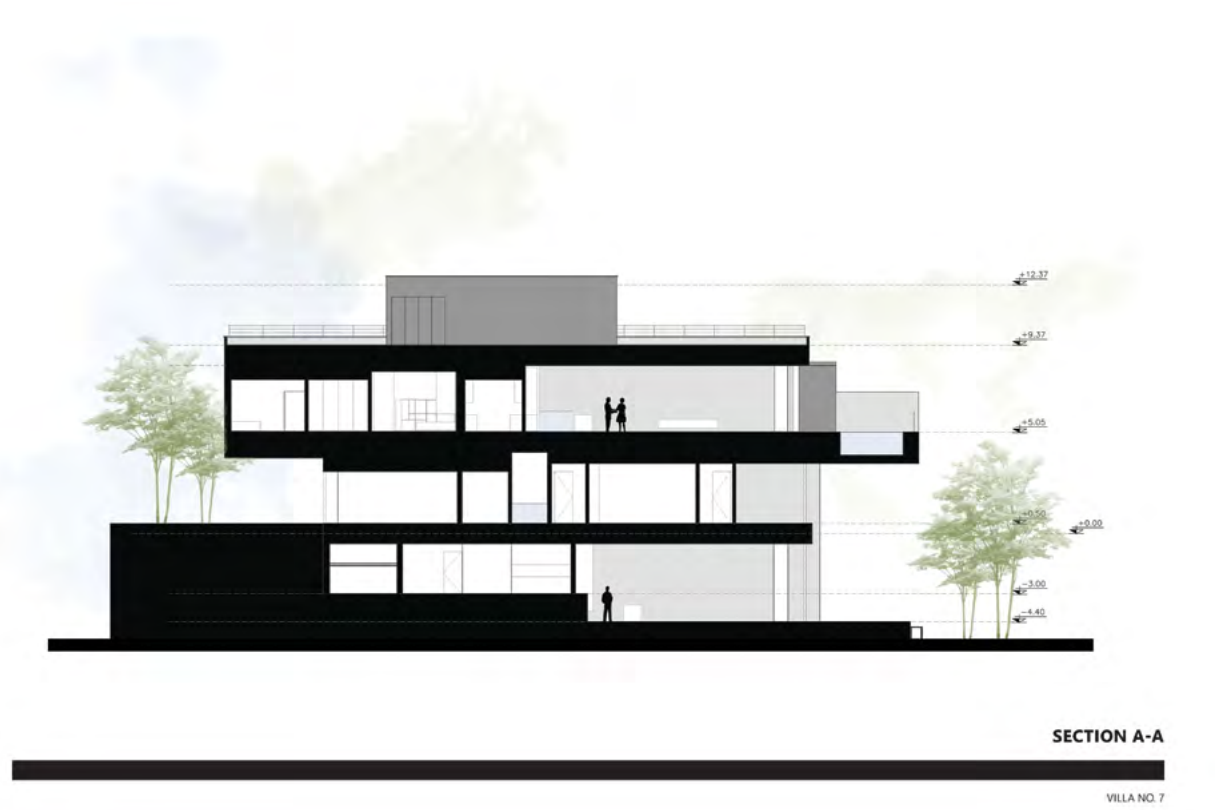
در مسیر انتخاب مبلمان و اجزای مرتبط با این بخش برخی از آن‌ها به صورت اختصاصی و برای این پروژه ساخته و خلق شد همچون میز ناهار خوری-روشنایی‌های تزئینی-تابلو نقاشی میهمان خانه که بازگوی روح حاکم بر جریان زندگی اکنون این بناست.

نام پروژه: ویلای لواسان شماره ۷ / طراح: امیرحسین تبریزی / دفتر معماری پس / متراژ زمین: ۶۸۷ مترمربع / زیر بنا: ۹۶۷ مترمربع / کاربری: ویلا، مسکونی / سال شروع و خاتمه: ۱۴۰۱-۱۴۰۲ / محل پروژه: لواسان، بلوار امام خمینی، خیابان همدند جنوبی / تیم طراحی: امیرحسین تبریزی، کیانا کرییمی / تاسیسات برق: مهندس رسولیان / تاسیسات مکانیک: مهندس بیات / مدیر پروژه: مهندس ایمان حقیقی / مجریان پروژه: مهندس ایمان حقیقی، مهندس میلاد طیبی / عکاس: نوید عطروش (اینستاگرام: navidatravash)

وبسایت: www.patharchitects.com

ایمیل: patharchitectsoffice@gmail.com

اینستاگرام: patharchitects / amirhosseintabrizi

ویلا تهی‌وار

سولماز تاتاری

احسان توسلی

حجم روز افزون ویلاهای حاشیه تهران، نه صرفا بعنوان مفری از شلوغی شهر و پناه در بافت مسکونی کم تراکم؛ بلکه حکایت شور و شوقی مفرحانه دارند که میزبان تعطیلات و اوقات خوش ساکنینش هستند. سرزندگی برنامه‌ی باطنی ویلا و میل به پرسه زدن، سرک کشیدن، کنجکاوی و کشف کردن، دید زدن‌های بازیگوشانه، دوره‌می‌های مختلف، درهم‌تنیدگی درون و بیرون، همه و همه بهانه‌های خوبی برای معمارانی هستند که تمایل دارند اتمسفری فعال و رمزآلود خلق کنند. فضاهایی که ترغیب مضاعفی برای تحریک ذوق و کنجکاوی سوژه هایشان شوند و غیرمنتظره بودن، کیفیت حسی ویژه‌ای را در ذهن مخاطب ماندگار کند. بازی احجام پروخالی، راهروها و راه پله‌های متنوع، نه تنها نفوذپذیری فضاها را تقویت می‌کنند، بلکه فرصتی بالقوه‌اند که مخاطبان از سر و کولش بالا روند و سیالیت فضاها همپای خاطراتشان شوند.

تهی‌وار، با تمایلاتی اینچنینی برای ترکیب فضاهای پروخالی در جعبه‌ای نسبتا منظم و ایستا شروع به رشد کردن نمود. ویلایی که بواسطه‌ی گشودگی خود از یکطرف (در جبهه‌ی رو به مناظر مطلوب) و بسته بودنش از سوی دیگر (در جوار زمین های همسایه) تیپولوژی ترکیبی برون‌گرا-درون‌گرا را برگزید؛ بنای برون‌گرایی که حیاط‌های داخلی و فضاهای میانی متنوعی را در آغوش خود گنجانده است. حیاط شمالی حداکثری که بیشترین فاصله از بنا را حفظ می‌کند، بنایی نسبتا شفاف و برون‌گرا را در ورود به غایش می‌گذارد و حیاط

نام پروژه: ویلا تهی‌وار / شرکت، مهندسین مشاور / دفتر طراحی: طرح و ساخت از نو / نوع: مسکونی ویلایی / زیربنا: ۵۴۰ متر مربع / معماران مسئول: سولماز تاتاری، احسان توسلی / تیم طراحی: نیلا شاه محمدی، معصومه شصتی، فرید رجبی / تیم فاز ۲: معصومه شصتی / اجرا: طرح و ساخت ازنو / همکاران اجرا: بهمن زارع، سهیل سبیلی / مهندس سازه: فرهاد بهرامی / مهندس مکانیک: مهدی مهراوران مهندس الکتریک: طرح و ساخت ازنو / عکاس: محمد حسین حمزه لویی / همکاران ارائه: ندا جهانتاب / کارفرما: مهندس مجدالحسینی / موقعیت: اتوبان کرج-قزوین، بعد از کارخانه ماموت، خروجی کوهسار، کوهسار، سه راه شَندِه، جنب رستوران آتانا، خیابان قائم مقام فراهانی، ۱۰۰ متر جلوتر از ساختمان قدیمی کارخانه کشمش / تاریخ اتمام پروژه: ۱۴۰۳

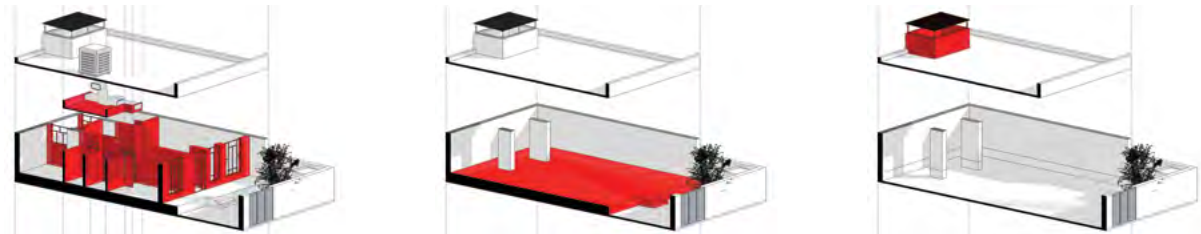
وبسایت: www.asnow.ir

ایمیل: info@asnow.ir

اینستاگرام: [asnow.design](https://www.instagram.com/asnow.design)

خانه چهار

امیر شبستری

به دلیل عبور لوله‌های تاسیساتی از انتهای ساختمان؛ با ایده اختلاف سطح بین فضای خصوصی و نشیمن/آشپزخانه به صورتی متفاوت پیش رفتیم. فرم سقف با شیب و شکست های متفاوت به افزایش کیفیت و بازشدگی فضا منجر شد.

با توجه به تنوع نورپردازی در فضای نشیمن/آشپزخانه، با در نظر گرفتن مجموعه کلیدهای روشنایی در یک نقطه علاوه بر قابلیت کنترل کامل حالت های متنوع نوری توسط کاربر از پراکندگی در فضا جلوگیری شد. با شکستن دیوار و تبدیل آن به قوسی نرم و چشم نواز و در نهایت با استفاده از متریال هایی مثل استیل و پارچه اتمسفر فضا را تغییر دادیم.

بین هر مفهوم و هر نقطه می توان همگونی یا تضادی برقرار کرد؛ حتی اگر در هیچ یک از آن ها زیبایی یا ویژگی نادری بروز نکند. راز خانه چهار در طرز لغزش نگاه بر اشیایی است که مانند نت‌ها در یک متن موسیقایی پشت سرهم می آیند بی آنکه بتوان جای نتي را تغییر داد یا پس و پیش کرد.

پروژه خانه چهار بازسازی یک ساختمان ویلایی -فاقد ارزش معماری- در شهرک والفجر شیراز برای یک خانواده سه نفره قشر متوسط شهری با بودجه‌ای بسیار محدود بود.

خانه پلانی قدیمی داشت و نیازهای خانواده را تامین نمی‌کرد؛ از این رو مالک تمایل داشت به خانه‌ای با چیدمان جدید و به روز مطابق نیازهای شخصی خود دست یابد.

خواسته اولیه کارفرما رسیدن به یک فضای عمومی یک پارچه و جابه‌جایی آشپزخانه و همنشینی فضاهای خواب و استراحت در نزدیکی یکدیگر در متراژی کمتر از ۱۲۰ مترمربع بود.

در ابتدا محدودیت مساحت پروژه و سازه بنایی رسیدن به خواسته کارفرما را با مشکل مواجه می کرد.

با حداقل مداخله -تقویت سازه و تخریب دیوارهای جدا کننده- و حفظ دیوارهای بنایی انتهای ساختمان، فضایی نسبتاً یک دست ایجاد شد.

در قدم اول با برداشتن بخشی از کف ساختمان سعی در افزایش ارتفاع مفید سقف شد.

نام پروژه: خانه چهار / عملکرد: مسکونی (بازسازی) / دفتر طراحی: دفتر معماری رَش / طراحی و معماری داخلی: امیر شبستری / مجری: امیر شبستری - مهدی باستانی - محمد خلیل باستانی / کارفرما: علی اسلامی / نوع سازه: بنایی (تقویت شده) / نورپردازی: امیر شبستری / آدرس پروژه: شیراز - شهرک والفجر - بلوار فجر غربی - کوچه ۷ - پلاک ۴۲ / مساحت زمین: ۲۰۰ مترمربع / زیربنا: ۱۱۸ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: شهریور ۱۴۰۲ / فروردین ۱۴۰۳ / عکاس پروژه: نوید عطروش

ایمیل: amir.shabestari12@gmail.com

اینستاگرام: shabestari.amir

بوتیک هتل سنگ سیاه

علی سوداگران

نازنین کازرونیان

محمدامین نجابت

پروژه با موضوع احداث اقامتگاه سنتی در بافت تاریخی شیراز سنگ سیاه، مابین و در همسایگی پنج بنای ثبت ملی از دوره‌های تاریخی ایلخانی، زندیه، قاجاریه و پهلوی تعریف گردید. در سال‌های گذشته پروژه‌هایی برای احیای بافت براساس استراتژی تخریب و تجمیع شکل گرفته که با حذف بناهای ریزدانه، حذف گذرها، تعریف پروژه‌های درشت مقیاس و خیابان‌کشی‌ها به تدریج باعث از بین رفتن تناسب پرها و خالی‌ها، نظام هندسی و ارتباطی گذرها و ساختار بخش قابل توجهی از بافت تاریخی گردیده است.

این پروژه تلاشی در جهت تجربه نوسازی و ارائه راهکاری برای تسری آن در بافت است به گونه‌ای که موجب تغییر ساختار اجتماعی و فرهنگی گردد و مولد زندگی دوباره باشد. اما مشکل اصلی در نوسازی بافت، مقابله با الگوهای شبه‌تاریخی مورد نظر ارگان‌های تصمیم گیرنده است که با کدهایی و ترتیباتی چشم آشنا به دنبال ساخت بدلی از روی اصل هستند. ما تلاش کردیم پروژه درگیر کدها و موتیف‌های رایج نگردد و در مسیر باززنده‌سازی بافت، راهبرد تسری پلاک به پلاک (ریزوموار) زندگی در پیکر بافت را پیشنهاد دهد.

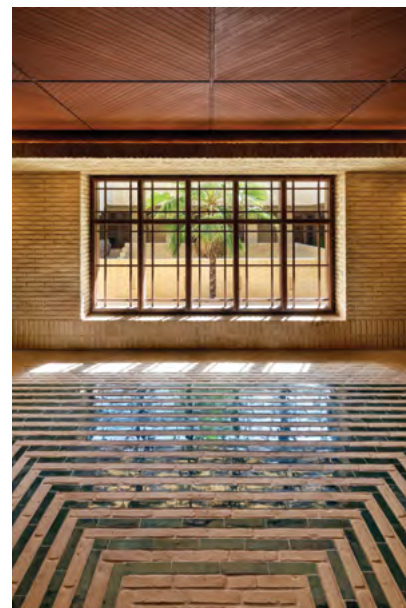
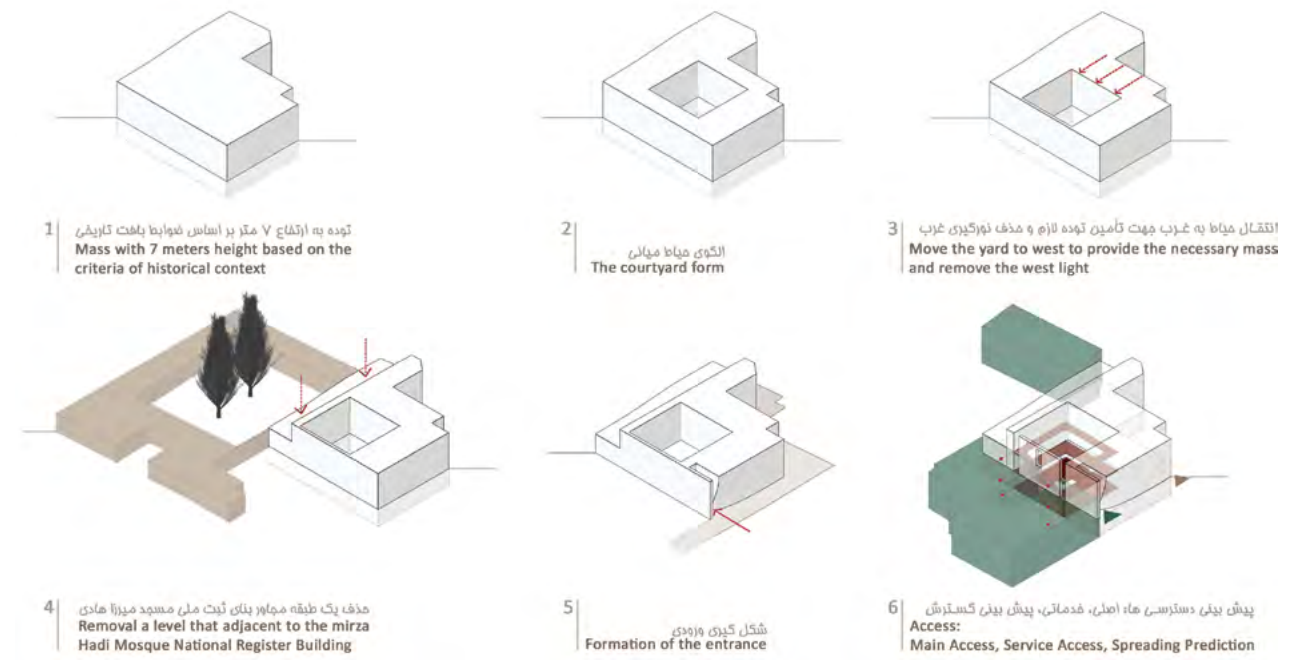
به جای تجمیع پلاک‌ها و تعریف یک مجموعه بزرگ مقیاس به پیش‌بینی الحاق بناها فکر کردیم و با وجود منابع مالی محدود، و عدم امکان تملک

یکباره، طراحی را با یک هسته اولیه آغاز و پیش‌بینی گسترش به پلاک‌های مجاور و در نهایت سرایت آن به بافت را برنامه‌ریزی نمودیم. در طول ساخت هسته‌ی اولیه، دو پلاک مجاور براساس پیش‌بینی‌های ابتدایی تملک شد که هم اکنون در حال ساخت است و چند پلاک دیگر در مرحله تملک و طراحی است. اتخاذ تصمیم الحاق به جای تجمیع اجازه‌ی زنده بودن پروژه را تا همیشه مهیا می‌سازد، ریزدانه‌ها با همان موقعیت و تناسب به مجموعه‌هایی بزرگ‌تر برای عملکردهایی متفاوت متصل می‌شوند و گذرهایی در ترازهایی متفاوت شبکه ارتباطی بیرونی را در درون بازتولید می‌ نمایند. تسری زندگی به صورت پلاک به پلاک، پیشنهادی است برای باززنده‌سازی بافت تاریخی، اما همیشه به صورت ناتمام باقی خواهد ماند. ناتمام با تمایل نهان و مدام برای گسترش. این پروژه در مسیر انتشار ریزوموار خود، هرجا بنایی ارزشمند می‌یابد، مرمت و احیا می‌کند و هرجا بنایی فاقد ارزش‌های نگه‌داری و یا قطعه زمینی می‌یابد، بنایی در تعامل با بافت، با درک تناسبات، هندسه و پر و خالی توده‌ها، طراحی و احداث خواهد کرد و تلاش می‌کند همچون بناهای تاریخی پیرامون که نماینده فن‌آوری و نیازهای دوران خود بوده‌اند در پیوند با بستر، معرف عصر خود باشد.

نام پروژه: بوتیک هتل سنگ سیاه، شیراز / معماران: علی سوداگران، نازنین کازرونیان، محمدامین نجابت / محل اجرا: بافت تاریخی شیراز، محله سنگ سیاه / کارفرما: نازنین کازرونیان، محمدامین نجابت / همکاران: محمدامین شاهوار، حنیف حق‌طلب، سلمان شورانگیز، شقایق نجاتی، نوشین حیدرجان، محبوبه کوهپایه، صدف اردوبادی، طناز فرهنگدر، سوگل سلیمانی، پگاه اسماعیل‌نژاد / سازه: سلمان رستمی، حسن ظریفکار / تاسیسات: سید مهدی علویان / سرپرست کارگاه: ابراهیم مظفریان / نظارت کارگاه: پویا معدنی، محمد جواد رضایی / گرافیک: سمانه متقی‌پیشه / عکاس: نوید عطروش / زیربنای هسته اولیه: ۱۲۸۰ مترمربع / مساحت عرصه اولیه: ۵۶۰ مترمربع.

وبسایت: www.archoffice.ir

اینستاگرام: archoffice.iran

مدرسه‌ی فروغِ مهر

بهرام شکوهیان

امیر فاضلی

طراحی، هندسه فرم در هماهنگی با زوایای دوزنق‌های زمین و همچنین پیوند با بافت مجاور مدرسه، تکامل یافت.

سعی شده است نکاتی که در طراحی مدرسه اهمیت دارند، در این مدرسه رعایت شوند، از جمله نورگیری مناسب فضاها، تناسبات صحیح کلاس‌ها، جاهایی کلاس‌ها به گونه‌ای که در حد امکان از آلودگی صوتی به دور باشند، دسترسی آسان به سرویس‌های بهداشتی و اشراف فضاها‌ی مدیریتی به فضاهای تجمعی داخلی و خارجی.

در طراحی مدرسه متوسطه سه کلاسه، سه کلاس، یک فضای چند منظوره، اتاق مدیر، اتاق آموزگاران، سرویس بهداشتی شاگردان و سرویس بهداشتی آموزگاران، آبدارخانه، موتورخانه و انبار پیشبینی شده است.

کلاس‌ها در جبهه‌ی جنوبی زمین به دور از خیابان و رو به جنوب پیشبینی شده‌اند تا ضمن بهره بردن از نور جنوب، رو به یک فضای سبز اختصاصی و آرام قرار گیرند. کلاس‌ها که عناصر اصلی مدرسه هستند با تناسبات مناسب تعداد دانش آموزان به عرض ۶۰/۸ متر و طول ۲۰/۷متر در نظر گرفته شده‌اند.

بر روی دیوار مشترک بین کلاس‌ها و سرسرا، در بیرون کلاس‌ها کمد اختصاصی برای دانش آموزان پیشبینی شده است. این کلاس‌ها هر یک با چرخش، با یکی از زوایای مرزهای زمین موازی می‌شود.

راهروی طولی مدرسه همه فضاها را به هم می‌دوزد ضمن اینکه مانند یک حائل بین کلاس‌ها و حیاط عمل می‌کند. دیواره‌ی راهرو در محل ورودی اصلی باز و شفاف و در طول کلاس‌ها بصورت متخلخل با توجه به الگوی فخرمومدین، در نظر گرفته شده است تا امکان نورگیری از جبهه‌ی شمالی رو به حیاط را فراهم کند. ارتفاع دست اندازهای بام در قسمت راهرو بلندتر از معمول پیشبینی شده است تا جلوی دید به کولرها و عناصر تاسیساتی روی بام را بگیرد.

جعفرآباد روستایی با قدمتی ۲۵۰ ساله از توابع بخش خرم‌دشت شهرستان تاکستان در استان قزوین است. بر اساس سرشماری مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۵ جمعیت آن ۷۵۰ نفر بوده است.

پروژه‌ی ساخت مدرسه‌ای در روستای جعفرآباد زمانی به ما رجوع شد که در آن روستا تنها دو مدرسه برای دبستان و پایه‌ی اول دبیرستان موجود بود. یکی از مدرسه‌ها که سه پایه اول در آن استقرار داشتند، قدیمی بود و کیفیت فضایی پایینی داشت. بنابراین با اهدای یک زمین از سوی شورای شهر در مجاورت دبستان، مقرر شد که مدرسه‌ای برای دوره‌ی اول متوسطه طراحی و اجرا گردد.

زمین مدرسه‌ی متوسطه جدید از شرق با مدرسه ابتدایی روستا، از جنوب با آرامستان و از غرب با بنای مسکونی هم‌جوار است. از آنجایی که مساحت زمین موجود با متراژ ۸۰۱ مترمربع برای مدرسه کافی نبود، آرامستان از سمت جنوب زمین طرح، ۲ متر و مدرسه ابتدایی از شرق آن ۸ متر به زمین مدرسه جدید اختصاص دادند که مساحت زمین را به ۱۱۱۲ مترمربع افزایش داد.

طی جلساتی که با کارفرما و موسسه‌ی خیریه واسط داشتیم، مطلع شدیم که فضای مدرسه قرار است علاوه بر ایجاد مکانی برای تحصیل دانش‌آموزان پایه‌ی اول متوسطه، در بعدازظهر به تحصیل دختران پایه‌ی دوم متوسطه اختصاص یابد. از سوی دیگر حیاط مدرسه هم برای ورزش‌های گروهی نظیر والیبال قابل استفاده باشد. بنابراین این مدرسه صرفاً برای تامین فضای آموزشی پایه‌ی اول متوسطه طراحی نشده است، بلکه تلاش می‌کند فضایی جهت آموزش و پرورش بیشتر دختران و همچنین فعالیت بدنی و ورزشی دختران و پسران فراهم کند و از تاثیرگذاری آموزشی به تاثیرگذاری اجتماعی-فرهنگی ارتقا یابد.

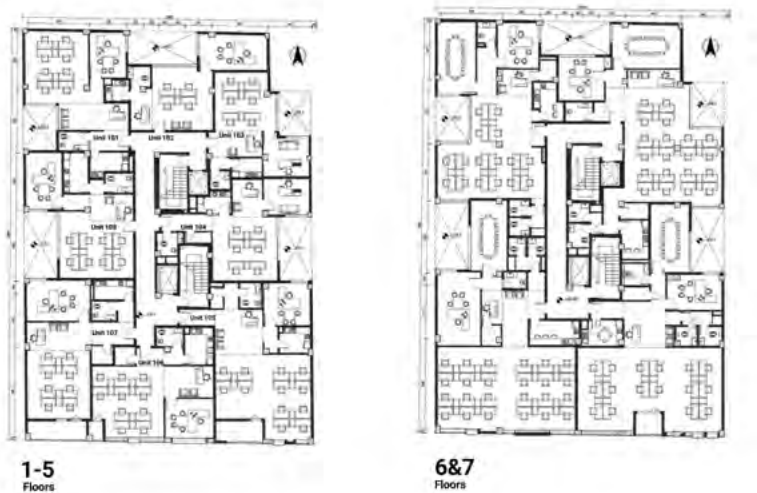
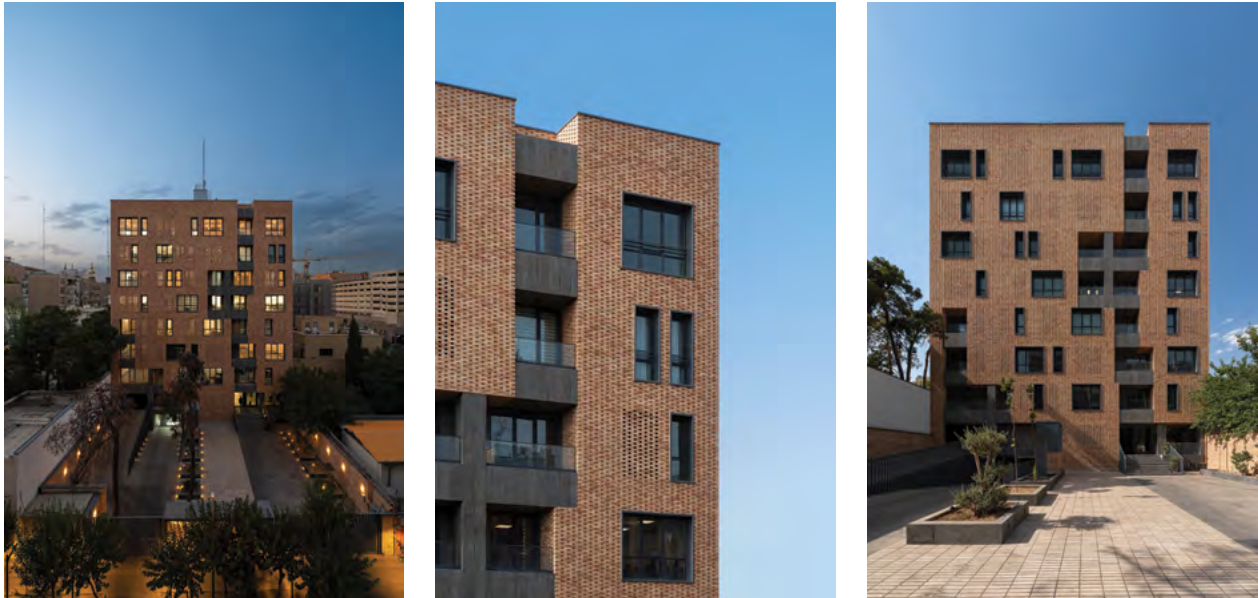
ایده‌ی اولیه‌ی شکل‌گیری فرم مدرسه، با توجه به چینش دانه‌های فضاها‌ی آموزشی و چند عملکردی، پیرامون محور گذار شکل گرفت. در ادامه‌ی روند

نام پروژه: مدرسه‌ی فروغ مهر / مشخصات کارفرما: خیرین: خانم‌ها پرگل ساعتی و نازگل ساعتی، به سرپرستی بنیاد خیریه‌ی پاپلی خلعتبری / محل پروژه: جاده‌ی بوبین‌زهر، بعد از دان‌اصفهان، روستای جعفرآباد، پشت حسینیة / طراح: گروه معماری پادیاوپارت / مدیر پروژه و معماران ارشد: بهرام شکوهیان، امیر فاضلی / تیم طراحی(مرحله اول): بهار سعادت، آرمیدا رضوی / تیم طراحی(مرحله دوم): رامین رهروانی / نظارت مولف معماری: رامین رهروانی / سازه: خسرو حریری / تاسیسات مکانیکی: بهرام اکسیری / تاسیسات برق: امیرحسین آزمایش / مجری: حمید پناهی‌جو / کاربری بنا: ۱ طبقه آموزشی، همکف(۳کلاس، ۱اتاق چندمنظوره، ۱اتاق مدیریت، ۱ اتاق معلم‌ها، ۱ موتورخانه) / سازه بنا فلزی با اتصالات جوش و تهویه مطبوع آن توسط فن‌کوئل و کولر / سطح زمین پروژه: ۱۱۱۲ مترمربع / سطوح زیربنا: ۴۵۰ مترمربع / تاریخ شروع اجرای پروژه: دی ماه ۱۴۰۰ / تاریخ اتمام پروژه: اسفند ماه ۱۴۰۲.

اینستاگرام: bshokouhian / amir_fazeli

مجتمع اداری نشان

بهنام میرانیان

چالش اصلی در این پروژه، طراحی نمایی بود که هم با بافت تاریخی و فرهنگی منطقه همخوانی داشته باشد و هم هویت کاربری مجتمع فناوری و تکنولوژی را به خوبی منتقل کند. هدف ما این بود که نمای ساختمان به گونه‌ای طراحی شود که به عنوان یک میزبان جذاب در یک بافت سنتی، بتواند واحدهای فناور را جذب کند. به همین منظور، نمای دوپوسته آجری با ترکیب متریال‌های مدرن طراحی شد. این طراحی با ایجاد محوری مستقیم، ورودی ساختمان را به دل شهر مرتبط ساخت و سیمای جدیدی را برای یک ساختمان آجری شکل داد. با نگاهی نو به ترویج استفاده از آجر در معماری امروز، ما به دنبال خلق فضایی هستیم که نه تنها به زیبایی ساختمان بیافزاید، بلکه به پایداری و هویت فرهنگی منطقه نیز احترام بگذارد. همینطور اسکلت و طرح جانمایی اولیه ساختمان آن را به فضایی بدون هیچ پیوندی با اطراف بدل کرده بود. امتداد نما در پلان و ارتباط آن با ورودی، مجددا ارتباط از دست‌رفته را احیا کرد.

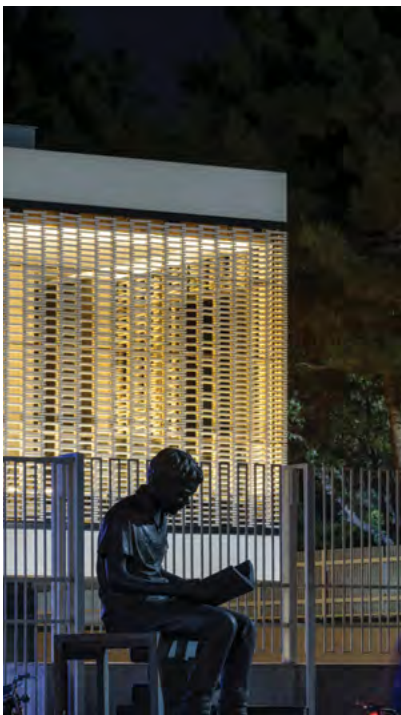
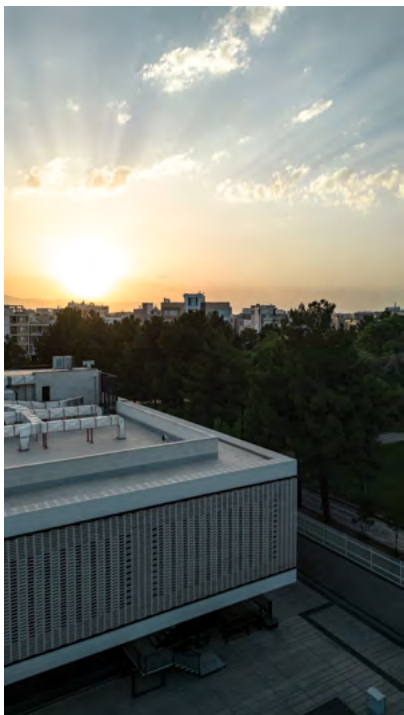
مجتمع اداری نشان در ناحیه نوآوری امیرکبیر و با حمایت معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، به تسهیل‌گری دانشگاه صنعتی امیرکبیر و سرمایه‌گذاری شرکت توسعه زیرساخت‌های نوآوری نشان و توسعه‌گری شرکت توسعه طرح و ساخت پناه، در ۱۰ طبقه و ۴۸ واحد طراحی و ساخته شده است. این برج به عنوان نقطه‌ای کلیدی در توسعه اکوسیستم فناوری و نوآوری دانشگاه صنعتی امیرکبیر، به حضور واحدهای فناور، شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها اختصاص یافته است. این پروژه زمانی به ما واگذار شد که اسکلت و نما به اتمام رسیده بود و با پروژه‌ای نیمه‌کاره مواجه بودیم. نمای اولیه ساختمان به گونه‌ای طراحی شده بود که هیچ تعاملی با بافت آجری و سنتی منطقه نداشت. با توجه به اهمیت بافت اداری و سیمای سنتی محل، نیاز به طراحی مجدد نمای ساختمان احساس می‌شد تا همخوانی لازم با محیط و تعامل مناسب را برقرار کند.

نام پروژه: مجتمع اداری نشان / سال طراحی: ۱۴۰۰ / کاربری پروژه: مرکز نوآوری / معمار: بهنام میرانیان / تیم طراحی: الهه بارانی، احمد رضا خداکرم، منا افروغ، مریم طالع، بهار بابایی / گرافیک و تولید محتوا: آرزو شاگلدی / عکاس: خاطره عشقی / محل پروژه: تهران، بزرگمهر.
ایمیل: miranian.b@gmail.com
وبسایت: www.panahco.com
اینستاگرام: panahco

تئاتر شهر قزوین

مهدی کریمی

سمیرا فداکاری

آن را به صورت کنسول روی یک جعبه‌ی شیشه‌ای قرار دادیم. سایت را گود کردیم، و جعبه‌ها را برای تامین ارتفاع مناسب سالن تئاتر، داخل گودال باغچه جا‌هایی کردیم. به این ترتیب ارتفاع ساختمان، آنقدری زیاد نشد که منظر پارک را مسدود کند و از دیگر سوی، تخلخل‌های حجم، ارتباط بصری از داخل و خارج ساختمان با پارک را در هر لحظه فراهم می‌کرد.

پوسته آجری، که به شیوه‌ی خشک اجرا شده، فضای سالن انتظار در طبقه‌ی اول، را به محیط منحصر به فردی تبدیل کرده است. از یک طرف بازی نور و سایه از بین آجرها، در ساعات مختلف، فضای متفاوتی را می‌سازد. از طرف دیگر، ارتباط بصری افراد حاضر در سالن انتظار با پارک و خیابان، به خوبی برقرار است و تاثیر درختان پارک در فضای داخلی به وضوح، درک می‌شود. این طبقه از لحاظ کد ارتفاعی با پارک هم‌تراز است و تماشای نمایی از رفت و آمد مردم در پارک و خیابان، پرواز پرندگان و حرکت برگ‌های درختان از داخل سالن انتظار، نصیب مردم می‌شود. این شفافیت، دید و منظر، در سالن انتظار، تضاد معناداری با سالن اجرا دارد. مردم از این فضای شفاف، وارد فضای تیره و تاریک سالن اجرا می‌شوند و ارتباط آن‌ها، با شهر قطع می‌گردد.

این بنای عمومی، فضایی برای اجرا و تماشای تئاترهای حرفه‌ای در قالب جعبه سیاه (Black Box) و همچنین تئاترهای خیابانی در اختیار مردم شهر قرار داده است. پروژه در یک قطعه زمین کوچک، حاصل از تخریب یک محیط شهری ناکارآمد که شامل تعدادی غرفه فرسوده بود، در مجاورت پارک، طراحی شده است. در طراحی این پروژه دو موضوع اصلی مورد توجه قرار گرفته‌اند؛ اول مجاورت این پروژه با درختان کهنسال و منظره سبز و زنده‌ی پارک، و دوم تبدیل ساختمان به خانه‌ای برای هنرمندان و علاقه‌مندان به هنرهای دراماتیک.

در وهله‌ی اول باید از طراحی یک ساختمان صلب که منظر سبز پارک را مسدود کند اجتناب می‌شد. و این موضوع یک پارادوکس با کاربری پروژه که سالن تئاتر بود و می‌بایست دقیقا در یک جعبه‌ی صلب سیاه، شکل می‌گرفت، ایجاد می‌کرد.

هنرمندان تئاتر، از شهرداری خواسته بودند که یک سالن اجرا به سبک «جعبه سیاه» برای آن‌ها بسازند که پیش از آن، در شهر وجود نداشت. برای حل کردن این پارادوکس، جعبه‌ی سیاه تئاتر را داخل یک جعبه‌ی سفید متخلخل، مخفی کردیم، و برای سبک‌تر کردن آن به لحاظ بصری و ایجاد حس تعلیق در فرم،

نام پروژه: تئاتر شهر قزوین / طراح معماری: مهدی کریمی، سمیرا فداکاری (مهندسين مشاور انگاره مستطیل طلایی) / همکاران طراحی: مریم رحمنی، فرزانه حسینی / طراح سازه: مصطفی نیک‌فطرت / طراح تاسیسات الکتریکی: علی نعمتی / طراح تاسیسات مکانیکی: جعفر برخوردار / ارائه: مهیا فانی، زهرا سمایی / سرنظران: میلاد نوروزی فر، مهدی کریمی / تیم نظارت: علی نعمتی، محمد حاجی‌فرجی، محمدرضا عطایی، محمد جنابی، زهرا سمایی، الهام نقدی / مجری: شرکت مهابندسازان البرز / مجری شیشه: شرکت زیبا ایده / کارفرما: شهرداری قزوین / تیم نظارت کارفرما در طراحی و اجرا: محمد اسماعیل حافظی، مرحوم یزدان کشاورز، ساناز کریمی‌انها، سلیمان بهرامی، عبدالرضا حسامی، کیومرث فدایی‌فر، حمیدرضا حیدری، محمد سخاوت طلب، سارا عبادی / سرنظر کارفرما در اجرا: امیر ابوالحسنی / عکس: استودیو دید، عرفان دادخواه / نشانی محل پروژه: قزوین، میدان عارف، ضلع شمالی پارک ملت.

ایمیل: info@grico.ir

وبسایت: www.grico.ir

اینستاگرام: rira_gri

آپارتمان میگون

هومن تهمت‌زاده

مرجان بنایی

حسین صلواتی خوشقلب

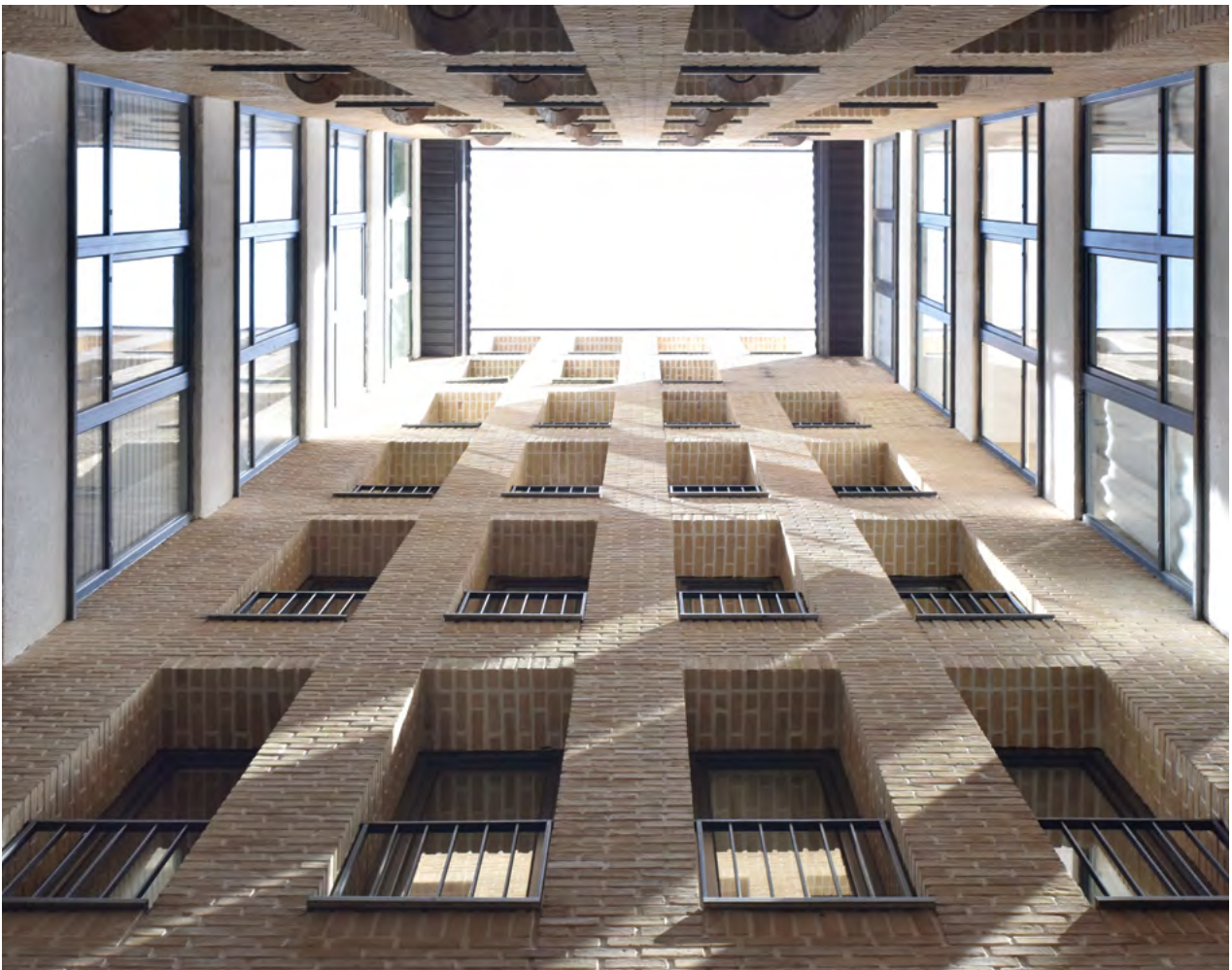
طراحی آپارتمان میگون زمانی به این دفتر محول شد که کارفرمای پروژه عملیات خاکبرداری را انجام داده بود. این خاکبرداری گسترده، مسیر طراحی را از آنچه این سایت در شیب طبیعی زمین می‌طلبید متفاوت کرده بود. با توجه به گود برداری موجود و ناپایداری آن، اولین اقدام تصمیم جهت چگونگی تثبیت این خاکبرداری بود. زیرا ترانشه گود در اثر مجاورت با هوا دچار هوازگی شده و فرو می‌ریخت. از سوی دیگر این عملیات خاکبرداری سبب شده بود که ساختمان آینده تنها از ضلع جنوب امکان نورگیری داشته باشد و استفاده از نورگیر در محدوده شمالی زمین را اجتناب ناپذیر کرده بود. ایده طراحی بر این اساس شکل گرفت که نورگیر در محدوده مرکزی ساختمان می‌تواند امکان تهویه و تامین نور طبیعی را در دو ضلع آن فراهم آورد. همچنین این تصمیم به پایداری گود نیز از این جهت کمک می‌کرد که به جای اجرای یک دیوار حائل با ضخامت بالا، عملاً یک شبکه سازه بتنی که در آن شفت دسترسی‌های عمودی و برخی فضاها قرار می‌گیرند در نظر گرفته شود. به عبارت دیگر ساختمان به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم و قسمت

شمالی جهت پایداری گود، اسکلت بتنی و قسمت جنوبی جهت سرعت و سهولت اجرا اسکلت فلزی انتخاب شد و ارتباط بین این دو، با دو پل تعبیه شده در فضای نورگیر میسر گردید. نورگیر سرتاسری در راستای شرقی غربی و در مرکز ساختمان، امکان نور و تهویه طبیعی را به سمت شمال پروژه امکان پذیر کرد. ساختار اصلی پروژه، سازماندهی فضاها، نماهای اصلی و کالبد اصلی بنا توسط این دفتر انجام شد ولی در ادامه با اعمال سلیقه کارفرما در مشاعات و انتخاب برخی متریال‌ها مسیر پروژه در این جزییات متفاوت شد. آپارتمان میگون، ۹ طبقه شامل ۷ طبقه‌ی مسکونی، همکف و زیرزمین می‌باشد. همکف و زیرزمین شامل ورودی، ۱۵ واحد پارکینگ، سرایداری، انبارها، موتورخانه، و یک سویت مسکونی می‌باشد. از طبقه‌ی اول تا پنجم، هر طبقه شامل ۲ واحد مسکونی و طبقات ششم و هفتم شامل ۴ واحد دوپلکس حیاطدار طراحی شد. در زمستان جهت گرم‌کردن واحدها، موتورخانه مرکزی و فن کویل در نظر گرفته شده است.

نام پروژه: آپارتمان میگون / سال طراحی و ساخت: ۱۳۹۳-۱۳۹۶ / طراحی و نظارت: دفتر معماری هموز / معماران: هومن تهمت‌زاده، مرجان بنایی، حسین صلواتی خوشقلب / آدرس پروژه: میگون، ضلع جنوب هتل میگون، خیابان استخر / کارفرما: نصرالله روحی / مساحت زمین: ۵۲۹ مترمربع / زیربنا: ۳۰۲۴ مترمربع / همکاران طراحی: محمد محتشمی‌کیا، ایما میرزاعلی‌خانی، رزا مومنی، آرش کابلیان، امیرحسین وراذی، ایمان زنگویی‌نیا، یاسمین نصیری، آوا صادقی‌پور، بهار امیری / مجری: نصرالله روحی / تاسیسات الکتریکی: فرهاد لطفی شکیب / تاسیسات مکانیکی: حامد محسنیان / سازه: بهرنگ بنی‌آدم، کوروش شیرانی / عکس: دید استودیو.

ایمیل : tamouz.a.c.g@gmail.com

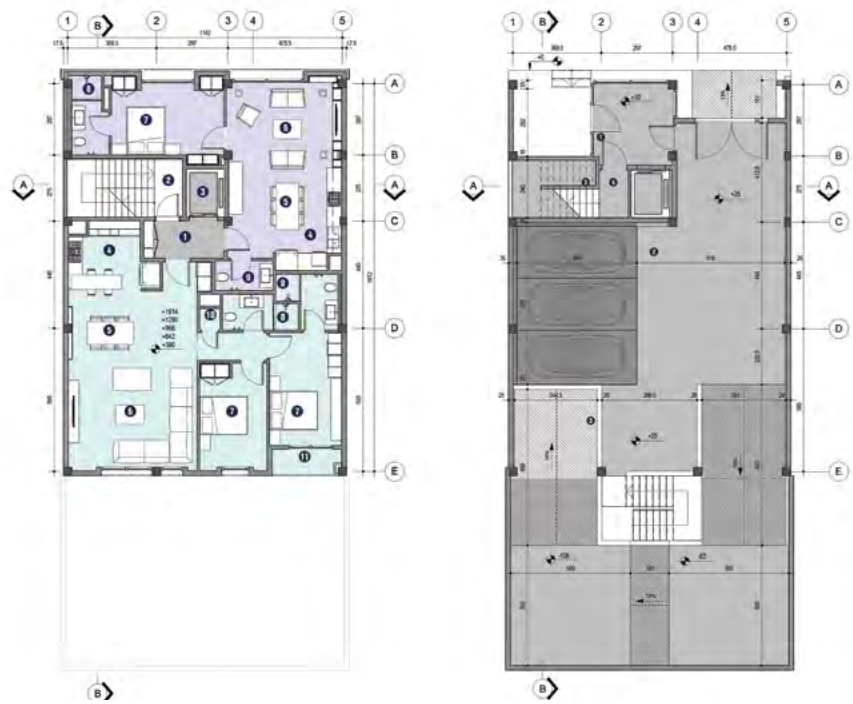
اینستاگرام: tamouz.a.c.g

آپارتمان شماره ۱۰

بهرام شکوهیان

امیر فاضلی

سرآغاز پروژه‌ی مسکونی آپارتمان شماره ۱۰ (ظفر) هنگامی شکل گرفت، که کارفرمایان به جهت سرمایه‌گذاری به دفتر ما رجوع کردند. درخواست آن‌ها طراحی واحدهایی برای قشر متوسط با کیفیت فضایی مناسب بود. گزینه‌های دی‌گرامی متعددی در خصوص جانمایی فضاها شکل گرفت. در ادامه یکی از دی‌گرام‌ها که امکان تامین پارکینگ‌های مورد نیاز براساس ضوابط را دارا بود، انتخاب شد. در ادامه روند طراحی جهت بهبود کیفیت فضایی سرسرای ورودی (لابی)، با جایجایی جعبه راه پله، توانستیم به گونه‌ای طراحی کنیم که در ورودی همکف از فضای پارکینگ کاملاً مستقل و لابی از بیرون هویتی مستقل و شفاف داشته باشد. در فرآیند طراحی، تلاش شد تا تعداد طبقات پارکینگ به حداقل ممکن کاهش یابد. با بررسی‌های بیشتر و به‌کارگیری تدابیر طراحی مناسب، توانستیم تعداد طبقات پارکینگ را از دو طبقه به یک طبقه زیرزمین کاهش دهیم. این اقدام نه تنها به کاهش هزینه‌ها و استفاده بهینه از فضای زیرزمینی منجر شد، بلکه کمک کرد تا فضای بیشتری برای واحدهای مسکونی فراهم شود.

در طراحی واحدها، دو نوع آپارتمان یک‌خوابه و دوخوابه با متراژهای ۷۰ و ۱۰۵ مترمربع مدنظر قرار گرفت. این طراحی با در نظر گرفتن ویژگی‌ها و نیازهای امروزی شهروندان طبقه متوسط تهران انجام شد، به گونه‌ای که هر واحد مسکونی بتواند به بهترین نحو نیازهای ساکنان را برآورده سازد. جهت طراحی نما، گزینه‌های مختلفی طراحی شد و در نظر گرفتن شاخصه‌هایی زیر به انتخاب طرح نهایی کمک کرد؛ شکستن ریتم پنجره‌ها،

نام پروژه: آپارتمان شماره ۱۰ / کارفرما: آقایان مهرداد ذوالقدر، سیدمهدی سیدنژاد / محل پروژه: تهران، خیابان شریعتی، خیابان ظفر، خیابان سنجابی، کوچه شانزدهم / طراح: گروه معماری پادیاوپارت / مدیر پروژه و معماران ارشد: بهرام شکوهیان، امیر فاضلی / تیم طراحی(مرحله اول): بهار سعادت، آرمیدا رضوی / تیم طراحی(مرحله دوم): بهار سعادت، رامین رهروانی، آرمیدا رضوی / نظارت مولف معماری: امیر فاضلی، رامین رهروانی / سازه: فضل‌الله جهانگرد / نظارت مولف سازه: خسرو حریری / تاسیسات مکانیکی: محمدرضا قدوسی‌زاده / نظارت مولف مکانیک: ایمان لطف‌اللهی / تاسیسات برق: امیرحسین آزمایش / مجری: خسرو حریری / کاربری بنا: ۵ طبقه مسکونی، ۱ طبقه (بام سبز)، اتاق تاسیسات مکانیکی، ۱ طبقه زیرزمین (پارکینگ، اتاق تاسیسات مکانیکی)، همکف (لابی، پارکینگ) / سازه بنا فلزی با اتصالات جوش و تهویه مطبوع آن توسط اسپلیت کانالی انجام می‌شود / سطح زمین پروژه: ۳۰۰ مترمربع / سطوح زیربنا: ۱۲۰۰ مترمربع / تاریخ شروع اجرای پروژه: اسفند ماه ۱۳۹۸ / تاریخ اتمام اجرای پروژه: اسفند ماه ۱۴۰۱.

اینستاگرام: bshokouhian / amir_fazeli

خانه‌ی دانیالی

سید رضی علوی‌نژاد

بهاره رجایی

"تلاشی برای یادآوری هویت زیستی- فرهنگی"

خُنَج شهری است در جنوب استان فارس با آب و هوای گرم و خشک و تابستان‌های بسیار گرم. صورت اولیه آن "هُنْگ" از واژه اوستایی و زرتشتی است، که نشان دهنده پیشینه بسیار کهن این سرزمین است. از طرفی معنای "شادی"، "جشن" و "هلهله" نیز برای معنای نام این شهر با توجه به همجواری با روستای "سده" محل برگزاری جشن زرتشتی سده مطابقت دارد.

بسیاری از آداب و رسوم غنی و اصول فرهنگی و معماری این منطقه خصوصاً با توجه به ارتباط زیاد شهروندان و ساکنین آن با حوزه خلیج و تمایل به سمت و سوی به اصطلاح مدرن شدن در حال فراموشی است. در حال حاضر علاقه کارفرمایان منطقه به ساخت خانه‌های گران با تظاهر بیرونی، نماهای سنگی و جداره‌های شفاف وسیع بدون هماهنگی اقلیمی می‌باشد. با وجود این نگرش، طراحی این پروژه تلاشی به سوی توجه به اقلیم، فرهنگ و معماری منطقه و استفاده از مصالح بوم آورد می‌باشد

خانه‌ی دانیالی در زمینی به مساحت ۸۳۰ مترمربع واقع شده است. حجم‌های سنگین و مستقل پروژه در حین همخوان بودن با بافت منطقه دارای تنوع و زیبایی چشم‌گیری درسایه روشن‌هاست. پوسته محافظ بیرونی با نمود صلابت، سادگی و صلیبیت، فضاهای داخلی متنوع، سیال، نفوذپذیر و متخلخل را دربرگرفته است.

درکلیت بنا فضاهای جمعی برای پاسداشت شاکله خانواده بزرگ و رواج آداب و رسوم سنتی همزمان با لحاظ کردن استقلال دو واحد برای دو برادر

در نظر گرفته شده است. این پروژه شامل یک حیاط، دو حیاط میانی و تراس‌های حیاط‌گونه در طبقه‌ی اول می‌باشد. سایه اندازی در حیاط‌ها و فضای نیمه‌باز و جمعی در طبقه‌ی همکف به واسطه سقف‌ها و در طبقه‌ی اول ازطریق جداره‌های نزدیک به هم ایجاد شده است. با این چیدمان چهار فضای نیمه‌باز اصلی وجود دارد که امتداد دید را از سقف‌ها و جداره‌ها به آسمان هدایت می‌کند.

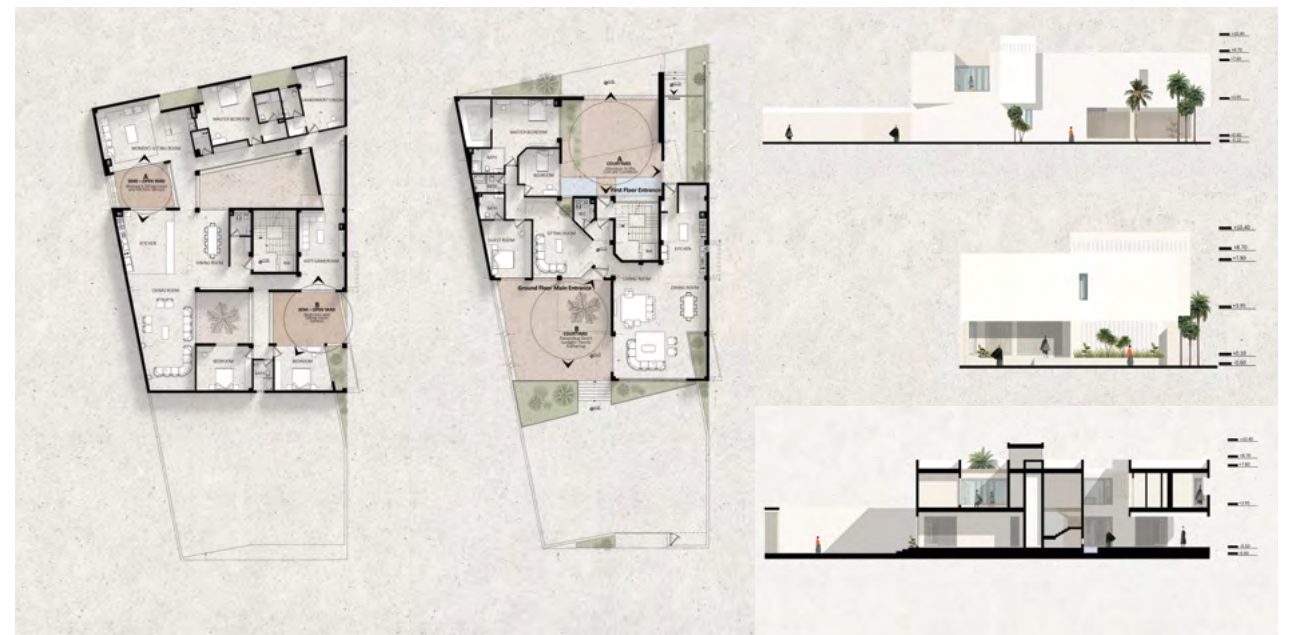
سیالیت فضا از اصلی‌ترین ایده‌های طرح می‌باشد که به واسطه درهم تنیدگی افقی و عمودی فضاها، امتداد بصری در عین رعایت محرمیت، گردش باد و بازی نور محقق شده است. درپروژه دانیالی، سلسله مراتب دسترسی‌ها و تفکیک عرصه‌های خصوصی تا عمومی در فضاهای درونی و بیرونی مورد تمرکز است. طراحی آشپزخانه‌ها با فضاهای خدماتی (پشتی)، جاگذاری فضای بسته خصوصی برای انجام آداب و رسوم سنتی مرتبط با زنان و در نظر گرفتن فضای مهمان با توجه به فرهنگ مهمان‌نوازی از ویژگی‌های شاخص طرح می‌باشد.

درحیاط پروژه درخت نخل به عنوان نماد سبزی‌نگی منطقه و آب‌نما جهت بالا بردن رطوبت در منطقه استفاده شده است. با توجه به تعداد اتومبیل‌های ساکنین که در خنج بیش از حد معمول می‌باشد، تمهیداتی جهت سایبان‌های متحرک به صورت سازه چادری برگرفته از بافت منطقه‌ای در نظر گرفته شده که پس از اخذ پایانکار جهت استفاده به صورت پارکینگ‌های مسقف نصب خواهند شد.

نام پروژه-عملکرد: خانه‌ی دانیالی-مسکونی / شرکت - دفتر طراحی: گروه طراحی معماری سایه / معماران اصلی: سید رضی علوی‌نژاد، بهاره رجایی / همکار طراحی: زینب عریانی / طراحی داخلی: سید رضی علوی‌نژاد، محمد حسن هژبریان / معمار-گرافیکست: الهه احمدی / مجری: فرهاد زاهدیان / مشاوره و نظارت حین اجرای معماری: سید رضی علوی‌نژاد، محمد حسن هژبریان / آدرس پروژه: خنج / مساحت زیربنا: ۸۰۰ مترمربع / عکاس پروژه: بهنام ارشادی.

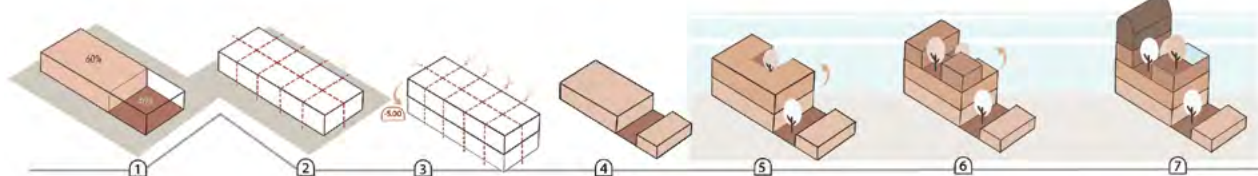
ایمیل: sayeh.group.architects@gmail.com

اینستاگرام: Sayehgrouparchitects

میان سرای ماهوش

محمدصادق مأنوسی

در این پروژه با دنیایی از تناقضات در خواسته‌های کارفرما روبرو بودم. خواست کارفرما خانه‌ای سه خوابه به انضمام یک سوئیت برای سرایدار و دو فضای مجزا برای مجالس مذهبی و مهمانی‌های شبانه با توجه به شکاف بین نسل‌های این خانواده، در خمینی‌شهر اصفهان بود. ایشان خانه‌ای می‌خواستند که یادآور خانه پدریشان با چندین حیاط مرکزی باشد، البته شغلشان خبر از خانه‌ای سنگی با نمای رومی می‌داد! (ایشان کارخانه و معدن سنگ داشتند).

"میان سرای ماهوش" از پاسخگویی به خواسته‌های کارفرما فراتر رفته و در پی ارزش بخشیدن، ستایش و اتکا بر یکی از ریشه‌ای‌ترین عناصر معماری ایران یعنی "حیاط مرکزی و گودال باغچه" بوده و هدفش آفریدن جهانی درونی است که موجودیت خود را از حیاط‌هایش بگیرد و کاربرانش قدرت ارتباط با خاک، درخت، آب و آسمان را داشته باشند.

در این خانه همه چیز از یک آشتی آغاز شد؛ آشتی میان شیوه‌ی زندگی امروزی با حیاط مرکزی که البته کلیشه‌های پیشین آپارتمان‌سازی از پس آن بر نمی‌آمدند. پس با درنظر گرفتن تمامی جوانب امر و در راستای پرداخته‌تر

نام پروژه: میان سرای ماهوش / عملکرد: مسکونی / معمار: محمدصادق مأنوسی / مجری: حمید جهاندار و همکاران / کارفرما: حسین ماهوش و خانواده / ارائه وگرافیک: ریحانه کلاه‌دوزان / طراحی سه‌بعدی و ماکت‌ساز: حسین لطفی / نوع سازه: بتن آرمه / مترپال: آجر، کاشی دست‌ساز لعابدار و شیشه رنگی / طراحی سازه: محمد نیلی پور / طراح تاسیسات مکانیکی: محسن فضیله / طراح تاسیسات الکتریکی: احمد خدادادزاده / نقاش: بطول خداداد / خطاط: استاد رحیمی / آینه کار سنتی: استاد رستمی / آدرس پروژه: اصفهان، شهرستان خمینی شهر، خیابان شهید بهشتی، خیابان پاسداران / مساحت زمین: ۲۶۰ مترمربع (۱۰*۲۶) / مساحت زیربنا: ۴۶۰ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۴۰۳ - ۱۳۹۷.

عکاس: پرهام تقی‌آف، اینستاگرام: parhamtaghioff

ایمیل: sadeghmanoosi@yahoo.com

اینستاگرام: sadegh_manoosi

ویلا تهی‌وار

سولماز تاتاری

احسان توسلی

حجم روز افزون ویلاهای حاشیه تهران، نه صرفاً بعنوان مفری از شلوغی شهر و پناه در بافت مسکونی کم تراکم؛ بلکه حکایت شور و شوقی مفرحانه دارند که میزبان تعطیلات و اوقات خوش ساکنینش هستند. سرزندگی برنامه ی باطنی ویلا و میل به پرسه زدن، سرک کشیدن، کنجکاوی و کشف کردن، دید زدن های بازیگوشانه، دورهمی های مختلف، درهمتنیدگی درون و بیرون، همه و همه بهانه های خوبی برای معمارانی هستند که تمایل دارند اتمسفری فعال و رمزآلود خلق کنند. فضاهایی که ترغیب مضاعفی برای تحریک ذوق و کنجکاوی سوژه هایشان شوند و غیرمنتظره بودن، کیفیت حسی ویژه ای را در ذهن مخاطب ماندگار کند. بازی احجام پروخالی، راهروها و راه پله های متنوع، نه تنها نفوذپذیری فضاها را تقویت می کنند، بلکه فرصتی بالقوه اند که مخاطبان از سر و کولش بالا روند و سیالیت فضاها همپای خاطراتشان شوند.

تهی‌وار، با تمایلاتی اینچینی برای ترکیب فضاهای پروخالی در جعبه ای نسبتاً منظم و ایستا شروع به رشد کردن نمود. ویلایی که بواسطه ی گشودگی خود از یکطرف (در جبهه ی رو به مناظر مطلوب) و بسته بودنش از سوی دیگر (در جوار زمین های همسایه) تیپولوژی ترکیبی برونگرا-درونگرا را برگزید؛ بنای برونگرایی که حیاط های داخلی و فضاهای میانی متنوعی را در آغوش خود گنجانده است. حیاط شمالی حداکثری که بیشترین فاصله از بنا را حفظ می کند، بنایی نسبتاً شفاف و برونگرا را در ورود به نمایش می گذارد و حیاط

نام پروژه: ویلا تهی‌وار / شرکت، مهندسین مشاور / دفتر طراحی: طرح و ساخت از نو / موقعیت: اتوبان کرج-قزوین، بعد از کارخانه‌ی ماموت، خروجی کوهسار، کوهسار، سه راه شنده، جنب رستوران آتانا، خیابان قائم مقام فراهانی، ۱۰۰ متر جلوتر از ساختمان قدیمی کارخانه کشمش / تاریخ اتمام پروژه: ۱۴۰۳ / نوع: مسکونی ویلایی / زیربنا: ۵۴۰ متر مربع / معماران مسئول: سولماز تاتاری، احسان توسلی / تیم طراحی: نیلا شاه محمدی، معصومه شصتی، فرید رجبی / تیم فاز ۲: معصومه شصتی / اجرا: طرح و ساخت ازنو / همکاران اجرا: بهمن زارع، سهیل سیلی / مهندس سازه: فرهاد بهرامی / مهندس مکانیک: مهدی مهراوران / مهندس الکتریک: طرح و ساخت ازنو / عکاس: محمد حسین حمزه لویی / همکاران ارائه: ندا جهانتاب / کارفرما: مهندس مجدالحسینی

وبسایت: www.asnow.ir

ایمیل: info@asnow.ir

اینستاگرام: [asnow.design](https://www.instagram.com/asnow.design)

خانه‌ی آگنج

محمد وارسته

رزا تبادار

میان درون‌گرایی و برون‌گرایی بودیم. هسته‌ی خود را به لحاظ کارکرد به تقسیمی چون صلب و نیمه‌صلب - شفاف و نیمه‌شفاف تبدیل کردیم. توده‌ی تقسیم شده‌ی خود را به آجر زدودیم، آجری که در هر مکان به فراخور موقعیت و شکل هندسی ساختمان شکلی نو به خود گرفت.

ایجاد فضاهای شاه‌نشین در مجاورت فضای سبز و رو به آبشار و ترکیب با فضاهای نیمه‌باز در سطوح مختلف و مرتبط با هم دلیل بوجود آوردن مناظره داخلی و برقراری ارتباط فضایی غیرمستقیم با آبشار از جمله اتفاقات مراحل طراحی بود. چرخش تراس و حائل شده بر ساختمان نقطه‌ی عطف این خانه برای ما بود، به نوعی تجربه‌ی حضور در میانه‌ی آبشار و آسمان را برای ساکنین امکان پذیر کرد، فضایی خصوصی و بدون مشرف با وجود حظی بصری از محیط پیرامون خود.

با چرخاندن بازشوها به سمت چشم اندازی سبزتر و در ضلع شرقی رو به آبشار امکان ایجاد بهره بردن از جریان زندگی متکی بر اصواتی چون صدای طبیعت و آب را فراهم کردیم و مجددا ارتباطی ظریف میان درون و برون بوجود آمد و مولد زندگی‌ای دوباره شد و در نهایت تبدیل به نمایی قابل لمس برای مخاطبین در عین قرارگیری در میان بافت آشفته‌ی این محور شد.

برای داشتن خانه، بنایی در تعامل و گفتگو با بافت، جهت دستیابی به نیازهای خود و حفظ تناسبات در رفاقت با بستر، جهت ایجاد تعلق خاطر و تجمع خاطرات تاریخی شهر طراحی کردیم.

خانه‌ی آگنج رو به آبشار، داستان بوجود آوردن ریتم و آهنگ در بستری ناهماهنگ و شلوغ بود، داستان طراحی یک خانه برای یک خانواده معاصر اما با ساختار سنتی، در محیطی که نوسازی‌های نامناسب هویت خانه را به فراموشی سپرده است. خانه‌ی آجری آگنج در زمینی شیب‌دار به مساحت ۹۰۰ مترمربع در هم‌جواری با آبشار شهر استهبان قرار دارد.

در بافت و راسته موجود با دانه‌های بی‌هویت بسیاری که هیچ گونه هویتی از لحاظ شهری و معماری نداشتند مواجه بودیم. هویت گم شده‌ی معماری استهبان را در لایه‌های تاریخی معدود باقی مانده در جداره‌های خسته شهر جستجو کردیم تا قبای ساختمان خود کنیم. از دیر باز مبنای ظاهری این شهر با پوششی چون آجر رفاقتی جدا ناشدنی داشته است.

موضوع اصلی در پی پاسخ به مسأله‌ی دخیل کردن راز و رمزهای نهفته تاریخی برای بازگو کردن روایتی نو بود و از سویی یافتن راه حلی برای چگونگی ارتباط مستقیم / غیر مستقیم فضای خانه با معبر، محیط آبشار و پارک عمومی و شلوغ بود.

در ابتدا یک توده‌ی آجری یکپارچه را بر روی توپوگرافی سایت لحاظ کردیم که مفاهیم بررسی شده پروژه به روش کاستن بروز کنند. حجم را بر سطح قرار دادیم و مسیر عبور (کوچه) را از زیر توده‌ی خود موازی مسیر آبشار و به سمت باغ عبور داریم. این کوچه داخلی خط اتصال بیرون به درون را شکل داد و مسیری برای دسترسی‌ها به بخش‌های خصوصی و عمومی شکل گرفت. در طراحی حجم اصلی خانه در صدد بوجود آمدن ارتباطی ظریف

نام پروژه: خانه‌ی آگنج، استهبان / معماران: محمد وارسته، رزا تبادار / محل اجرا: فارس، شهر استهبان، جنب آبشار استهبان / کارفرما: سید حسین آگنج / تیم طراحی: فاطمه هاشمی، ندا علی‌زاده / مجریان اصلی: سید حسین آگنج / سازه (اسکالت بتنی): وحیدرضا رحیمی / تاسیسات: گرمایش از کف، اسپلیت / گرافیک: احسان خرسندی / عکس: آرش خواجه‌اخران / زیربنا: ۶۵۰ مترمربع / مساحت زمین: ۳۵۰۰ مترمربع / سال شروع و خاتمه اجرا: ۱۳۹۹ - ۱۴۰۲.

ایمیل: varasteh.mohamad.ar@gmail.com

اینستاگرام: varta_office

آپارتمان پاکت میانی

مهرداد مکارمی

آپارتمانی مسکونی به مساحت ۲۰۰ مترمربع در طبقه‌ی دوازدهم یک برج مدرن ۵۰ ساله دستخوش تغییر است. این مجتمع مسکونی که بر روی زمین‌های یک روستای امحا شده، در حوالی دهه‌ی چهل ساخته شده است، گامی در جهت گسترش تهران قدیم به سمت شمال و همچنین مدرن شدن آن محسوب می‌شود. پلان آپارتمان مطابق با طرح رایج زمان خود شامل اتاق‌های خواب در شمال، فضاهای عمومی در جنوب و بخش‌های خدماتی مانند آشپزخانه در میانه طراحی شده بود. فضای عمومی ارتباطی با جذاب‌ترین ویژگی سایت، یعنی چشم‌انداز شمالی خیره‌کننده، نداشت. مرحله‌ی اولیه شامل فرآیندی به نام «تصفیه فضا» بود. لایه‌های نازک‌کاری برداشته شد تا زیبایی سازه بتنی اصیل آشکار شود. این پاکت بتنی پیرامونی که ستون‌ها و رایزرهای تاسیساتی اجزای باقی‌مانده و غیر قابل پالایش آن بوده‌اند، به عنوان پس‌زمینه‌ای خشن اما جذاب، مرزهای قلمرو طراحی ما را تعریف می‌کند.

با ارجاع به مرزهای این قلمرو، مداخله اصلی طراحی حول محور معرفی یک «پاکت میانی» _ساخته شده از آجر گرم و دعوت‌کننده_ می‌چرخد. این پاکت آجری به عنوان قلب آپارتمان آشپزخانه را در خود جای داده و دسترسی به اتاق خواب‌ها را نیز فراهم می‌کند و نقش مهمی در تعریف سازماندهی فضایی، جداسازی بخش خصوصی (اتاق خواب‌ها) از بخش نیمه‌عمومی (سیرکولسیون و آشپزخانه) و هر دو از فضای عمومی ایفا می‌کند. مهم‌تر از آن، محیطی پویا و لایه‌بندی شده ایجاد می‌کند که مرزهای بین عملکردها را محو و حس کشف را هنگام حرکت در فضا تقویت می‌کند. این پاکت همچنین به عنوان یک تپه افقی عمل می‌کند که فضاهای عمومی را از جنوب به مرز شمالی آپارتمان متصل و از این طریق جریان هوای طبیعی و دید و منظر را برای بخش‌های عمومی آپارتمان فراهم می‌کند.

الگوی «آشپزخانه‌ی توزیع شده» از مطالعه انواع مختلف آشپزخانه‌های آپارتمانی حاصل شده است. طرح آشپزخانه‌های مرسوم، چه اتاق بسته و چه باز (Open)، دستخوش دگرگونی می‌شود. با رهایی از محدودیت‌های

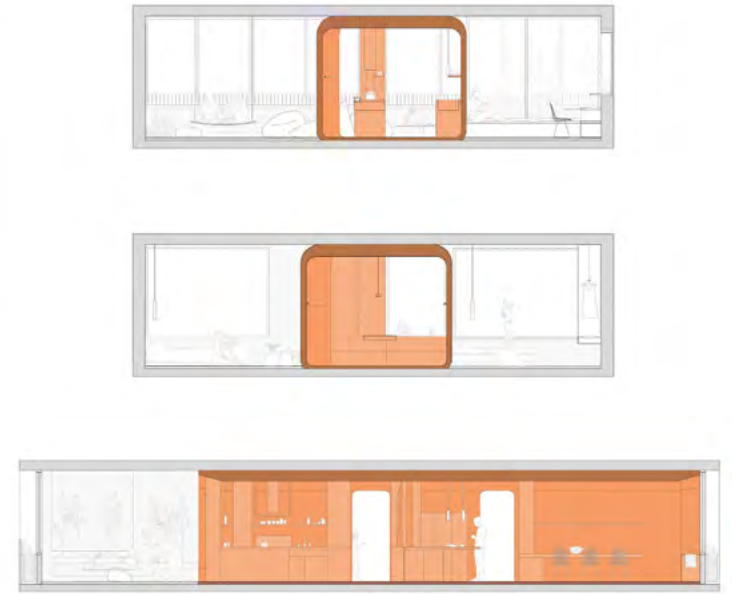
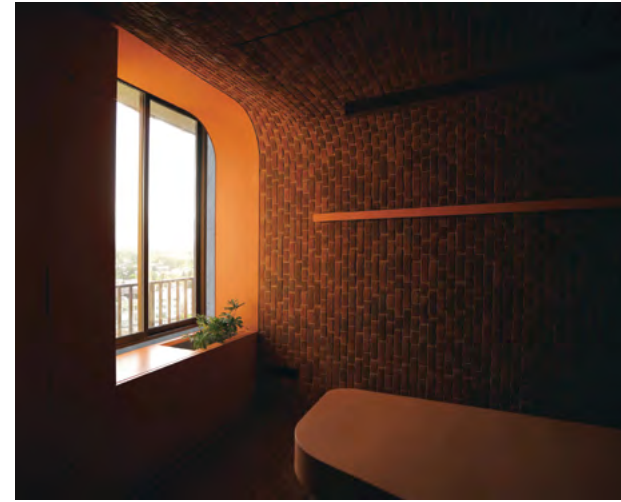
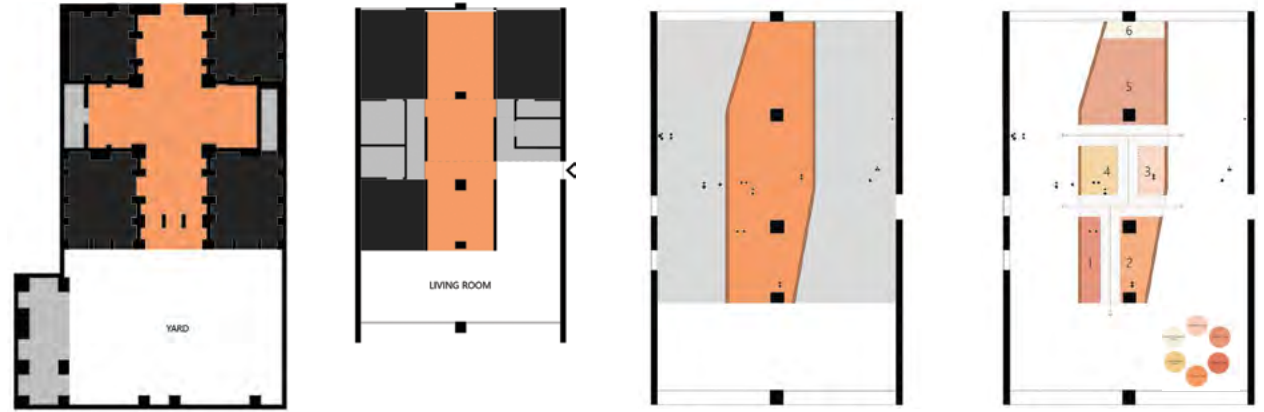
معمول، آشپزخانه پس از تجزیه به رویدادهای اصلی خود، اکنون در داخل پاکت میانی با نظم متفاوتی توزیع شده است. مناطق عملکردی مانند شستشو، پخت و پز، آماده‌سازی، نگهداری و ناهارخوری به صورت استراتژیک جایگاهی شده‌اند و هر بخش فضای مشخصی را در داخل پاکت آجری اشغال می‌کنند. این رویکرد جدید نه تنها به دنبال کارایی است، بلکه امکان تجربه پخت و پز اجتماعی و تعاملی بیشتری را نیز برای خانواده فراهم می‌کند. با بررسی دقیق‌تر، طرح نهایی ارتباط جالبی با الگوی سنتی ایرانی «چهارصفه» -از کهن‌ترین الگوهای مسکونی ایرانی- نشان می‌دهد. این الگوی مربع نه قسمتی که دارای یک فضای عمومی متقاطع مرکزی احاطه شده توسط اتاق‌های گوشه است، اغلب دارای یک حیاط مرکزی یا یک حیاط جانبی بود. در این تفسیر معاصر، ما عنصر «حیاط» را با تبدیل فضاهای عمومی _پذیرایی (جایی برای ضیافت مبل‌ها که در بیشتر اوقات ما به آن دعوت نیستیم) و نشیمن_ به یک «حیاط فرضی» بازتوسیرسازی می‌کنیم. پرتو آفتاب، صدای آب، نسیم ملایم، سرسبزی گیاهان، تاب و فرشینه حصیری حال و هوای خانه‌های حیاط‌دار گذشته را بازتاب می‌دهند. هر چند در بهترین حالت این وضعیت تصویری از یک حیاط داخل فضایی بسته است؛ «آن» میل کردن به تجربه‌پذیری یک امر غیرممکن.

در اینجا با عمل پیوندزدنِ نسخه‌ی تغییر ژنتیکی یافته‌ی قلم‌های بومی و کهنه به یک پایه تنومند که سرچشمه زمانی و مکانیای متفاوت دارد، روبرو هستیم؛ امری تجربه‌گرا و غیرقابل پیشبینی از امتزاج دو فضا-زمان مختلف که امکان رشد و بالندگیِ خودبسندهای فراهم می‌کند. الگوی چهارصفه‌ی بومی با دستکاریِ ژن‌های درونیِ بخش آشپزخانه، در بدنِ ساختارِ مدرنیستی غربی تجرب‌های جدید از فضای آپارتمان مسکونی به همراه دارد. وضعیتی غریب اما آشنا مانند تجربه‌ی دژاوو وار. همبستگی و همنشینی‌های متنوع آجرها به صورت یک کل یکپارچه در شاکله حیاتی هماهنگ و همخوان ملودی اصلی این سمفونی را می‌نوازند.

نام پروژه: آپارتمان پاکت میانی / عملکرد: مسکونی / دفتر طراحی: کراس / معمار: مهرداد مکارمی / همکاران طراحی: تینا شاه‌نظری، نیلوفر میرمحمدعلی / کارفرما: گروه پایگان / مجری: پایگان، کراس / نورپردازی: استاک مهندس / تاسیسات: مجتبی عربپور / آدرس پروژه: شهرک غرب، خیابان خوردین، خیابان هرمزان، برج خیام / مساحت: ۲۱۱ مترمربع - تاریخ شروع- پایان ساخت: ۱۴۰۳- ۱۴۰۲ / عکاس پروژه: ترانه افتخاری (استدیو نیل)، علی صالح‌بیگ.

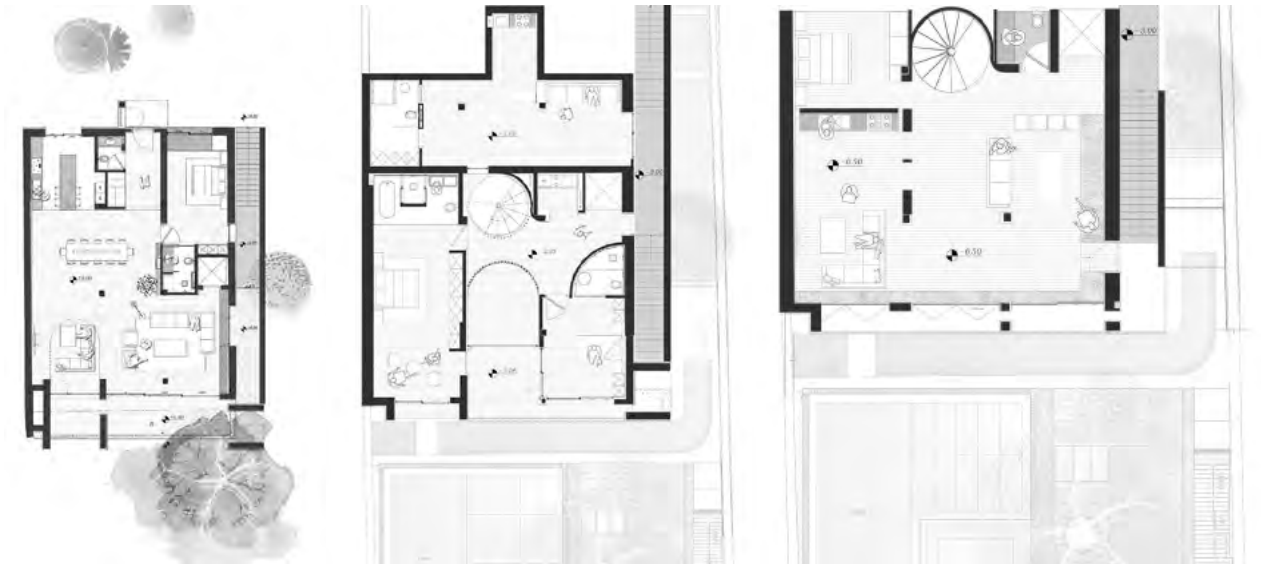
ایمیل: makaremi.mehrdad@gmail.com

اینستاگرام: neel.studio / alisalehbeyg

خانه‌ای رو به سدروس

محمد مهدی سعیدی
دنیا فرقانی

با تکنیک ایجاد سازه‌های نگهدارنده، بار به صورت نقطه‌ای برداشته شد، تراز فونداسیون ۹۰ سانتی متر پایین‌تر رفت و به ارتفاع ستون الحاق شد. خطوط نرم و انحنادار در فضای داخلی در امتداد سیالیت خطوط طبیعی پیرامون و در هماهنگی با طاق‌تویزه‌ی موجود طراحی شده است. لازم به ذکر است که هر نوع الحاق، افزایش ارتفاع و ساخت و ساز جدید در منطقه پروژه مجاز نیست. سقف سازه موجود سقفی شیروانی بود که با حذف فضای سازه‌ای زیر آن بیشترین ارتفاع سقف مبنای راس قوس‌های ایجاد شده قرار گرفت. این تصمیم در کنار ایجاد ویدهای داخلی گشایش حداکثری فضا و به درون کشیدن طبیعت پیرامون را ممکن ساخت.

در راستای ایجاد فضاهایی دنج و آرام، تلاش شده عمده مصالح به کاررفته در طراحی داخلی احساس گرما و راحتی را به مخاطب منتقل نماید. با توجه به حضور آجر در خاطره جمعی ما ایرانیان، آجر دستی سنتی به عنوان مصالح انتخاب شد و به عنوان متریا ل اصلی درون و بیرون رو به هم پیوند می‌دهد. فضاهای سیال، فراخ و مملو از نور پیرامون ویدها به گوشه‌هایی دنج و ساکن ختم می‌شوند که فضاهای مورد نیاز و علاقه‌ی خانواده برای استراحت و معاشرت با یکدیگر را در بر می‌گیرند. درخت سدروس تنومند حیاط در سکانس‌های مختلفی از لحظه ورود تا رسیدن به حیاط قابل مشاهده است. در نخستین مواجهه پس از ورود از خیابان سایه‌روشنی از شاخ‌وبرگش از راه پله حیاط دیده می‌شود. بخشی دیگر از ورای طاق ورودی خود را نشان می‌دهد و هرچه به سمت حیاط پایین می‌رویم حجم بیشتری از درخت را از خلال بازشوها درک می‌کنیم تا به مواجهه مستقیم در حیاط برسیم. بافت و نقش نمای «خانه رو به سدروس» از میوه درخت کاج الهام گرفته شده است. همانطور که میوه‌های کاج در باد به زمین می‌افتادند و در سطح پراکنده می‌شوند، الگوی دانه‌های آن در سطوح نما بازنمایی شده اند، هم در بافت آجری نما و هم در لورهای فلزی شدن ارتفاع کف تا سقف.

خانه‌ی رو به سدروس، پروژه‌ی بازسازی یک ویلا مسکونی در منطقه‌ی وینه کرج است. زمین پروژه حدوداً ۱۱۵۰ مترمربع است که بنایی نیمه‌کار با زیربنای حدود ۵۹۰ مترمربع در آن وجود داشت. بنا به عنوان ویلا تفریحی -سکونت‌ی یک خانواده با دو فرزند دختر و همسرانشان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

طبیعت بستر پروژه، مهم‌ترین نیروی موثر در فرایند شکل‌گیری طرح بوده است. ساختمان موجود در کنار رودخانه، در جوار درخت سدروس‌ی ارزشمند، در حجمی از آسمان آبی و طبیعت کوهستانی قرار گرفته‌است. لذا رویکرد اصلی طراحی در این پروژه به آغوش‌کشیدن طبیعت و حضور حداکثری عناصر و عوامل طبیعی در خانه بوده‌است. آفتاب، آسمان، آب، گیاه و باد با حرکاتی آرام و دوار در بنا حاضر می‌شوند تا تجربه‌ی زیست مسالمت‌آمیز با طبیعت را فراهم آورند. خط و خطوط به کار رفته در معماری با الهام از طبیعت، نرم و سیال‌اند که گه‌گاه این سیالیت جای خود را به سکون و صلیبت می‌دهد. همانگونه که در شمال با صلابت کوه مواجهیم و در جنوب با روانی آب.

در بازسازی با دو چالش اصلی مواجه بودیم. اول کوتاه بودن سقف موجود، دوم بسته بودن طبقات نسبت به یکدیگر. اسکلت موجود دیوار باربر، سقف طاق‌ضربی و کلاف فلزی مربوط به ۵۰ سال پیش است و همین مسئله با توجه به نیازهای امروز کارفرما، تغییرات طراحانه را با چالش‌هایی فراوان روبرو ساخت. در راستای رویکرد اصلی پروژه که بر حضور حداکثری عناصر طبیعی تاکید می‌ورزد، و برقراری ارتباطات زیستی میان طبقات، دو وید، یکی در محل خرپشته فعلی و دیگری در نشیمن پیش‌بینی شده‌است. به این ترتیب با بلندتر شدن سقف و بازشدن دید به آسمان و طبیعت پیرامون، احساس گشایش فضایی حاصل می‌شود. سازه موجود تقویت و با اسکلت فلزی ترکیب شد. در طبقه منفی دو برای بلندتر شدن ارتفاع کف تا سقف،

نام پروژه: خانه‌ی رو به سدروس / عملکرد: مسکونی / دفتر طراحی: استودیو معماری سدروس / معماران: محمد مهدی سعیدی، دنیا فرقانی / همکاران طراحی: شادی حاجیان، ساناز شعبانی / طراحی فاز ۲ معماری: مهسا معصوم‌زاده، کامیار طلوع‌بهبود، شهباز شاهلی، مهشاد حیدر / گرافیک: مریم دبیری، ساناز شعبانی، غزل لاهوتی / طراحی و معماری داخلی: استودیو معماری سدروس / کارفرما: بخش خصوصی / مجری: استودیو معماری سدروس / سرپرست کارگاه: مسعود وندحاجی، فرهاد نیک‌فراز / نورپردازی: استودیو معماری سدروس / مهندس تاسیسات: مهندس محمدوند / نوع تاسیسات: چیلیر، موتورخانه مرکزی / مهندس سازه: حامد نوری / نوع سازه: پیش از بازسازی دیوار باربر با کلاف فلزی / آدرس پروژه: استان البرز، جاده چالوس، روستای وینه / مساحت زمین: ۱۱۵۰ مترمربع / زیربنا: ۵۹۰ مترمربع / تاریخ شروع- پایان ساخت: ۱۴۰۰ - ۱۴۰۳ / عکاس پروژه: محمدحسین حمزه‌لویی

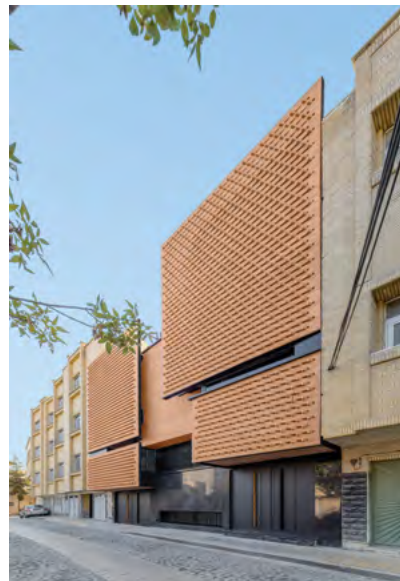
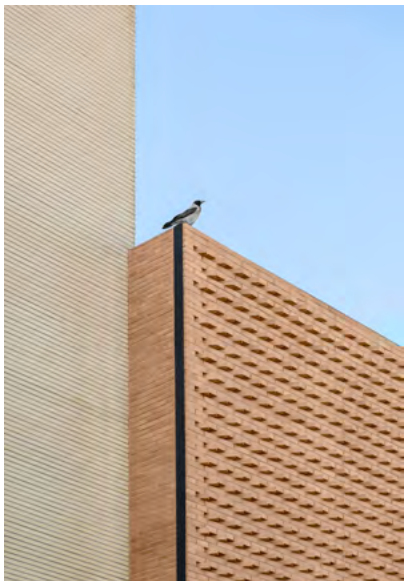
ایمیل: info@cedrus-architects.com

وبسایت: cedrus-architects.com

اینستاگرام: cedrus.architecture.studio

خانه‌ی خاقانی

بابک کریم‌پور

محلّه عمدتاً ارمنی نشین جلفا با توجه به ویژگی‌های برجسته آن، نظیر قرارگیری در ساختار تاریخی شهر اصفهان، بهره‌مندی از فرهنگ ویژه و وجود الگوهای رنگی منحصربه فرد، جز یکی از مهمترین بافت‌های شهری زنده و پویا است.

مساله طراحی:

طی دوره حاضر، ایدئولوژی کماکان تلاش کرده تا در تمامی حوزه های فردی و اجتماعی رخنه کند. در جایی نوع پوشش را مشخص می‌کند در جایی دیگر نوع و ارتفاع پنجره خانه‌ها را و در شخصی‌ترین مکان‌ها جهت سنگ توالت را تعیین می‌کند و همواره چنان عمل می‌کند که بتواند همه چیز را کاملاً طبیعی جلوه دهد به گونه‌ای که برهم زدن این عادت‌ها مصداق عملی مجرمانه می‌گردد.

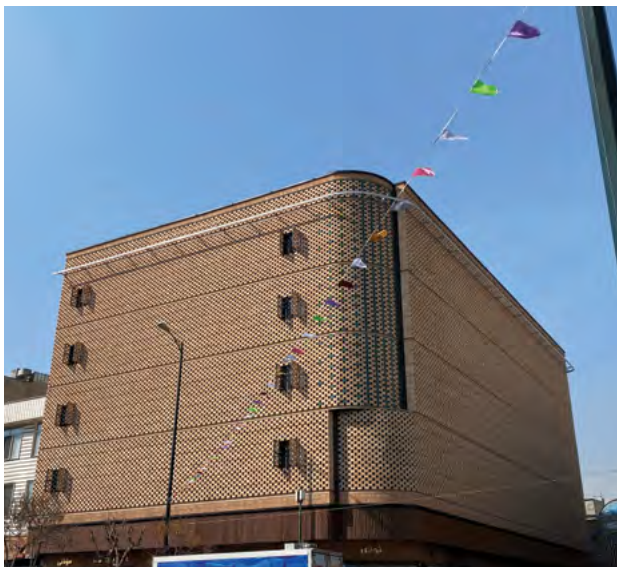
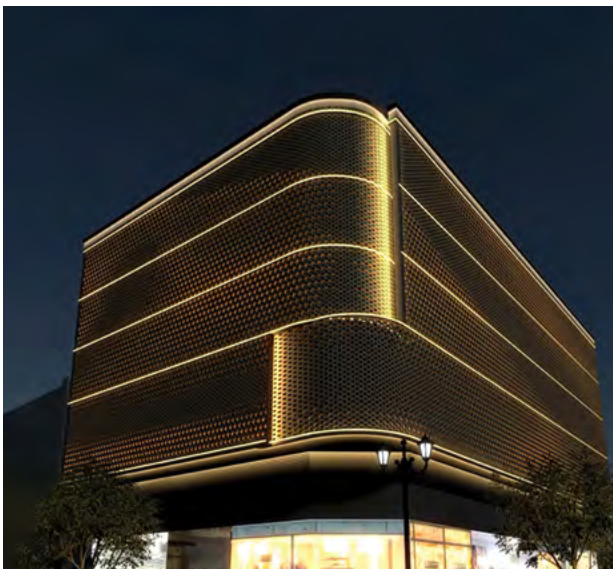
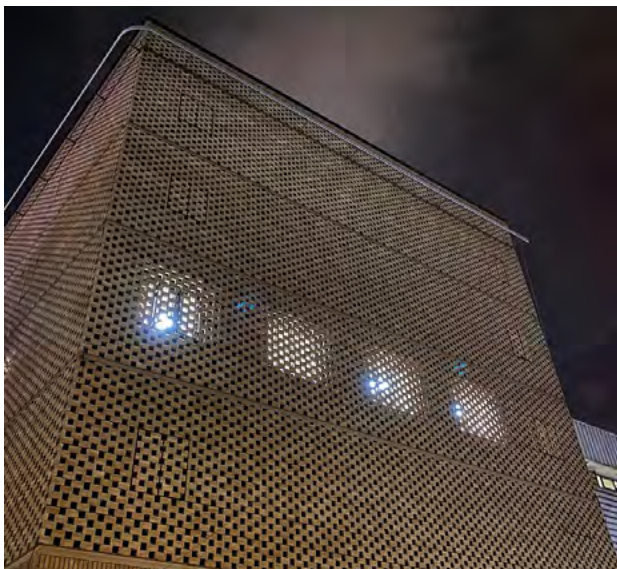
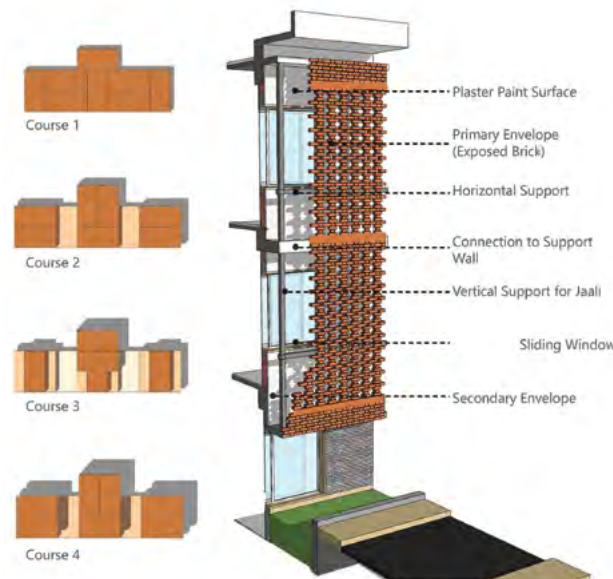
منظر درختان و مادی که می‌توانست حق طبیعی هر خانه‌ای باشد با ضوابط دست و پاگیر ایدئولوژی محور از کاربر سلب گردیده است بنابراین پروژه بازسازی خانه خاقانی تلاش می‌کند موضوع مشرفیت‌ها در محلّه جلفای

نام پروژه: خانه‌ی خاقانی، اصفهان، محلّه جلفا / نوع پروژه: بازسازی / استودیو معماری: ب.ا، بابک کریم‌پور / همکار طراحی: ژاله رزاقی / کارفرما: آقای باقری اجرا: استودیو طراحی آرتا / نظارت: بابک کریم‌پور / تیم اراپه: ژاله رزاقی، صبا دهقانی، افروز امیری‌فر / عکس: محمد سروش جوشش، سارا محمودی‌منش / زیربنا: ۵۵۰ مترمربع / سال طراحی: ۱۴۰۲-۱۴۰۱. ایمیل: babak.k1982@gmail.com اینستاگرام: baabak.karimpoor

ساختمان تجاری اداری مولوی

رضا کیادلیری

بهاره سلیمی

ساختمان درحال بهره‌برداری و دارای عملکرد تجاری بسیار قوی است و مانند کلیه بناهای تجاری بازار قدرت عملکرد مانع از توجه به کالبد بنا می‌شود. همچنین فرایند اجرا را با مشکل مواجه می‌نماید. خواستیم نقطه شروعی برای تبدیل و ارتباط بافت بی‌هویت دهه‌های اخیر به بافت ارزشمند تاریخی منطقه با تکیه بر معماری ایرانی نوین باشیم.

مسایل حائز اهمیت در طراحی:

- ایجاد کشش و توجه از سمت نمای اصلی خیابان مولوی به کوچه مجاور و پشت؛ زیرا این امر باعث اثرگذاری مطلوب بر فضاهای تجاری آن‌ها می‌گردید.
- استفاده از هندسه موجود بنا با توجه به در حال بهره‌برداری بودن پروژه.
- همگونی با بافت تاریخی منطقه بازار بر اساس ظوابط میراث فرهنگی و منطبق با قوانین آتش‌نشانی و شهرداری.
- ساماندهی تعداد بازشوهای متعدد و ایجاد یکپارچگی در نما.

نام پروژه: ساختمان تجاری اداری مولوی/ مکان: در قلب تاریخی بازار تهران مولوی / کاربری: تجاری واداری / کارفرما:آقای رضایی وشرکا / متراژ زمین ۷۳۰۰ مترمربع / طراحی و اجرا: مهندسین طرح وساخت آرکو / معماران: بهارسلیمی و رضا کیا دلیری / ۱۴۰۲.

سیلو (مرکز نوآوری صنعت غذا)

مصطفی مومنی‌راد

مهدی قزل‌ایاغ

محمدرضا رحیم‌زاده

محمد مهدی صدوقی

مرکز نوآوری صنایع غذایی در یکی از سوله‌های قدیمی سایت شرکت غله ایران به سفارش معاونت علمی ریاست جمهوری طراحی و اجرا شده است. موضوع پروژه بازسازی یک سوله قدیمی برای کار اشتراکی فردی و تیمی با استانداردهای بالا بود.

هدف اصلی ما استفاده از ظرفیت‌های محیطی پروژه و توجه به بودجه بسیار کم و ایجاد فضایی پویا و سرزنده در محیطی صنعتی بود.

بنای اصلی از یک حجم بلند با سقف شیبدار و چند حجم مکعبی کوتاه‌تر تشکیل شده بود. با مطالعه بر روی سایت به حقایق جالبی در مورد این پروژه رسیدیم.

سیلوی تهران از جمله میراث فرهنگی استان تهران است که با فرهنگ تولید نان سنتی و آرد با کیفیت ارتباط مستقیم دارد. جالب است که یکی از ضرب المثل‌هایی که بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد نیز به واسطه همین سایت بین مردم رایج شده است. ضرب المثل نان کسی را آجر کردن. در هنگام جنگ جهانی دوم و کمبود نان در تهران، دولت یک کارخانه‌ی تولید نان ماشینی را در سیلوی تهران راه‌اندازی می‌کند که برای سرعت بیشتر در تولید نان، این کارخانه مبادرت به تولید نوعی نانی شبیه به نان تست فعلی می‌نماید و از آنجا که کمبود گندم در کشور وجود داشته از هر نوع غله‌ای که می‌توانستند در آرد این نان استفاده می‌کردند در نتیجه نانی تیره رنگ، سفت و شبیه به آجر به دست مردم می‌رسید. با توجه به کمبود نان و بنوعی قحطی، مردم بالاجبار و علیرغم میل باطنی این نان را می‌خوردند این نان به نان سیلو و با طعنه به نان آجری معروف شد و از آن به بعد به دلیل این که احساس می‌کردند دولت نانشان را از حالت سنتی به شکل آجر درآورده است این ضرب المثل رواج یافت. همزمانی این ضرب المثل با موضوع پروژه و سایت

تاریخی آن باعث شد تا کوره‌های آجرپزی اطراف تهران را بگردیم تا مناسب ترین مصالح درخور این پروژه را پیدا کنیم. کمبود بودجه و نیاز به مصالح ارزان در عین بیان معمارانه ما را به سمت استفاده از آجرگری سوق داد. شاید به توان گفت اگر قرار بود در یک پروژه از همین آجر استفاده کنیم قطعا باید در اینجا از آن استفاده می‌شد.

سوله‌ی اختصاص داده شده با پلانی L شکل که احجام زاید به آن چسبیده بودند تعریف شده بود. در اولین تصمیم اتصال سوله‌ی اول با سوله‌ی دوم را قطع کردیم. دیواره جنوبی تخریب شد و مجددا جابجایی شد. به دلیل همسایگی‌ها نامناسب جنوب تصمیم گرفتیم با جداره آجری مجوف ضمن حذف دید نامناسب، نور را با شکل هنرمندانه به داخل فضا بکشیم. با استفاده از شیشه‌ها نره چین شده. این دیواره که حالا فضای داخل را محصور می‌کرد با اتاقک تنور تلاقی داشت.

با حفظ اتاقک تنور قدیمی، بر حس فضایی و سابقه تاریخی آن را تاکید کردیم. این فضا به عنوان اتاق جلسه مورد استفاده قرار گرفت. روی این اتاق نیز به عنوان فضای ایده‌پردازی با پلکانی بتنی آماده شد. دو فضای کار اشتراکی در سمت غرب و شرق سالن قرار گرفت. اتصال این دو فضا با عبور از یک پلتفرم آجری با کاربری اتاق سکوت شکل گرفت.

در شمال سالن فضای آمفی‌تئاتر به عنوان حد فاصل فضای کار اشتراکی و فضاهای خدماتی به داخل زمین نفوذ کرد و با سقف و بدنه شیشه‌ای با تضادی دلنشین جا گرفت. درکنار این آمفی تئاتر نیز یک حوض کشیده بوجود آمد. محل تجمع و محل نشستن افراد.

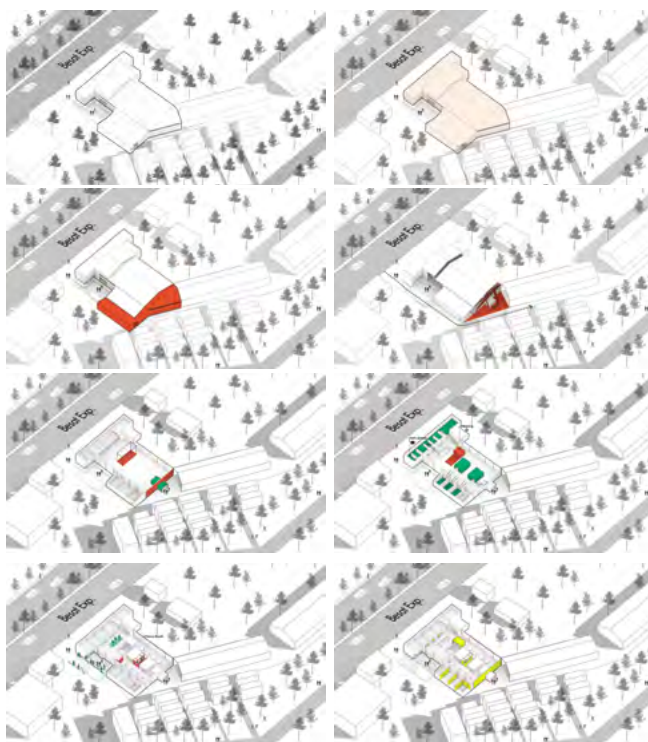
با استفاده از آجر و کاشی ایرانی و عنصر حوض در ورودی و فضای خدماتی و با تلطیف فضا، حس تعلق به فضا و آرامش برای کاربران تامین خواهد شد.

نام پروژه: مرکز نوآوری سیلو / عملکرد: مرکز نوآوری و فضای کار اشتراکی / دفتر طراحی: شرکت طرح و معماری شیوه / معماران: مصطفی مومنی‌راد، مهدی قزل‌ایاغ، محمدرضا رحیم‌زاده، محمد مهدی صدوقی / همکاران طراحی: سید امیر حسینی / کارفرما: شرکت توسعه رشد معنا / مجری: محمدرضا رحیم‌زاده / نورپردازی: محمد رضائی / مهندس تاسیسات: امیرعباس حسینی / نوع تاسیسات: داکت اسپیلت / نوع سازه: فلزی / آدرس پروژه: تهران، بزرگراه بعثت / مساحت زمین: ۱۶۰۰ مترمربع / زیربنا: ۱۲۰۰ مترمربع / کارفرما: شرکت توسعه رشد معنا / تاریخ شروع- پایان ساخت: ۱۴۰۰ / عکاس پروژه: محمدحسن اتفاق، محمدحسین حمزه‌لویی.

وبسایت: shiveh-design.ir

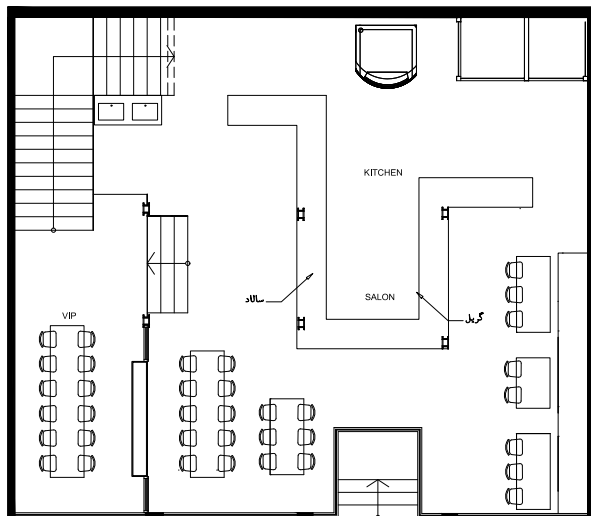
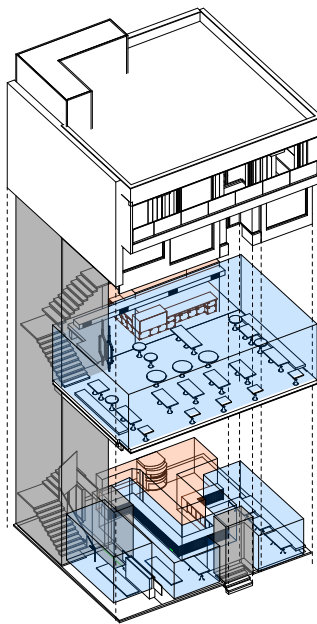
ایمیل: info@shiveh-design.ir

اینستاگرام: shiveh_design

کافه رستوران سالابر

نریمان کریم‌زاده

کاملا با کاشی کاور شود.

در طبقات بالایی، که کاربری اصلی آنها سرویس‌دهی و سالن غذاخوری است، آجرها را سنبلاست کرده و برای حفظ بهداشت این مجموعه غذایی از لاک‌های پلی اورتان استفاده کردیم که باعث ضدآب بودن و جلوگیری از گرد و غبار و آلودگی می‌شود.

تمرکز بیشتر فضا بر روی کاربری رستوران بوده و به این دلیل فضای خاص به آن اختصاص یافته که با شیشه‌های شفاف از دیگر فضاها جدا شده است.

پس از انجام جانمایی‌ها و طراحی جداگانه هر یک از مبلمان‌های خاص به صورت دست ساز مرحله ساخت و چیدمان را شروع کردیم. رنگ‌بندی و نورپردازی این فضا به گونه‌ای طراحی شده است که این کافه رستوران را به محیطی به دور از دغدغه‌های زندگی پر مشغله امروزی و مکانی مناسب برای رهایی ذهن و آرامش روح تبدیل کرده است و همین امر، این کافه رستوران را از دیگر کافه رستوران‌ها متمایز می‌سازد.

پروژه‌ی کافه رستوران سالابر، به مساحت ۱۷۰ مترمربع و ۳ طبقه در جنوب اصفهان، خیابان چهارباغ بالا قرار دارد.

بازسازی این پروژه با چالش‌های زیادی رو به رو بود. از مهمترین آنها می‌توان به کاربری غذایی و مسائل بهداشتی این مجموعه و همچنین متفاوت و خاص پسند بودن کارفرما محترم اشاره نمود. پتانسیل‌های مثبت خود مانند آهن کشی‌های سقف، آجرهای قدیمی زبره که به عنوان آجر زیرکار استفاده شده بود و ستون‌های فلزی توجه ما را چنان جلب کرد که تصمیم گرفتیم روند طراحی را تغییر دهیم و ذات بنا را حفظ کنیم.

به همین دلیل سبک صنعتی را از میان دیگر سبک‌های انتخابی برگزیدیم و کانسپت اصلی را در راه جلوه هر چه بیشتر بخشیدن به اصل و ریشه بنا و مصالح قرار دادیم.

با توجه به قوانین و مسائل بهداشتی موجود در این صنف، لازم دانستیم تا قسمت زیر زمین، که آشپزخانه اصلی و مکانی برای آماده سازی غذا می‌باشد،

نام پروژه: کافه رستوران سالابر / عملکرد: فست‌فود / مساحت پروژه: ۱۷۰ مترمربع / زیربنا پروژه: ۵۱۰ مترمربع / معمار: نریمان کریم‌زاده / همکار طراحی:

سمانه جانتاری / کارفرما: صیرفیان، بزرگی / آدرس پروژه: اصفهان، خیابان چهارباغ بالا / عکاس: نگار صدیقی / مجری: آرش جنتیان.

ایمیل: narimankarimzadeh3@gmail.com

اینستاگرام: narimankarimzadeh

ششمین دوسالانه‌ی معماری و طراحی داخلی، ۱۴۰۳

کارخانه‌ی ایران تابلو

امیرحسین تبریزی

پروژه‌ی کارخانه ایران تابلو عبارت است از طرح توسعه و طراحی خطوط مونتاژ، انبارها، فضاهای اداری و خدماتی یکی از قدیمی‌ترین کارخانه‌های تولید تابلوهای برق صنعتی کشور با قدمتی ۵۰ ساله. راهبرد طراحی ما در ابتدا تدوین برنامه‌ای جدی با در نظر گرفتن تطبیق مفهوم مهندسی ارزش با مفهوم معماری کارآمد توام با حس فضایی و وحدت بصری مطلوب است.

درخواست کارفرما طراحی ساختمان اداری، تولید و سردرب ورودی این مجموعه در کنار بازسازی ساختمان موجود اداری در زمینی به مساحت ۱۷۰۰۰ مترمربع واقع در نظر آباد کرج بود. بر اساس مطالعات انجام شده در راستای توزیع و قرارگیری عملکردها در سایت پروژه به یکی کردن ساختمان اداری و انبارها در کنار سالن تولید رسیدیم که با این تصمیم مقدار زیادی از زمین موجود برای فضای سبز بازی کارکنان حفظ شد.

بنا بر این توضیح عملکردها ساختمان سوله تولید در قسمت جنوبی زمین و ساختمان انبارها در قالب یک مستطیل کشیده در شمال آن قرار گرفت و طبقه‌ی اول ساختمان به کشاورزی و فضای سرهم کردن کشوهای برق و طبقه‌ی دوم به فضای اداری اختصاص داده شد.

نما ساختمان‌ها متناسب با کارکرد و فضای صنعتی حاکم بر کارخانه طراحی گردیده است برای سوله تولید از نمایی متداول و ساده سوله از جنس ساندویچ پنل در نظر گرفتیم و در ساختمان اداری برای قسمت انبار ساندویچ پنل را ادامه دادیم و در طبقه‌ی اداری لوورهایی را برای کنترل نور اضافه کردیم، که این لوورها الهام گرفته شده از تولیدات کارخانه است و قرار است در خود

کارخانه تولید شود. در واقع خود کارخانه در حال تولید خودش است. دیگر استراتژی جدی ما به حداقل رساندن مصرف انرژی در یکی از پرمصرف‌ترین بخش‌های استفاده کننده یعنی کارخانه است که این هدف با تعبیه سیستم‌هایی مثل لوورهای اشاره شده، تهویه هوای طبیعی، دیوارهای ترومپ، سیستم نور طبیعی مهندسی شده، پنل‌های خورشیدی تامین برق فراهم شده است.

در طراحی داخلی تعبیه عناصر طبیعی مانند نور و گیاهان خود استعاره‌ای از حضور طبیعت در فضای صنعتی خشن و بی روح کارخانه است که سبب تلطیف کیفیت فضایی و بصری پروژه شده است.

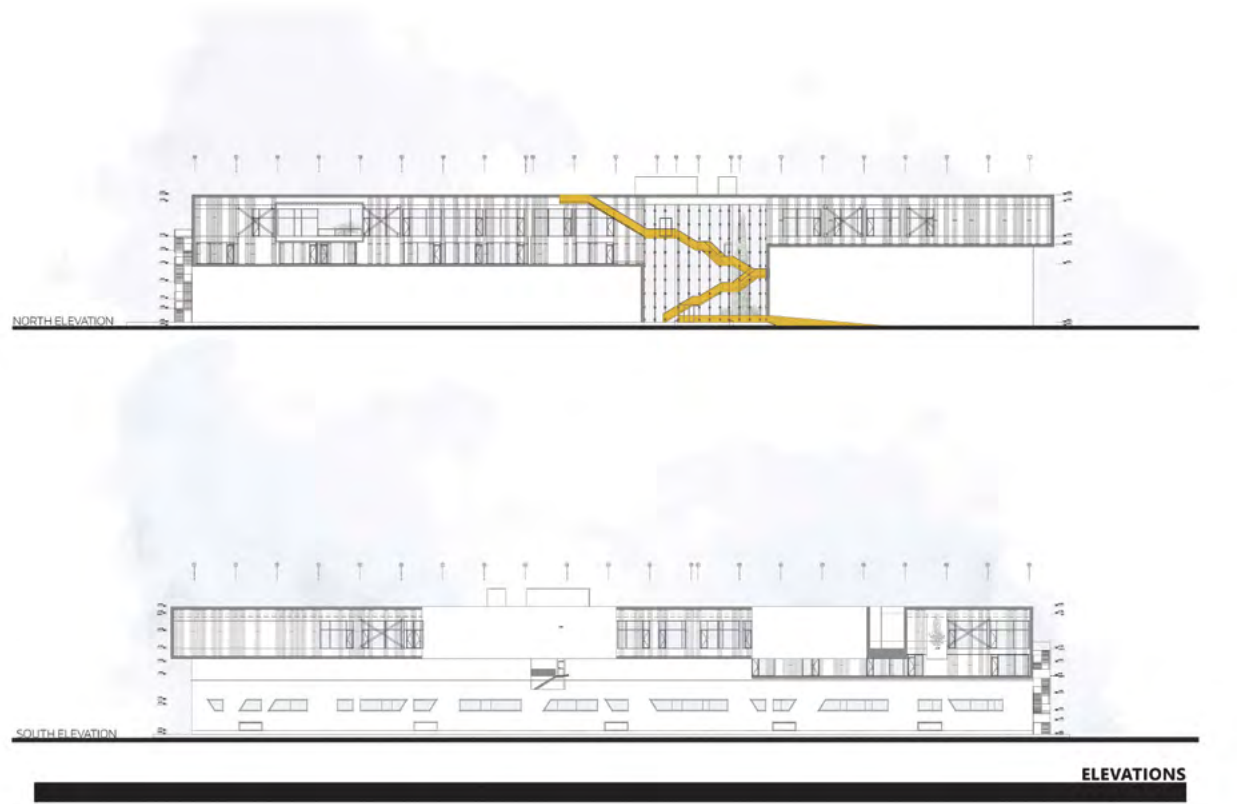
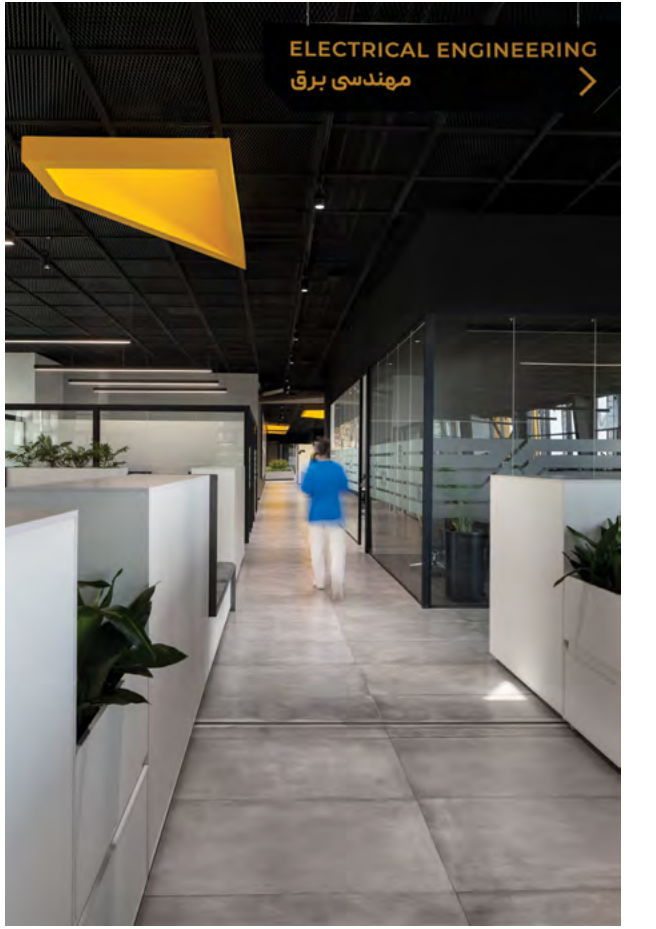
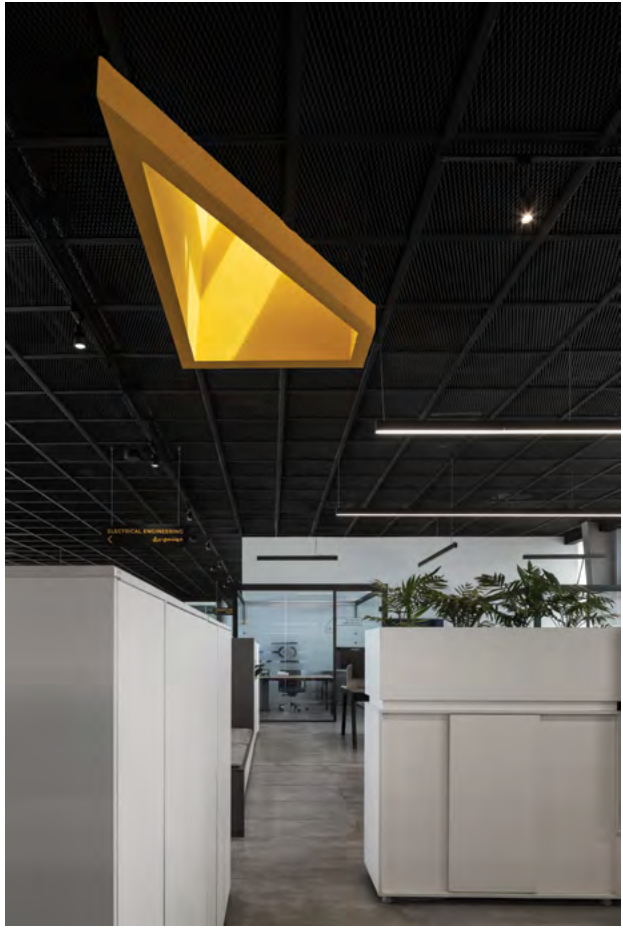
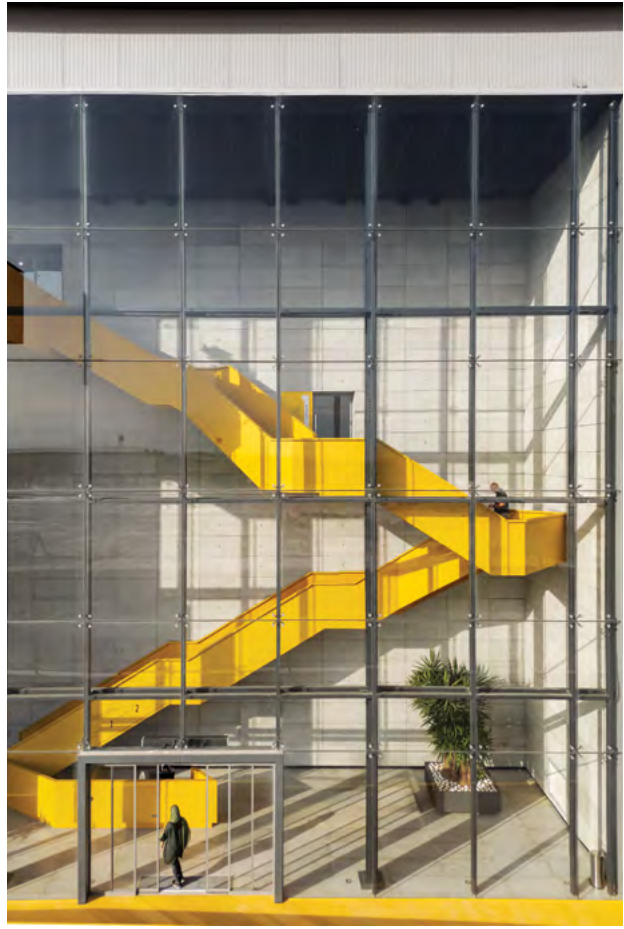
علاوه بر این در طراحی داخلی بخش اداری بر یکپارچگی، پویایی و حرکت با طراحی فرمی سیال شروع شده از لابی اصلی کارخانه تا فضاهای اداری و در نهایت بازگشت بر نما اصلی در قالب پله دسترسی بام تاکید ویژه‌ای شده است. طراحی وسازماندهی مناسب فضاها و استقرار حساب شده‌ی هر یک از بخش‌های خدماتی، فنی و مدیریتی در بالا بردن راندمان بخش اداری کارخانه تاثیر بسزایی می‌گذارد همچنین فضاهایی برای استراحت و گفت‌وگو جمع‌ی برای کارکنان در نظر گرفته شده است

در مجموع هدف ما در پروژه‌ی مذکور پیوند مطلوب بین کلیه اجزای کارخانه با رویکرد حداکثری انسان محوری و طبیعت محوری است که منجر به افزایش، کیفیت فضایی، کیفیت بصری، کاهش هزینه‌های ساخت و نگهداری و در نهایت آسایش نیروهای کاری می‌شود.

نام پروژه: کارخانه ایران تابلو / طراح: امیرحسین تبریزی / دفتر معماری پس / کارفرما: جناب آقای دکتر پولادیان / متراژ زمین: ۱۷۰۰۰ مترمربع / زیر بنا: ۱۶۰۰۰ مترمربع / کاربری: کارخانه / سال شروع و خاتمه: ۱۳۹۸ - ۱۴۰۳ / محل پروژه: نظرآباد، شهرک صنعتی نظرآباد / تیم طراحی: امیرحسین تبریزی، پریسا الله‌قلی، مانیا اسدی، کیانا کریمی، حسین شهرابی، مرارید رضاییگی، کامران طلوع‌بهبود، حنا مبارکی، مهیا فانی، علی محمدی، دانیال فزونی، درسا دلیری، آیدا طباطبایی، نسترن دوستی / تأسیسات برق: مهندس مفلق / تأسیسات مکانیک: مهندس مفلق / مدیر پروژه: مهندس احسان کمالی‌نژاد / مجریان پروژه: مهندس محمد حائری / عکاس: نوید عطروش (اینستاگرام: navidatrvrash) وبسایت: www.patharchitects.com

ایمیل: patharchitectsoffice@gmail.com

اینستاگرام: [patharchitects / amirhosseintabrizi](https://www.instagram.com/patharchitects/)

رستوران و تالار پذیرایی دا

هومن تهمن‌زاده

مرجان بنائی

حسین صلواتی خوشقلب

مقدمه

بندر ماهشهر در استان خوزستان واقع شده و دارای آب و هوای گرم و مرطوب است.

اهمیت صنعتی

ماهشهر یکی از قطب‌های اصلی صنعت پتروشیمی در استان خوزستان و تنها نقطه استراتژیک در بخش پتروشیمی کشور محسوب می‌شود. منطقه‌ی ویژه‌ی اقتصادی ماهشهر پس از عسلویه دومین پایگاه مهم پتروشیمی در ایران است.

خور

ماهشهر یکی از معدود شهرهای ایران است که خور (ورود آب دریا به خشکی) دارد.

فرهنگ، امکانات گردشگری و رفاهی

ساکنان ماهشهر فارس، عرب و لر هستند. به دلیل اهمیت صنعتی و اقتصادی، ماهشهر میزبان بسیاری از بازدیدکنندگان و تاجار خارجی است، با اینحال امکانات تفریحی و گردشگری بسیار محدودی دارد.

بستر

ایران کشوری با تاریخ طولانی و اقتصادی ناکارآمد است. اقتصاد این کشور به فروش نفت و گاز وابسته است، با این حال زیرساخت‌های قابل توجهی در بخش‌های خدمات، صنعت و کشاورزی دارد که نادیده گرفته شده‌اند، در حالی که این بخش‌ها توان بالقوهای برای تقویت اقتصاد کشور دارند.

نتیجه‌گیری

ماهشهر شهری با تاریخ طولانی که در سفرنامه ناصرخسرو به‌عنوان یک مرکز تجاری با بازاری بزرگ یاد شده و با بصره مقایسه شده‌است. یکی از معدود مناطق ایران است که دلقین دارد، موضوعی که حتی بسیاری از ساکنان محلی نیز از آن بی‌خبرند، درحالی که این موضوع پتانسیل بالایی برای گردشگری دارد. این شهر پدیده طبیعی به نام «خور» دارد که این نیز ظرفیت زیادی برای توسعه گردشگری دارد. مردم این شهر در گذشته ماهیگیری می‌کردند، اما امروز ماهشهر به نسخه‌ای کوچکتر از ایران تبدیل شده که اقتصاد آن وابسته به صنایع پتروشیمی است. این وابستگی بر ذهنیت مردم نیز تاثیر گذاشته است، به طوری که تمرکز بسیاری به دنبال اشتغال

در شرکت‌های پتروشیمی است و این موضوع منجر به افزایش نرخ بیکاری و کاهش سطح کارآفرینی شده است. فاضلاب صنعتی کنترل نشده است و تنش بین صنعت و مردم افزایش یافته که نتیجه‌ی آن کاهش حضور مردم در مناطق صنعتی و افت کیفیت فضاهای شهری بوده است.

مردم تحت سلطه صنایع منفعل شده‌اند، اما همچنان به شدت نگران شهر خود هستند. از سوی دیگر، گردشگران و تاجران که به این شهر سفر می‌کنند، آن را فاقد امکانات مناسب و فضاهای با کیفیت می‌بینند. با این حال، هر دو گروه مردم محلی و صنعت پررونق پتروشیمی برای آینده بهتر ماهشهر ضروری هستند و باید با یکدیگر تعامل کنند تا شرایط این شهر بهبود یابد.

فضاهای شهری، بازارها و اسکله‌ها از کیفیت پایینی برخوردارند، پدیده‌های طبیعی و سواحل کم‌توجه واقع شده‌اند. مناطق مسکونی ویلایی قدیمی فضای سبز کمی دارند اما از کیفیت نسبی بهتری برخوردارند. در مقابل، مجتمع‌های پتروشیمی بسیار پرزرقوبرق هستند و مورد توجه بسیارند.

اینها پرسش‌هایی را مطرح می‌کنند:

تا چه حد معماری می‌تواند آبادانی و توسعه را رقم بزند؟

آیا معماری می‌تواند تعامل بین این دو منطقه را ایجاد کند؟ می‌تواند این بیابان را به یک نشان زنده تبدیل کند؟

آیا می‌تواند بستری برای به اشتراک گذاشتن نگرانی‌های مشترک مردم، مانند خورهای نادیده گرفته شده و پتانسیل گردشگریاش و تمرکز بر سایر دارایی‌های شهر باشد؟

آیا معماری می‌تواند میانجی باشد؟

پروژه در بخشی توسعه نیافته از شهر، بین ماهشهر قدیم و منطقه مسکونی معروف به «منطقه صنعتی» واقع شده است.

جهت‌گیری ساختمان، دو فضای مثلثی در گوشه‌های شمال شرقی و جنوب غربی سایت ایجاد کرده است. لبه‌ی جنوبی زمین به ورودی اصلی و همچنین پارکینگ خصوصی اختصاص یافته، در حالی که لبه‌ی شمالی شامل باغ-رستوران است که زندگی شبانه پرجنبوجوشی در فضای باز فراهم می‌کند.

نام پروژه: رستوران و تالار پذیرایی دا / طراحی و اجرا: دفتر معماری تموز (هومن تهمن‌زاده، مرجان بنائی، حسین صلواتی خوشقلب) / همکاران اجرا: امین تهمن‌زاده، مهدی براتی، بهنام یوسفی، مهران خلیلی، فرهاد قربانی، احمد سرایلو / همکاران طراحی فاز دو: محمد محتشمی‌کیا، ایما میرزاعلیخانی، رزا مومنی، منصور نقدی، آرش کابلیان / سازه: بهرنگ بنی‌آدم / تاسیسات الکتریکی: سعید اصفهانی، فرهاد لطفی‌شکیب / تاسیسات مکانیکی: حامد محسنیان، علیرضا قره‌باغی، محمود نعمت‌خواه / گرافیک محیطی: دفتر سبک / محمد هژبری، هدی شریفیان / گرافیک: هادی کوهی‌حبیبی، پریا شهبازی / عکس: محمد هژبری، دید استودیو / آدرس دفتر تموز: تهران، خ شریعتی شمال، محدوده پل رومی، بن بست سینا، پلاک ۳، واحد ۲۸

ایمیل: tamouz.a.c.g@gmail.com

اینستاگرام: tamouz.a.c.g

ساختمان مسکونی شماره ده

فرهاد باقرزاده چهارجوئی

فرزاد باقرزاده چهارجوئی

ساختمان مسکونی شماره‌ی ده، با زیربنای ۷۰۰۰ مترمربع، ۶ طبقه روی همکف و ۳۲ واحد مسکونی در زمینی به مساحت ۱۲۰۰ مترمربع می‌باشد.

این پروژه از مجموعه پروژه‌های کارفرمایی است که در منطقه‌ی ۱۲ شهر مشهد به صورت پیوسته در حال فعالیت است. منطقه‌ای نوپا، شامل زمین‌های بایر نسبتاً زیاد و جمعیت کم که ساکنان آن از فقدان فضای سبز کافی و احساس تعلق رنج می‌برند. لذا در طراحی این پروژه تلاش برای "تزریق حس زندگی به خانه‌ها" و "توسعه آن به شهر" اهداف اصلی طراحی بوده‌است.

از آن‌جا که حیاط و سبزی‌نگی را عناصر حیات‌بخش می‌بینیم، از طریق نفوذ فضای باز و سبز به توده بنا، غنای بیشتری را به زندگی خانه‌ها بخشیده و با نشت و تراوش این زندگی به شهر، سعی در توسعه این حس به بیرون از پروژه داشتیم. لذا از طریق "بازتعریف مرز بین درون و بیرون به کمک سازماندهی فضاهای سبز باز و نیمه باز بینابینی شهر و خانه"، در این راستا گام برداشتیم. نگاهی که با توجه به حضور گسترده این کارفرما در این منطقه قابل توسعه می‌باشد.

در مواجهه با سایت، ضابطه شهری، توده‌گذاری ۶۰ درصد در شمال زمین را تصویب کرده‌بود. در صورت رعایت این ضابطه، به دلیل هندسه و موقعیت نامتعارف زمین، تأثیرات نامطلوبی بر پروژه، همسایه‌ها و جداره شهری می‌داشت. بنابراین "تغییر توده‌گذاری ضابطه جهت رفع تأثیرات نامطلوب آن بر زمینه و با تمرکز بر اهداف اصلی طراحی"، را از طریق مذاکره با شهرداری مبنای شروع طراحی قرار دادیم.

در طراحی حجم بنا، به منظور تبدیل جداره‌ی شهری از خط مرزی درون و بیرون به فضای زنده بینابینی، با نفوذ فضای باز و سبز به درون توده به خلق تراس، بالکن، ایوان و پنجره‌گاه‌هایی سبز در مقیاس‌های مختلف پرداختیم و با استفاده از آجر

در ترکیب با فضای سبز در لایه‌های درون حجم، تزریق حس زندگی در مجموعه را تقویت کردیم.

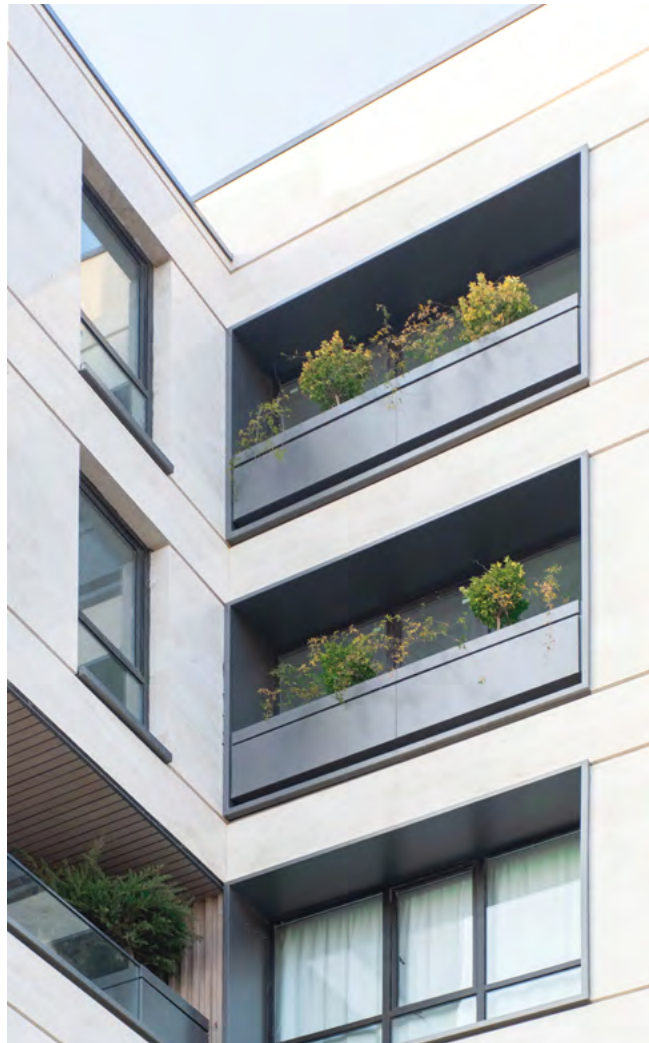
حوزه‌ی میانی حجم را به کمک پروخالی‌های متنوع، فرصتی مناسب جهت بیان حداکثری نگاهمان دیدیم. در گسترش سطوح نما به سمت همسایه غربی (با نمای مسطح و آرام) حجم پروژه را نیز، آرام و ساکن و در انتشار به سمت جبهه‌ی شرقی، (با همسایگی‌های بلندتر و مقیاس بزرگتر شهری)، پروخالی‌های یکپارچه، بلند و بزرگ‌مقیاس به صورت ایوان‌های دو طبقه و درخت‌های مرتفع را طراحی کردیم. نمای شمالی پروژه دید قابل توجهی از خیابان اصلی دارد، لذا طراحی آن، با وجود محدودیت ارتفاع بازشوها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود. لذا در این نما، شکاف‌های سبز کنترل‌شده در سطح گسترده سنگی را بیان نمادین نگاهمان به پروژه قرار دادیم. در تراز پایه با حذف جداره‌ی حیاط عمومی و اتصال آن به شهر، فضاهای عمومی تراز پایه (ورودی پیاده، لابی و سالن چندمنظوره) درون مجموعه را به حیاط شهری ورودی مجموعه پیوند داده و به پیاده‌راه مجاور مجموعه، روح و زندگی بخشیدیم. علاوه بر خلق حیاط شهری، حیاط نیمه‌خصوصی (حیاط مجاور سالن چندمنظوره و لابی ساختمان) و حیاط‌های خصوصی (حیاط واحدهای مسکونی همکف) را نیز خلق کردیم و حیاط متداول تراز پایه در آپارتمان‌ها را از طریق پیش‌بینی باغ‌بام احیا نمودیم. در تراز پایانی بنا، حیاط‌های مرکزی را در دل خانه‌های مسکونی، به عنوان قلب تپنده‌ی خانه که علاوه بر افزایش سهم سبزی‌نگی، درخت، نور و آفتاب، کانون گردهم‌آیی خانواده بوده و سهمی از آسمان را بار دیگر به خانه‌های امروزی هدیه می‌دهند، آفریدیم.

نام پروژه: ساختمان مسکونی شماره ده / تیم طراحی معماری: فرهاد باقرزاده چهارجوئی، فرزاد باقرزاده چهارجوئی، یاسمین بیات مختاری، سمیرا ترزفان، رویا خزاعی‌نژاد، محسن ملک‌ثابت، متین بختیارنیا، فرشاد باقرزاده چهارجوئی / مجریان اصلی پروژه: فرهاد باقرزاده چهارجوئی، فرزاد باقرزاده چهارجوئی، نیما حیدری، حسام وزیری / کارفرما و بهره‌برداران: گروه سرمایه‌گذاری آرین / سال شروع و خاتمه اجرا: ۱۳۹۹ - ۱۴۰۱ / سطوح زیربنا و زمین پروژه: زیربنا ۷۰۰۰ مترمربع- زمین ۱۲۰۰مترمربع / آدرس: بین وکیل آباد ۲۳ و ۲۵.

وبسایت: www.arianprojects.com

ایمیل: arian.engineering.group@gmail.com

اینستاگرام: [arian.engineering.group](https://www.instagram.com/arian.engineering.group)

پیوند

محمد مهدی سعیدی

زمین پروژه‌ی «سپینود» به چندین دلیل از موقعیت ویژه‌ای برخوردار است:

(۱) همجواری با کوه‌های شمال تهران و وسعت چشم‌انداز به آن‌ها

(۲) شیب زیاد زمین در طول آن که امکان حذف رمپ پارکینگ‌ها را فراهم می‌آورد؛

همچنین از آنجا که طبقات اول به بعد در سطح ارتفاعی بالاتری نسبت به ساختمان روبرو قرار می‌گیرند، از همین طبقه گستره‌ی وسیعی از چشم‌انداز را می‌توان دید؛

(۳) موقعیت قرارگیری زمین در نبش تقاطع، نورگیری از دو جبهه جنوب و شرق را ممکن ساخته است.

کوه‌های شمال تهران میراث طبیعی و مناظر هویت‌بخش شهر تهران‌اند. در شرایطی که متأسفانه ضوابط ساخت‌وساز حامی حفظ تمامیت این میراث نیست و انواع دست‌اندازی‌ها را بر پیکره و منظر آن روا می‌دارد، مسئولیت طراحان و سازندگان در به حداقل‌رساندن این فرایند آسیب‌زا سنگین‌تر خواهد بود. لذا طراح در اینجا کوشیده است طرح خود را در کمال سادگی، وقار و ظرافت‌های اجرایی بیان نماید تا تصویر خلق شده توسط او در رابطه با پس‌زمینه کوهستانی‌اش متواضع باشد و با توجه به محدودیت‌های موجود کم‌ترین آسیب را به آن وارد کند. رنگ و جنس بنا (چوب و سنگ) نیز به‌گونه‌ای انتخاب شده که در زمستان به‌نوعی در پس‌زمینه ادغام گردد.

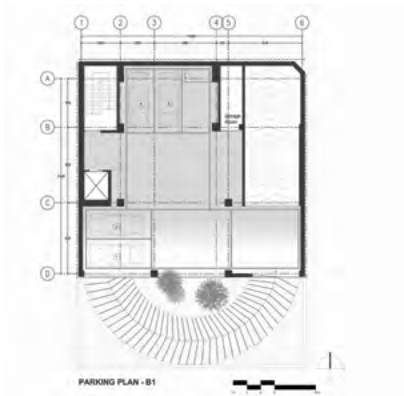
با توجه به قرارگیری زمین ساختمان در نبش تقاطع، کل حجم بنا قابل ادراک است. در طراحی فرم بنا هر طبقه به فرم یک جعبه است که پوسته‌ای بتنی با ضخامت ۱۵ سانتی‌متر آن را در بر می‌گیرد. این پوسته در طبقات اول، سوم و پنجم به ارتفاع یک طبقه و در باقی طبقات با ارتفاع دو برابر، دو طبقه را در بر می‌گیرد. این پوسته در طبقات یک و سه چرخش می‌یابد. میزان چرخش با چرخش ضلع جنوبی زمین برابر است که علاوه بر تنوع و هماهنگی شکلی که در حجم پدید می‌آورد، تراس‌های بزرگ‌تر و دیدهای متفاوتی در دو طبقه از ساختمان به وجود می‌آورد. به منظور دیده‌شدن پوسته‌ی بتنی و در راستای سبک‌تر دیده‌شدن بنا، جان‌پناه شیشه‌ای انتخاب شده و عقب نشسته‌است.

در طراحی پلان‌ها به منظور بهره‌مندی حداکثری از نور روز کاربری‌هایی که نیازمند نورطبیعی نبوده‌اند در مرکز و قسمت غرب و شمال بنا قرار گرفته‌اند. ایده‌ی جعبه و صفحات سیال در فضای داخل نیز به کار رفته‌است. رویکرد طراحی در فضای داخلی نیز بر سادگی، ظرافت و مینیمال‌بودن استوار است. اتاق‌ها مملو از نور شرق اند و نشیمن، آشپزخانه و پذیرایی از نور جنوب و چشم‌انداز مطلوب بهره می‌گیرند.

نورپردازی مصنوعی نیز عموماً نورهایی خطی را شامل می‌شود که در هماهنگی با کارکرد بنا طراحی شده‌اند. در فضای داخلی تضاد رنگی تیره و روشن به‌کاررفته‌است. این تضاد به جداکردن فضاها و القای حس حرکت از یک فضا به فضای دیگر کمک می‌کند. در فضاهایی همچون نشیمن و اتاق‌های خواب بدنه‌ها تا جای ممکن خنثی و خالی از تزیینات اند که اجازه استفاده از طیف وسیعی از مبلمان را به کاربر فضا می‌دهد.

در قسمت ورودی با توجه به فاصله کم میان در ورودی و آسانسور به منظور ایجاد احساس گشایش فضایی، دیواره مقابل ورودی کوتاه‌تر اجرا شده‌است. در اینجا تفاوت و تضاد مصالح و نحوه نورپردازی احساس فرورفتن یک جعبه در جعبه‌ای دیگر را به خوبی نشان می‌دهد. در واقع می‌توان گفت در فضای داخل با صفحات سبکی مواجهیم که به آرامی و ظرافت از کنار هم می‌گذرند و آنجا که باید حس حرکت می‌آفرینند و در جایی که نیازمند مکث و سکون هستیم مخاطب را با تداعی جعبه به مکث وا می‌دارند. در اینجا صفحه یک محدودیت یا مانع نیست بلکه یک فضای منعطف، یک مدیوم و یک ترکیب صیقل‌یافته است. در این حالت فضا در یک منظر صفحه‌ای رخ می‌دهد که دارای دسته‌بندی‌های مختلف است. لوورهای چوبی استفاده‌شده در نما دو عملکرد را ممکن می‌سازند: کنترل نور ورودی به اتاق‌خواب‌ها و حفظ محرمیت آن‌ها. لذا این امکان را به کاربر می‌دهند با توجه به نیاز و احساس خود به تنظیم نور و دید پردازند.

چنانچه حیاط خانه را به‌عنوان عنصری حیات‌بخش بدانیم که ضمن فراهم‌آوری سبزیگی و امکان معاشرت، تعامل و دمی آسایش‌یافتن در فضای باز را ممکن می‌سازد، آنچه امروز به‌عنوان حیاط مجتمع‌های مسکونی از گزند ساخت‌وساز برج‌های می‌ماند عملاً قادر به برآورده‌کردن این نیاز نیست. از این رو در ساختمان «سپینود»، پشت‌بام با تامین فضای سبز و باز مطلوب نقش حیاط (حیات) را ایفا می‌نماید. در پشت‌بام نیز از ایده جعبه چرخیده و برش‌خورده استفاده شده است که اوج آن را می‌توان در صفحه تاخورده‌ی سایبان دید. سایه‌بان بام چون مجسمه‌ای ظریف، حسن خطام بنا است و خط آسمان آن را تکمیل می‌کند. در حقیقت در این ساختمان پشت‌بام به‌عنوان منظر پنجم طراحی شده است و کل حجم را یکپارچه می‌سازد. لذا از هر ارتفاعی که به مجموعه بنگریم، منظری طراحی‌شده خواهیم دید.

نام پروژه: ساختمان مسکونی سپینود / موقعیت: تهران، نیاوران، سهرابه یاسر، نبش خیابان فرخ / وضعیت: ساخته‌شده / شروع طراحی: ۱۳۹۷ / پایان ساخت: ۱۳۹۹ / کاربری: مسکونی / مساحت زمین: ۴۵۳ مترمربع / زیربنا: ۲۵۱۵ مترمربع / شرکت، مهندسین مشاور / دفتر طراحی استودیو معماری سدروس / معمار اصلی: محمد مهدی سعیدی / همکاران طراحی دنیا فرقانی، مهسا معصوم‌زاده، میلاد یزدآبادی / طراحی و معماری داخلی: استودیو معماری سدروس / مجری: استودیو معماری سدروس / سرپرست کارگاه: محمدحسن سعیدی / کارفرما: شرکت سرمایه گذاری سپینود / نوع سازه: بتنی / طراح سازه: دکتر نوری / نوع تاسیسات: چیلیر، فن کوئل و موتورخانه مرکزی / طراح تاسیسات: مهندس علی‌اکبری / نورپردازی: استودیو معماری سدروس / عکاس پروژه: دیداستودیو

وبسایت: www.cedrus-architects.com

ایمیل: info@cedrus-architects.com

اینستاگرام: [cedrus.architecture.studio](https://www.instagram.com/cedrus.architecture.studio)

ساختمان مسکونی نوژان

محمد گرمنجانی

سمیرا شفیعی

نوآوری‌ها و مزایای پروژه: استفاده نوآورانه از مصالح با توجه به موضوع بازایافت و اقتصاد، توجه به محدودیت‌های سایت پروژه، توجه به نحوه ارتباط بنا با شهر و محیط، توجه به ویژگی‌های فرمال ایده طراحی: این پروژه در امتداد تمرین‌های فکری دفتر ما در خصوص پرداختن به مفهوم ماده و انتزاع بوده است. در این پروژه متریال سنگ به صورت خالص و بدیع در بخش عمده‌ای از ساختمان به کار گرفته شده است. و هم زمان بخش‌های دیگر پروژه با به کارگیری رنگ و متریال زدایی به سمت انتزاعی شدن میل می‌کند. با قرار گرفتن ماده و انتزاع در کنار هم پروژه نسبت به گونه‌های مشابه نا به هنگام عمل می‌کند. به صورت مرسوم در کارگاه‌های سنگ بری حجم زیادی از ضایعات و آشغال سنگ‌های باقیمانده از برش سنگ‌ها وجود دارد که عملاً انباشتی از مصالح دور ریز را ایجاد می‌کند، ضایعاتی که به صورت معضل دیده می‌شوند و عملاً فاقد کارایی انگاشته می‌شوند. در این پروژه دور ریزها و آشغال سنگ‌ها با استفاده مجدد به عنوان متریال اصلی استفاده شده است. تصمیمی که در نهایت با صرفه اقتصادی بسیار بالا منجر به صرف هزینه بسیار ناچیز برای خرید متریال شد

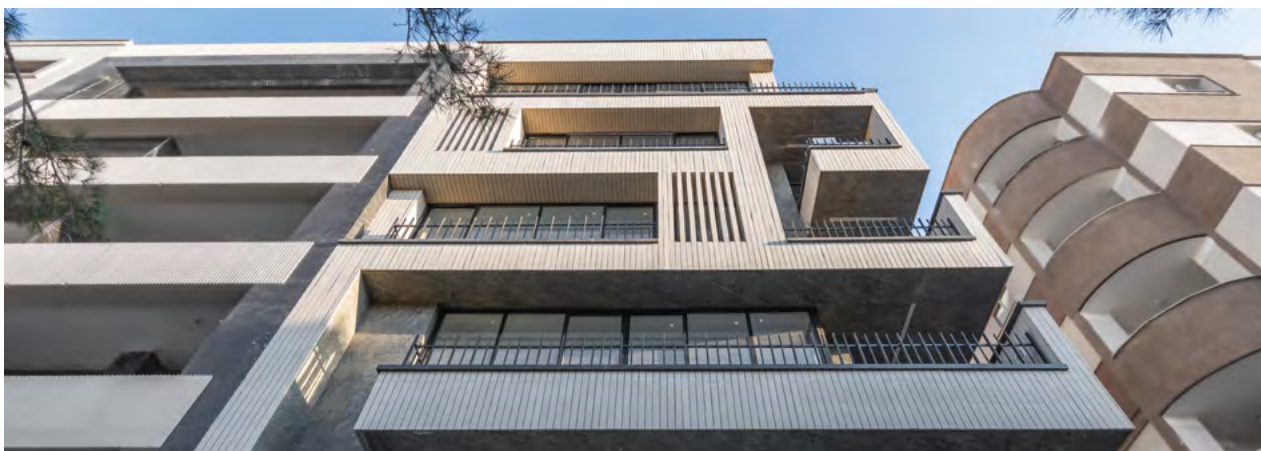
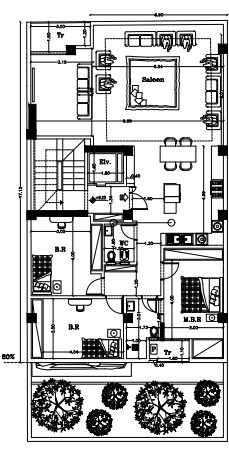
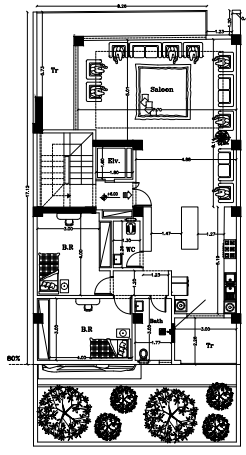
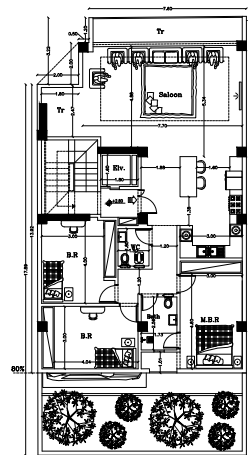
و در مقابل هزینه های مرسوم در خرید مصالح بیشتر به سمت نیروی انسانی سوق پیدا کرد. در به کارگیری متریال سنگ با اولویت دادن به نقش نیروی انسانی عامدانه به دنبال استاندارد گریزی، بداعت و تکرار ناپذیری بودیم. زمین پروژه در انتهای یک کوچه بن بست واقع شده است. این گونه زمین‌ها اصطلاحاً به عنوان تودلی یا پشت قواره شناخته می‌شوند و به واسطه بر کم و پنهان شدن در پشت زمین‌های مجاور عموماً ارزش کمتری در میان همسایگان خود دارند. در طراحی بدنه سمت همسایه را که عمدتاً به عنوان نمای جانبی رها می‌شوند به عنوان بخشی از پروژه در نظر گرفتیم تا ایجاد کنج کنیم و یک جداره مرتبط با کوچه با عرض پنج متر به یک پیکره واحد با طول ۱۵ متر تبدیل شود. همچنین تزریق وید از کناره‌ها باعث فعال شدن کنج شد، ضمن اینکه ماهیت دو بعدی پروژه به عنصری سه‌بعدی تبدیل گشت. کاهش قابل توجه هزینه ها در خرید مصالح نما، به لحاظ اقتصادی این امکان را فراهم کرد که نما در وجوه کناری آن نیز گسترده شود و در عمل باعث ارزش آفرینی برای پروژه شد.

نام پروژه: ساختمان مسکونی نوژان / استودیو معماری مان / شیراز، بلوار فرنگ شهر، نبش کوچه ۳۶، ساختمان دردانه، واحد ۱۴ / محمد گرمنجانی، سمیرا شفیعی / محل اجرا: شیراز، بلوار نیایش، کوچه ۱۲- فرعی ۲/۱۲ ب / کاربری بنا: مسکونی (زیرزمین استخر و مشاعات، همکف پارکینگ و ورودی، ۳ طبقه مسکونی تک واحدی) / کارفرما: علی اصغر علیزاده، زهرا خسروی / معماران: سمیرا شفیعی، محمد گرمنجانی / اعضا تیم طراحی : آناهیتا بهروزی فر، آبیگین بزرگ زاده / نظارت و اجرا: محمد گرمنجانی / سرپرست کارگاه: قدرت الله عباسی / سازه: فریدون پارسا / تأسیسات برقی و مکانیکی: نیما کهن، فواد دهقانی، سینا زارع، علیرضا محمدنصیری / ترسیم: استودیو فضای در جریان / عکاسان: نوید عطروش و دید استودیو / زیربنا: ۹۱۵ مترمربع / مساحت: ۲۶۵ مترمربع / سال شروع: ۱۴۰۰ / سال پایان: ۱۴۰۳

اینستاگرام: samira__shf / mohammad.garmenjani / maan_architecture_office

خانه‌ی رو به پارک

محمود گلستان‌نژاد

با توجه به قرارگیری پروژه در نبش دو گذر و با در نظر گرفتن کاربری‌های داخلی، در طراحی نما، گره‌ای فرمی در کنج شمالی غرب نما ایجاد گردید که هم به لحاظ شهرسازی و هم فرم ساختمان، جذابیتی مضاعف ایجاد کند و پروژه را در بستر خود ماندگار گرداند. ایجاد تراس‌هایی با کیفیت‌های فضایی مختلف و دستگاه پله‌ای که خود نیز فضایی را جهت ارتباط ساکنین با هم و با فضای بیرون فراهم می‌کند از ویژگی‌های دیگر این طرح می‌باشد. بستر قرار گیری پروژه در سائیتی دو بر است؛ که از ۳ جهت نورگیری مطلوبی داراست. ضلع شمالی آن روبه پارک بوده و به همین دلیل این ضلع، محل قرار گیری سالن‌ها در نظر گرفته شده تا از دید و منظر مناسب پارک بهره‌مند شود. همچنین اتاق‌های خواب در ضلع جنوبی و به سمت حیاط قرار گرفته‌اند. دستگاه پله در ضلع غربی قرار گرفته است تا فیلتر مناسبی برای نور نا مناسب

و حرارت مزاحم ضلع غربی باشد. سپس با کسب اجازه از همسایگان مجاور دستگاه پله تا ۳ طبقه به صورت اکسپوز در نظر گرفته شده تا بتوان آن را به عنوان عنصری واحد و در عین حال تعامل با فضای بیرون استفاده کرد. این کار به ۳ دلیل انجام شده است: ۱. آوردن حس و حال و هوای بیرون تا پشت در واحدها ۲. با توجه به گذر ۴ متری و ارتفاع بلند طبقه همکف، به لحاظ بصری باعث ایجاد حس گسترش فضا بوده است. ۳. ایجاد یک فضای تعاملی برای ساکنین جهت نشست و داشتن دید مناسب به سمت پارک و فضای باز. به دلیل مواجه شدن با ۲ تیپ پلان، طراحی متنوع برای تراس‌ها در نظر گرفته شده است که این امر خود باعث به وجود آمدن نمایی متفاوت گردید. استفاده از سبزی‌نگی پارک روبرو، باعث انتخاب متریال سنگ سبز در پروژه شده است.

نام پروژه: خانه‌ی رو به پارک / محل پروژه: اصفهان _ خیابان خواجه عمید / سال ساخت: ۱۴۰۰ / نام دفتر طراحی: محمود گلستان‌نژاد / معماران: محمود گلستان‌نژاد / گرافیک معماری: شهاب شمعی‌زاده / اجرا: مهندس مقبل / کاربری: مسکونی، آپارتمانی / مساحت زمین پروژه: ۱۹۹ مترمربع / عکاسی معماری: محمود گلستان‌نژاد
ایمیل: Form.Azhand@gmail.com
اینستاگرام: mahmoud.golestan

خانه‌ی دانیالی

سید رضی علوی‌نژاد

بهاره رجایی

”تلاشی برای یادآوری هویت زیستی-فرهنگی“

خُنْج شهری است در جنوب استان فارس با آب و هوای گرم و خشک و تابستان‌های بسیار گرم. صورت اولیه آن ”هُنْگ“ از واژه اوستایی و زرتشتی است، که نشان دهنده پیشینه بسیار کهن این سرزمین است. از طرفی معنای ”شادی“، ”جشن“ و ”هلهله“ نیز برای معنای نام این شهر با توجه به همجواری با روستای ”سده“ محل برگزاری جشن زرتشتی سده مطابقت دارد.

بسیاری از آداب و رسوم غنی و اصول فرهنگی و معماری این منطقه خصوصاً با توجه به ارتباط زیاد شهروندان و ساکنین آن با حوزه خلیج و تمایل به سمت و سوی به اصطلاح مدرن شدن در حال فراموشی است. در حال حاضر علاقه کارفرمایان منطقه به ساخت خانه‌های گران با تظاهر بیرونی، نماهای سنگی و جداره‌های شفاف وسیع بدون هماهنگی اقلیمی می‌باشد. با وجود این نگرش، طراحی این پروژه تلاشی به سوی توجه به اقلیم، فرهنگ و معماری منطقه و استفاده از مصالح بوم آورد می‌باشد.

خانه‌ی دانیالی در زمینی به مساحت ۸۳۰ مترمربع واقع شده است. حجم‌های سنگین و مستقل پروژه در حین همخوان بودن با بافت منطقه دارای تنوع و زیبایی چشمگیری درسایه روشن‌هاست. پوسته محافظ بیرونی با نمود صلابت، سادگی و صلیبیت، فضاهای داخلی متنوع، سیال، نفوذپذیر و متخلخل را دربرگرفته است.

درکلیت بنا فضاهای جمعی برای پاسداشت شاکله خانواده بزرگ و رواج آداب و رسوم سنتی همزمان با لحاظ کردن استقلال دو واحد برای دو برادر در نظر گرفته شده است. این پروژه شامل یک حیاط، دو حیاط میانی و تراس‌های

حیاط گونه در طبقه اول می‌باشد. سایه اندازی در حیاط‌ها و فضای نیمه‌باز و جمعی در طبقه‌ی همکف بواسطه سقف‌ها و در طبقه‌ی اول ازطریق جداره‌های نزدیک به هم ایجاد شده است. با این چیدمان چهار فضای نیمه باز اصلی وجود دارد که امتداد دید را از سقف‌ها و جداره‌ها به آسمان هدایت می‌کند.

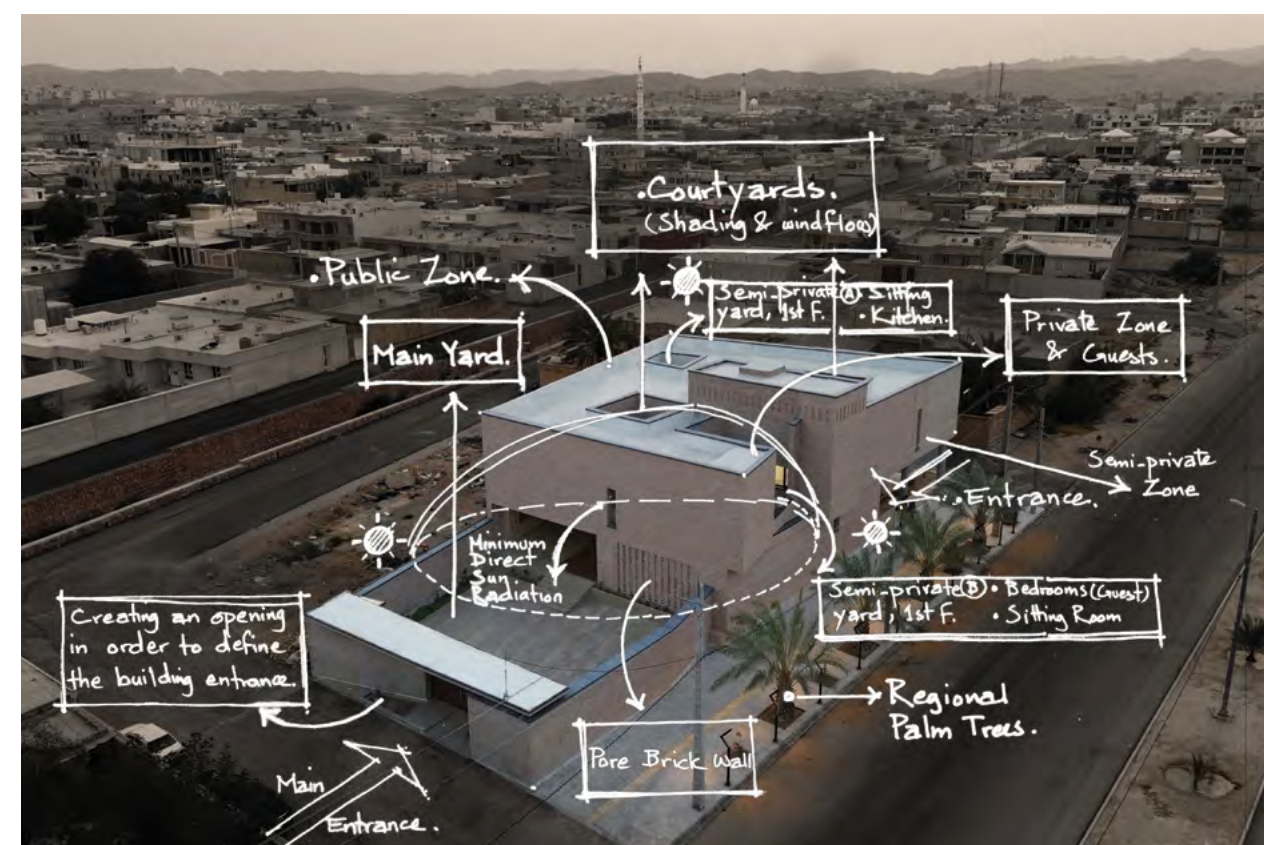
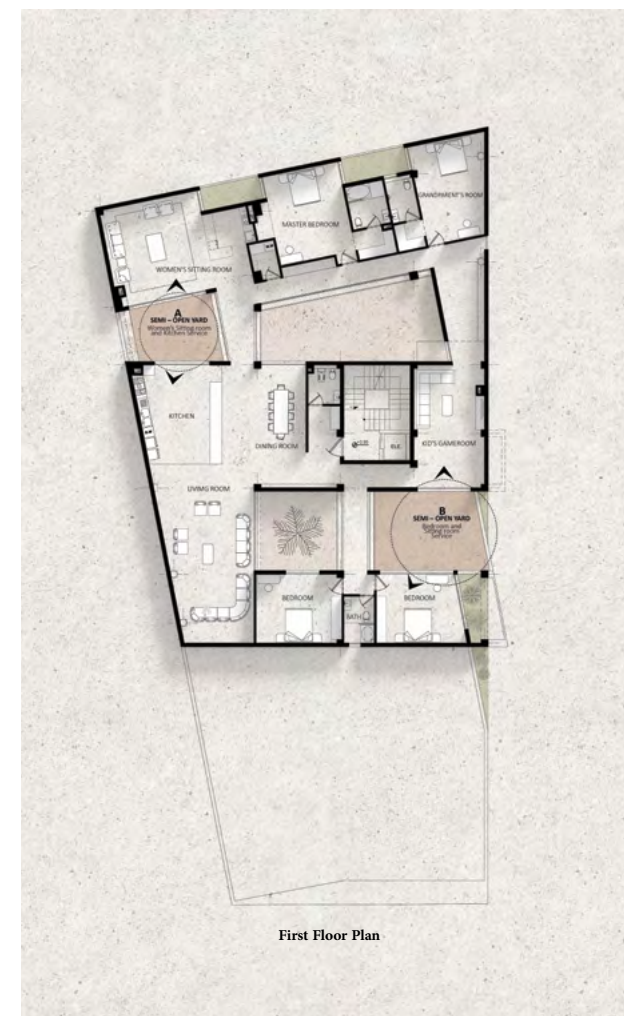
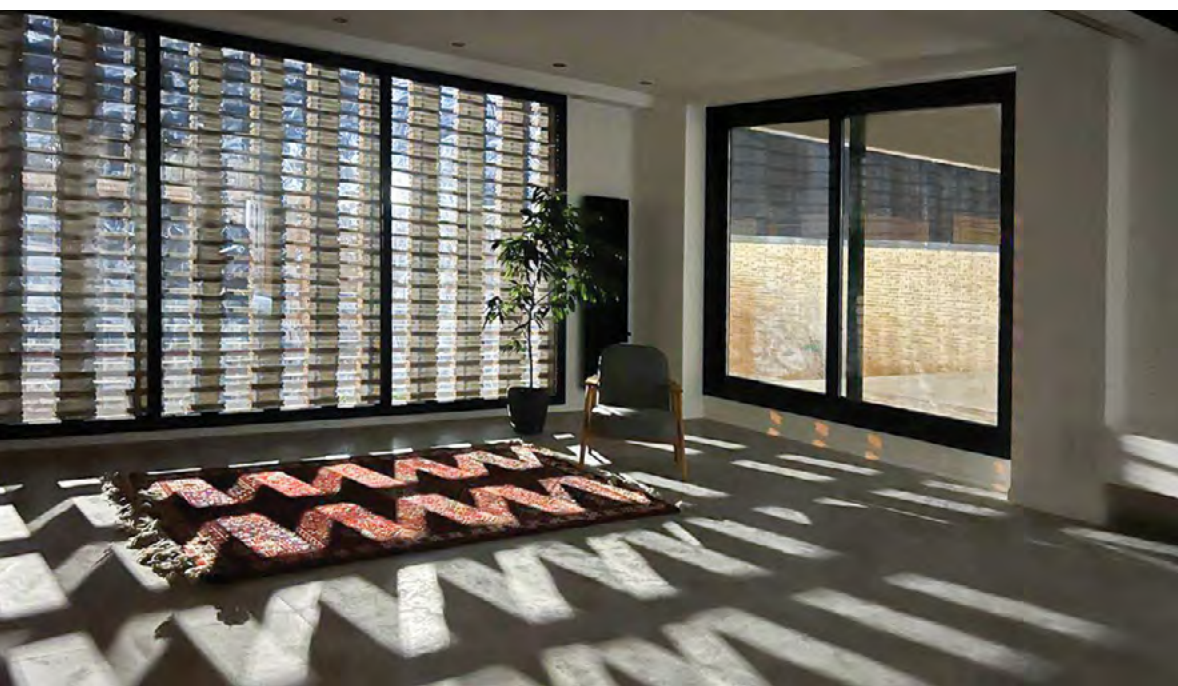
سیالیت فضا از اصلی‌ترین ایده‌های طرح می‌باشد که بواسطه درهم تنیدگی افقی و عمودی فضاها، امتداد بصری در عین رعایت محرمیت، گردش باد و بازی نور محقق شده است. در پروژه‌ی دانیالی، سلسله مراتب دسترسی‌ها و تفکیک عرصه‌های خصوصی تا عمومی در فضاهای درونی و بیرونی مورد تمرکز است. طراحی آشپزخانه‌ها با فضاهای خدماتی (پشتی)، جاگذاری فضای بسته خصوصی برای انجام آداب و رسوم سنتی مرتبط با زنان و در نظر گرفتن فضای مهمان با توجه به فرهنگ مهمان‌نوازی از ویژگی‌های شاخص طرح در نظر گرفته شده است

درحیاط پروژه درخت نخل به عنوان نماد سبزی‌نگی منطقه و آب‌ما جهت بالا بردن رطوبت درمنطقه استفاده شده است. با توجه به تعداد اتومبیل‌های ساکنین که در خنج بیش از حد معمول می‌باشد، تمهیداتی جهت سایبان‌های متحرک به صورت سازه چادری برگرفته از بافت منطقه‌ای در نظر گرفته شده که پس از اخذ پایانکار جهت استفاده به صورت پارکینگ‌های مسقف نصب خواهند شد.

نام پروژه-عملکرد: خانه‌ی دانیالی-مسکونی / شرکت – دفتر طراحی: گروه طراحی معماری سایه / معماران اصلی: سید رضی علوی‌نژاد، بهاره رجایی / همکار طراحی: زینب عریانی / طراحی داخلی: سید رضی علوی‌نژاد، محمد حسن هژبریان / معمار-گرافیکست: الهه احمدی / مجری: فرهاد زاهدیان / مشاوره و نظارت حین اجرای معماری: سید رضی علوی‌نژاد، محمد حسن هژبریان / آدرس پروژه: خنج / مساحت زیربنا: ۸۰۰ مترمربع / عکاس پروژه: بهنام ارشادی.

ایمیل: sayeh.group.architects@gmail.com

اینستاگرام: Sayehgrouparchitects

ویلای لواسان شماره ۷

امیرحسین تبریزی

خواست کارفرما خلق خانه‌ای است که منطق با سبک زندگی خودشان توسعه یافته باشد، بدین معنی که توجه ویژه به جزئیات و اجزا و عناصری که به فضای زیستی ساکنین کیفیت بخشد و در عین حال فراتر از تجربیات گذشته و حال کارفرما چه در معماری و چه در مبلمان و... باشد. دراین میان نقش پررنگ دو کودک خردسال این زوج جوان را نباید فراموش کرد که همچون پدر و مادرشان بسیار حیوان دوست هم هستند.

زمینه و بستر پروژه از پتانسیل‌های طبیعی بسیار ارزشمندی همچون اشراف به دریاچه لیتیان، کوه‌های لواسان، رودخانه منتج به دریاچه سد و اسطبل بسیار جذاب همسایه‌ی مجاور، برخوردار است و در این میان تاثیر بسیار جدی بر موقعیت اجزا و عناصر معماری داخل و بیرون بنا و همچنین موقعیت بازشوها و پنجره‌های پروژه گذاشته است.

بنایی که پوسته بیرونی آن به صورت هدفمند از جنس بتن نمایان ساخته شده که در عین حال که نمودی اقتدار گونه دارد نقشی کم حرف و به شدت خنثی ایفا می‌کند در حالی که در ذات درونگرایی خود سرشار از اجزا و عناصر عملکردی و دکوراتیو است. سطوح پیوسه بتنی از بیرون به درون جاری شده‌اند و در تقابل با سطوح گرم و منعطف ساخته شده از چوب، زیستی متعارف دارند.

در ادامه درخواست کارفرما بر مبنای چینش منفک فضاهای خدماتی، اتاق‌ها و ... بر حسب رعایت اصل حریمیت و استقلال عملکرد، بهره‌برداری از منظر محیط طبیعی پیرامونی و کیفیت ارتباط فضاهای زیستی با یکدیگر بوده است. در این راستا در طبقه‌ی همکف اتاق‌های کودکان تعبیه شد که به نشیمن عمومی طبقه‌ی همکف ارتباط دارد و با حیاط مشرف به خیابان نیز ارتباط مستقیم دارد.

درطبقه‌ی منفی یک به سبب استقرار بنا بر روی شیب فضایی جذاب با

نور طبیعی و متصل به حیاط مجاور رودخانه خلق شد که مختص برگزاری میهمانی‌ها است و در حقیقت میهمان‌خانه‌ی بناست. در طبقه‌ی مثبت یک حریم خصوصی تر قرارداد که مکانیست که خانواده بیشترین زمان را با یکدیگر سپری می‌کنند و شامل اتاق والدین و اتاق میهمان و آشپزخانه و مطبخ است. و در بالاترین طبقه‌ی بنا علاوه بر دسترسی به بام که حیاط دوم بنا نیز محسوب می‌شود، اتاق چند منظوره‌ای تعبیه شده که کارکرد دوگانه اتاق میهمان-اتاق کار را در خود گنجانده است. مخاطب بی آنکه وارد حریم خانه شود از آسانسور مستقیما به این فضا دسترسی دارد.

حضور عناصر طبیعی همچون نور در غالب سقف‌های شیشه‌ای در بالای راهروهای طبقات و همچنین برکه‌های ماهی در جوار درب ورودی خانه و چه در انتهایی‌ترین فضای خانه نمادی است از جاری کردن روح طبیعت به لا به لای جهان مملو از مصالح و عناصر تکنولوژیکی که فضاهای زیستی ما را احاطه کرده‌اند. در واقع اعتقاد داریم مواجهه با این عناصر بخصوص با حضور پررنگ حیوانات نوعی پالایش روحی و روانی و در پی آن آرامش را برای مخاطبان به ارمغان می‌آورد.

در کنار این رویکرد، به کارگیری مجموعه‌ای متنوع از آثار هنری هنرمندان جوان کشورمان در جای جای این پروژه و حتی تعبیه و در نظر گرفتن مکان‌هایی مناسب آن‌ها درمراحل اولیه طراحی داخلی پروژه رویکردی دوگانه بود که نه تنها به قوام بصری و حسی پروژه کمک شایانی می‌کرد بلکه ناشی از نوعی اعتقاد به مشارکت دادن و حمایت از هنرمندان کشور بود.

در مسیر انتخاب مبلمان و اجزای مرتبط با این بخش برخی از آن‌ها به صورت اختصاصی و برای این پروژه ساخته و خلق شد همچون میز ناهار خوری-روشنایی‌های تزئینی-تابلو نقاشی میهمان خانه که بازگوی روح حاکم بر جریان زندگی اکنون این بناست.

نام پروژه: ویلای لواسان شماره ۷ / طراح: امیرحسین تبریزی / دفتر معماری پس / متراژ زمین: ۶۸۷ مترمربع / زیر بنا: ۹۶۷ مترمربع / کاربری: ویلا، مسکونی / سال شروع و خاتمه: ۱۴۰۱-۱۴۰۳ / محل پروژه: لواسان، بلوار امام خمینی، خیابان همند جنوبی / تیم طراحی: امیرحسین تبریزی، کیانا کریمی / تاسیسات برق: مهندس رسولیان / تاسیسات مکانیک: مهندس بیات / مدیر پروژه: مهندس ایمان حقیقی / مجریان پروژه: مهندس ایمان حقیقی، مهندس میلاد طیبی / عکاس: نوید عطرش(اینستاگرام: navidatrash) وبسایت: www.patharchitects.com ایمیل: patharchitectsoffice@gmail.com اینستاگرام: amirhosseintabrizi / patharchitects

ساختمان مسکونی محمد قنواتی

هومن تهمت‌زاده

مرجان بنائی

حسین صلواتی خوشقلب

خانه‌ای متعلق به یک خانواده‌ی سه نفره- محمد قنواتی، همسر و دختر نوجوانشان- و خانه‌ی مادر که در چند سال اخیر در انتهای جنوب‌شرقی زمین توسط ایشان ساخته شده بود. خانه‌ی پیشین تخریب شد و خانه‌ی مادر باید حفظ می‌شد، خانواده‌ی قنواتی خواستار طراحی خانه‌ای در یک طبقه شدند، زیرا تصور می‌کردند در خانه‌ی یک طبقه امکان تعامل، ارتباط و برخورد بیشتری خواهند داشت. بدین ترتیب سعی بر آن شد که این ویژگی و درخواست تبدیل به فضا شود.

اختلاف ارتفاع در مقاطع امکان تنوع در خانه‌ی یک طبقه را فراهم کرد. باغچه‌ی میانی فضای زندگی، علاوه بر تامین نور و تهویه وسیله‌ای شد جهت برآوردن علاقه‌ی همیشگی صاحبخانه به گل و گیاه. خانه‌ای به دور از پیچیدگی،

ساکتین جزوی از کالبد خانه هستند که در آرامش و سکون خانه، پویایی و حرکت ایجاد می‌کنند. مانند همان گلدان‌های رها شده در گوشه‌های حیاط.

هدف، حل مسئله و هماهنگ کردن نیازهای زندگی خانواده، خصوصیات آن‌ها

درخواست تبدیل به فضا شود.

اختلاف ارتفاع در مقاطع امکان تنوع در خانه‌ی یک طبقه را فراهم کرد.

باغچه‌ی میانی فضای زندگی، علاوه بر تامین نور و تهویه وسیله‌ای شد جهت برآوردن علاقه‌ی همیشگی صاحبخانه به گل و گیاه. خانه‌ای به دور از پیچیدگی،

ساکتین جزوی از کالبد خانه هستند که در آرامش و سکون خانه، پویایی و حرکت ایجاد می‌کنند. مانند همان گلدان‌های رها شده در گوشه‌های حیاط.

هدف، حل مسئله و هماهنگ کردن نیازهای زندگی خانواده، خصوصیات آن‌ها

درخواست تبدیل به فضا شود.

اختلاف ارتفاع در مقاطع امکان تنوع در خانه‌ی یک طبقه را فراهم کرد.

باغچه‌ی میانی فضای زندگی، علاوه بر تامین نور و تهویه وسیله‌ای شد جهت برآوردن علاقه‌ی همیشگی صاحبخانه به گل و گیاه. خانه‌ای به دور از پیچیدگی،

ساکتین جزوی از کالبد خانه هستند که در آرامش و سکون خانه، پویایی و حرکت ایجاد می‌کنند. مانند همان گلدان‌های رها شده در گوشه‌های حیاط.

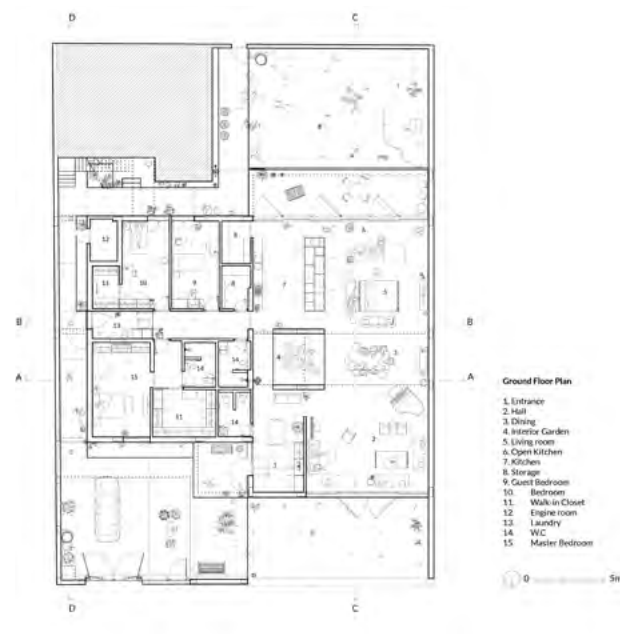
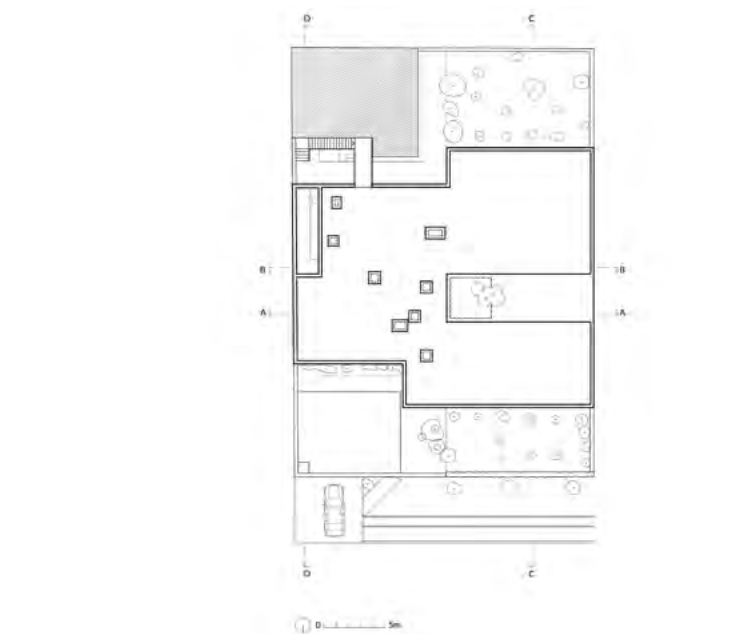
هدف، حل مسئله و هماهنگ کردن نیازهای زندگی خانواده، خصوصیات آن‌ها

نام پروژه: ساختمان مسکونی تک واحدی محمد قنواتی، ماهشهر / دفتر معماری هموز، هومن تهمت‌زاده، مرجان بنائی، حسین صلواتی خوشقلب / محل اجرا: استان خوزستان، بندر ماهشهر، ناحیه‌ی صنعتی، شهرک آتلانتیک، خیابان بندر امام / کارفرما: محمد قنواتی / تیم طراحی: هومن تهمت‌زاده، مرجان بنائی، حسین صلواتی خوشقلب / اجرا: امین تهمت‌زاده، محمد وظایفی / نظارت: دفتر معماری هموز / سازه: محمد عطار روشن / تاسیسات برقی: آرش بابازاده / تاسیسات مکانیکی: فرجی، شاهد اشرفی / گرافیک: هادی کوهی حبیبی، پریا شهبازی، نیلوفر کنعانی، محمد وطن‌چی / عکس: استودیو دید / زیربنا: ۳۸۰ مترمربع / مساحت: ۸۷۲ مترمربع.

ایمیل: tamouz.a.c.g@gmail.com

وبسایت: www.tamouzstudio.com

اینستاگرام: tamouz.a.c.g

ویلا و نیم

چکامه تقی‌زاده

امیررضا اسفهبودی

محمدحسین ذوقی

در سال ۱۳۹۷ طراحی خانه‌ای را در زمینی به مساحت ۶۵۰ مترمربع در دامنه‌ی تپه‌ای در حومه شهر مشهد آغاز کردیم. این زمین در دره‌ای که بنام گیاه بومی آن یعنی ارغوان نام داشت واقع شده بود. موقعیت سایت مذکور نسبت به بافت مجاور خود در ارتفاع پایین‌تری قرار داشت.

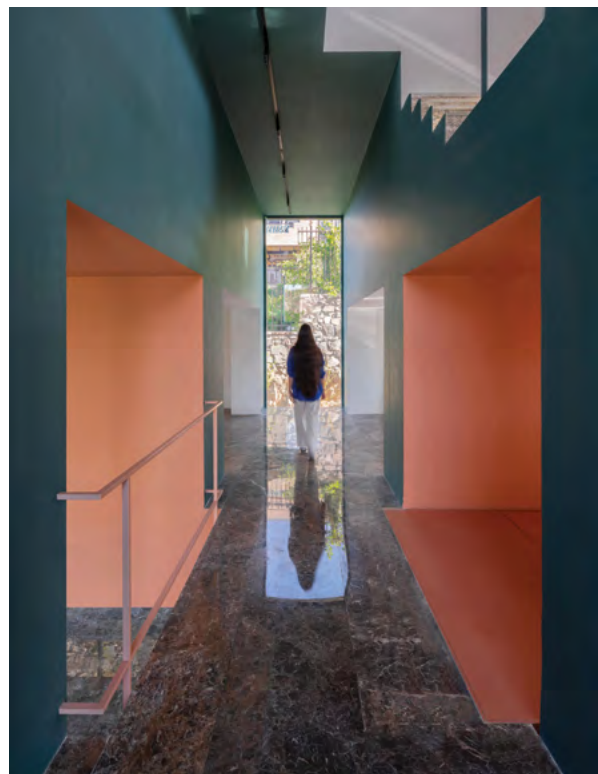
کارفرما خانه‌ای برای زندگی خانوادگی چهار نفره در این بافت آرام و بسیار کم تراکم می‌خواست. یکی از چالش‌های طراحی، درخواست فضایی بود که پسر بزرگ خانواده (یک وکیل تازه فارغ التحصیل شده) بتواند در آن زندگی و کار کند. مساله مطرح شده ما را بر آن داشت تا برنامه‌ای را موسوم به یک خانه و نیم پیشنهاد دهیم. یک خانه کامل و یک سوئیت مجزا که از طریق یک حیاط مرکزی در طبقه دوم به هم متصل می‌گردند و توسط راه پله‌ای نمایان که دسترسی مستقل سوئیت را فراهم می‌کند احاطه شده‌اند. به این ترتیب یکی دیگر از نیازهای کارفرما که وجود فضای باز خصوصی که در معرض مشرفیت خانه‌های بالا دستی نباشد پاسخ داده شد.

برای حفظ حریم خصوصی در فضاهای داخلی، ساختمان در سه طبقه با رویکردی محتاطانه برای جلوگیری از ایجاد اختلال بصری در بافت با نمایی بسته در شیب تپه به گونه‌ای قرار گرفت تا تنها نمای باز به دره را قاب کند. با ارتفاعی کوتاه تا همخوان با محیط آرام پیرامون باشد.

مسائل این پروژه یادآور چالش‌های طراحی در معماری مسکن سنتی ایرانی بود: حریم خصوصی تقریباً مطلق، مسکن چند نسلی، توجه به زمینه راه حل ارائه شده در خصوص فضاهای باز میانی فقط یک پاسخ منطقی به

نام پروژه: ویلا و نیم / دفتر معماری: Why Architects / طراحان: چکامه تقی‌زاده، امیررضا اسفهبودی، محمدحسین ذوقی / همکاران طراحی: لعیا رفیع‌انژاد، شراره فریادی، مهشید گویا / عکس: دیمن استودیو / طراح سازه: مهدی فخری / طراح برق: نوید سخاوتی / طراح مکانیک: امیر شیخی / کارفرما: علی غلامینژاد / کاربری بنا: مسکونی / مشخصات سازه: اسکلت بتنی قاب خمشی / مشخصات تاسیسات: سیستم سرمایشی داکت اسپلیت و گرمایش از کف با موتورخانه مرکزی / زیربنا: ۵۳۰ مترمربع / محل پروژه: مشهد، طبقه، شهرک ویلایی ارغوان، ارغوان ۳۸، پلاک / سال شروع پروژه: اسفند ۱۳۹۷ / سال اتمام پروژه: مرداد ۱۴۰۳

اینستاگرام: chakameh.taghizadeh / arash_esfahbodi / why_architects

همآب

امیرمسعود آقاجانی‌زاده

جهان ما امروز بیش از هر زمان دیگری نیاز به صلح دارد و این صلح تنها با تکیه به فرهنگ‌های غنی قابل دستیابی می‌باشد.

دو مورد از مهم‌ترین دلایل جنگ دوری از یکدیگر و درک نشدن و دلیل دیگر منابع هستند که جنگ بر سر آب در آینده نیز ملموس است. ما در این پروژه سعی کردیم به این دو مورد بپردازیم و راهکارهایی را در جهت نزدیکی و صلح ارائه بدهیم.

نیاز اصلی ما ترک تفکر ارتدکس گرایانه و پیش قدمی برای صلح می‌باشد این مهم می‌تواند توسط معماری مرزی ما که گسترده‌ترین آن در ساحل خلیج فارس دیده می‌شود به هدفی قابل دسترسی تبدیل شود.

ما اینجا به دنبال یافتن اشتراکات فرهنگی برای ایجاد و توصیف مفهوم همگرایی در پروژه خود هستیم تا با یک یا چند خلق مشترک به یک نقطه (هم) در یک فعل مشخص برسیم.

چشم انداز ...

همآب به عنوان یک مدل قابل تکرار در سواحل مختلف سعی در ایجاد سکونت گاهی برای افراد مختلفی دارد این مکان متعلق به افرادی می‌باشد که سعی در ایجاد جهانی بدون مرز دارند و رنج وجود مرزها را متحمل شده‌اند.

استراژی ...

استراتژی‌های گوناگون و ترکیب آنها با یک دیگر هر کدام بخشی از پروژه را به حرکت در می‌آورد و می‌تواند ما را به راه حل‌های واقع گرایانه و کم هزینه برساند در نتیجه استراتژی‌های پایداری (بخصوص آب) – تامل

فرهنگی – انتخاب بستری برای طراحی در نقطه‌ای حساس پایه‌های پروژه را بنا نهاده است...

تامل فرهنگی و سفر گپ...

روابط بین قاره‌ای، مدت‌هاست به واسطه سفری به نام گپ که توسط دریانوردان ایرانی تبادل فرهنگی گسترده بین‌ملل هند، اعراب، ایرانیان و افریقایی به خصوص ساکنین زنگبار در تانزانیا را ایجاد کرده بود و اثرات این موضوع به صورت روشن در برخی فرهنگ‌های مشترک و تأثیرات بین فرهنگی بین این ملل قابل مشاهده است از آفریقایی‌های شیرازی گرفته تا تأثیرات ادویه هندی در غذاها که اغلب توسط دریانوردان ایرانی جا به جا می‌شده است.

این پروژه در حقیقت خوانش این سفر به زبان معماری است.

احیای یک محدوده تاریخی ...

وجود عناصر ارزشمند در محدوده طراحی ما روزگاری نه تنها آب قابل شرب را در یک منطقه کم آب برطرف می‌کرده بلکه آب به عنوان یک محصول صادراتی در جنوب ایران نقش ایفا می‌کرده است به طوری که آب با لنج به عربستان صادر می‌شده.

در اینجا نقطه عناصر تاریخی ارزشمندی نیز وجود دارند این پروژه سعی می‌کند به جای گذر از آنها مجدداً آنها را به کارگیری کند که با مطالعه روی آن سعی در ایجاد نگاهی برای برنامه ریزی یک پروژه شده و به نوعی پروژه برای بازسازی یک محدوده تاریخی آن را احاطه می‌کند.

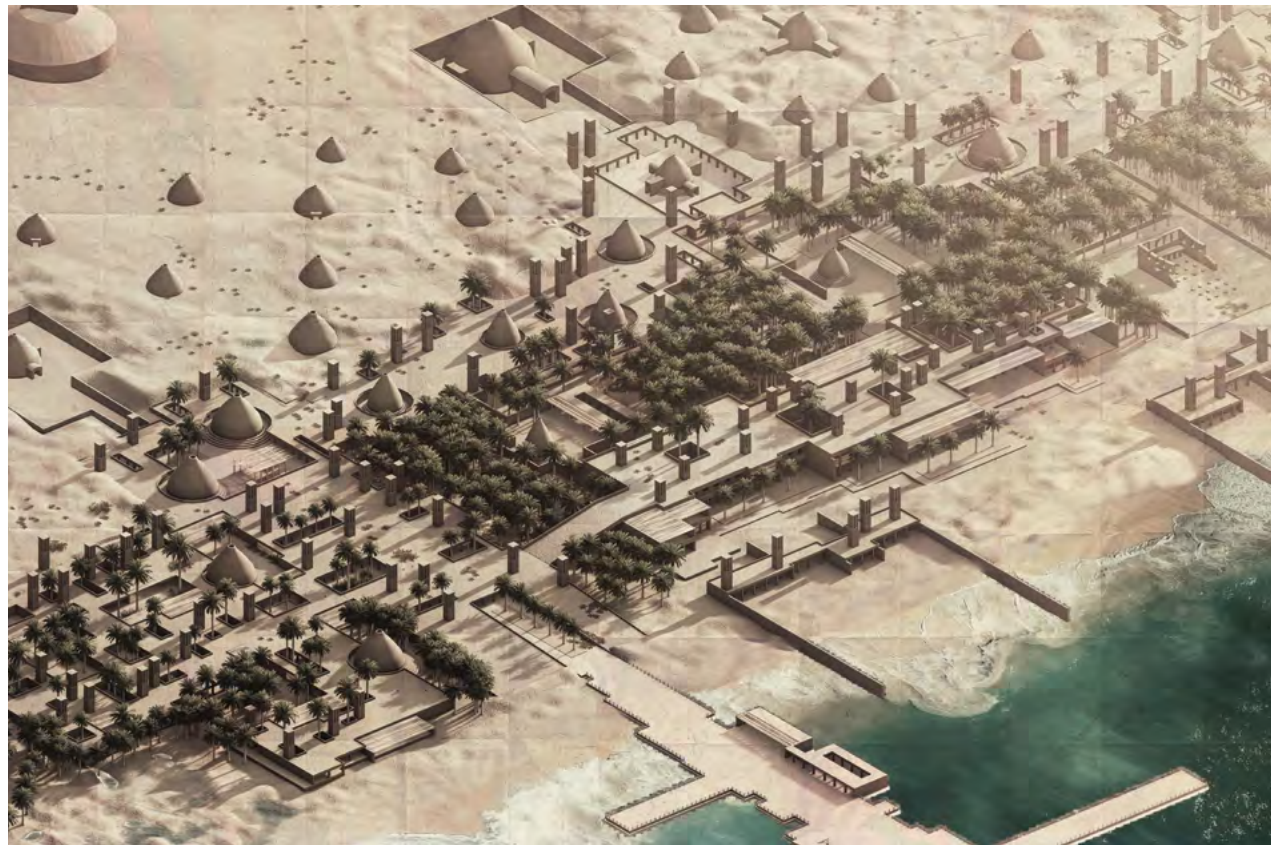
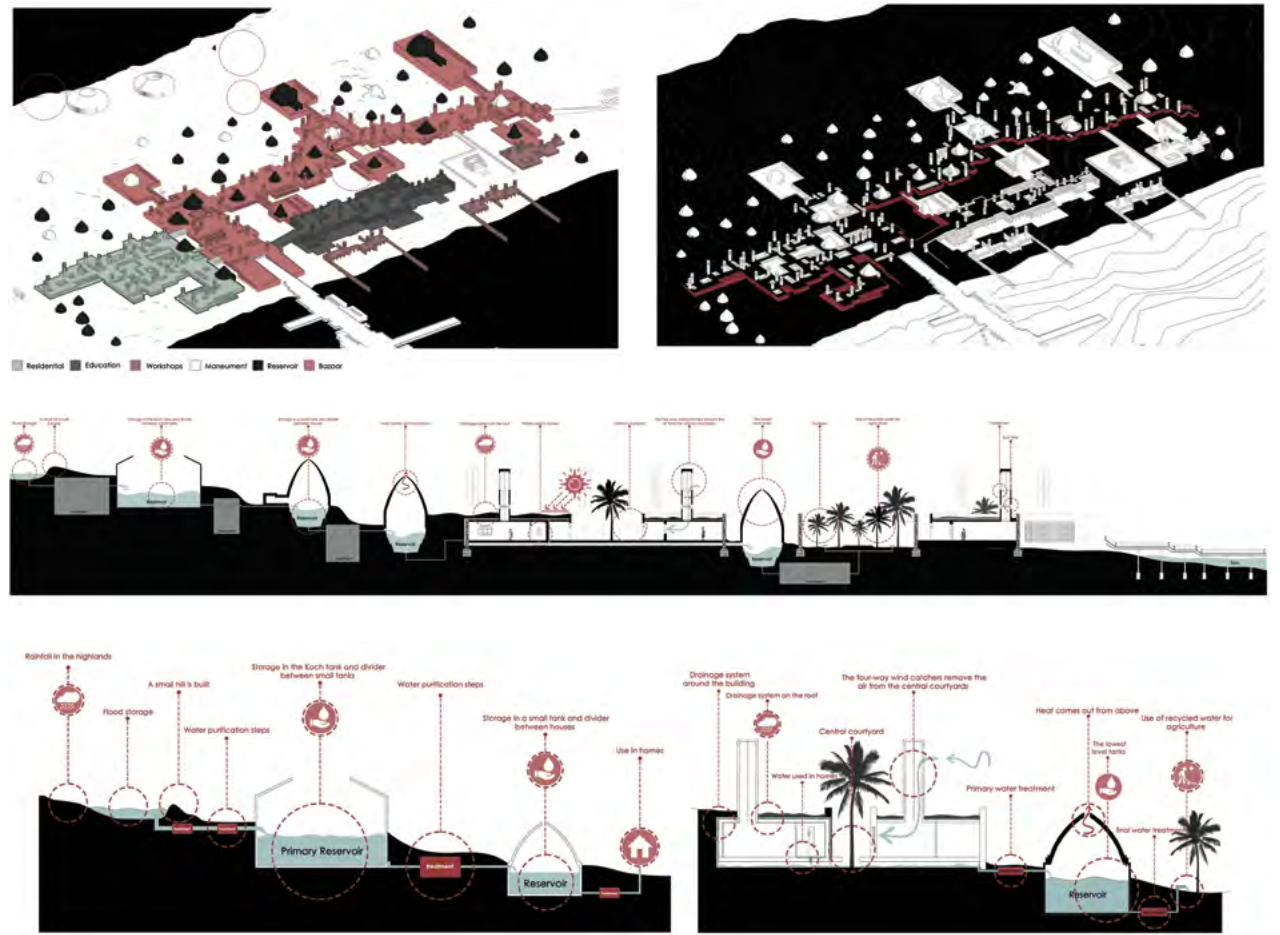
نام پروژه: همآب / عملکرد: بندر / دفتر طراحی: دفتر معماری دوران / معمار: امیرمسعود آقاجانی‌زاده / آدرس پروژه: بین بندر کنگ و لنگه، هرمزگان، ایران

/ مساحت زمین: ۲۰,۰۰۰ زیربنا: ۷,۰۰۰

وبسایت: www.epochoffice.com

ایمیل: info@epochoffice.com

اینستاگرام: [aghajanizadeh_am](https://www.instagram.com/aghajanizadeh_am) - epochoffice

کارخانه داروسازی اپال بایوفارما

بردیا معطر

الناز کاظمی

پروژه‌ی کارخانه‌ی واکسن‌سازی و داروسازی اپال بایوفارما با زیربنای ۲۱۰۰۰ مترمربع در زمینی به مساحت ۳۷,۵۰۰ مترمربع در شهر مسقط عمان و شهرک صنعتی خزان واقع شده است. این پروژه شامل سه ساختمان اصلی تولید، بسته‌بندی و اداری می‌باشد.

هدف اصلی از طراحی کارخانه‌ی ساخت واکسن و دارو محافظت از سلامتی انسان بود که مفهوم «از کوزه همان برون تراود که در اوست» به عنوان کانسپت کلیدی برای طراحی آن انتخاب شد؛ در جلسه‌ی طوفان فکری با کارفرما، تیم طراحی و بهره‌بردار مفاهیمی همچون «تولید و صنعت»، «صلابت و نظم»، «سازگاری با اقلیم» و همچنین «تکنولوژی و قدم برداشتن

در مرز دانش» به عنوان اصول طراحی مطرح شد و این ایده‌ها در المان‌های معمارانه پیاده‌سازی گردید.

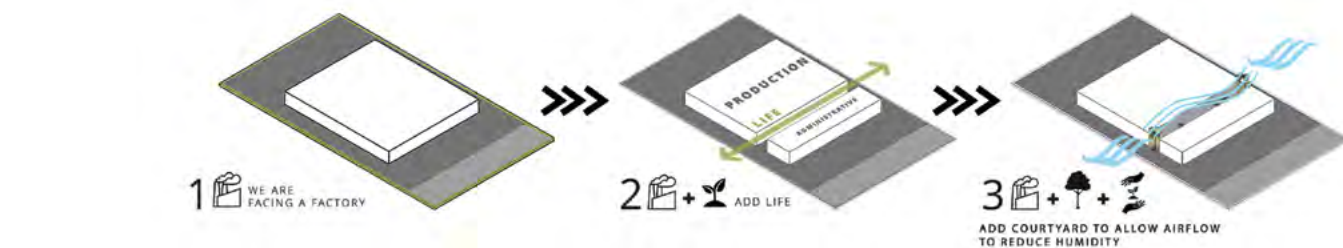
در این راستا در طراحی پروژه از تک‌درخت به عنوان نماد زندگی استفاده شد که با عنصری احاطه گردیده است تا با تکرار آن در نقاط مختلف پروژه مفهوم «محافظت از زندگی و سلامتی» در نقاط مختلف تکرار و تقویت کند. همچنین به‌کارگیری خطوط شکسته و پاندل‌های بتنی پیش‌ساخته در نمای پروژه به القای کاربری صنعتی پروژه و ایجاد حس «صلابت و نظم» کمک نموده است. علاوه بر این با جداسازی و ایجاد فاصله میان حوزه‌های تولید و اداری، حیاطی در قلب مجموعه با دسترسی آسان و کوتاه از هر دو حوزه فراهم شد تا هر دو گروه بتوانند در ساعاتی مشخص از این حیاط

نام پروژه: کارخانه داروسازی اپال بایوفارما / عملکرد: صنعتی- اداری / شرکت: مهندسین مشاور آرکمِد / معماران: بردیا معطر، الناز کاظمی / همکاران طراحی: سارا مرادی، مهسا آفتاب سوار، پریسا هوشنگ‌نیا، فرشته یوسفی / طراحی و معماری داخلی: گلشن قربانی پور، لیا اسحاقی / گرافیک: سهیل حسینی / آنالیز اقلیم و نور: منیره وطن خواه / کارفرما: شرکت اپال بایوفارما / مجری: مهندس حسینی‌پور / نورپردازی: بردیا معطر مهندس / تاسیسات: ایمان یونسی، محمدرضا نصیری / نوع تاسیسات: تهویه مطبوع با هوارسان هایت‌نیک / مهندس سازه: دکتر غفاری / نوع سازه: فریم فلزی / آدرس پروژه: کشور عمان، شهر مسقط، شهرک صنعتی خزان / مساحت زمین: ۳۷۵۰۰ مترمربع / زیربنا: ۲۱۰۰۰ مترمربع / کارفرما: شرکت اپال بایوفارما / تاریخ شروع- پایان ساخت: تیر ۱۴۰۱ - اکنون

وبسایت: www.archmedco.com

ایمیل: info@archmedco.com

اینستاگرام: Archmed.co

ویلا‌ی شماره یک

سروش روغنیان

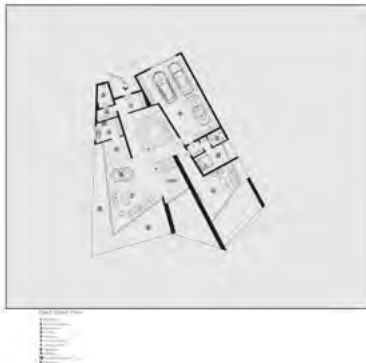
الهه موسوی

هم چرخیده‌اند یا به هم پشت کرده‌اند و در نهایت در تعامل با یکدیگر حجم کلی را ساخته‌اند.

در گام بعد عنصر دوم، حرکت سیال آب، در بالاست سایت پروژه است که وارد توده‌ی حجمی می‌شود، آن را می‌شکافد و در وید میانی حرکت می‌کند و در آن تاثیر گذاشته و از آن تاثیر می‌پذیرد و در انتها در استخر در طبقه زیرین از حرکت می‌ایستد. این شکاف ایجاد شده که از حرکت انتزاعی رود مجاور شکل گرفته است در دو سمت خود با مترپال سنگ طبیعی در فرم‌های سخت و شکسته بخش وید میانی را شکل می‌دهد که نمود بصری آن هم از نظر فرم و هم از نظر مترپال در فضای بیرونی و داخلی پروژه ظاهر شده است. علاوه بر آن شکاف ایجاد شده باریکه‌ای از نور را به توده حجمی وارد می‌کند که در طول روز کیفیت‌های فضایی متفاوتی را با بازی نور و سایه به همراه دارد.

کاربری‌ها در سه طبقه اصلی شکل گرفته‌اند که شامل: فضای آسودگی-فضای

حضور و فضای شادمانی هر کدام در کنش و واکنش با یکدیگر جاهمایی شده‌اند. بخش حضور که کاربری‌های عمومی را در خود جای داده در فضای میانی قرار دارد و عنصری اتصال دهنده و هم دور کننده دو بخش آسودگی (لایه بالایی) و فضای شادمانی (لایه پایین) است. در طبقه‌ی حضور که هم ارتفاع با تراز ارتفاعی شمال سایت می‌باشد، کاربری‌های عمومی مانند پارکینگ، فضای‌های ورودی، آشپزخانه، فضای پذیرایی، نشیمن و یک سویت مهمان جاهمایی شده است. بخش آسودگی، فضاهای خواب، تراس‌های جداگانه و یک نشیمن خصوصی را شامل می‌شود. فضای شادمانی که در طبقه‌ی پایین قرار گرفته و به واسطه‌ی شیب زمین دسترسی مستقیمی به محوطه دارد، شامل فضاهای دورهمی، استخر، فضای ورزشی و فضای تماشای فیلم است. پروژه ویلا‌ی شماره یک، تلاشی‌ست در راستای هماهنگی با زمینه، ارتباطی دو سویه با عناصر طبیعی موجود در بستر پروژه: رود بالا دست، کوه‌های پیرامون و مناظر خیرکننده طبیعی.

نام پروژه: ویلا‌ی شماره یک / معماران: سروش روغنیان، الهه موسوی / تیم طراحی: آرش مرادی، نغمه الفت، حسین انصاری، عاطفه محمدیان، سارا داداش پور / کارفرما: امیر کاظمی / موقعیت پروژه: ایران _ تهران، میگون / کاربری: مسکونی / زیر بنا: ۱۳۵۰ مترمربع / متراژ سایت: ۲۸۰۰مترمربع / سال شروع و خاتمه اجرا: ۱۳۹۹

اینستاگرام: [soroosh.roghanian](#) / [elahe.musavii](#) / [shabahang_office](#)

چهارمین جایزه ملی مرمت و احیا، ۱۴۰۳

چهارمین نشان دکتر باقر آیت الله زاده
شیرازی (حافظان میراث تاریخی)

مهندس فرامرز پارسى

چهارمین نشان دکتر باقر آیت الله زاده شیرازی (حافظان میراث تاریخی)

مهندس فرامرز پارسى

(اول بهمن ۱۴۰۳)

چهارمین شب معماران، کتابخانه‌ی ملی ایران

جناب آقای مهندس فرامرز پارسى

با درود و احترام،

با افتخار به توانمندی‌ها و دستاوردهای برجسته‌ی شما در حوزه‌ی مرمت و احیای بناهای تاریخی و معاصر ایران، به عنوان تقدیر ملی در این حوزه و در این فصل بسیار مهم از تاریخ کشورمان، چهارمین نشان دکتر باقر آیت‌الله زاده شیرازی (حافظان میراث تاریخی) ۱۴۰۳، به شما تعلق می‌گیرد.

شما با اخلاق حرفه‌ای، عشق به بناهای تاریخی، مداومت و پیگیری خستگی‌ناپذیر در حفظ و نجات آن‌ها، تلاش‌های چشمگیری داشته‌اید. با نگاهی عمیق و همت والای خود، از نخستین روزهای حضورتان در این عرصه، به عنوان یک معمار، مرمت‌کار حرفه‌ای و عاشق این سرزمین، به جایگاهی برجسته در حوزه‌ی حفاظت از میراث معماری ایران دست یافته‌اید. تلاش‌های شما و همکاران گرامیتان در بازسازی، مرمت و احیای بناها با بیش از ۴۰۰ پروژه، نقشی بسزا در حفظ هویت معماری تاریخی ایران ایفا کرده است.

شما با درک عمیق از اهمیت تاریخ معماری کشور، همواره در پی آن بوده‌اید که به بهترین نحو ممکن، آثار ارزشمند گذشته را حفظ کرده و در عین حال، معنای آن‌ها را در عصر معاصر بازتاب دهید. این مسیر پرمشقت و پرمسئولیت که تماماً، با فداکاری، گذشت از رفاه شخصی و آسایش خانواده همراه بوده است، نشان از تعهد و عشق شما به میراث فرهنگی و تاریخ معماری ایران دارد.

شما با پیشگامی در عرصه‌ی مرمت و احیا، در حقیقت نه تنها به حفاظت فیزیکی از بناهای تاریخی پرداخته‌اید، بلکه با آموزش اصول مرمت به نسل‌های جدید، گام‌هایی مؤثر در ارتقای دانش و فرهنگ مرمت در کشور برداشته‌اید و به‌خوبی نشان داده‌اید که در کنار فناوری و نوآوری، همیشه باید به ریشه‌ها و هویت فرهنگی خود نیز پایبند بود.

با اهدا این نشان از تلاش‌ها و فداکاری‌های شما در مسیر حفاظت از میراث و تاریخ معماری ایران تقدیر و تشکر می‌نماییم. امید است که همچنان در مسیر حفظ و احیای این گنجینه‌های بی‌بدیل تاریخی، بتوان‌تر از گذشته گام بردارید.

این نشان به پاس اخلاق حرفه‌ای، تلاش مستمر و شبانه‌روزی شما در آموزش، حفظ و احیای بناهای ارزشمند تاریخی و معاصر ایران، که با همت و پشتکار فراوان و با یاری همکاران گرانقدر خود انجام داده‌اید، به شما اهدا می‌شود.

باشد که نام شما همواره در تاریخ معماری ایران، همچون نگینی درخشان، بدرخشد.

تصویر صفحه‌ی روبرو: اهدای چهارمین نشان دکتر باقر آیت‌الله‌زاده شیرازی توسط هادی احمدی روئینی به فرامرز پارسى

خانه‌ی نام

شهاب‌الدین غفاری

آیا احیا و بازسازی یک بنای معمولی در بافت قدیمی می‌تواند به عنوان یک پروژه‌ی فکری معماری و یک الگوی تکرار شونده در بافت تاریخی شهر بدل شود؟ بافت تاریخی با رها شدن توسط مالکین و کوچ آنها به نقاط دیگر، خود به خود در حال تخریب است. برای از بین نرفتن خانه‌های قدیمی در بافت، نیاز داریم تا نظام فضایی از کار افتاده و سنتی این خانه‌ها را با سبک زندگی شهروند امروزی، به هماهنگی برسانیم.

گاهی احیای یک بنا، بافت از یاد رفته‌ی قسمتی از شهر را به گونه‌ای جان می‌بخشد که در نهایت آن را شبیه به تحقق یک آرمان، هدف و آرزو می‌کند. تبدیل به گذرگاهی می‌شود برای حضور مردم و اینگونه شهروند معاصر را در تبادل با میراث فرهنگی‌اش قرار می‌دهد تا با درک کیفیت چنین بناهایی در چند قدمی خود، کمبود حضور چنین الگوی فکری‌ای را در بافت‌های شهری احساس کند، چرا که در این آمد و شدها، دیگر عملاً چنین کیفیتی را تجربه و لمس کرده است.

این پروژه در قسمتی از بافت قرار گرفته که از دو سو با خیابان قوام و نادری و از دو سوی دیگر با باغ‌های سفارت روسیه و انگلستان احاطه شده است. در این بافت تعداد زیادی از خانه‌های پهلوی اول و دوم موجود هستند و طی سال‌های گذشته پژوهش‌های فراونی برای نشانه گذاری این خانه‌ها صورت گرفته است. پروژه نام جزو بناهای پهلوی دوم است که در یکی از قدیمی‌ترین محله‌های این بافت به نام مسعود سعد قرار گرفته و بیشتر ساکنین این بخش را ارامنه و زرتشتیان تشکیل می دهند. کوچه‌ی مینو که پروژه‌ی نام در آن واقع شده، در ضلع جنوبی آن همگی یک معمار داشته‌اند. این ساختمان‌ها بنای سنتی نبوده‌اند و جزو اولین خانه‌هایی هستند که مهندس معمار داشته‌اند و از تیرهای فولادی در ساخت آنها استفاده شده است. معمار این کوچه، ارمنی بوده و چند خانه دیگر هم در این کوچه و احتمالاً در کوچه‌های اطراف کار کرده است، برخی از این بناها به لحاظ معماری به گونه‌ای چشم نواز به هم مربوط هستند.

پروژه‌ی نام در سال ۱۳۹۷ توسط علی شاکری مقاوم سازی اولیه و طراحی برای کاربری مسکونی شد. پس از آن برای ۴ سال رها شد و سپس در سال ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۳ توسط شهاب غفاری برای کاربری نیمه عمومی به عنوان مجموعه‌ای در چهار قسمت که شامل سینما تک، گالری، استودیو، کتابخانه و روف گاردن بود به اتمام رسید.

نگاه به پروژه‌ی نام یک نگاه میراثی نیست، باتوجه به بی نامی بنا، آنچه که اهمیت داشته آماده شدن این پروژه برای زندگی معاصر است اما به گونه‌ای که اصالت بنا نادیده گرفته نشود. در عمل متریا‌ل‌ها و تکسچرها اصالتشان را دارا هستند و هیچگاه به آنچه که بودند باز نمی‌گردند و احساس نوستالژیک را در مخاطب بر نمی‌انگیزند.

متریال‌های جدید به گونه‌ای کنار متریال‌های کهنه قرار گرفته‌اند که گذشته و حال از بین آنها قابل تفکیک نیست و نکته‌ی قابل تأمل در همین است که این روش می‌تواند روشی پیشنهادی برای ضمانت مانایی بناهای بی نام در بافت باشد که با کمترین هزینه تکرار شود و در مدار تفکر سایر معماران برای اجرا قرار گیرد.

بازسازی خانه‌ی نام بازسازی و احیا بافتی است که در واقع یک پروژه‌ی فکری است که از برگرداندن یک بنای معمولی شروع می‌کند و به ارزشمندی بافت آن قسمت از شهر می‌انديشد. چرا که مجموعه‌ای از بناهایی با ادبیات مشترک می‌توانند به احیا بافت کمک کنند و منجر به ارتقا فرهنگ و بوجود آمدن کلونی‌های زیستی با اصالتی شوند. به نظر می‌رسد، تفکر شهری و جنبش‌های اخیر در رابطه با ایده‌ی بازگشت به مرکز و مرزهای تاریخی تهران، باعث تغییرات جدی در جریان زیست شهری و ارتقاء فرهنگ شهروندان شده است. بنابراین، ایجاد الگوی تکرار پذیر هدفمند باعث می‌شود حرکت به سمت احیای یک بنای بی نام معمولی دیگر در بافت گسترش یابد و به این ترتیب یک بنای بی نام دیگر نام بگیرد.

پروژه‌ی "نام" در تفکر معماری این پروژه، بنا به عنوان یک ساختمان ارزشمند در نظر گرفته شده است نه یک آبژه‌ی میراثی. به همین منظور پرداخت بر روی جزئیات پروژه صرفاً به مثابه مرمت و بازآفرینی گذشته نیست و در نقش ویتروینی نوستالژیک عمل نمی‌کند بلکه خود را به امروز و اکنون زندگی معاصر وصل می‌کند. تا جایی که در پروسه‌ی بازسازی آن، تصمیم بر آن شد تا فضایی شود برای هم اندیشی پیرامون هنرهای بینا رشته‌ای و اینگونه، اولین ویدیو آرت‌گالری در تهران از دل خانه‌ای ارزشمند بیرون آمد سپس با سینما تک کوچکی در فضای زیر زمین و دو واحد هوم آفیس برای آرتیست‌ها، یک سویت برای کتابخانه و همچنین یک فضای روف گاردن برای گفتگو مشخصا یک فضای بینا رشته‌ای شد و جنبه‌ای فرهنگی به خود گرفت. "ایده‌ی حذف معمار به نفع فضا" به این مضمون اشاره دارد که معمار با آگاهی تصمیم می‌گیرد بنا را به شیوه‌ای بازسازی کند که المان‌های طراحی شده‌ی معماری او به نفع کاربری ساختمان با آگاهانگی در سکوت به هماهنگی فضایی برسند.

در حقیقت معمار با پاک کردن اثر انگشتش یا به اصطلاح امضای معمارانه‌ی خودش در پروژه به نفع پیدایی فضا، حضور پیدا می‌کند. با این روش فضا به یک سیستم ارگانیک تبدیل می‌شود که در آن وجود هیچ یک از عناصر، تزئینی نیست اما کارکردی زیبایی شناسانه دارد. خصوصی‌سازی همه‌ی آیت‌های معماری در طراحی، در پیوندی اندام‌وار با یکدیگر قرار می‌گیرند و به این ترتیب اتصالات و جزئیات در بعضی قسمت‌ها با وجود آنکه بسیار ظریفند اما جداکردنشان از معماری و فضا ممکن نیست چرا که فضاها در یک تنانگی واحد با یکدیگر قرار گرفته‌اند.

طراح: شهاب الدین غفاری / معمار: شهاب الدین غفاری / تیم طراحی: شرمین جندقی، وحیدرضا شعبانیان / تیم اجرا: وحید رضا شعبانیان - شهاب الدین غفاری / نظارت: خانه طراحان / سازه: مسعود داریوشی، ایمان برزگر / تأسیسات برق و مکانیک: امید امیدوارم / گرافیک: رضا عابدینی / تیم پرزانت: مهسا اسماعیلی / زیربنای کل: ۵۹۰ مترمربع / زیربنا: ۱۲۵ مترمربع / محل پروژه: تهران / نوفل لوشاتو / تصاویر: علی دقیق، علیرضا یزدیزاده / مشخصات کارفرما: محمد پرویزی / کاربری بنا با ذکر جزئیات (زیر زمین، سینما تک) - (همکف، گالری بینا رشته ای) - (اول و دوم ، استودیو : Home Office) - (بام، کتابخانه و روف گاردن) (خریشته، موتورخانه و تأسیسات / برق و تأسیسات: امید امیدوار / زمین پروژه: ۱۲۵مترمربع، ۱۸۶ مترمربع / سال شروع و خاتمه اجرا: مرداد ۱۴۰۱ تا اسفند ۱۴۰۲ / نوآوری ها و مزایای پروژه: توجه به کالبد بنا و بستر طرح ،تلفیق ساختار مقاوم سازه فلزی و بتن ، کاربری قبلی و فعلی بنا، مسکونی به گالری، سینما تک و اقامتگاه هنرمندان / محدوده مداخلات: مداخلات با توجه به بستر طرح صورت گرفته و بنا برضرورت ها مداخله انجام گرفته است / وضعیت بنا قبل از بازسازی: غیر قابل سکونت / مهم ترین ارزشهای بنای موجود: پوسته بنا ،تأسیات فضاها و کالبد هندسی بنا / سازه: دیوار باربر باتیر فولادی ، سقف طاق ضربی / تأسیسات اولیه بنا: دارای تأسیات الکتریکی و مکانیکی کارگاهی / محل پروژه با کروکی و نشانی دقیق ایمیل: Studio.fdh@gmail.com Shahab___ghaffari اینستاگرام:

فضای تمرین

بهادر کاشانی مدنی

در طراحی پلان و تقسیم‌بندی فضاها، ابتدا ارزش‌ها و پتانسیل‌های فضایی ساختمان موجود با خواسته‌های کارفرما و تحلیل فضایی بر اساس کاربرد بخش‌های مختلف، مورد توجه قرار گرفت و نتیجه‌ی آن با مد نظر قراردادن دسترسی‌ها، دیدها و منظرها، فضاهای مکث و فضاهای تقسیم، تسهیل دسترسی معلولین، تهویه و نور طبیعی، پلان نهایی را تشکیل داد.

در طراحی احجام و المان‌های جدید، مانند باغچه‌ی مرکزی همکف، فورم و چیدمان کاشی‌های کافه و سرویس‌های بهداشتی، از اشکال و المان‌های موجود در ساختمان الهام گرفته شد. احجام تشکیل‌دهنده‌ی کانتراها کافه، کانتراهای پذیرایی و کتابخانه، همه از جنس گچ به گونه‌ای ساخته شدند که گویی از دل دیوارها بیرون آمده‌اند.

در استفاده‌ی مختصر و با وسواس از متریال در بخش‌های مختلف و تلاش در احیا، تعمیر و بازسازی عناصر موجود در ساختمان، حتی در بخش‌هایی باقی ماندن نواقص به شکل دست‌نخورده، تلاش شد تا اصالت و هویت ساختمان حفظ شود. با نمایان کردن آجرهای طاق ضربی برخی سقف‌ها و آجرهای دوده گرفته در مسیر دودکش قدیمی ساختمان، قدمت و گذر زمان به نمایش درآمد.

نور طبیعی با ایجاد یک وید در مرکز ساختمان و تعبیه‌ی پنجره‌ی سقفی در بام، به داخل ساختمان راه پیدا کرد. در کنار پنجره‌ی کتابخانه که به مدد مجاورت با درخت تناور توت نر در حیاط، نور کنترل شده‌ای فراهم آمده بود، فضایی دنج جهت نشست و مطالعه کردن ایجاد شد.

کارفرمای پروژه‌ی "فضای تمرین" حتی پیش از انتخاب ساختمان پروژه، تعریف و تصور مشخصی از فضای مورد نظر خود داشت و این فضا را بدین شکل تعریف می‌کرد: "فضای تمرین" تحقق یک رویا است. رویای داشتن خانه‌ای مستقل برای فعالیت گروهی از هنرمندان موسیقی و تئاتر؛ خانه‌ای که در آن بتوانند رویاهایشان را به حقیقت تبدیل کنند، تمامی فعالیت‌ها و برنامه‌هایشان را سازماندهی کنند و در نهایت دستاوردهایشان را با دیگران به اشتراک بگذارند. در واقع "فضای تمرین" سعی دارد چیزی شبیه به قلمرو سوم را ایجاد کند، چیزی که هم هنر است و هم زندگی، پدیده‌ای تشکیل یافته از هر دو که این امکان را فراهم می‌کند تا دیدگاه رسمی هنر و سنت‌های هنرمندانه را به چالش بکشاند و به سوی مرزهای کشف نشده قدم بردارد.

با این پیش‌زمینه، با همکاری و همفکری میان کارفرما و معمار، مکان ایده‌آل انتخاب و توسط کارفرما خریداری شد. تعاریف و خواسته‌ها، طی جلسات پی در پی رشد پیدا کرد، به خواسته‌ها با جوابی معمارانه پاسخ داده شد و به خطوط و تصاویر اولیه تبدیل شد، بدین شکل معماری "فضای تمرین" متولد شد. معماری "فضای تمرین" هر آنچه را که اعتبار و اصالت داشته باشد می‌پروراند با علم بر اینکه هیچ چیز کامل نیست؛ معماری "فضای تمرین" در جستجوی خلق جزئیات ظریف و ناپیداست.

ساختمان انتخاب شده، خانه‌ای دو طبقه با قدمتی بیش از ۸۰ سال، در قلب منطقه‌ی فرهنگی تهران، واقع در خیابان نوفل لوشاتو، خیابان شهروود بود. ساختمانی بکر و با ظاهری کهنه اما با اصالت.

نام پروژه: انستیتو هنری موسیقی و تئاتر "فضای تمرین" / عملکرد: انستیتو هنری موسیقی و تئاتر / مهندسین مشاور: گروه معماران و مهندسین کدو / معمار: بهادر کاشانی مدنی / همکاران طراحی: مریم جوادیان، آریلا شیدایی، تینا تقی‌زاده / طراحی و معماری داخلی: بهادر کاشانی مدنی (گروه معماران و مهندسین کدو) / کارفرما: نوید گوهری، سارا اکبری / مجری: گروه معماران و مهندسین کدو / مدیر اجرا: بهراد کاشانی مدنی / تیم اجرا: علی شایگان‌فرد، داوود شفيعی / مهندس سازه: رضا مهباندوست / دست‌ساخته‌های سرامیکی: بهاره خُمیری (کارگاه سرامیک بهاره) / نوع سازه: سازه قدیم: دیوار حمال و سقف طاق ضربی - تقویت / سازه جدید: بهسازی پی، دیوار برشی، تیر و ستون فلزی / نوع تاسیسات: پکیج - داکت اسپلیت / آدرس پروژه: تهران، خیابان نوفل لوشاتو، خیابان هانری کوربن، خیابان شهروود، پلاک ۱۲ / مساحت زمین: ۳۶۵ مترمربع / زیربنا: ۵۲۵ مترمربع / تاریخ شروع: دی ماه ۱۳۹۹ / پایان ساخت: آذر ماه ۱۴۰۱ / عکاس پروژه: محمد حسن اتفاق

وبسایت: www.cando-eng.com
ایمیل: info@cando-eng.com
اینستاگرام: [candoarchineeringgroup](https://www.instagram.com/candoarchineeringgroup)

موزه هایده چنگیزیان

بهادر کاشانی مدنی

جنوب گالری جنوبی قرار دارد. در طبقه ی دوم، اتاق مدیریت قرار دارد که دارای یک سرویس و حمام است و یک بالکن وسیع در سمت جنوب اتاق. دو انبار در دو نیم طبقه ی دیگر ساختمان قرار دارد که یکی از آنها به اتاق سرور اختصاص داده شد.

در جریان احیا گچکاری ساختمان، توجه مان به آجرکاری و نعل درگاه های چوبی قدیمی درها و پنجره ها جلب شد، در بخش هایی از ساختمان، این آجرکاری با ارزش از گچ تمیز و بندکشی آنها مرمت شد و بصورت نمایان به نمایش درآمد و این خود به یکی از المان های شاخص پروژه تبدیل شد. المان ها و بخش های ارزشمندی مانند هندریل گچی راه پله، پله های موزاییک درجای راه پله، تیرهای چوبی نعل درگاه درها، درهای چوبی و نمای اصلی بنا که از سیمان شسته بود، تعمیر، مرمت و در مواردی مطابق نمونه قدیمی از نو ساخته شد.

در ورودی راه پله، یک آینه و چوب بار باله، بصورت سمبلیک طراحی و اجرا شد تا در بدو ورود به ساختمان، سابقه هنری صاحب خانه، برای مراجعه کننده آشکار شود. کلیه پنجره های جنوبی ساختمان بصورت قدی درآمد و در طبقه همکف، بازشو پنجره به گونه ای طراحی شد که ارتباط حیاط با فضای اجرا، کامل و بدون مزاحمت صورت پذیرد. برای کلیه پنجره ها، شب بندهای چوبی به گونه ای طراحی شد که هم سایه مناسب ایجاد کند و هم در موقع نیاز با قفل کردن آنها، از خانه محافظت شود. پرگولای ورودی با تنه های باریک درخت احیا شد تا شاخه های درخت پیر مو، روی آنها قرار گیرند و سایه ای دلنشین در ورودی حیاط ایجاد کنند و با صدای آب حوضی که در گوشه باغچه ایجاد کردیم، حال و هوای حیاط خانه ایرانی را زنده کنیم.

مرمت و بازسازی خانه ای قدیمی در قلب تهران، فرصتی مغتنم برای هر دفتر معماری است. این موضوع زمانی اهمیت دو چندان پیدا می کند که کارفرما، یکی از چهره های ارزشمند فرهنگ و هنر ایران باشد. هایده چنگیزیان، از نخستین زنان رقصنده باله در ایران است که باله فرنگی را در شکل ایرانی آن عرضه کرد. ملک مورد نظر، که خانه ای قدیمی و رو به تخریب بود، در سال ۱۴۰۱ توسط ایشان خریداری شد. ایشان قصد داشتند موزه ای تأسیس کنند که به گفته خودشان، داستانی مصور باشد از تمام رویدادها و افرادی که نقش مهمی در زندگی ایشان بازی کرده اند. محلی جهت به نمایش گذاشتن گنجینه هنری ایشان و برگزاری رویدادهای هنری.

خواست کارفرما، خانه ای بود به سبک خانه های سنتورینی یونان، با دیوارهای سفید و در و پنجره های آبی. چالش اصلی پروژه برای ما، ایجاد هماهنگی بین خواسته کارفرما و حفظ اصالت خانه ایرانی بود. بدین منظور، با مطالعه پیرامون خانه های ایرانی و با رویکرد احیای فضاها و المان های موجود در ساختمان طرح کلی پروژه شکل گرفت.

ساختمان با قدمتی حدود ۷۰ سال و زیربنای ۲۲۰ مترمربع در دو طبقه، واقع در بن بست اول در ابتدای خیابان هانری کربن می باشد. قرار گیری در پهنه فرهنگی رودکی و مجاورت این ملک با مراکز مهم فرهنگی مانند تئاتر شهرزاد، تئاتر نوفل لوشاتو، وست گالری و خانه سرهنگ بهرامی، از نکات جالب توجه در مورد محل قرار گیری ملک است. در طبقه همکف، سرسرای ورودی، اتاق نمایش و اجرا، آشپزخانه و انبار قرار گرفته. در نیم طبقه ی اول، سرویس های بهداشتی عمومی در محل قدیم خود بازسازی شد. در طبقه ی اول دو گالری قرار دارد که بوسیله یک درگاه با هم مرتبط هستند، بالکن کوچکی در سمت

نام پروژه: «موزه هایده چنگیزیان» / عملکرد: موزه، فضای فرهنگی و هنری / دفتر طراحی: گروه معماران و مهندسين كندو / معمار اصلی: بهادر کاشانی مدنی / همکاران طراحی: مریم جوادیان، آیلا شیدایی، تینا تقی زاده / طراحی و معماری داخلی: بهادر کاشانی مدنی (گروه معماران و مهندسين كندو) / کارفرما: هایده چنگیزیان / مجری: گروه معماران و مهندسين كندو / مدیر اجرا: بهراد کاشانی مدنی / تیم اجرا: علی شایگانفرد – داوود شفیعی / مهندس سازه: رضا مهماندوست / دست ساخته های سرامیکی: بهاره خُمیری (کارگاه سرامیک بهاره) / نوع سازه: دیوار حمال و سقف طاق ضربی / نوع تاسیسات: پکیج – اسپلیت / آدرس پروژه: تهران، خیابان نوفل لوشاتو، خیابان هانری کوربن، بن بست اول، پلاک ۱ / مساحت زمین: ۱۳۵ مترمربع / زیربنا: ۲۲۰ مترمربع / تاریخ شروع: مرداد ماه ۱۴۰۱ / پایان ساخت: اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ / عکاس پروژه: محمد حسن اتفاق

وبسایت: www.cando-eng.com

ایمیل: info@cando-eng.com

اینستاگرام: [@candoarchineeringgroup](https://www.instagram.com/candoarchineeringgroup)

اقامتگاه بوم گردی آینه‌ی سیستان

علیرضا بارانی

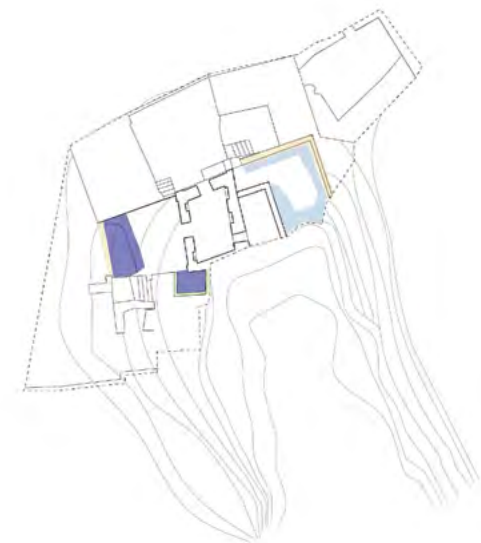
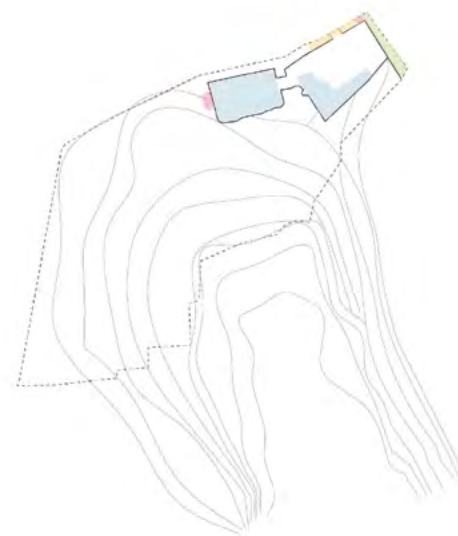
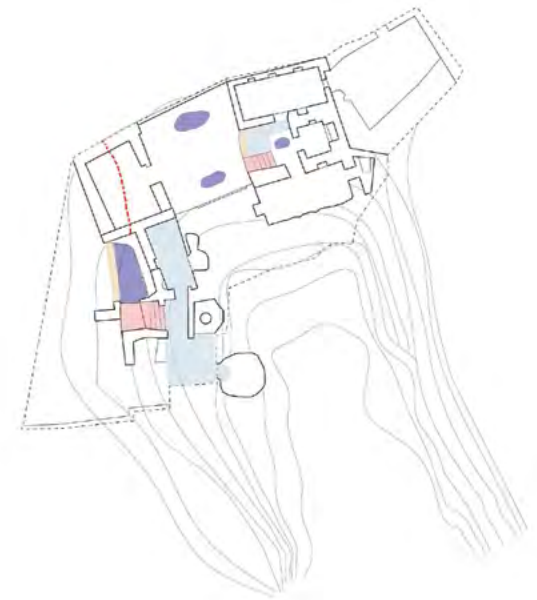
با رها شدن خانه در طول سالیان دراز، متأسفانه بخش مرکزی آن ویران شده بود که این ویرانی از سقف طبقه‌ی اول تا زیرزمین را شامل می‌شد. در تصمیم‌گیری برای این بخش خانه و با استدلال اینکه از طرفی بازسازی می‌تواند ارزش‌های اصلی خانه را تحت تأثیر قرار دهد و از سوی دیگر استفاده‌ی مجدد و تداوم زندگی بنا نیاز به تغییرات جزئی را پیش می‌کشد، استفاده از حفره‌ی به‌وجود آمده به عنوان یک فضای ارتباطی مد نظر قرار گرفت. حفره‌ی به‌وجود آمده پوشانده و پلکانی در میان آن به منظور برقراری ارتباط عمودی در نظر گرفته شد. به منظور نمایاندن این الحاقات معاصر در بنا تصمیم بر آن شد تا الحاقات با متریال و رنگ متفاوت از بنای اصلی متمایز شود.

این خانه‌ی روستایی سیستانی پس از حدود... سال تلاش استادکاران و حمایت دغدغه‌مندان میراث مرمت شد و پس از مرمت بود که به عنوان آینه‌ای از خانه‌های سیستانی به ثبت ملی رسید و توانست نه تنها اقامتگاهی را برای گردشگران بلکه مکانی را برای اجتماع علاقه‌مندان به فرهنگ سیستان و همچنین آموزش ساکنین روستا و همسایگانش فراهم آورد.

آینه‌ی سیستان بخشی از میراث معمولی خانه‌های روستایی شمال سیستان و بلوچستان است که مشخصه‌ی آن‌ها وجود حیاط‌ها و مهتابی‌های متعدد جهت بهره‌گیری از بادهای منطقه، همچنین اتاق‌هایی با پلان مستطیل ساخته شده از مصالح خشتی است. این خانه بیش از صد سال همواره محل اقامت و کار خانگی ساکنینش بوده است. از این‌رو تبدیل آن به فضایی اقامتگاهی می‌توانست بهترین انتخاب در استفاده‌ی مجدد از آن باشد و دوباره زندگی را به آن برگرداند. دو هدف مهم در مواجهه‌ی با این خانه‌ی روستایی را می‌توان حفظ ویژگی‌های دارای ارزش قدمت و تداوم زندگی بنا در دوران معاصر برشمرد. از این‌رو مداخله‌ی حداقلی به عنوان استراتژی اصلی مرمت بنا در نظر گرفته شد. از آن‌جایی که در ساخت و تجهیز خانه‌های روستایی سیستان هیچ‌گاه عناصر گران‌قیمت و لوکس استفاده نمی‌شده است تصمیم‌گرفته شد چه در مرمت و چه تجهیز بنا به این ویژگی احترام گذاشته شود. از این‌رو مرمت ارزان، با همکاری استادکاران محلی و تکنولوژی‌های بومی در دستور کار قرار گرفتند.

سازه بنا: سازه بنا خشتی، تاق و قوس / زیر بنا: ۳۵۰ متر / ایده طراحی: آینه‌ی سیستان بخشی از میراث معمولی خانه‌های روستایی شمال / سیستان و بلوچستان است که مشخصه‌ی آن‌ها وجود حیاط‌ها و مهتابی‌های متعدد جهت بهره‌گیری از بادهای منطقه، همچنین اتاق‌هایی با پلان مستطیل ساخته شده از مصالح خشتی است. / این خانه بیش از صد سال همواره محل اقامت و کار خانگی ساکنینش بوده است. از این‌رو تبدیل آن به فضایی اقامتگاهی می‌توانست بهترین انتخاب در استفاده‌ی مجدد از آن باشد و دوباره زندگی را به آن برگرداند / ساخت شروع و خاتمه: ۹۸ شروع و ۱۴۰۱ خاتمه / نوآوری و مزایای پروژه: استفاده از حفره‌ی به‌وجود آمده به عنوان یک فضای ارتباطی مد نظر قرار گرفت. حفره‌ی به‌وجود آمده پوشانده و پلکانی در میان آن به منظور برقراری ارتباط عمودی در نظر گرفته شد. به منظور نمایاندن این الحاقات معاصر در بنا تصمیم بر آن شد تا الحاقات با متریال و رنگ متفاوت از بنای اصلی متمایز شود. از اولین خانه‌های روستای که تبدیل به بوم گردی شد تا حد امکان متریال اصیل بنا حفظ شده است / کاربری قبلی و فعلی بنا: مسکونی - متروکه- اقامتگاه بوم گردی محدوده مداخلات: در بعضی قسمت‌ها که دیوار‌ها و سقف‌ها بطور کلی تخریب شده بود / مجدداً با متریال متفاوت اجرا شده و در بخش‌هایی سقف‌ها تقویت شده و کف‌سازی حیاط‌ها و فضاهای داخلی / مهمترین ارزش‌های بنای موجود: ارزش معمارانه دستکند بودن بنا و پلکانی بودن آن تاریخ بنا مربوط به دوره قاجار ارزش زیست محیطی اقلیم و باد

خانه‌ی گلچقانه

ساسان پوریان

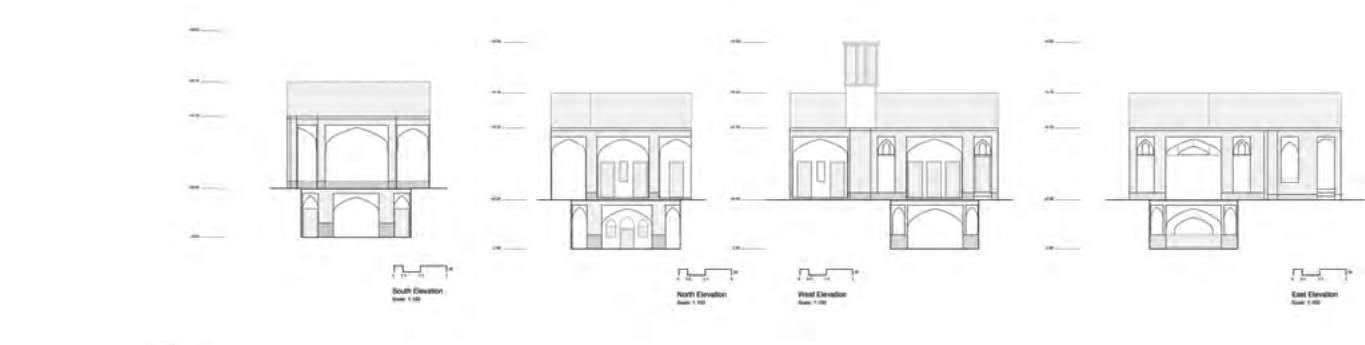
۸ سال پیش از این، زمستان، در یکی از محله‌های قدیمی خانه را جهت اجاره یافتن، صدایش می‌کنم خانه، چون از همان سال خانه شد، خانه ماند و هنوز خانه ما است. خیلی سریع و به دور از وسواس و مشکل پسندی خانه را پسندیدم. و بر چشم بر هم زدنی اسباب و وسایلم وسط حیاط خانه پهن بود. من یک خانه‌ی قدیمی متروکه اجاره کرده بودم، برای گذران سال آخر دانشجویی. بی خبر از آنچه خانه، در دل پنهان داشت.

از دیگر همسایه‌های مهم خانه لاجوردی، خانه فیلسوفی و خانه پورحکیمی بوده که آنچه از تاریخ شفاهی می‌آید، از دهه ۶۰ رو به متروکه شدن و ویرانگی رفته است. که در سال‌های اخیر نظر سرمایه گذاران جهت مرمت و بازسازی جلب کرده‌اند.

اما خانه، با وجود تغییرات متعدد، روابط هندسی و تناسبات دقیقی داشت. حیاط گودال باغچه تقریباً در مرکز حیاط و اتاق‌ها در ۲ طبقه در ۳ ضلع دور حیاط جانمایی شده بودند. نماها به کلی تغییر کرده بود و پلان دارای الحاقاتی بود که چشم را به کلی منحرف می‌کرد اما زبان تاریخی خود را پنهان نمی‌کرد. آنچه مقابل ما بود یک ساختمان گودال باغچه متوسط مقیاس ۲ طبقه با پلان ۹ بخشی و روابط و سازمان فضایی پیچیده و منطبق بر پلان‌های تیپ اواسط-اواخر قاجار کاشان بود.

گرچه باغ و باغچه‌ای نداشت اما حیاط گودالی داشت که می‌شد گل و گلدانی نگه داشت. خبری از بادگیر و هشتی یا عناصر اصیل خانه‌های خیلی قدیمی کاشان هم نبود. در عوض افتاب خوبی داشت، اینقدر که عصرها تا انتهای اتاق سه‌دری را می‌گرفت. یا مثلاً از پشت بام کوه‌ها پیدا بودند. خب دیدن کوه هم در کاشان چیز کمی نبود.

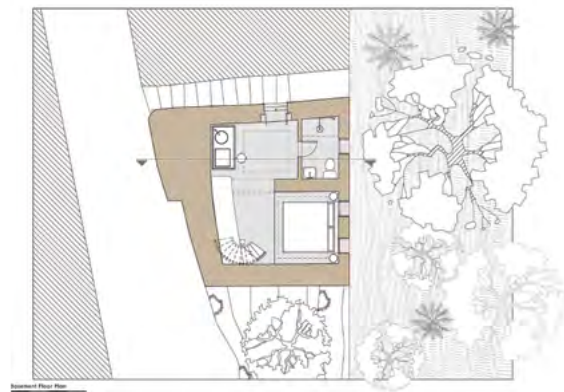
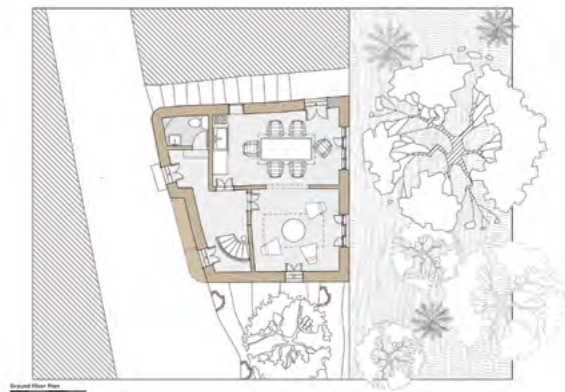
به همین ترتیب سال آخر دانشگاه، سه چهار سالی طول کشید. و خلاصه که از آشنایان هرکس و ناکس بازدید من و خانه می‌آمد، به عقل نداشته من تف و به پولی که به زمین گرم نشسته بود، لعن می‌فرستاد. تا یک صبح که شب پر بارانی را دیده بود، طاق ایوان حیاط گودال فرونشست. در میان انبوهی از ساختمان‌های متروکه و نیمه متروکه، بر رون اصلی شمال

حولی تقی خوری‌ها

پارسا پهلوان

محمدسعید رضانی

طویله و خانه‌ی روستایی مرمت شده در روستای تاریخی کنگ، با تغییر کاربری مجموعه به مکانی برای کار عمیق و همچنین میزبانی و پشتیبانی از کارگاه‌های مرمتی روستا همراه شده است. این خانه روستایی، در فصل تازه خود، یکی از محله‌های در خطر روستای تاریخی کنگ را به فضایی دوباره زیست‌پذیر بدل نموده است. مرمت این خانه‌ی روستایی، منجر به حضور مرمت‌گران و معماران مرمتی متعدد و آغاز مرمت برخی مخروبه‌های روستا شده است. کاربری اصلی مجموعه، فراهم آوری فضای کار عمیق و همچنین میزبانی از اتاق فکر پروژه‌های مرمتی در روستاست.

حمایت کم‌نظیر روستاییان از معمار مرمتی این پروژه، خود نشانی از اثرگذاری اجتماعی این بنا ست. این بنا در محله تقی‌خوری‌های روستای ۳۰۰۰ ساله کنگ در ۴۰ کیلومتری مشهد واقع شده است؛ محله‌ای که در گذشته نه چندان دور، سرشار از هلهله شادی و زندگی بوده است و در دو

نام پروژه: حولی تقی‌خوری‌ها / عملکرد: خانه کار عمیق / معماران: پارسا پهلوان، محمدسعید رضانی / کارفرما: خانواده پهلوان / نوع سازه: دیوار باربر سنگی / آدرس پروژه: خراسان رضوی - روستای تاریخی کنگ - حولی تقی‌خوری‌ها (تنها بنای به جا مانده) / مساحت زمین: ۴۷ مترمربع / زیربنا: ۹۶ مترمربع / تاریخ شروع- پایان ساخت: خرداد ۱۴۰۲ - خرداد ۱۴۰۳ / عکاس پروژه: مصطفی دلبریان
ایمیل: parsa.pahlavan@gmail.com
اینستاگرام: [__pahparsa](#) / [saeedramezani](#)

عمارت ارثیه

علی مؤذن

خانه‌ای تقریباً قدیمی و نیمه‌متروکه که به‌نظر می‌رسد متعلق به دوره پهلوی باشد، به دلیل ویژگی‌هایی چون ویلایی بودن، فضاهای باز و سرپوشیده بزرگ و موقعیت مکانی مناسب توسط بهره‌بردار خریداری می‌شود تا پس از بازسازی به کافه و رستوران تبدیل شود. در مراحل اولیه بررسی اسناد ساختار بنا، تیم طراحی متوجه می‌شود که قدمت بنا به اواخر دوره قاجار باز می‌گردد و ماهیت اصلی آن زیر لایه‌ای از نازک‌کاری‌های متاخر مدفون شده است. بنابراین، تصمیم به برداشتن لایه‌های متاخر که بخش زیادی از جزئیات و تزئینات بنا را پنهان کرده بودند، گرفته می‌شود تا معماری اولیه و ارزشمند بنا که طی یک دوره ۴۰ تا ۵۰ ساله مدفون مانده بود، دوباره احیا شود.

پس از برداشتن این الحاقات و نازک‌کاری‌های ثانویه، هسته اصلی بنا مشخص می‌گردد و سناریوی احیا و بازسازی بر اساس وضعیت اصلی بنا پیریزی می‌شود. یکی از استراتژی‌ها کامل کردن برخی بخش‌های ارزشمند است که تنها نشانه‌هایی از آن‌ها باقی مانده است، از جمله هشتی بنا. همچنین، برخی بخش‌های دیگری که تخریب شده بودند، یا به همان شکل حفظ شوند (نمادین) یا در حفظ ردپای خود عملکرد جدیدی همسو با کاربری فعلی پیدا کنند باشند.

حفظ ردپای خود عملکرد جدیدی همسو با کاربری فعلی پیدا کنند باشند.

نوآوری‌ها و مزایای پروژه:

- حفظ اصالت بنا و استفاده از ظرفیت‌های آن برای کاربری جدید: در فرآیند مکان‌یابی و تعریف برنامه فضایی‌های مورد نیاز، تلاش شده تا جای ممکن ارتباط با عملکرد سابق خانه حفظ شود. به عنوان مثال:
 - فضای بار در فضای مطبخ سابق جای‌گذاری شده است.
 - سرویس‌های بهداشتی در محل توالت‌های سابق بنا در زیرزمین قرار گرفته‌اند.
 - تاسیسات مرکزی و موتورخانه در آب‌انبار سابق که دیگر کارایی نداشت و متروک مانده بود، قرار داده شده است.
 - آشپزخانه در فضای خنک زیرزمین قرار داده شده است و همچنین سه هواکش موجود در زیرزمین که وظیفه تهویه و گردش هوا را به عهده داشتند، با قرار دادن سانتریفیوژ در داخل آنها، احیا و تقویت شده‌اند.
- ارائه امکانات دسترسی: استفاده از بالابر برای تسهیل ورود معلولان به مجموعه

و ارائه منو بریل برای نابینایان از دیگر ارزش‌هایی است که در این پروژه ایجاد شده است.

- ارائه امکانات دسترسی: استفاده از بالابر برای تسهیل ورود معلولان به مجموعه

و ارائه منو بریل برای نابینایان از دیگر ارزش‌هایی است که در این پروژه ایجاد شده است.

محدوده مداخلات:

- ایجاد باغچه‌ای بر روی شالوده یکی از دیوارهای جانبی اتاق VIP.
- ساخت کانتر بار بر روی دیوار تخریب‌شده‌ی مطبخ و ایجاد آویزهایی بالای آن برای حفظ اثر و ردپای دیواری که دیگر وجود ندارد.
- اضافه کردن بخشی از فضای زیرزمین به سرویس‌های بهداشتی برای تأمین تعداد بیشتر سرویس‌ها.
- حذف پنجره‌های معمولی بنا و قرار دادن ارسی‌هایی که منطبق با ماهیت بنا طراحی و ساخته شده‌اند.
- احیا و بازسازی هشتی که تنها یک وجه آن وجود داشته است.
- مهم‌ترین ارزش‌های بنای موجود

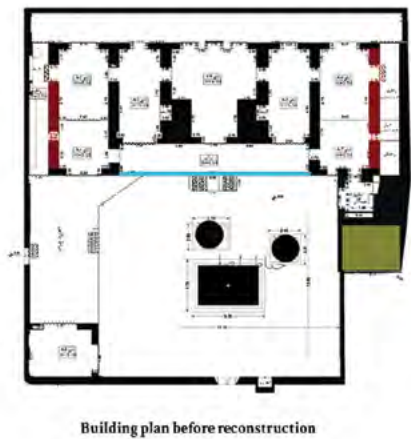
- احیا و بازسازی با حفظ حس و حال گذشته: این خانه یکی از آخرین خانه‌های دوره قاجاری در این منطقه است و بازسازی آن با حفظ ویژگی‌های گذشته، آن را به یک مکان عمومی شاخص با کاربری خدماتی (کافه رستوران) در این منطقه تبدیل کرده است.

- حفظ درختان قدیمی حیاط: درختان انجیر و انار با قدمت بالا که هنوز میوه می‌دهند، حفظ شده‌اند.
- تخصیص بخشی از فضا به مجسمه دستان استادکاران: برای تجلیل از افرادی که در احیا و بازسازی پروژه زحمت کشیده‌اند، بخشی از فضا به مجسمه دستان آن‌ها اختصاص یافته است.

- احیا جزئیات بنا: تلاش برای به نمایش گذاشتن جزئیات و روایت بنا، فضا را فراتر از یک کاربری خدماتی برده و آن را به یک گالری تبدیل کرده است که مردم تمایل به حرکت و دیدن تمام بنا داشته باشند، گویی به گالری آمده‌اند.

نام پروژه: عمارت ارثیه / معماران اصلی: علی مؤذن / مشاور طراحی و اجرا: سروناز شکاری زاده / ارائه و گرافیک: سید حسین هاشمی پور، صدف مهدیان، زهرا عظیمی تاسیسات مکانیکی و الکتریکی: مسعود آریا، محسن آذربایجانی، یوسف نجفی / مهندس سازه: نامدار عباسی / مجری تاسیسات: برادران عیوضی مجری استحکام و آهن: برادران محمودی / مرمت گچ بری و تنگ بری: برادران مانیان / ساخت و نصب ارسی: برادران مسعودی / مرمت درب و پنجره: عیسی خلیلی نقاش: محسن قنبری / کارفرما و بهره‌بردار: علی مؤذن / کاربری فعلی بنا: کافه و رستوران سنتی / کاربری قبلی بنا: مسکونی (خانه ویلایی) / نوع تاسیسات فعلی: چیلر مرکزی و موتور خانه / تاسیسات اولیه بنا: در دوره‌ای شومینه‌های روسی و در دوره‌ای دیگر بخاری گازی / سازه: سازه اصلی بنا ماسونری می‌باشد اما برای استحکام بخشی از اسکلت فلزی استفاده شده است / مساحت زمین: ۲۲۰۰ مترمربع مساحت زیربنا: ۸۴۶ مترمربع / تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲

اینستاگرام: ali.moazzen

دوازدهمین جایزه‌ی ملی طراحی، ۱۴۰۳

صندلی لی‌لی

مینا میرزاحسین

در حوزه‌ی طراحی صنعتی، صندلی همواره یکی از پایه‌ای‌ترین ابژه‌ها و مد نظر بسیاری از طراحان و معماران به نام بوده است. به دلیل حضور پررنگ این شی در زندگی روزمره و شخصیتی که به فضای زندگی می‌دهد هر ساله طرح‌هایی نو برای صندلی‌های خانگی، اداری، عمومی و نیز کارکردهای خاص ارائه می‌شود. این صندلی‌ها با انواع و اقسام متریال و در فرم‌های متنوع به دنیای محصولات صنعتی یا به عرصه محصولات دکوراتیو وارد می‌شوند. صندلی‌هایی که در حوزه صندلی‌های صنعتی با قابلیت تولید انبوه قرار می‌گیرند یک دسته و صندلی‌هایی که به نوعی شی هنری محسوب می‌شوند و معمولا تولید محدود دارند دسته دوم صندلی‌ها هستند. طبیعتا امکان ایجاد تفاوت و خلق ایده‌های نو در ساختار صندلی‌های با تولید انبوه بسیار محدودتر است، حال آنکه صندلی‌های دکوراتیو با تولید محدود عرصه بازتری برای خلاقیت در فرم و متریال دارند.

در طراحی صندلی لی‌لی سعی شده تا طراحی منحصر به فرد در قالب یک ساختار تولید صنعتی پیاده شود که ضمن داشتن ویژگی‌های فنی، ارگونومیک، ابعاد متناسب با طیف وسیع کاربران و سایر قواعد صحیح صندلی‌سازی، ویژگی طراحانه نیز در صندلی اعمال شود. نتیجه صندلی‌ای است که در کارکرد روزمره از طرفی متمایز و زیباست و از طرف دیگر بیش از اندازه توجه را به خود جلب نکرده، جزئی از فضا می‌شود و عملکرد صحیح دارد.

لی‌لی یک صندلی تک برای فضاهای اداری، عمومی، آموزش و هوم-آفیس می‌باشد و می‌تواند کارکردهایی نظیر صندلی انتظار، صندلی کنفرانس، صندلی کار برای هوم-آفیس داشته باشد. اصولا صندلی‌های تک از آنجا که با تعداد کم در فضا مورد استفاده قرار می‌گیرند می‌توانند طراحی خاص‌تر داشته باشند و به عنوان یک شاخص طراحی در معماری داخلی مورد

استفاده قرار گیرند.

طراحی لی‌لی با الهام از ایده قرارگیری دو دست در حالت خمیده در کنار هم شکل گرفته است و حالت در برگیرنده برای بدن ایجاد می‌کند. این در بر گیرندگی حسی ست خوشایند برای یک صندلی. ویژگی‌ای است که احساس راحتی و اطمینان در کاربر ایجاد می‌کند.

فرم بدنه لی‌لی به صورتی است که حمایت مناسب از کمر و نیز محل قرارگیری دست ایجاد می‌کند. ضخامت مناسب بدنه راحتی کافی را برای کاربر فراهم می‌آورد. فرم کلی محصول مینیمال و در عین حال بدون کم و کاستی از نظر عملکردی می‌باشد. فرم پایه با استفاده از لوله متناسب با فرم بدنه و فیلت‌های آن طراحی شده است و یکپارچگی در طراحی بدنه و پایه وجود دارد.

طبق یک قاعده مرسوم در صنعت صندلی‌سازی، برای یک بدنه صندلی چند نوع پایه برای کارکردهای مختلف طراحی می‌شود تا بتوان با یک ظاهر یکسان در معماری داخلی چند صندلی برای کارکردهای مختلف از جمله کنفرانس یا انتظار تعریف نمود. صندلی‌های انتظار عموما پایه ثابت دارند، حال آنکه صندلی کنفرانس و کار نیاز به پایه چرخدار دارند. این مسئله همچنین از نظر بهره‌وری تولید اهمیت دارد و امکان‌های مختلف برای یک طرح را فراهم می‌آورد. از این رو برای پوشش کاربری‌های متنوع، پایه‌های چهارپیر و چهارپیر چرخدار نیز برای لی‌لی ارائه شده‌اند.

لی‌لی بدنه از جنس پلاستیک وود خم شده در قالب همراه اتصال چوبی میان دو بخش اصلی و رویه کوبی نهایی دارد. پایه‌ها لوله آهن با پوشش رنگ الکترواستاتیک می‌باشند و با دستگاه خم سی ان سی ساخته می‌شوند.

• Powder-Coated Iron Base

میز مدیریت فیلِت

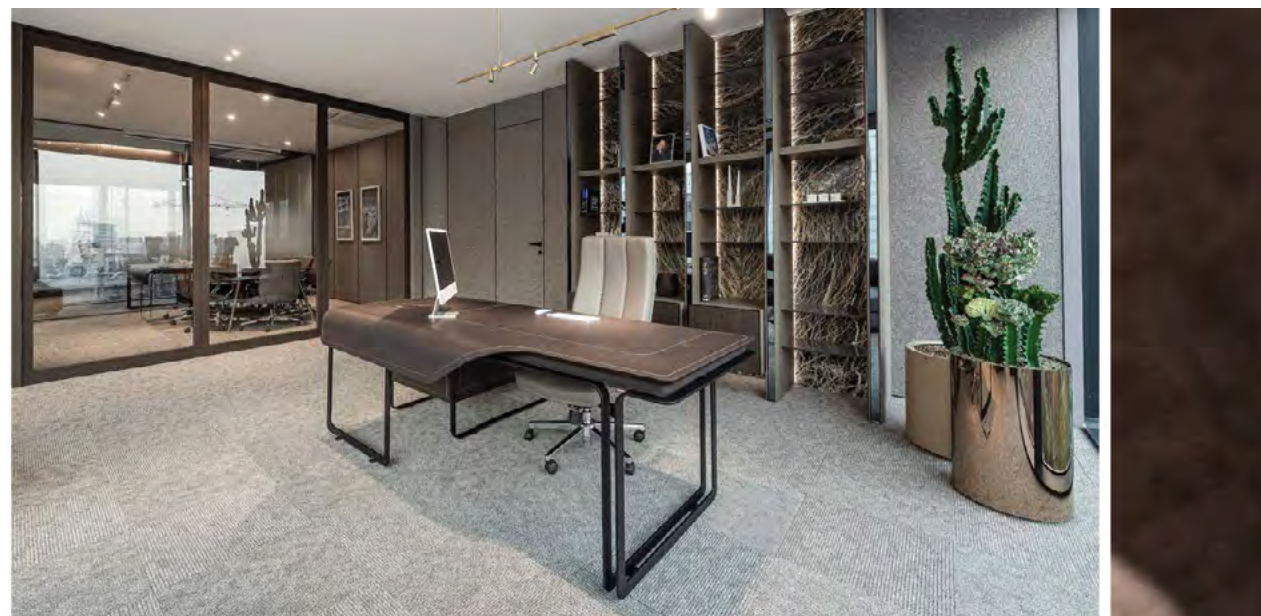
محمد مهدی سعیدی

لوپ انحنادر است که از ورق فلزی با مقطع مستطیل ساخته شده است. سطح رویه میز نیز در خلاصه و سبک‌ترین حالت ممکن طراحی شده است. انحنای جلوی سطح میز در تناسب با انحنای پایه‌هاست. کابینت کناری میز نیز جهت دربرگیری گاوصندوق، کُشو و عبور تاسیسات برقی در کنار میز اصلی طراحی شده است. در طراحی میز، بار لوکس بودن بر عهده استفاده از متریال با کیفیت و اجرای جزییات طراحی شده، نِت و تمیز است. فیلِت از ظرافتی مینیمالیستی برخوردار است. طراحی منعطف، خطوط ظریف، و قابلیت شخصی‌سازی آن، میز مدیریت فیلِت را به انتخابی مناسب برای محیط‌های اداری بدل می‌سازد.

فیلِت مجموعه‌ای از مبلمان اداری است که در راستای ایجاد شخصیت قوی و شاخص به فضاهای اداری طراحی شده است. یک مجموعه‌ی حرفه‌ای دربرگیرنده خلاقیت، تکنولوژی و راحتی که برای قرارگرفتن در محیط‌های مختلف اداری منعطف است. یکی از مبلمان‌های این مجموعه میز مدیریت L شکل با طراحی مدرن و مینیمال است که با استفاده از متریال باکیفیت غنا یافته است.

داستان میز مدیریت فیلِت از سفارش مدیر مجموعه‌ای سرمایه‌گذار آغاز گشت. انتظار او میز مدیریتی مینیمال و در عین حال لوکس بود. از این رو پایه‌ها در ظریف‌ترین حالت ممکن طراحی شد. ساختار فلزی آن شامل یک

نام پروژه: میز مدیریت فیلِت / سرپرست طراحی: محمد مهدی سعیدی / طراح: مریم دبیری / طراحی جزییات و اجرا: سامی طُرُف / عکاس پروژه: محمدحسین حمزه‌لویی.

وبسایت: www.cedrus-architects.com

ایمیل: info@cedrus-architects.com

اینستاگرام: [cedrus.architecture.studio](https://www.instagram.com/cedrus.architecture.studio)

کنسول هوکا

بهاره امانلو

ایران سرزمین شعر است؛ چه می‌شود اگر تلاش کنیم تا این شاعرانگی را حتی در باز کردن در یک کمد یا کابینت جستجو کنیم.

فرم کلی و شکل خارجی کنسول هوکا مکعب مستطیل است. اجزا راست‌گوشه با زاویه نود درجه نسبت به هم قرار دارند؛ اما در فرم، برخی اجزا نرمی و انحنا دیده می‌شود به ویژه در بخش بازشو که به تفصیل توضیح داده خواهد شد. ابعاد مکعب مستطیل خارجی بدین شرح است: طول ۱۲۰ سانتی‌متر، عرض ۶۰ سانتی‌متر و ارتفاع ۹۱ سانتی‌متر.

در سطح فوقانی از متریال نوین ترازو استفاده شده است. ترازو همان موزائیک قدیمی اما با تکنولوژی ساخت مدرن است که علاوه بر استحکام و عمر بیشتر، قابلیت ساخت در ابعاد بزرگ را داراست. در این ترازوی سفارشی برای کنسول هوکا سنگ سبز معدن جلبر را که منحصر به ایران است به عنوان دانه اصلی انتخاب کردیم. همچنین برای جلوه‌ی بهتر در این ترازو از سنگریزه‌های درخشان در ملات بین سنگ‌ها استفاده شده است.

وجه روبه‌رو محلی برای تعبیه بازشو جهت دسترسی به داخل کنسول است. بازشوی کنسول هوکا به نوعی ایده اصلی را در این اثر به همراه دارد. این بازشو با الهام از کابینت‌های قدیمی که در پارچه‌ای داشته‌اند طراحی شده است. و علاوه بر آن در راستای تحقق شمای ذهنی از بازی میان انعطاف‌پذیری و صلبیت به سراغ قاب‌های چوبی برای مهار کردن پارچه در

۵ قسمت رفتیم. این قاب‌ها با الهام از یکی از ابزارهای گلدوزی یعنی کارگاه دایره‌ای کوبلن‌دوزی طراحی شده‌اند. یراق به کار برده شده برای اتصال هر قاب به چوب پرده امکان چرخش و جابه‌جایی را مهیا می‌کند. در مجموع در پارچه‌ای مهار شده با قاب‌های چوبی به صورت آکاردئونی باز و بسته می‌شود. نقش روی پارچه بازتابی بافت کاهو با تکنیک رنگ روغن است که تصویر آن روی پارچه ساتن چاپ گردیده است.

در وجوه جانبی از عناصر میله‌ای دراز و باریک (دوبل) از جنس چوب راش استفاده شده است. فاصله‌ی میان چوب‌ها (به اندازه شعاع هر میله) باعث ایجاد بازی بصری باز و بسته در جدار می‌شود و شمای از داخل کنسول را نمایش دهد.

کنسول هوکا می‌تواند مقابل یک دیوار و یا در میانه‌ی فضا قرار گیرد. این کنسول سه کُشو دارد که علاوه بر تکرار بازی باز و بسته در آن‌ها قابلیت این را دارند که به طور کامل از بدنه خارج شوند و به عنوان سینی مورد استفاده قرار گیرند. همچنین طبقه میانی کنسول را می‌توان خارج نمود و از آن به عنوان میز کمکی کوچک و یا نیمکت جهت نشستن بهره برد. کاربر می‌تواند بنا بر نیاز خود به یکی از این سه روش از این عنصر استفاده کند. سه عامل رنگ سبز ملایم، در پرده‌ای و متریال ترازو برای مخاطبین احساس نوستالژی را برانگیخته و همچنین دعوت‌کنندگی و صمیمیت را تداعی می‌کند.

نام پروژه: کنسول هوکا / طراح: بهاره امانلو / خانه طراحی گشته.

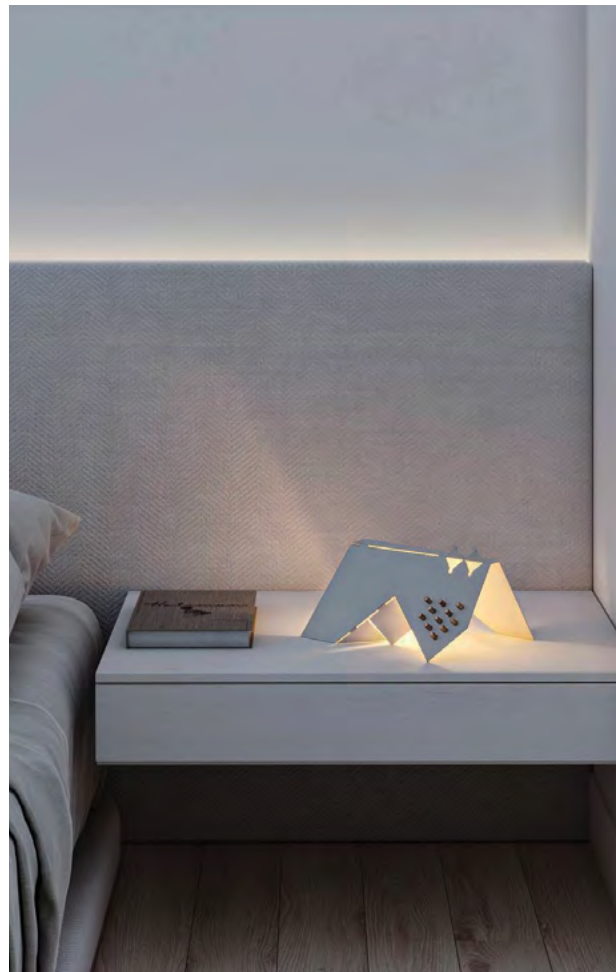
اینستاگرام: gashteh.design.house

طراحی چراغ بر اساس کانسپت شیر ایران

مسعود رسولی‌نژاد

اسلام شیر همواره نماد قدرت و عظمت بوده است تا جایی که در مذهب شیعه به مرتبه‌ی بالاتر رسیده و بر سکه‌ها ضرب شد، چیزی که به تدریج به مراکز مذهبی نیز راه یافته و بصورت علامت رسمی کشور در آمده و نیز توسط کاربردهای عامه و مردمی بصورت نشان ملی جلوه‌گر شده است.

شیر ایران نماد باستانی سرزمین پرشیا است با سابقه‌ی ۳ تا ۷ هزار ساله، و یکی از رایج‌ترین نمادهای تمدن انسانی است. محبوبیت اسطوره‌ای، داستانی چون سلطان جنگل، در نقاشی و مجسمه، شعر و رمان، ستاره‌شناسی، تبلیغات و فرهنگ عامه به فراوانی یافت می‌شود. در عهد کهن ایران را کشور شیران می‌شناختند [اشاره به شاهان هخامنشی] در آیین‌های میتراپی، زرتشتی و

نام پروژه: شیرایران / طراحی و تولید: برند متالکس / یک چراغ رومیزی با نماد انتزاعی، مدرن و مینیمال / اثر: مسعود رسولی‌نژاد / تهران ۱۴۰۱ / متریال: فولاد.

وبسایت: metallexx.com

ایمیل: Metallexx@gmail.com

اینستاگرام: Metallexx

اینفنت

مریم حسینی

طبق آمار، تا سال ۲۰۲۳، هر ساله ۹۲ میلیون تن لباس و اکسسوری دور ریخته می‌شود. اینفنت، فعالانه با این موضوع مبارزه می‌کند. اینفنت یک کیف چرمی قابل تبدیل است که زیبایی را با تعهد به پایداری ترکیب می‌کند و می‌تواند با نیازهای مختلف کاربر سازگار شود. مکانیزم فولدینگ الهام گرفته از اوریگامی امکان تغییر شکل آسان کیف را تا بیش از چهل حالت مختلف

فراهم می‌کند.

اینفنت چیزی بیش از یک کیف کاربردی است، با کاهش مصرف‌گرایی، دورریزها را به حداقل می‌رساند و نمایانگر یک تغییر پارادایم در مد است و با ترویج تطبیق‌پذیری، عملکرد و مصرف آگاهانه، رویکردی پایدار به مد را تشویق می‌کند.

نام پروژه: کیف اینفنت / طراح: مریم حسینی.

ایمیل: qulitedesign@gmail.com

وبسایت: qulitedesign.com

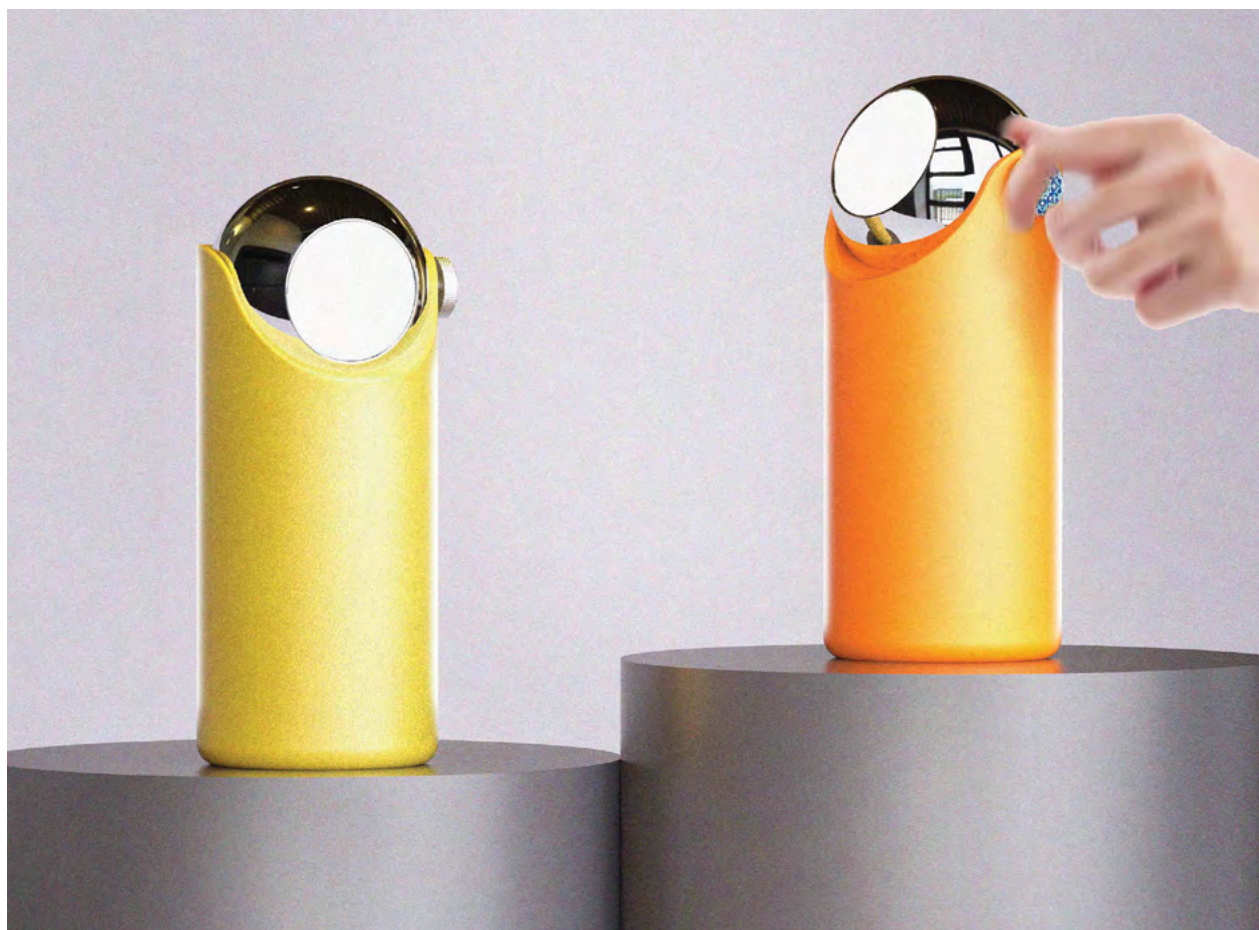
اینستاگرام: iamaryamhosseini

آباژور سر به زیر

سینا رسولی‌نژاد

آباژور سر به زیر نگاهی خلاقانه به طراحی یک آباژور می‌باشد که قابلیت پخش نور به دو صورت مستقیم و غیر مستقیم و پخش شده را دارد. استفاده از تناسبات اغراق‌آمیز در طراحی آن ظاهری نهایی آن را بصورتی باهمک ساخته است بصورتی که انگار یک دوست کوچک روی میز دارید. قسمت فوقانی متشکل شده است از یک گوی فلزی که داخل آن یک منبع نور ۵ وات قرار و بدنه‌ی اصلی که از جنس سنگ مرمر است. گوی فلزی را بواسطه پیچ تنظیم عاج کاری شده بصورت ۳۶۰ درجه می‌توان چرخاند. اما همانطور که از نام آن پیداست سر به زیر به این علت نام گذاری شده است که در زمانی که قصد پخش نور غیر مستقیم را داشته باشید بتوان منبع

نور را رو به داخل بدنه چرخاند تا نور به بدنه سنگی تابیده و محیط اطراف خود را به نور ملایمی مزین سازد. این آباژور مناسب فضاهای شخصی می‌باشد که صاحبان آنان به تک تک جزییات دقت می‌کنند و حتما در نظر دارند آبجکت‌های محیط، محصولاتی فکر شده و دارای طراحی خلاقیت محور باشند. نمونه‌ی اولیه‌ی این کانسپت بواسطه محدودیت‌های تولید و زمان نا کافی با پایه‌ای از جنس چوب ساخته شده است که با وجود اینکه قابلیت به نمایش گذاشتن ویژگی منحصر به فرد کانسپت را ندارد اما همچنان ظاهری زیبا و دوست داشتنی دارد که در نسخه‌های بعدی با پایه‌ی سنگی اجرا خواهد شد.

نام پروژه: چراغ سر بزیر / طراح: سینا رسولی‌نژاد / یک چراغ رومیزی با قابلیت توزیع روشنایی در درون و بیرون خود.

وبسایت: metallexx.com

ایمیل: sinarasooli2@gmail.com

اینستاگرام: [Rasouli_products](https://www.instagram.com/Rasouli_products)

صندلی یوگا

علی حسین‌زاده

یک صندلی یک استند نگهدارنده توپ یوگا و یک ابزار ورزشی. این صندلی متشکل لوله‌های فلزی مستحکم و سبک است که توسط خمکاری و جوشکاری خطی به یکدیگر متصل شده‌اند. برای قسمت نشیمن این صندلی از توپ یوگا استفاده شده، که علاوه بر داشتن کاربرد استند نگهدارنده توپ، یک وسیله مکمل برای انجام یوگا در محیط باشگاه و خانه است. با استفاده از این صندلی، به تنهایی و یا با استفاده از توپ می‌توان انواع حرکات یوگا را توسط آن انجام داد.

در طراحی این سازه علاوه بر پارامترهای ارگونومی برای یک صندلی، زوایای استاتیکی برای استراکچر یک حرک ورزشی مستحکم مد نظر گرفته شده است. رنگی بدنه آن از نوع الکترواستاتیک طراحی شده است که علاوه بر مقاومت در برابر ضربه و زنگ‌زدگی دوست‌دار محیط زیست است. همچنین در طراحی فرم ظاهری آن سعی شده علاوه بر حس انعطاف‌پذیری، استحکام و قدرت را به کاربر و بیننده القا کند...

نام پروژه: صندلی یوگا / طراح: علی حسین‌زاده.

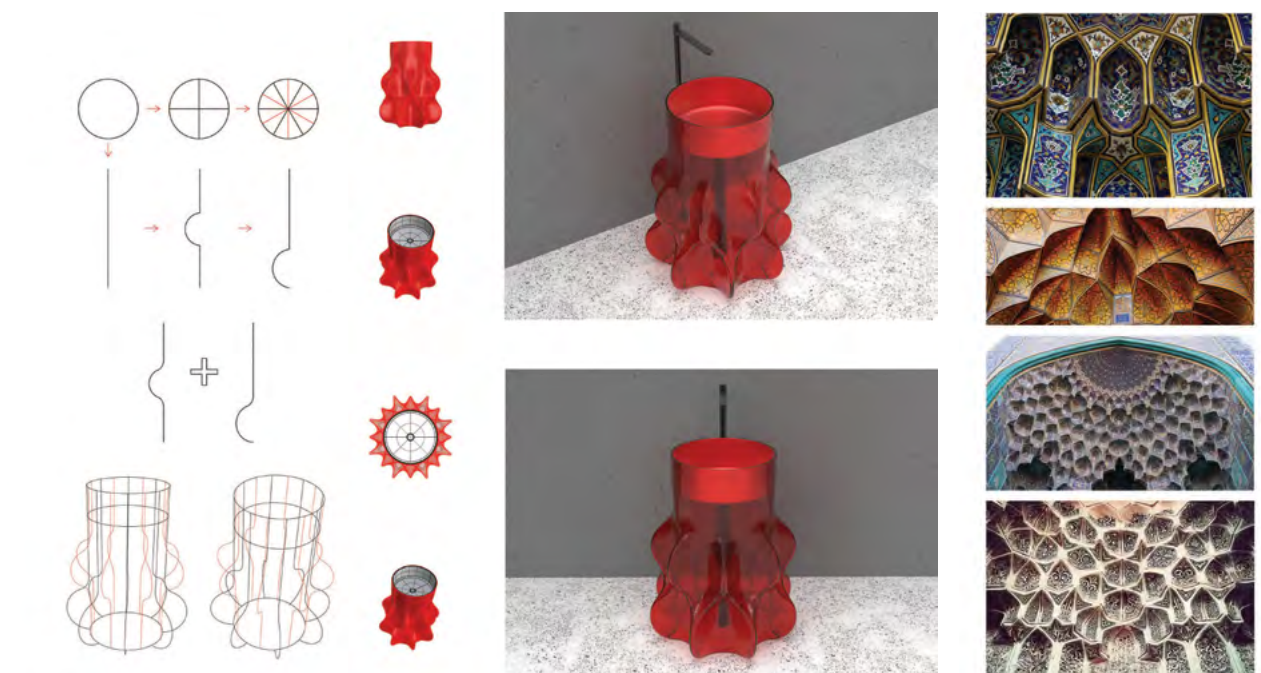
ایمیل: hosseinzadeh.mila@mila.com

مقرنس

مهدی احکامی

مقرنس یک محصول دست‌شور سرویس بهداشتی است که با الهام از هنر ایرانی طراحی شده است و متناسب با سلیقه ایرانیان و در عین حال از طراحی مدرن و به روز برخوردار است. فرم کلی، رنگ‌بندی و نقش ساده شده روی محصول از فرم و نقوش قسمت داخلی سقف‌های مساجد الهام گرفته شده است، شکل نهایی محصول تداعی کننده نقوشی است که هر کاربر برایش تصویری ملموس به ارمغان می‌آورد. کلیات آنالیز پروسه طراحی

این محصول از ترکیب دو خطوط منحنی بر اساس هندسه اصلی سقف‌های مساجد موجود الهام گرفته شده بنا شده که رفته رفته هرچه به قسمت بالایی این دست‌شور نزدیک می‌شود به ترکیبی از یه حجم ساده شده مینیمال و سطح مقرنسی تقسیم گشته است تا بتواند تاثیر بسزایی روی کاربران داشته باشد. مقرنس راهی است برای انتقال ارتباطی جدید و به یاد ماندنی که در نتیجه توجه به طراحی آن حائز اهمیت است.

نام پروژه: مقرنس / طراح: مهدی احکامی.

ایمیل: ahkamimani312@gmail.com

اینستاگرام: mani_ahkami

فیگور

مهدی احکامی

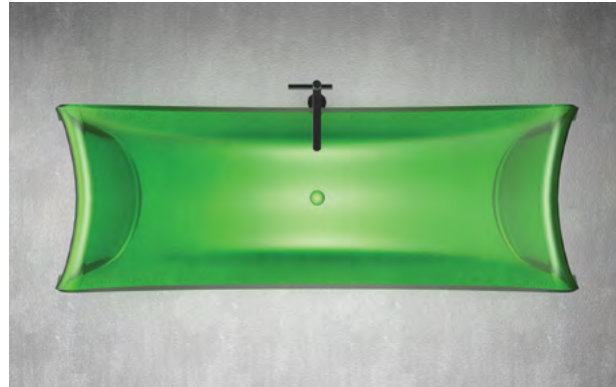
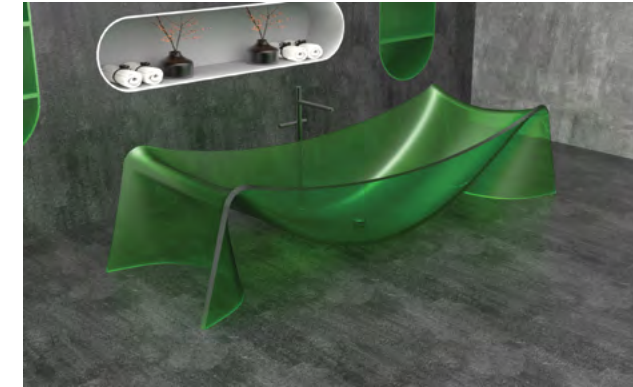
طرح‌ها و فرم‌های جذابی در طول روزمره ما انسان‌ها با توجه به شرایط و سبک زندگی وجود داشته که از جلوی چشم‌هایمان عبور می‌کند، بهتر است گفت از دید یک طراح هر کدام از این‌ها یک منبع غنی الهام و سر منشا تولد یک آغاز است، از این رو منابعی که براحتی در دسترس ما قرار دارند و نیاز به توجه و نکته‌سنجی بیشتر نسبت به افراد عادی در جامعه را طلب می‌کند. طرح فیگور بر گرفته از همین منابع است که با تحقیق و تحلیل فرم و فیگورها بر روی آناتومی انسان و حیوان بدست آماده است، که نتیجه جالبی

رقم خورد در این پروسه پلی ایجاد گشت ما بین آناتومی انسان و حیوان و از ادغام این کالدها فرم نهایی این محصول چشم نواز جذاب با رویکردی پست مدرن در طراحی کلی محصول ایجاد گردید. این ایده از کشیدگی آناتومی هنگامی که دست‌ها بر روی زمین قرار دارند تا از تلفیق دو خط عمودی و افقی که خط عمودی نشنکر اقتدار و صلابت و خط افقی نشانگر حس تعلیق سکون و آرامشی است که در خود نهفته است.

نام پروژه: فیگور / طراح مهدی احکامی

ایمیل: ahkamimani312@gmail.com

اینستاگرام: mani_ahkami

ست لوتوس

مهدی احکامی

این محصول یک ست مبل شهری است که با یک ایده اصلی شکل گرفته است، ایده ارتباط جمعی افراد با یکدیگر.

این طرح بر پایه رابطه بین انسان و طبیعت اشاره دارد، خلق محصولی کاربردی و بصری که روی مفاهیم ارتباطات جمعی از دست رفته در فضای شهری امروزی تکیه دارد که با الهام از منابع غنی که در پیرامون هر فرد قرار دارد اشاره دارد.

فرم این طرح بر گرفته از آنالیز و تحقیق بر روی گل لوتوس با نگاهی عمیق‌تر و کاربردی برای رسیدن به یک محصول نهایی که اهداف و مفاهیم مهمی که در پروسه طراحی خود طی کرده است را دارا باشد، مفاهیمی مثل ارتباط هرچه بیشتر کاربران با یکدیگر و در عین حال طرحی با معیار زیبایی‌شناسی درست که نگاه هر کاربر را راضی از این محصول به خود جلب کند

نام پروژه: ست لوتوس / طراح مهدی احکامی

ایمیل: ahkamimani312@gmail.com

اینستاگرام: mani_ahkami

چراغ سقفی کِکر

رضا رئیسی‌فر

در جهان هستی، همه چیز از کنار هم قرار گرفتن اجزای کوچک شکل گرفته است. این ایده الهام‌بخش طراحی چراغ مدولاری است که با باز استفاده‌ی تیغه‌های پرده کرکره فلزی قدیمی، که کاربرد اصلی آن‌ها کنترل نور است، به شکلی نوآورانه طراحی شده. در این پروژه، تیغه‌های بازیافتی به‌جای جلوگیری از ورود نور، به‌طور خلاقانه برای پخش ۳۶۰ درجه آن به کار گرفته شده‌اند. چالش اصلی در این طراحی، استفاده از کمترین مصالح ممکن بود تا چراغی سبک، بهینه و پایدار خلق شود. این چراغ، با فرم خیره‌کننده و مدولار خود، امکان پیکربندی‌های متنوعی را برای کنترل و انعکاس نور فراهم می‌کند. بازی زیبای نور و سایه، بدون دیده شدن مستقیم منبع نور به واسطه انحنای هر تیغه، همچنین رنگ‌های متنوع و پر انرژی، فضایی متفاوت و پویا ایجاد می‌کند.

ساختار چراغ از سه بخش اصلی تشکیل شده است.

ابتدا، اسکلت چراغ از سه صفحه پلکسی‌گلس با برش لیزری که نقش سازه نگهدارنده‌ی اصلی را دارند ساخته شد.

در مرحله‌ی بعد، شید چراغ از تیغه‌های آلومینیومی پرده کرکره شکل گرفت. این تیغه‌ها به صورت طولی برش خورده و با دقت روی شکاف‌های پلکسی‌گلس قرار گرفتند.

در نهایت، منبع نور چراغ که یک LED طولی ۳۶۰ درجه کم مصرف با کمترین میزان تولید حرارت بود، در مرکز سازه قرار گرفت. این LED به دلیل طراحی خاص خود، نور را به‌صورت یکنواخت در تمام جهات پخش و به واسطه انحنای هر تیغه، منبع نور مستقیماً دیده نخواهد شد، این موضوع هم کنجکاوی مخاطب را به دنبال دارد هم باعث اذیت چشم نمی‌شود.

ابعاد این چراغ ۱۳۰ سانتی‌متر طول و ۲۵ سانتی‌متر قطر دارد.

در جهان امروز، بیش از هر زمان دیگری، نیاز به بازنگری در استفاده از

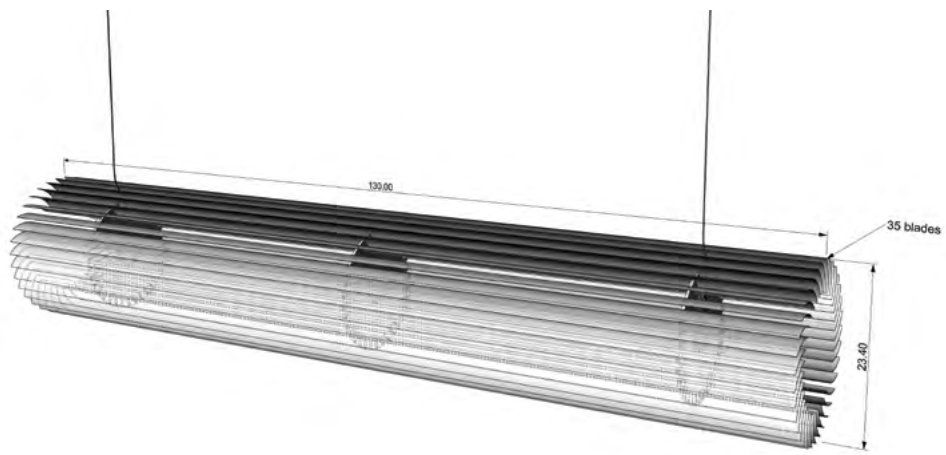
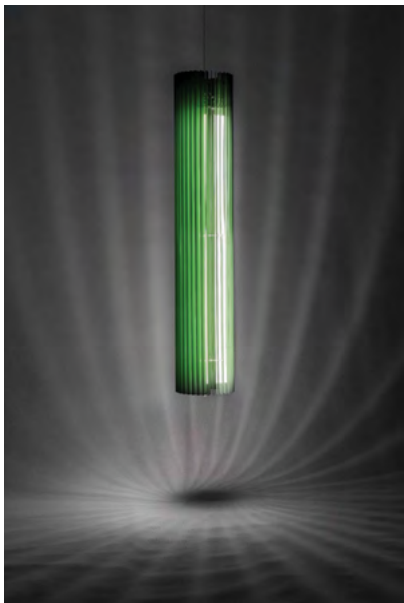
منابع و مواد اولیه وجود دارد. طرح من برای چراغ مدولار دقیقاً از این نگرش زاده شد، جایی که هدف، استفاده مجدد از موادی بود که در نگاه اول شاید بی‌ارزش به نظر برسند، اما پتانسیل بالایی برای بازگشت به چرخه تولید دارند.

تیغه‌های فلزی پرده کرکره، که زمانی برای کنترل نور ورودی به فضا به‌کار می‌رفتند، در این طرح نقش تازه‌ای پیدا کرده‌اند. به جای ممانعت از ورود نور، اکنون به ابزاری برای پخش زیبای آن تبدیل شده‌اند. این استفاده مجدد از مواد نه تنها به کاهش زباله‌های فلزی کمک می‌کند، بلکه چراغی پایدار و منحصر به فرد خلق می‌کند که با کمترین میزان مصرف منابع جدید ساخته شده است.

هدف من در این پروژه، خلق محصولی با ردپای کربنی کمتر بود. از طراحی مدولار تا انتخاب مواد بازیافتی، تمام فرآیند به شکلی پیش رفت که از حداقل انرژی برای تولید و نگهداری استفاده شود. انتخاب LED های کم‌مصرف با پخش نور ۳۶۰ درجه و کاهش تولید حرارت، قدم دیگری در جهت بهینه‌سازی مصرف انرژی در طول عمر چراغ است. هر عنصری در این طراحی نقش خود را با دقتی عمیق و با تمرکز بر محیط زیست ایفا می‌کند.

این چراغ تنها یک محصول روشنایی نیست؛ بلکه بیانیه‌ای است در حمایت از اقتصاد چرخشی، جایی که هر جز دوباره زنده می‌شود و به زیبایی و کارآمدی جدیدی دست می‌یابد.

ککر بازطراحی فرم و عملکرد پرده کرکره‌های تیغه فلزی است، این بار نه برای کنترل نور طبیعی، بلکه در قالب یک چراغ مدولار که نور مصنوعی را هدایت می‌کند. این چراغ با ساختار قابل تنظیم و امکان نصب در حالت‌های مختلف (عمودی، افقی، در زاویه)، میان سنت و مدرنیته ارتباط برقرار می‌کند.

نام پروژه: چراغ روشنایی ککر / نام طراح: رضا رئیسی‌فر.

ایمیل: ahkamimani312@gmail.com

اینستاگرام: mani_ahkami

دوگانه

احسان موهبت

کیفیت‌های فضایی متفاوت با اختلاف ارتفاع‌های متفاوت اولین چیزی بود که بعد از قدم زدن در پروژه نظرم را جلب کرد و ناخودآگاه از لحاظ حسی یاد یکی از ترسیم‌های اثر افتادم که از جمله عناصر فیزیکی برجسته در آن پله و طاق‌های کرو است.

با توجه به خوانشم، که متناسب با استیمنت استودیو است و برداشت‌ها براساس حواس شکل می‌گیرد، اتود اولیه‌ام فرمی مغایر با خطوط صاف پروژه و کاملاً نرم بود که با نیم‌نگاهی به ترسیم اثر و ساده‌گرایی صورت گرفت و با توجه به رنگ و متریال مصرفی در وید(کاهگل)، رنگ لایت را طوری انتخاب کردم که نزدیک به آن باشد بنابراین آبجکتی که از نظر فرمی خودنمایی می‌کند ولی با رنگ خنثی، سازگار با محیط عمل می‌کند.

با توجه به معلق بودن لایت‌ها وسط وید و امکان دیده شدن لایت‌ها از نیم‌طبقه، می‌توان گفت لایت‌ها تقریباً از تمام زوایا قابل رویت هستند. موقع تماشای تلویزیون لایت به ما مشرف است و موقع بازی فوتبال‌دستی در نیم‌طبقه بالایی ما به لایت مشرفیم.

سه صفحه‌ی دایره‌ای برای معلق نگه داشتن ابجکت استفاده شده است بدین صورت که سه سیم لایت از داخل سه پیچ نگهدارنده سیم عبور کرده و برای اینکه فشار نقطه‌ای پیچ‌ها به ابجکت وارد نشود و به آن آسیب نزنند صفحه دایره‌ای به قطر ۷ سانتی‌متر زیر آن قرار می‌دهیم. پس از تنظیم پیچ‌ها در جای مورد نظر کابل‌ها را برای نصب بالا می‌کشیم.

باتوجه به بزرگ بودن اندازه ابجکت‌ها و همچنین معماری ویلا که دارای

نام پروژه: دوگانه / موقعیت: مازندران، عباس آباد / کارفرما: امین یمنی / طراح و سازنده لایتینگ: احسان موهبت / معمارپروژه: فرید یمنی، آرمان مشهدی، نغمه کثیری.

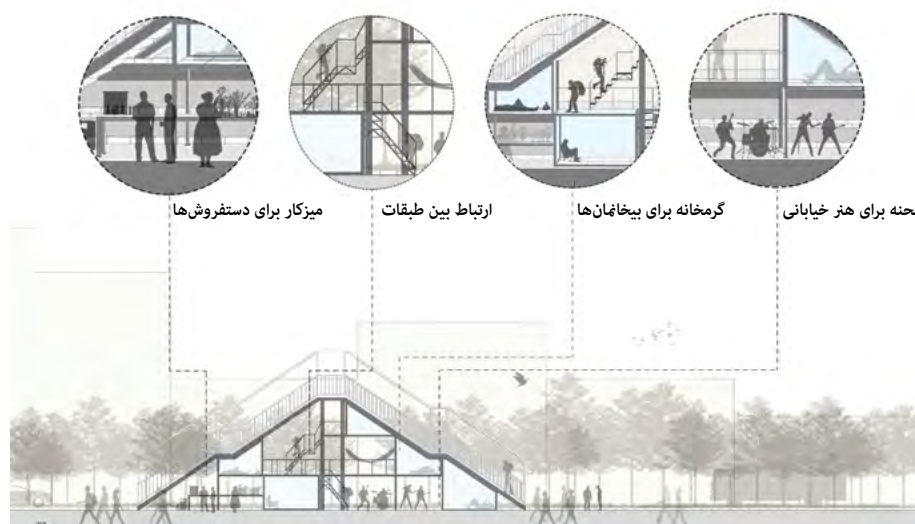
ایمیل: emoohebat@gmail.com

اینستاگرام: emobjects

پل خواب

شهربانو پارساکیان

دانیال شاملو

هم‌سطح با معرض پلتفرمی در خدمت شهروندان است. سلول‌ها با ابعاد انسانی (۲۵۰*۱۵۰ سانتی‌متر) قلمرویی شبانه‌خانه برای کوچ‌نشینان شهری (کارتن خوابان) است که بامداد روز بعد قلمروزدایی می‌شود. دمای مطبوع داخل سلول‌ها، با پیش‌بینی لوله‌کشی در کف آن که جریان سیرکوله آب را دارد، از طریق موتورخانه‌ای در کف پلتفرم پیاده، تغذیه شده و با جریان آب سرد یا آب گرم، متناسب با فصول سال، آسایشی نسبی فراهم می‌آورد. با این حال با در نظر داشتن قشر هدف، کف این سلول‌های تهی، با کفپوش‌های چوب پنبه‌ای پوشیده شد و از هرگونه تجهیزات دیگر عاری گشت. پلتفرم‌های " پل خواب " هم، گاه به استقبال موسیقی و پرفرمنس‌های خیابانی می‌رود، گاه در پی فراهم آوردن سکویی برای دستفروشان است. همنشینی که در توافق شهروندان شکل می‌گیرد. نورپردازی در این مکان جدید نیز نقشی جز روشنایی ایفا می‌کند. با مجهز شدن سلول‌ها با چراغ‌های سبز و قرمز، گاه میزبان پذیرایی با عملکرد گرم‌خانه‌ای دارد (چراغ سبز)، گاه خفته در تاریکی شب (زمان استراحت) و گاه ساکنانش را ملزم به خروج می‌کند (چراغ قرمز). در آخر، متریال انتخابی برای جداره سلول‌ها، از پلکسی شفاف شد تا با نظارت خود شهروندان، امنیت هرچه بیشتر فراهم آید.

" پل خواب " مداخله‌ای معمارگونه است که حیاتی در لایه لای حیات‌های پیشین می‌یابد و شاید زیستی متفاوت در هم نشینی اجزایش تجربه می‌کند. مواجه پیشنهادی الگویی است برای متروکه‌ای که حیاتش در گذر عابران نهفته بود و با تغییر در ماهیتش از حالت تعلیق گونه فعلی برون خواهد آمد.

کهن الگوی شهر، آغشته از بناهای در هم تنیده‌ای بود که گذرهای پیاده محورش را در آغوش داشت. در پی توسعه شهرها که در آن اتومبیل نقش کلیدی را عهده‌دار شد، برخی بناها تخریب گردید تا خیابان کشی‌های عریض و طویل، مرزی سنگین میان محلات و گذرها برپا کند. اینک این شهر تهی از شهروندان، تنها راه حیات خود را در پی حفظ شریان‌های پیاده در میان سد بلند معابر سواره یافت و عمدتاً به شکل پل هوایی لاغر اندامی، برافراشته بر بزرگراه و خیابان‌های مملو از اتومبیل در جای جای شهر نقش بست. با ایجاد این گذرهای هوایی، بخشی از عرض شریان پیاده محور، اشغال و مکانی بی‌هویت و بی‌روح در زیر این گذرها نمایان شد. محلی که اگر جایی برای تجمع زباله‌ها نشود، سرپناهی است مرتفع برای کارتن خوابان، بی‌نویان و تهی‌دستان. فضایی رها شده در میان قریب به اتفاق شهرهای توسعه یافته که اینک مملو از بزرگراه‌ها شده‌اند.

معنا بخشیدن به این فضای واسط میان اتومبیل و شهروندان، با مداخله به مکانی که اینک مسقف، قابل شناسایی و (حتی به واسطه ارتفاعش) آیگون گونه‌است، می‌تواند مواجهه‌ای معمارانه باشد که روح مکان را در آن بازیابی می‌کند. مواجهه‌ای در خدمت قشر آسیب‌پذیر جامعه که کمتر مورد هدف معماران و طراحان شهری‌اند. شاید این بار رسالتی معمارگونه با اولویت‌دهی به شهروندان در پایین‌ترین سطح هرم جامعه، به منظور رفع بخشی از سطحی‌ترین نیازهای انسان در هرم مازلو باشد.

فراسوی شمالی‌ها و در جست‌وجوی معماری خالص‌تر، " پل خواب " حاصل توجه به رشد درون یک شهر دارد. سازه‌ای حداقلی با قوطی‌های آهنی (قوطی‌های ۸۰) برافراشته شد که چند سلول گرم‌خانه دارد و فضای

نام پروژه: پل خواب / طراحان: شهربانو پارساکیان، دانیال شاملو.

ایمیل: shahrbanoo.parsa@gmail.com

وبسایت: www.ubmarch.com

اینستاگرام: ubmstudio

MULTI TRACK SYSTEM

MAGNETIC CONNECTION
Safe 48V Low Voltage Track

5

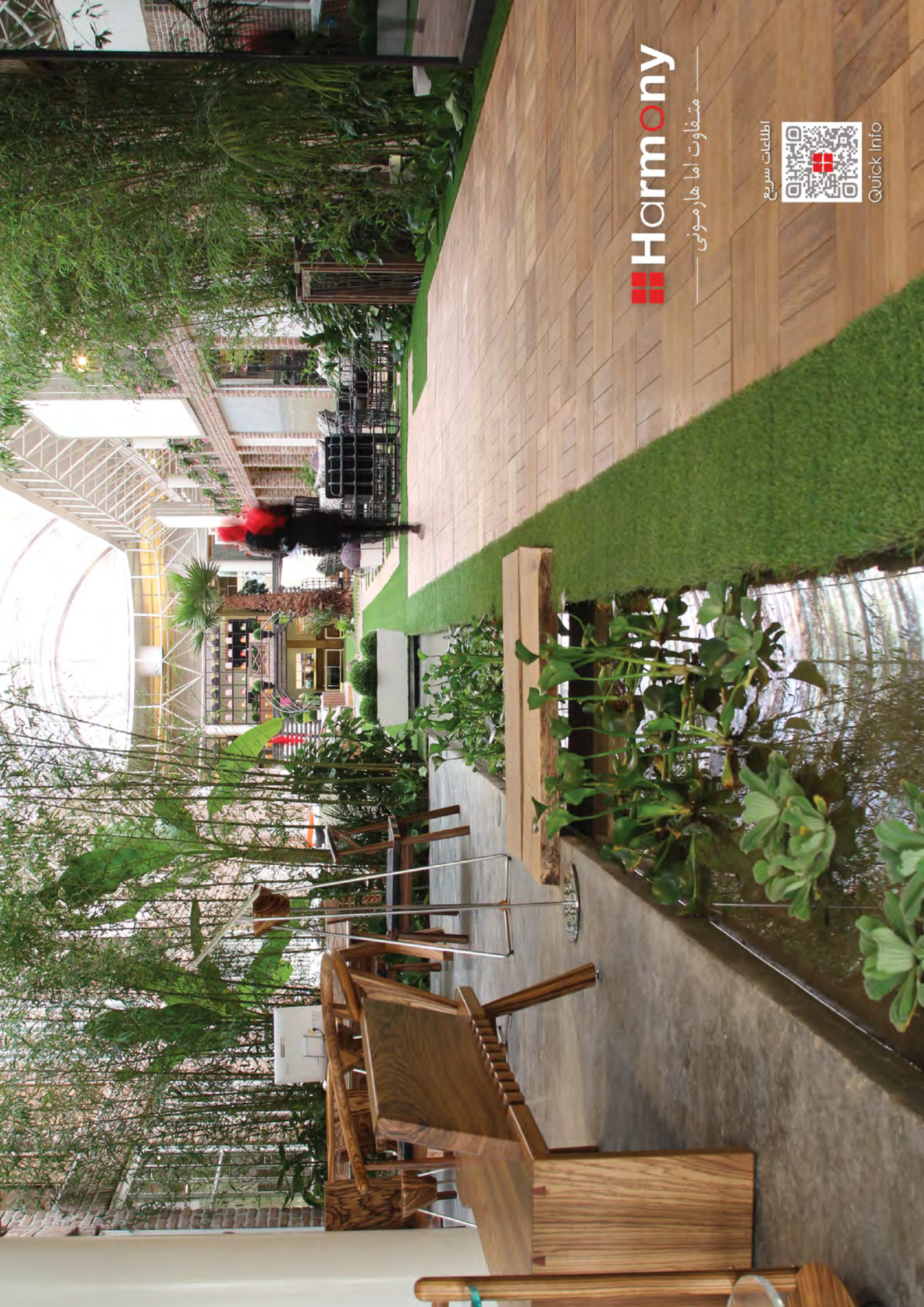
years guarantee

021-88839700

www.nooraneh.com

برای دانلود فایل های سه بعدی و بیم
این محصول QR Code زیر را اسکن کنید

 Harmony

متفاوت اما هارمونی

اطلاعات سریع

Quick Info